

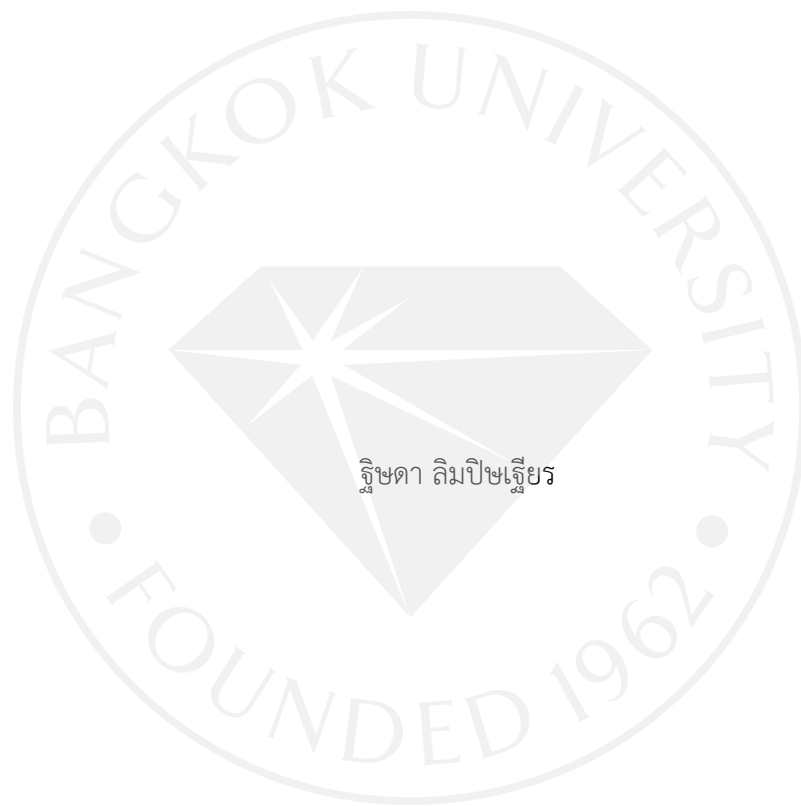
การจัดการพื้นที่ใช้สอยภายในศูนย์พัฒนาเด็ก: กรณีศึกษา เดอะ ลิตเติ้ล ยิม
กรุงเทพมหานคร

THE FUNCTIONAL AREA ARRANGEMENT OF CHILD DEVELOPMENT CENTER: A
CASE STUDY OF THE LITTLE GYM, BANGKOK

การจัดการพื้นที่ใช้สอยภายในศูนย์พัฒนาเด็ก: กรณีศึกษา เดอะ ลิตเติ้ล ยิม กรุงเทพมหานคร

THE FUNCTIONAL AREA ARRANGEMENT OF CHILD DEVELOPMENT CENTER: A CASE
STUDY OF THE LITTLE GYM, BANGKOK

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
สถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารจัดการออกแบบภายใน
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
ปีการศึกษา 2560

© 2561

ฐิษดา ลิมปิชฐีเยร

สงวนลิขสิทธิ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
อนุมัติให้วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
สถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารจัดการออกแบบภายใน

เรื่อง การจัดการพื้นที่ใช้สอยภายในศูนย์พัฒนาเด็ก กรณีศึกษา : เดอะลิตเติ้ลมิม สาขาทองหล่อ
กรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัย ฐิษดา ลิ้มปิษฐีเยียร

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิริยา ชุมสาย ณ อยุธยา)

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชุมพร มูรพันธ์)

ผู้แทนบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนธร กิตติกันต์)

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ญาณินทร์ รักรวงศ์วาน)

(ดร.สุชาดา เจริญพันธุ์ศิริกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

30 มิถุนายน 2561

ฐิษดา ลิ้มปิษเฐียร. ปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารจัดการออกแบบ
ภายใน, มิถุนายน 2561, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

การจัดการพื้นที่ใช้สอยภายในศูนย์พัฒนาเด็ก: กรณีศึกษา เดอะ ลิตเติ้ล ยิม กรุงเทพมหานคร (145
หน้า)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ธีรายุ ชุมสาย ณ อยุธยา

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการพื้นที่ใช้สอยภายในศูนย์พัฒนาเด็ก เดอะ
ลิตเติ้ล ยิม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินประสิทธิภาพการใช้งานพื้นที่ วิเคราะห์ความเหมาะสมของ
การจัดพื้นที่ และพฤติกรรมการใช้งานพื้นที่ รวมถึงความต้องการและปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อเสนอแนะ
แนวทางการจัดการพื้นที่ภายในศูนย์พัฒนาเด็ก เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขาทองหล่อ ให้มีความเหมาะสม

การศึกษานี้ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1)
สำรวจ และเก็บรวบรวมข้อมูลลักษณะพื้นที่ทางกายภาพ โดยใช้แนวคิดการประเมินพื้นที่หลังการใช้
งาน (POE) วิเคราะห์ประสิทธิภาพพื้นที่ภายในศูนย์พัฒนาเด็ก เดอะ ลิตเติ้ล ยิม จำนวน 4 สาขา
ได้แก่ ทองหล่อ, ดิเอ็มโพเรียม, บางนา, และแจ้งวัฒนะ และวิเคราะห์ลักษณะการใช้งาน และ
ความสัมพันธ์ของพื้นที่ 2) เก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์ผู้ใช้งานพื้นที่แต่ละกลุ่ม ได้แก่ ผู้บริหาร
และผู้ฝึกสอน จำนวน 5 คน, นักออกแบบ จำนวน 1 คน และผู้ปกครอง จำนวน 8 คน เพื่อเก็บข้อมูล
ในด้านทัศนคติ, ความคิดเห็น, ความต้องการ และปัญหาในการใช้งานพื้นที่ 3) สรุปความต้องการ และ
ปัญหาจากการใช้งานพื้นที่ ผลการวิจัยพบว่า การจัดพื้นที่ใช้สอยภายในศูนย์พัฒนาเด็ก เดอะ ลิตเติ้ล
ยิม สาขาทองหล่อ ยังไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้งาน โดยพบปัญหาสำคัญ 3 กรณี ดังนี้ 1)
พื้นที่ส่วนรวมมีความไม่สอดคล้องกับกิจกรรม และพฤติกรรมการใช้งาน 2) พื้นที่ทำกิจกรรมมีความ
สูงพื้นถึงเพดานไม่เพียงพอ เป็นอันตรายต่อผู้ใช้งาน 3) พื้นที่สำหรับเจ้าหน้าที่ขาดพื้นที่ใช้สอยที่
จำเป็นในการใช้งาน

ทั้งนี้ การวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงปัญหา และความต้องการของผู้ใช้งานตามสภาพการณ์
จริงที่เกิดขึ้น ซึ่งผู้วิจัยได้นำผลการศึกษาที่ได้มาสรุปเป็นแนวทางการจัดการพื้นที่ใช้สอยภายในศูนย์
พัฒนาเด็ก เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ ให้มีประสิทธิภาพ มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับ
พฤติกรรมการใช้งาน รวมถึงเป็นประโยชน์ต่อการจัดการพื้นที่ภายในศูนย์พัฒนาเด็กแห่งอื่น ๆ ต่อไป

อนุมัติ:

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

Limpisthira, T. M. Arch (Interior Architecture, Interior Design Management), June 2018, Graduate School, Bangkok University.

The Functional Area Management of Child Development Center: A Case Study of The Little Gym, Bangkok (145 pp.)

Thesis Advisor: Asst. Prof. Thirayu Jumsai na Ayudhya, Ph.D.

ABSTRACT

The research is focused on the evaluation of functional area arrangement of child development center. Four of “The Little Gym” branches located in Thonglor, The Emporium, Bang-na, and Chaengwattana were used as a case study for this research. The objectives were (1) to evaluate the spatial efficiency of the main functions, (2) to make a comparative analysis for the congruity of the existing spatial arrangement and users’ behaviors, and (3) to develop a conclusion detailing users’ requirements and existing problems. A qualitative approach was mainly adopted for this research.

The qualitative approach was broken down into three stages: 1) Site surveying and collecting data by using Post Occupancy Evaluation (POE) as the tool to evaluate the spatial aspects and spatial relationships. 2) Collecting data by interviewing both customers and staffs of The Little Gym. A total of four instructors, one interior designer, and eight parents were interviewed that used to analyze the use of spaces inside The Little Gym. 3) Develop a conclusion on users’ needs and existing problems. The result shows that there are three main problems in terms of the spatial limitation and insufficiency for the activities 1) The common area is inconsistent with activities and users’ behaviors 2) There is not enough ceiling height in activity areas, which could cause a risk of injury 3) The staff areas lack usable spaces.

The result shows the problems and the needs of users according to the real situation that can be summarized as a guideline for functional area arrangement in The Little Gym Thonglor branch or other child development centers in the future.

Approved: _____

Thesis Advisor

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ด้วยความกรุณาเป็นอย่างสูงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ธีรายุ ชุมสาย ณ อยุธยา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้ความกรุณารับเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ และได้สละเวลาในการให้ความรู้คำปรึกษาในการค้นคว้างานวิจัย ชี้แนะแนวทางแก้ไข และคอยติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินการวิจัยมาโดยตลอด ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความตั้งใจ และความทุ่มเทของอาจารย์เป็นอย่างมาก และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ผศ. ดร. ชุมพร มูรพันธุ์ รวมถึงกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผศ. ดร. ธนธร กิตติกานต์ และ ผศ. ดร. ญาณินทร์ รักรวงศ์วาน ที่ได้กรุณาตรวจสอบวิทยานิพนธ์ ให้คำปรึกษาแนะนำ และตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องทุกขั้นตอนของการจัดทำวิทยานิพนธ์ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัย ซึ่งทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฤทธิรงค์ จุฑาพถุฒิกร กรรมการบัณฑิตวิทยาลัย ที่ให้โอกาสในการเข้ามาศึกษาวิจัย และคอยให้คำแนะนำช่วยเหลือตลอดการเรียนการศึกษา

ขอขอบคุณพระคุณ คณาจารย์ทุกท่าน ที่อบรมให้ความรู้ และแนวคิดต่างๆ ทำให้ผู้วิจัยนำมาใช้ในการทำวิทยานิพนธ์จนบรรลุผลสำเร็จ

ขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา และครอบครัว ที่เป็นกำลังใจที่ยิ่งใหญ่ คอยให้การสนับสนุนและช่วยเหลือในทุกๆด้านตลอดการศึกษาระดับปริญญาตรี จนกระทั่งประสบความสำเร็จได้ในทุกวันนี้ ขอขอบพระคุณที่ท่านให้การอบรมสั่งสอน และสนับสนุนการเรียนการศึกษามาโดยตลอด

ขอขอบพระคุณผู้ให้ข้อมูลทุกท่านภายในศูนย์พัฒนาเด็ก เตอะ ลิตเติ้ล ยิม ขอบคุณผู้บริหารที่อำนวยความสะดวกด้านสถานที่ในการเก็บข้อมูล และขอบคุณเจ้าหน้าที่และผู้ปกครอง ที่สละเวลาให้สัมภาษณ์ และทำแบบสอบถาม ตลอดจนแหล่งข้อมูลจากแหล่งต่างๆที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการศึกษาวิจัย

ขอบคุณเพื่อนๆ ที่คอยเป็นกำลังใจ และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ความรู้ใหม่ๆ พร้อมทั้งให้ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ ทำให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า วิทยานิพนธ์การจัดการพื้นที่ภายในศูนย์พัฒนาเด็ก : กรณีศึกษา เตอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ ฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็ก หรือธุรกิจอื่นที่มีรูปแบบใกล้เคียงกัน ไม่มากก็น้อย

สารบัญ

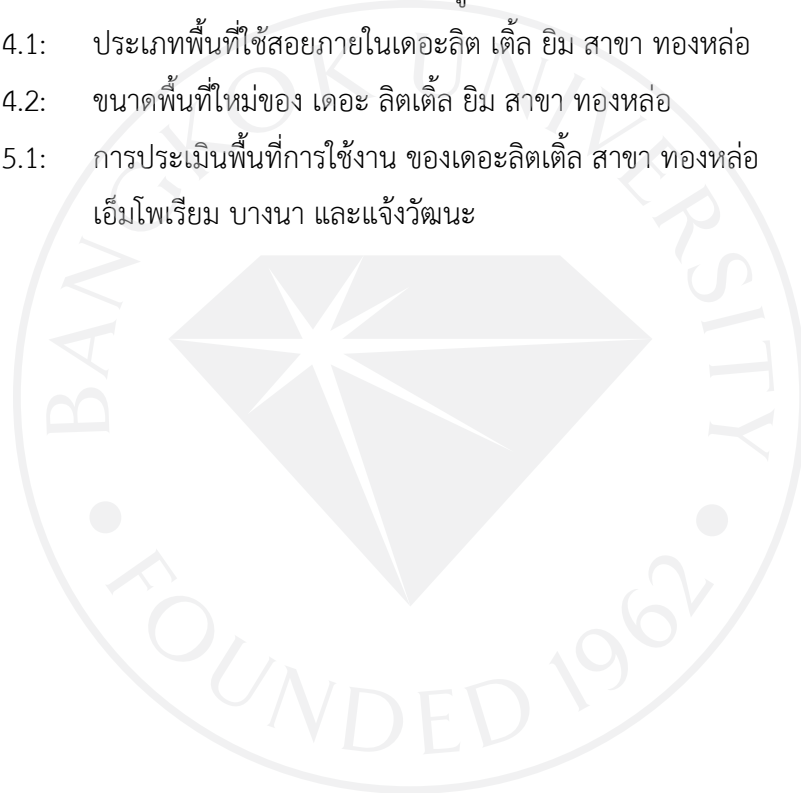
	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฉ
กิตติกรรมประกาศ	ช
สารบัญตาราง	ฎ
สารบัญภาพ	ฏ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	2
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	2
1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย	3
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะ	4
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 แนวคิดการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็ก	6
2.2 แนวคิดการเพิ่มความปลอดภัยให้เด็กขณะเล่นกิจกรรม	7
2.3 การจัดการพื้นที่สำนักงานเพื่อสนับสนุนสุขภาวะทางกายของพนักงาน	11
2.4 การจัดการพื้นที่ภายในศูนย์พัฒนาเด็ก	14
2.5 แนวคิดการประเมินพื้นที่หลังการใช้งาน (POE)	20
2.6 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับลิตเติลยิม	31
2.7 กรอบแนวคิดในการวิจัย	46
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	47
3.1 ระเบียบวิธีการวิจัย	47
3.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	49
3.3 กลุ่มพื้นที่ตัวอย่างที่ทำการศึกษา	50
3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	50
3.5 วิธีการเก็บข้อมูล	51
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล	55
3.7 การสรุปผลการวิจัย	55

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการศึกษาและการวิเคราะห์ข้อมูล	56
4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นที่จากการสำรวจแบบไม่มีส่วนร่วม	56
4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นที่จากการสัมภาษณ์	78
4.3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของพื้นที่ใช้สอยภายใน (Relationship Diagram)	88
4.4 การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอย (Functional Diagram)	93
4.5 แนวทางการจัดการพื้นที่ใช้สอยภายในศูนย์พัฒนาเด็ก เตอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ	103
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ	118
5.1 สรุปผลการวิจัย	117
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	125
5.3 ข้อจำกัดที่พบจากการศึกษาในงานวิจัย	128
5.4 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	129
บรรณานุกรม	130
ภาคผนวก	135
ภาคผนวก ก แบบประเด็นสัมภาษณ์	136
ภาคผนวก ข แบบฟอร์มเก็บข้อมูลการสำรวจพื้นที่	139
ประวัติเจ้าของผลงาน	145
ข้อตกลงว่าด้วยการขออนุญาตให้ใช้สิทธิ์ในวิทยานิพนธ์	

สารบัญตาราง

	หน้า	
ตารางที่ 2.1:	หลักเกณฑ์ 9 ประการสำหรับการประเมินส่วนใช้งานอาคาร	25
ตารางที่ 2.2:	เวลาการเรียนการสอนของ เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ	45
ตารางที่ 3.1:	วันที่ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง	52
ตารางที่ 3.2:	ช่วงเวลา que ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง	52
ตารางที่ 3.3:	ปัจจัย ตัวชี้วัด และวิธีการเก็บข้อมูล ด้านประสิทธิภาพของพื้นที่	55
ตารางที่ 4.1:	ประเภทพื้นที่ใช้สอยภายในเดอะลิต เติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ	59
ตารางที่ 4.2:	ขนาดพื้นที่ใหม่ของ เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ	105
ตารางที่ 5.1:	การประเมินพื้นที่การใช้งาน ของเดอะลิตเติ้ล สาขา ทองหล่อ เอ็มโพเรียม บางนา และแจ้งวัฒนะ	118

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1: กรอบแนวคิดการวิจัย	3
ภาพที่ 2.1: การขยับร่างกาย Get Moving	32
ภาพที่ 2.2: การฝึกสมอง Brain Boost	33
ภาพที่ 2.3: การปรับตัวเข้าสู่สังคม Citizen kid	34
ภาพที่ 2.4: บรรยากาศคลาสเรียน Bugs เด็กอายุ 4 - 10 เดือน	37
ภาพที่ 2.5: บรรยากาศคลาสเรียน Birds เด็กอายุ 10 - 19 เดือน	38
ภาพที่ 2.6: บรรยากาศคลาสเรียน Beasts เด็กอายุ 19 เดือน - 2.5 ปี	39
ภาพที่ 2.7: บรรยากาศคลาสเรียน Super Beasts เด็กอายุ 2.5 - 3 ปี	40
ภาพที่ 2.8: บรรยากาศคลาสเรียน Funny Bugs เด็กอายุ 3 - 4 ปี	41
ภาพที่ 2.9: บรรยากาศคลาสเรียน Giggle Worms เด็กอายุ 4 - 5 ปี	42
ภาพที่ 2.10: บรรยากาศคลาสเรียน Flip/Hotshot เด็กอายุ 6-12 ปี	44
ภาพที่ 2.11: กรอบแนวคิดในการวิจัย	46
ภาพที่ 3.1: ขั้นตอนการวิจัย	49
ภาพที่ 4.1: บริเวณพื้นที่นั่งพักคอย เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ	61
ภาพที่ 4.2: ตำแหน่งอ่างล้างมือ เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ดิเอ็มโพเรียม	61
ภาพที่ 4.3: บรรยากาศพื้นที่นั่งพักคอย เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา บางนา	62
ภาพที่ 4.4: บรรยากาศบริเวณมุมเล่นเด็ก เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา แจ้งวัฒนะ	62
ภาพที่ 4.5: บริเวณพื้นที่นั่งพักคอย เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ	63
ภาพที่ 4.6: บริเวณพื้นที่พักผ่อนและรับประทานอาหาร เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ดิเอ็มโพเรียม	64
ภาพที่ 4.7: บริเวณพื้นที่ต้อนรับ เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา บางนา	64
ภาพที่ 4.8: บริเวณพื้นที่นั่งพักคอย เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา แจ้งวัฒนะ	65
ภาพที่ 4.9: บริเวณพื้นที่นั่งดูกิจกรรม เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ	65
ภาพที่ 4.10: บริเวณพื้นที่สำหรับเจ้าหน้าที่ เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ดิเอ็มโพเรียม	66
ภาพที่ 4.11: บริเวณทางเดิน ภายในพื้นที่ส่วนรวม เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา บางนา	66
ภาพที่ 4.12: บริเวณพื้นที่นั่งดูกิจกรรม ภายในพื้นที่ส่วนรวม เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา แจ้งวัฒนะ	67
ภาพที่ 4.13: บริเวณพื้นที่ทำกิจกรรม เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ	67

สารบัญภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 4.14: บริเวณพื้นที่ทำกิจกรรม เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ดิเอ็มโพเรียม	68
ภาพที่ 4.15: บริเวณพื้นที่ทำกิจกรรม เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา บางนา	69
ภาพที่ 4.16: บริเวณพื้นที่ทำกิจกรรม เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา แจ้งวัฒนะ	69
ภาพที่ 4.17: บริเวณประตูทางเข้า-ออก เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ	70
ภาพที่ 4.18: บริเวณประตูทางเข้า-ออก เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ดิเอ็มโพเรียม	70
ภาพที่ 4.19: บริเวณประตูทางเข้า-ออก เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา บางนา	71
ภาพที่ 4.20: บริเวณประตูทางเข้า-ออก เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา แจ้งวัฒนะ	71
ภาพที่ 4.21: วัสดุเพดานฝ้าที่บาร์ ภายในพื้นที่ทำกิจกรรม เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ	72
ภาพที่ 4.22: วัสดุเพดานฝ้าที่บาร์ ภายในพื้นที่ทำกิจกรรม เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ดิเอ็มโพเรียม	72
ภาพที่ 4.23: วัสดุเพดานฝ้าที่บาร์ ภายในพื้นที่ทำกิจกรรม เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา บางนา	73
ภาพที่ 4.24: วัสดุเพดานฝ้าที่บาร์ ภายในพื้นที่ทำกิจกรรม เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา แจ้งวัฒนะ	73
ภาพที่ 4.25: บริเวณพื้นที่นั่งพักคอย เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ	74
ภาพที่ 4.26: บริเวณพื้นที่พักผ่อนและรับประทานอาหาร เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ดิเอ็มโพเรียม	75
ภาพที่ 4.27: บริเวณพื้นที่ต้อนรับ เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา บางนา	75
ภาพที่ 4.28: บริเวณพื้นที่ต้อนรับ เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา แจ้งวัฒนะ	76
ภาพที่ 4.29: บริเวณพื้นที่สำหรับเจ้าหน้าที่ เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ	76
ภาพที่ 4.30: ส่วนเตรียมอาหาร เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ดิเอ็มโพเรียม	77
ภาพที่ 4.31: บริเวณพื้นที่ต้อนรับ เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา บางนา	77
ภาพที่ 4.32: ห้องเก็บของ เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา แจ้งวัฒนะ	78
ภาพที่ 4.33: คุณสุ สุชีวัน ห้องล่อง	79
ภาพที่ 4.34: คุณปอง บำรุงชาติ ใจโปร่ง	79
ภาพที่ 4.35: คุณยุทธ วีรยุทธ เนตร์สุวรรณ	80
ภาพที่ 4.36: คุณเกษ รวีสุต บุญมาอินทร์	80

สารบัญภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 4.37: คุณบอย คมกริช ณ น่าน	81
ภาพที่ 4.38: คุณเอกฤทธิ์ ประดิษฐ์สุวรรณ	82
ภาพที่ 4.39: แผนภาพแสดงความสัมพันธ์ของพื้นที่ใช้สอยภายใน เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขาทองหล่อ	89
ภาพที่ 4.40: แผนภาพแสดงความสัมพันธ์ของพื้นที่ใช้สอยภายใน เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขาเอ็มโพเรียม	90
ภาพที่ 4.41: แผนภาพแสดงความสัมพันธ์ของพื้นที่ใช้สอยภายใน เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขาบางนา	92
ภาพที่ 4.42: แผนภาพแสดงความสัมพันธ์ของพื้นที่ใช้สอยภายใน เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขาแจ้งวัฒนะ	93
ภาพที่ 4.43: แผนผังแสดงพื้นที่ใช้สอยภายใน เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขาทองหล่อ	95
ภาพที่ 4.44: แผนผังแสดงพื้นที่ใช้สอยภายใน เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขาเอ็มโพเรียม	98
ภาพที่ 4.45: แผนผังแสดงพื้นที่ใช้สอยภายใน เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขาบางนา	100
ภาพที่ 4.46: แผนผังแสดงพื้นที่ใช้สอยภายใน เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขาแจ้งวัฒนะ	102
ภาพที่ 4.47: แสดงเมทริกซ์องค์ประกอบการจัดพื้นที่และเมทริกซ์ความใกล้ชิดของพื้นที่	105
ภาพที่ 4.48: แผนผังภาพแสดงความสัมพันธ์ของพื้นที่ใช้สอยภายใน เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ	107
ภาพที่ 4.49: แผนผังแสดงการจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอยภายในเดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ	109
ภาพที่ 4.50: รูปแบบแปลนนำเสนอแนวทางการจัดพื้นที่ภายในเดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ	110
ภาพที่ 4.51: การจัดพื้นที่ใช้สอยของพื้นที่ส่วนรวม	111
ภาพที่ 4.52: การปรับเปลี่ยนพื้นที่เอนกประสงค์ของพื้นที่นั่งพักคอย เป็นพื้นที่จัดงานปาร์ตี้	112
ภาพที่ 4.53: การจัดพื้นที่ใช้สอยของพื้นที่ทำกิจกรรม	114
ภาพที่ 4.54: การจัดพื้นที่ใช้สอยของพื้นที่สำหรับเจ้าหน้าที่	116
ภาพที่ 5.1: ภาพแนวทางการแบ่งพื้นที่ใช้สอย และสัดส่วนของพื้นที่	124

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เด็กวัยปฐมวัย ตั้งแต่ระยะแรกเกิดถึง 6 ปี เป็นช่วงวัยที่สำคัญที่สุดในการเรียนรู้สิ่งที่ธรรมชาติมอบให้ เด็กทุกคนมีธรรมชาติติดตัวมาตั้งแต่เกิด มีพัฒนาการที่สามารถคาดเดาได้ และเกิดขึ้นตามลำดับขั้นตอน เป็นช่วงของวัยที่มีการเจริญเติบโตของพัฒนาการในด้านต่างๆ ที่เห็นได้อย่างชัดเจน ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เพื่อให้ปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมได้ เด็กจึงจำเป็นต้องเริ่มต้นการเรียนรู้ด้วยการเคลื่อนไหวร่างกายและการออกกำลังกาย เพื่อสร้างความแข็งแรงของกล้ามเนื้อและรู้จักการทรงตัวก่อนเป็นอันดับแรก ไม่เพียงเพื่อกระตุ้นให้ร่างกายเติบโตและแข็งแรงเท่านั้น แต่เป็นการกระตุ้นพัฒนาการทำงานของสมองและสติปัญญาอีกด้วย มีผลการศึกษาวิจัยมากมายที่แสดงให้เห็นว่าในช่วงวัยตั้งแต่แรกเกิดถึง 6 ปี เป็นวัยที่สำคัญมาก เพราะจะส่งผลต่อสุขภาพ ชีวิตความเป็นอยู่ การเรียนและความสำเร็จในชีวิตของเด็กในอนาคตได้ ดังนั้นเด็กทุกคนควรได้รับการอบรมเลี้ยงดูและเสริมสร้างพัฒนาการอย่างถูกต้องและเหมาะสม เพื่อเป็นพื้นฐานที่ดีในการเจริญเติบโตและมีพัฒนาการที่เหมาะสมในช่วงวัยต่อไป (แซชเช่, 2009/2556)

หากด้วยสภาพสังคมและเศรษฐกิจไทยในปัจจุบันที่เจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว ทำให้สภาพการใช้ชีวิตของครอบครัวเปลี่ยนแปลงไป ส่งผลให้ครอบครัวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร นิยมแยกครอบครัวออกมาอยู่อาศัยเองเป็นครอบครัวขนาดเล็ก โดยจะมีเฉพาะ สามี ภรรยา และบุตร หรือมีคนดูแลบ้าน ภรรยาต้องออกไปหารายได้นอกบ้านเพื่อช่วยเหลือครอบครัวอีกแรงหนึ่ง จึงไม่มีเวลาเพียงพอที่จะเลี้ยงดูบุตรได้เต็มที่เหมือนแต่ก่อน ทำให้เด็กขาดการอบรมเลี้ยงดูและเอาใจใส่ที่เพียงพอ ซึ่งเป็นปัญหาการเลี้ยงดูบุตรที่สำคัญมากในปัจจุบัน ด้วยเหตุนี้ ศูนย์พัฒนาเด็กจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญในการรองรับความต้องการของผู้ปกครองที่ประสบปัญหาดังกล่าว เพื่อช่วยแบ่งเบาภาระแทนครอบครัว ให้เด็กได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่เหมาะสม ช่วยพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในสังคมให้มีคุณภาพในอนาคต (กองนโยบายและแผนงาน สำนักผังเมืองกรุงเทพมหานคร, 2550)

เดอะ ลิตเติล ยิม เป็นศูนย์การเรียนรู้และส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกายเด็กชั้นนำของโลก โดยดำเนินหลักสูตรการเรียนการสอนสำหรับเด็กตั้งแต่วัย 4 เดือน - 12 ปี ใช้รูปแบบหลักสูตรการเรียนมาตรฐานของยิมนาสติกจากประเทศสหรัฐอเมริกา มุ่งเน้นเพื่อส่งเสริมศักยภาพและเสริมทักษะต่างๆให้เหมาะสมตามพัฒนาการของแต่ละวัย โดยในวัย 4 เดือน - 3 ปี จะเน้นพัฒนาการปฏิสัมพันธ์ระหว่างแม่และเด็กด้วยการฝึกการเล่นเต้นตามเพลง วัย 3-5 ปี เน้นพัฒนาการด้านการเคลื่อนไหวร่างกายด้วยการวิ่ง การกระโดด ออกกำลังกายแบบยิมนาสติก และวัย 6-12 ปี เน้นพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อและการทรงตัว ด้วยการกระโดดตบลึงกา คาราเต้ และทักษะการกีฬา โดยดำเนินเจตนารมณ์

ภายใต้แนวคิด “Three Dimensional Learning” คือ ขยับร่างกาย ฝึกสมอง และสร้างปฏิสัมพันธ์ เพื่อให้เด็กได้อยู่ในสภาพแวดล้อมของการเรียนรู้พร้อมที่จะลองสิ่งใหม่ๆ สร้างความมั่นใจในตัวเอง ด้วยรอยยิ้มที่มีความสุข

เพื่อให้พื้นที่ภายในศูนย์พัฒนาเด็กดี สามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดกับทุกกลุ่มที่ใช้งานพื้นที่ซึ่งได้แก่ กลุ่มผู้ให้บริการ คือ ผู้ฝึกสอนและผู้บริหาร และกลุ่มผู้รับบริการ คือผู้ปกครองและเด็ก และเนื่องด้วยในปัจจุบัน มีผู้รับบริการเข้าเรียนที่ศูนย์การเรียนรู้และพัฒนาเด็ก เดอะ ลิตเติล ยิม สาขาทองหล่อ จำนวนเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง และด้วยพื้นที่ใช้งานที่มีอยู่อย่างจำกัดนั้น ทำให้การจัดการพื้นที่ใช้งานให้มีประสิทธิภาพสูงสุดและสามารถใช้งานพื้นที่ได้อย่างคุ้มค่า จึงเป็นผลสำคัญต่อการเพิ่มศักยภาพของพื้นที่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้ใช้งานในแต่ละกลุ่ม

จากข้อความดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยเกิดแนวคิดความสนใจทำการศึกษาเกี่ยวกับการประเมินจัดการพื้นที่ใช้สอยภายในศูนย์พัฒนาเด็ก ในการวิจัยครั้งนี้จะเก็บข้อมูลจากพื้นที่ตัวอย่างทั้งหมด 4 แห่ง ได้แก่ ศูนย์พัฒนาเด็ก เดอะ ลิตเติล ยิม สาขาทองหล่อ, ดี เอ็มโพเรียม, บางนา, และแจ้งวัฒนะ เพื่อวิเคราะห์และประเมินลักษณะพื้นที่ทางกายภาพ รวมถึงวิเคราะห์ปัญหา ความต้องการ และปัจจัยที่มีผลกระทบที่เกิดขึ้นหลังการใช้งานพื้นที่จริง เพื่อนำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ประเมินความเหมาะสมของการจัดพื้นที่ใช้สอยให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้งานจริง

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 ศึกษาลักษณะการจัดการพื้นที่ทางกายภาพของศูนย์ เดอะ ลิตเติล ยิม สาขาทองหล่อ, ดี เอ็มโพเรียม, บางนา, และแจ้งวัฒนะ ตามแนวคิดการประเมินพื้นที่หลังการใช้งาน (Post Occupancy Evaluation: POE) เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบความเหมาะสมของการจัดพื้นที่การใช้งาน

1.2.2 ศึกษาพฤติกรรมการใช้พื้นที่ของผู้ใช้งานภายในศูนย์ เดอะ ลิตเติล ยิม สาขาทองหล่อ เพื่อวิเคราะห์ความต้องการ และปัญหาที่เกิดขึ้นในการจัดพื้นที่ใช้งาน

1.2.3 เสนอแนะแนวทางการจัดการพื้นที่ของศูนย์ เดอะ ลิตเติล ยิม สาขา ทองหล่อให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องพฤติกรรมและความต้องการของผู้ใช้งาน

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1.3.1 การศึกษานี้จะทำการศึกษาเฉพาะข้อมูลการจัดการพื้นที่ ตามแนวคิดการประเมินพื้นที่หลังการใช้งาน (Post Occupancy Evaluation: POE) ของศูนย์พัฒนาเด็ก เดอะ ลิตเติล ยิม ทั้งหมด 4 สาขา ได้แก่ สาขาทองหล่อ, ดี เอ็มโพเรียม, บางนา, และแจ้งวัฒนะ

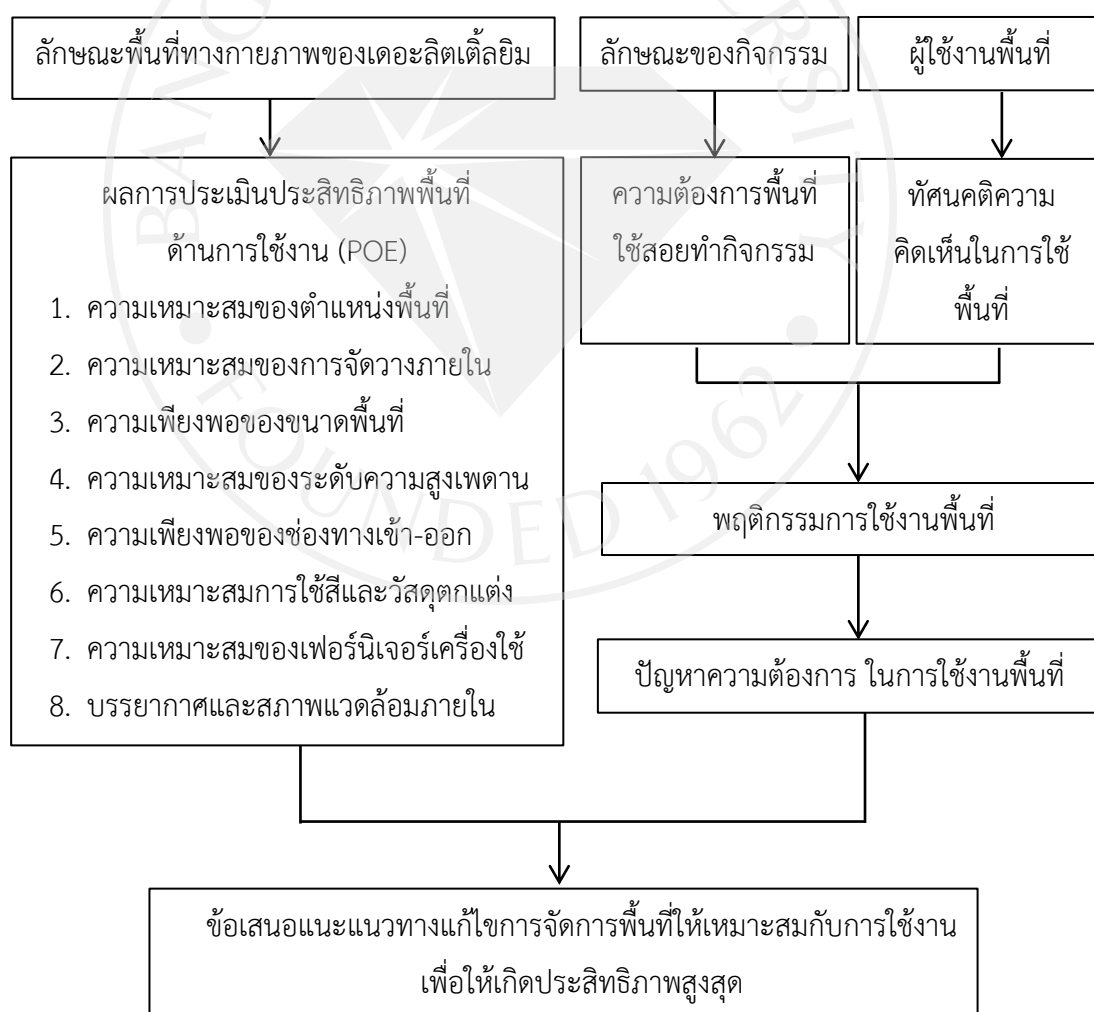
1.3.2 การศึกษานี้จะทำการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่และผู้ปกครอง เพื่อศึกษากิจกรรม และ พฤติกรรมการใช้พื้นที่ของผู้ใช้งานเฉพาะภายในศูนย์พัฒนาเด็ก เตอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขาทองหล่อ

1.3.3 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์นั้น จะใช้จำนวนกลุ่มผู้บริหาร เจ้าหน้าที่หรือ ครูผู้สอน และผู้ปกครองของเด็ก รวมถึงนักร้องแบบ เตอะลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ

1.3.4 การศึกษานี้จะทำการศึกษาประเมินพื้นที่หลังการใช้งาน และเสนอแนะแนวทางการจัดการพื้นที่ของศูนย์ เตอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขาทองหล่อเท่านั้น

1.4 กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1.1: กรอบแนวคิดการวิจัย

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 เพื่อทราบถึงลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ใช้งาน ลักษณะกิจกรรม และความต้องการพื้นที่ใช้สอยในการทำกิจกรรม รวมถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในการใช้พื้นที่

1.5.2 ข้อเสนอแนะในการจัดการพื้นที่ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับกิจกรรม และพฤติกรรมการใช้พื้นที่ของผู้ใช้งาน

1.5.3 เพื่อให้ศูนย์ เดอะ ลิตเติล ยิม สาขาทองหล่อ และสาขาอื่นๆ สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการพื้นที่ในอนาคตต่อไป

1.5.4 เพื่อให้ผู้ที่สนใจสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัย ไปประยุกต์ใช้ในโครงการที่มีรูปแบบลักษณะใกล้เคียงกัน

1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะ

การจัดการพื้นที่ หมายถึง การจัดพื้นที่ใช้สอยภายในศูนย์พัฒนาเด็ก เดอะ ลิตเติล ยิม ให้มีความสอดคล้องกับกิจกรรมและพฤติกรรมของผู้ใช้งานพื้นที่ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้งานพื้นที่ได้อย่างสูงสุด

ศูนย์พัฒนาเด็ก หมายถึง สถานที่ดูแลและพัฒนาเด็ก จัดประสบการณ์และส่งเสริมพัฒนาการการเรียนรู้ให้เด็กตั้งแต่ 4 เดือนขึ้นไป ให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาให้มีความเหมาะสมตามพัฒนาการแต่ละวัย และศักยภาพของเด็กแต่ละคน

เดอะ ลิตเติล ยิม หมายถึง ศูนย์การเรียนรู้และส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกายของเด็ก โดยใช้รูปแบบหลักสูตรการเรียนมาตรฐานของยิมนาสติกจากประเทศสหรัฐอเมริกา มุ่งเน้นเพื่อส่งเสริมศักยภาพ และเสริมทักษะต่างๆในด้านความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ และการทรงตัวให้เหมาะสมตามพัฒนาการของแต่ละวัยตั้งแต่ 4 เดือน - 12 ปี

ผู้ใช้งานพื้นที่ หมายถึง ผู้ที่ส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมดที่อยู่ภายในพื้นที่ศูนย์พัฒนาเด็ก เดอะ ลิตเติล ยิม ได้แก่ ผู้บริหาร และผู้ฝึกสอน รวมถึงผู้ปกครองและเด็กที่เข้ามาใช้งานพื้นที่

พื้นที่ทำกิจกรรม หมายถึง พื้นที่ภายในศูนย์พัฒนาเด็ก เดอะ ลิตเติล ยิม ที่ใช้สำหรับทำกิจกรรมกลุ่ม ตามหลักสูตรการเรียนการสอน โดยเจ้าหน้าที่เป็นผู้ฝึกสอนเด็กทำกิจกรรม เพื่อทำกิจกรรมกลุ่ม ร้องเพลง เต้นรำร่วมกัน การใช้เครื่องออกกำลังกายสร้างความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ และการใช้เครื่องออกกำลังกายพัฒนาด้านการทรงตัว

การประเมินประสิทธิภาพด้านการใช้งานพื้นที่ หมายถึง การประเมินผลหลังจากเข้าใช้งานพื้นที่ภายในศูนย์พัฒนาเด็ก เดอะ ลิตเติล ยิม โดยเป็นการประเมินเฉพาะด้านกายภาพของประสิทธิภาพการใช้งาน (Post Occupancy Evaluation: POE) ได้แก่ ตำแหน่งที่ตั้ง การจัดวางภายใน ขนาดพื้นที่ ทางเข้า-ออก ความสูงพื้นถึงเพดาน สิ่งอำนวยความสะดวก เฟอร์นิเจอร์ อุปกรณ์

เครื่องใช้ และบรรยากาศสภาพแวดล้อมภายใน เพื่อนำมาวิเคราะห์ความเหมาะสม หาข้อดีข้อเสีย และปัญหาการใช้งานพื้นที่ที่เกิดขึ้น แล้วนำผลที่ได้จากการประเมินมาสรุปแนวทางการจัดการพื้นที่ใช้สอยให้เหมาะสม และเกิดประสิทธิภาพการใช้งานสูงสุด

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง การจัดการพื้นที่ภายในศูนย์พัฒนาเด็ก: กรณีศึกษา เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขาทองหล่อ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลต่างๆ จากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้ประกอบเป็นแนวทางการจัดพื้นที่ใช้สอยให้มีประสิทธิภาพในการใช้งาน ซึ่งประกอบด้วยแนวคิด หลักการ ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดการจัดการสภาพแวดล้อมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็ก
- 2.2 มาตรฐานการจัดการพื้นที่ใช้สอยในศูนย์พัฒนาเด็ก
- 2.3 แนวคิดการเพิ่มความปลอดภัยให้เด็กขณะเล่นกิจกรรม
- 2.4 การจัดการพื้นที่สำนักงานเพื่อสนับสนุนสุขภาวะทางกายของพนักงาน
- 2.5 การจัดการพื้นที่ภายในศูนย์พัฒนาเด็ก
- 2.6 แนวคิดการประเมินประสิทธิภาพพื้นที่อาคารหลังการใช้งาน (POE)
- 2.7 ข้อมูลศูนย์พัฒนาเด็ก เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ
- 2.8 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 แนวคิดการจัดการสภาพแวดล้อมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็ก

2.1.1 หลักเกณฑ์การจัดการสภาพแวดล้อมทางกายภาพสำหรับเด็กปฐมวัย

กรมวิชาการ (2540) กล่าวถึงการจัดการสภาพแวดล้อมในโรงเรียนระดับปฐมวัยว่า มีความสำคัญต่อตัวเด็ก เนื่องจากธรรมชาติของเด็กในวัยนี้ สนใจที่จะเรียนรู้ค้นคว้าทดลอง และสัมผัสกับสิ่งแวดล้อมรอบตัว ดังนั้นการจัดเตรียมสภาพแวดล้อมอย่างเหมาะสมตามความต้องการของเด็กและมีความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ของเด็กมากขึ้น เด็กสามารถเรียนรู้จากการเล่นที่เป็นประสบการณ์ตรงที่เกิดจากการรับรู้ด้วยประสาทสัมผัสทั้ง 5 จึงจำเป็นต้องจัดสิ่งแวดล้อมที่เรียนรู้ให้สอดคล้องกับสภาพ และความต้องการของหลักสูตรเพื่อส่งผลให้บรรลุจุดมุ่งหมายได้ โดยการจัดการสภาพแวดล้อมเพื่อ ส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย จะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบ 6 ประการ ดังต่อไปนี้

2.1.1.1 ความสะอาดและความปลอดภัย พื้นที่บริเวณทำกิจกรรม รวมถึงอุปกรณ์ เครื่องใช้ และอุปกรณ์การเล่นต่างๆ จะต้องคำนึงถึงความสะอาด ความปลอดภัย และเพียงพอ เหมาะสมกับการทำกิจกรรมของเด็ก

2.1.1.2 ความมีอิสระอย่างมีขอบเขตในการเล่น เปิดโอกาสให้เด็กได้ทำกิจกรรมต่างๆ อย่างอิสระ มีพื้นที่ให้เด็กได้ทำกิจกรรมตามลำพัง โดยครูเป็นผู้ชี้แนะดูแล และมีผู้ปกครองคอยดู

2.1.1.3 ความสะดวกในการทำกิจกรรม การจัดระบบการจราจรที่สะดวก แสดงทิศทางของการเคลื่อนที่ ไปสู่พื้นที่บริเวณต่างๆ อุปกรณ์เครื่องใช้ เครื่องเล่นมีความสะดวกในการใช้งาน สามารถเคลื่อนย้ายได้เมื่อต้องการ และพื้นที่ทำกิจกรรมมีความปรับเปลี่ยนได้หลากหลาย สะดวกในการทำกิจกรรมที่แตกต่างกัน

2.1.1.4 ความพร้อมของอาคารสถานที่ เช่น ห้องเรียน ห้องน้ำห้องส้วม สนามเด็กเล่น ฯลฯ พื้นที่ที่มีความพร้อมในการทำกิจกรรม มีห้องน้ำที่เพียงพอสำหรับเด็ก และเครื่องเล่นที่ครบครัน

2.1.1.5 ความเพียงพอของจำนวนสิ่งของเครื่องเล่น และความเหมาะสม เลือกว่าวัสดุ และเครื่องเล่นที่เหมาะสมกับการเล่นของเด็กในแต่ละวัย

2.1.1.6 บรรยากาศในการเรียนรู้และการตกแต่งสถานที่ จัดสรรบริเวณพื้นที่เล่น และมุมประสบการณ์ต่างๆให้เกิดประโยชน์สูงสุด สร้างบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อพัฒนาการ และการเรียนรู้ของเด็ก

2.2 แนวคิดการเพิ่มความปลอดภัยให้เด็กขณะเล่นกิจกรรม

2.2.1 การดูแลเด็กขณะเล่นกิจกรรม (“การเล่นสนุกของลูกน้อย”, 2559)

การเล่น เป็นส่วนสำคัญที่นอกจากจะทำให้เด็กๆ กลายเป็นคนอารมณ์ดี ที่น่าสนใจไปกว่านั้น คือมันเป็นพฤติกรรมส่วนหนึ่งของพัฒนาการที่จะช่วยในด้านการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ให้มีความรวดเร็วยิ่งขึ้น การเล่นจึงเป็นธรรมชาติของเด็กอย่างหนึ่งที่ถูกสร้างสรรค์ขึ้น ประสบการณ์ต่างๆ จะเกิดสัมผัสระหว่างการคิดวิเคราะห์ที่พวกเขากำลังเพลิดเพลินกับการเล่นที่ตั้งใจแน่วแน่อยู่ตรงหน้า ช่วยกระตุ้นพัฒนาการทางด้านสมองที่จะเสริมสร้างสติปัญญา ไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้ที่จะแก้ปัญหา เฉพาะหน้า การเล่นร่วมกับเด็กๆ คนอื่นเพื่อเรียนรู้การแบ่งปันและอยู่ร่วมกันในสังคม การคิดจินตนาการและยังช่วยพัฒนาการกล้ามเนื้อส่วนที่ใช้ในการควบคุมขณะเคลื่อนไหวหยิบจับสิ่งของอีกทางหนึ่งด้วย

2.2.1.1 รูปแบบการเล่นของเด็กโดยทั่วไป มี 2 รูปแบบ ดังนี้

2.2.1.1.1 การเล่นคนเดียวในเด็ก ในพัฒนาการเด็ก การเล่นของพวกเขาจะมีหลากหลายรูปแบบตามช่วงอายุ และการเจริญเติบโตที่เปลี่ยนแปลงไป ในช่วงแรกสิ่งที่พ่อแม่เห็นคือ การที่เด็กๆ มักจะเล่นสนุกอยู่คนเดียว โดยจะพบในช่วงอายุตั้งแต่แรกเกิดไปจนถึง 2 ขวบ การเล่นมีเป้าหมายเพื่อวิเคราะห์เรียนรู้สิ่งแวดล้อมต่างๆ ที่ดูเหมือนจะเป็นเรื่องแปลกใหม่ เป็นวิธีเก็บเกี่ยวประสบการณ์เพื่อใช้ในการเรียนรู้ต่อไปในอนาคต ในช่วงนี้พ่อแม่อาจจะต้องปล่อยให้พวกเขาได้สนุกไปกับการเล่นของตัวเองโดยไม่เข้าไปขัดขวาง เนื่องจากบางครั้งเด็กจะหวงของเล่นเป็นพิเศษ และไม่ยอมให้ใครมาแย่ง แต่เมื่อพวกเขาเห็นของเล่นของคนอื่นก็อาจจะเกิดอาการอยากได้ และแย่งมาเป็น

ของตัวเองโดยไม่รู้สึกผิด และคิดว่ามันจะต้องเป็นของพวกเขา ในกรณีนี้พ่อแม่อาจจะต้องใช้วิธี ตักเตือน และบอกให้รู้ว่าเป็นการกระทำที่ผิด

2.2.1.1.2 การร่วมเล่นกับเพื่อนๆ เมื่อเด็กเติบโตมากขึ้นจะเริ่มเข้าใจการเล่นที่ เริ่มมีความสัมพันธ์กับกลุ่มของเพื่อนฝูง พบในช่วงอายุประมาณ 4 ปีขึ้นไป เป็นการเติบโตที่เด็กจะเริ่ม มีพัฒนาการทางด้านสังคม พวกเขาจะรู้ว่าการเล่นคนเดียวไม่ใช่เรื่องสนุกอีกต่อไป การแบ่งปันให้กับ เพื่อนและมีการสร้างสัมพันธ์ระหว่างกัน ดูจะเป็นเรื่องที่น่าตื่นเต้นมากกว่า แต่อย่างไรก็ตามพวกเขาก็ ยังโพล่งไปที่ของเล่นของตัวเอง แม้จะแบ่งปันให้ผู้อื่นได้บ้าง แต่ก็ไม่สามารถให้ได้แบบถาวร เมื่อ พัฒนาการเด็กดำเนินไปสู่ช่วงอายุ 5 ปีขึ้นไป การเล่นจะแปรเปลี่ยนไปสู่ความเป็นสังคมมากขึ้น พวกเขาจะเข้าใจเขตแดนของตนเอง ความเป็นส่วนตัวของๆคนอื่น และของๆตนเอง มีการใช้เหตุผลและ ความถูกต้อง มากกว่าจะใช้อารมณ์เพียงอย่างเดียว อีกทั้งพวกเขาอาจจะมีการเล่นที่ซับซ้อนระหว่าง กลุ่มเพื่อนมากขึ้น มีกฎกติกา และการแพ้ชนะอยู่ในเกมด้วย

2.2.1.2 ประโยชน์จากการเล่นต่อการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ การเล่นในเด็กจะ ช่วยเสริมสร้างทักษะเกือบทุกๆ ด้านตั้งแต่ด้านร่างกาย ซึ่งจะช่วยพัฒนาการทางด้านกล้ามเนื้อให้มีความแข็งแรง ช่วยให้เด็กสามารถควบคุมส่วนต่างๆ ของร่างกายได้อย่างคล่องแคล่ว และมีความ แม่นยำมากขึ้น ลำดับถัดมาคือการช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางด้านสมอง การเรียนรู้ทางด้านสติปัญญา เด็กจะสั่งสมประสบการณ์ สามารถปรับตัวและแก้ปัญหาที่สถานการณ์ต่างๆ ได้เป็นอย่างดี ใน ขณะเดียวกันการเรียนรู้ระหว่างกลุ่มเพื่อนหรือการพูดคุยกับผู้ปกครองที่เข้ามาร่วมเล่นยังช่วย เสริมสร้างทักษะทางด้านภาษา การอ่าน การเขียน และการฟังที่จะช่วยให้พวกเขาสามารถจดจำคำ แปลกใหม่ และเข้าใจในความหมายของมันมากขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยให้เด็กมีการปรับตัวทางด้าน อารมณ์ สภาพจิตใจ การเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่นในด้านสังคม เด็กจะมีความคิดจินตนาการมากขึ้น เมื่อพ่อแม่รู้จักปล่อยให้เด็กได้เต็มที่กับการเล่น พวกเขาจะสามารถเติบโตขึ้นไปเป็นเด็กที่มี ความสามารถ มีความคิดที่เฉียบแหลม สามารถแก้ไขสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว โดยจะนำเอา การเล่นที่สั่งสมมาในอดีตเข้ามาประยุกต์ใช้กับการดำเนินชีวิตประจำวัน

2.2.1.3 การดูแลเด็กขณะเล่นของผู้ปกครอง พ่อแม่ไม่ควรปล่อยให้เด็กมีอิสระกับการ เล่นอย่างไม่มีแบบแผน เพราะบางครั้งการเล่นที่มากเกินไปจะดูเป็นเรื่องไร้ประโยชน์ ดังนั้นหาก ต้องการสร้างเสริมพัฒนาการเด็กให้แก่ลูกน้อยอย่างเต็มที่ การเป็นส่วนหนึ่งของการเล่นจะช่วยให้เด็ก สามารถเรียนรู้ได้ดีกว่าการเล่นแบบผิดๆ ใดๆ ด้วยตัวเองอยู่ตลอดเวลา พ่อแม่จึงเปรียบเสมือนเพื่อน เล่นคนแรกของลูก เด็กจะเติบโตเป็นคนดีได้พ่อแม่จะต้องรู้จักสอนเขาให้เล่นอย่างถูกวิธี การซึมซับ เอาสิ่งดีๆ ไว้ในช่วงวัยเด็ก เป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งที่จะเปลี่ยนแปลงบุคลิก และคุณภาพชีวิตของพวกเขาในอนาคต ของเล่นส่วนใหญ่ที่เลือกก็ควรจะต้องสอดแทรกอยู่ด้วยการสอนและการเรียนรู้ ที่สามารถ ให้ได้ทั้งความสนุกและการเรียนไปในตัว ที่สำคัญ การเล่นของลูกน้อยจะต้องอยู่ภายใต้สายตาของพ่อ

แม่เสมอ ของเล่นที่เลือกใช้นอกจากจะเป็นไปเพื่อประโยชน์ในการเรียนรู้ จะต้องมีความปลอดภัย และไม่เสี่ยงต่อการบาดเจ็บแม้ในขณะที่คลาดสายตา และอย่าลืมว่าการเล่นเป็นเพียงช่วงเวลาหนึ่งของชีวิตเด็กที่จะเกิดขึ้น พ่อแม่จึงไม่ควรไปบีบบังคับให้ช่วงเวลาแห่งความสุขเหล่านี้หดสั้นลง ให้ทุกอย่างเป็นไปอย่างสมดุลระหว่างการเล่นและการเรียน

2.2.2 แนวทางการเพิ่มความปลอดภัยให้เด็ก (สรรพสิทธิ์ คุมประพันธ์, 2559)

สรรพสิทธิ์ คุมประพันธ์ (2559) ประธานมูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก ได้ให้แนวทางสำหรับผู้ใหญ่ในการดูแลป้องกันภัยให้เด็ก โดยมีกฎเกณฑ์ 4 หลักสำคัญที่ค้ำึงถึงดังนี้

2.2.2.1 เขตปลอดภัยสำหรับเด็ก (Safety Zone) หมายถึงการกำหนดเขตที่อยู่สำหรับเด็กที่สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็กแต่ละวัย ในระยะที่ผู้ปกครองสามารถดูแลเด็กให้ปลอดภัย การพิจารณาระยะที่เหมาะสมจะขึ้นอยู่กับวัยของเด็ก

2.2.2.1.1 เด็กในวัยแรกเกิด ถึง ไม่เกิน 3 ปี: วัยเอื้อมถึงตัวเด็กตลอดเวลา เด็กวัยที่ยังไร้เดียงสา และอยู่ในวัยเริ่มฝึกหัดการใช้ของวิเศษส่วนต่างๆ ของร่างกาย ยังเดิน วิ่ง หรือ เคลื่อนไหวได้ไม่ดี ดังนั้น อุบัติเหตุก็อาจเกิดขึ้นได้มาก เด็กในวัยนี้จึงจะต้องอยู่ในระยะที่ผู้ดูแลหรือพ่อแม่ผู้ปกครองดูแลอย่างใกล้ชิด และสามารถเอื้อมถึงตัวได้ตลอดเวลา

2.2.2.1.2 เด็กวัย 3 ปีขึ้นไปจนถึง ไม่เกิน 6 ปี: วัยอยู่ในสายตา เด็กวัยเตาะแตะจนถึงก่อนเข้าโรงเรียน เป็นวัยที่เริ่มสนใจใคร่รู้และพร้อมจะเรียนรู้จักโลกตลอดเวลาด้วยผัสสะต่างๆ จึงมีโอกาสสูงที่เด็กจะ หยิบ ดม ชิม ฯลฯ วัตถุต่างๆ โดยไม่รู้ว่าอันตรายได้ ดังนั้น เด็กควรอยู่ในระยะที่ผู้ดูแลหรือพ่อแม่ผู้ปกครองสามารถมองเห็นการเคลื่อนไหวของเด็กตลอดเวลา หรืออยู่ในสายตาของผู้ใหญ่ตลอดเวลา

2.2.2.1.3 เด็กวัย 6 ปีขึ้นไป จนถึง ไม่เกิน 9 ปี: วัยกำหนดบริเวณ เด็กในช่วงวัยนี้ เป็นวัยซุกซนและอยากรู้อยากเห็น สนใจสิ่งแวดล้อม โต้พ้อที่จะออกไปแสวงหาคำตอบที่สงสัยเองได้ในระดับหนึ่ง มีพลังกำลังที่มากขึ้น สิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบๆ ตัว ล้วนเป็นสิ่งที่เร้าความสนใจให้เอาตัวเข้าไปเรียนรู้โดยประสาทสัมผัสทั้ง 5 และออกไปปลดปล่อย ด้วยการเล่นหรือออกกำลังกายอย่างอิสระ อย่างไรก็ตาม ผู้ดูแลหรือพ่อแม่ผู้ปกครอง ควรกำหนดบริเวณให้พวกเขาอยู่ในพื้นที่ที่เราสามารถได้ยินเสียงของเด็กตลอดเวลา รวมทั้งต้องคอยหมั่นเดินไปตรวจสอบดูเป็นระยะ ว่าเด็กยังอยู่ในเขตปลอดภัยและไม่มีปัญหาอะไร เพราะเด็กยังไม่สามารถแยกแยะจินตนาการออกจากความจริง จึงอาจเล่นอะไรตามจินตนาการแล้วเกิดอันตรายได้ เช่น เด็กชายคนหนึ่งเล่นสมมติให้ตัวเองเป็นไอ้แมงมุม แล้วพลาดพลั้งทำให้เชือกแขวนรัดคอตนเองจนเสียชีวิต หากเสียงเด็กเงียบไปมักจะมียู่สองกรณี คือ เด็กนอนหลับหรือออกไปนอกเขตกำหนดซึ่งจะก่ออันตรายที่ใหญ่หลวงแก่เด็กได้

2.2.2.1.4 เด็กวัย 9 ปีขึ้นไปจนถึง ไม่เกิน 12 ปี: วัยคอยสังเกต เด็กในช่วงวัยนี้จัดว่าอยู่ในช่วงวัยเด็กโต แข็งแรง และดูแลตัวเองได้มากขึ้น แม้ว่าเด็กเริ่มมีความสามารถแยกแยะ

จินตนาการออกจากความจริง แต่ก็ยังต้องอยู่ในที่ที่ผู้ดูแลหรือพ่อแม่ผู้ปกครองกำหนดให้ และต้องคอยสังเกตเสียงของเด็กเป็นระยะๆ เพราะเด็กในวัยนี้ยังไม่สามารถจำแนกว่าอะไรจะสามารถต่อต้านร้ายให้แก่ตนเองได้ เช่นอาจแอบหนีไปเล่นน้ำทั้งที่ว่ายน้ำไม่เป็น เล่นจุดไฟ เล่นประทัด เล่นอาวุธ หรืออันตรายอื่นๆ รวมทั้งเกิดภัยจากบุคคลอันตรายต่างๆ เมื่ออยู่ใกล้กับผู้ดูแลหรือพ่อแม่ผู้ปกครอง

2.2.2.2 กฎ กติกา และมารยาทเพื่อความปลอดภัย (Safety Rule) พ่อแม่ผู้ปกครองมีหน้าที่สำคัญในการวางกฎเกณฑ์เพื่อความปลอดภัยให้ลูกหลาน และเด็กก็มีหน้าที่ต้องเรียนรู้ถึงกฎ กติกา มารยาทเหล่านั้น และปฏิบัติตาม ตัวอย่างของกฎเกณฑ์ดังว่านั้นเช่น

2.2.2.2.1 กฎเกณฑ์ความปลอดภัยจากบุคคล เด็กควรรู้จักใช้วิจารณญาณเพื่อป้องกันภัยให้ตัวเองเมื่อมีใครมาขอให้ทำอะไร และรู้จักการปฏิเสธสิ่งที่รู้สึกไม่ปลอดภัย โดยการตั้งคำถามกับตัวเองว่า รู้สึกดีหรือไม่ที่จะทำเช่นนั้น หรือไปที่นั่นๆกับผู้ที่มาชักชวน ถ้าไปกับคนนั้นหรือทำสิ่งนั้นแล้ว พ่อแม่ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลจะรู้หรือไม่ว่าเรากำลังทำอะไรหรือไปอยู่ที่ไหน ถ้าไปกับคนนั้นหรือทำสิ่งนั้นแล้ว หากเกิดอันตรายขึ้นแน่ใจหรือไม่ว่า จะมีใครช่วยเหลือคุ้มครองได้ หากมีคำตอบข้อใดข้อหนึ่งว่า “ไม่” เพราะฉะนั้นไม่ควรไปกับคนนั้นหรือทำสิ่งนั้น

2.2.2.2.2 กฎเกณฑ์ความปลอดภัยทั่วไป ในยามที่อยู่ห่างจากสายตาพ่อแม่ผู้ปกครอง เมื่อมีใครมาทำให้รู้สึกไม่ดี หรือไม่ปลอดภัย เด็กจะต้องรู้จัก บอกคนๆนั้นอย่างชัดเจนและจริงจังว่า “ไม่ชอบ” “ไม่เอา” หรือ “อย่านะ” หลีกเลี้ยวออกมาจากคนๆนั้น หรือ สถานการณ์นั้นๆ โดยเร็ว รีบไปหาผู้ใหญ่ที่ไว้ใจได้ และบอกเล่าเรื่องราวให้ฟัง พร้อมกับขอให้ช่วยเหลือคุ้มครอง

2.2.2.2.3 กฎเกณฑ์ความปลอดภัยจากการเดินทาง เช่น วิธีการข้ามถนนอย่างปลอดภัย การขึ้นรถโดยสารให้ปลอดภัย เช่นสอนให้เด็กขึ้น-ลงรถเมื่อรถจอดสนิท หรือ ให้เด็กนั่งบริเวณตอนหน้าของรถหรือหลังคนขับ เป็นต้น

2.2.2.2.4 กฎเกณฑ์ความปลอดภัยในการเล่นกีฬาประเภทต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกีฬาที่ค่อนข้างใช้ความรุนแรงหรือเสี่ยงต่ออันตราย เช่น การว่ายน้ำ การเล่นฟุตบอล เป็นต้น เด็กๆ ควรได้รับรู้ถึงกฎ กติกา และมารยาทในการเล่นกีฬาประเภทนั้นและรู้ว่า ควร หรือไม่ควรทำอะไรบ้างในยามเล่น เช่น ไม่ควรไปว่ายน้ำคนเดียวโดยไม่มีผู้ใหญ่ดูแล หรือไม่ควรเตะลูกบอลอัดตัวเพื่อน เป็นต้น

2.2.2.3 การจัดสภาพแวดล้อมให้ปลอดภัย (Safe Environment) การจัดสภาพแวดล้อมให้เป็นที่ที่ปลอดภัยสำหรับเด็ก คือปัจจัยหนึ่งที่สำคัญสำหรับการดูแลเด็ก ไม่ว่าจะเป็นที่บ้าน หรือที่โรงเรียน หรือในชุมชนที่มีอาณาเขตกว้างขึ้น เป็นหน้าที่ของผู้ใหญ่ที่จะจัดปรับแต่งสถานที่ต่างๆ ให้ปลอดภัยที่สุด ไม่ว่าจะเป็นภัยจากอุบัติเหตุที่พบว่าเป็นสาเหตุอันดับหนึ่งที่ทำให้เด็กได้รับบาดเจ็บ และเสียชีวิต ภัยจากโรค และภัยจากคน หากจะยกตัวอย่างที่เป็นรูปธรรมก็เช่น การจัดหาของเล่นและเครื่องเล่นที่ปลอดภัย การวางระบบไฟฟ้าที่ปลอดภัย เช่น มีการติดตั้งสายดิน

ติดตั้งอุปกรณ์ตัดไฟฉุกเฉิน ฯลฯ การมีมาตรการตรวจตราระบบไฟฟ้าอย่างสม่ำเสมอ การติดตั้งระบบควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ต การสร้างห้องน้ำให้อยู่ในที่เปิดเผยและปลอดภัย ฯลฯ

นอกจากนี้ ในบางพื้นที่ควรมีการกำหนดหรือแบ่งสัดส่วนให้ชัดเจนว่าเป็นพื้นที่ของเด็ก เช่น อาคารเรียน ห้องน้ำสำหรับเด็ก ฯลฯ เนื่องจากการปล่อยให้ผู้ใหญ่ที่ไม่เกี่ยวข้องเข้ามาใช้พื้นที่ของเด็ก หรือมาอยู่ใกล้ชิดตามลำพังสองต่อสองกับเด็ก อาจเกิดอันตรายที่คาดไม่ถึงต่อเด็กได้

2.2.2.4 สร้างความไว้วางใจ เป็นเกราะกันภัยให้ลูกน้อย (Empathy) ผู้ใหญ่ที่ดูแลเด็ก จะทำให้เด็กได้รับการยอมรับว่าเขาเป็นสมาชิกคนหนึ่งของกลุ่ม เช่น เป็นสมาชิกของครอบครัว สมาชิกของโรงเรียน สมาชิกของชุมชน หรือสมาชิกของกลุ่มต่างๆ ให้เด็กรับรู้ว่าเขาไม่ได้โดดเดี่ยว อย่างโดดเดี่ยว ไม่มีตัวตน หรือไม่มีความสำคัญ แต่ควรทำให้เด็กตระหนักว่า เขาคือสมาชิกคนหนึ่ง ของสังคมในครอบครัว โรงเรียน และชุมชน ผู้ปกครองจะต้องทำให้เด็กรู้สึกว่าเขาได้รับการสอดส่อง ดูแลจากพี่ป้า น้าอา ฯลฯ บรรดาเพื่อนบ้าน เขาอยู่ในสายตาของคุณครู อยู่ในความเอาใจใส่ของพ่อแม่ และญาติพี่น้อง การรับรู้ว่าเขามีตัวตนและเป็นพวกเป็นพ้องคนหนึ่ง ของสังคมนี จะทำให้เด็กได้รับความอุ่นใจ มีความไว้วางใจกัน เอื้ออาทรต่อกัน และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สิ่งเหล่านี้จะทำให้เด็กมีความสัมพันธ์ที่ดีกับสมาชิกคนอื่นในกลุ่ม และไม่ใช้การทะเลาะวิวาทหรือกลั่นแกล้งรังแกกันเป็นการแก้ไขปัญหา

2.3 การจัดการพื้นที่สำนักงานเพื่อสนับสนุนสุขภาพของพนักงาน

พิตดนัย นิมิตรนราดล (2553) ได้อธิบายเกี่ยวกับการจัดการพื้นที่สำนักงานเพื่อสนับสนุนสุขภาพของพนักงานไว้ ดังนี้

2.3.1 ปัจจัยในการจัดการพื้นที่สำนักงาน ที่มีผลตามสภาพแวดล้อมทางกายภาพของพื้นที่สำนักงาน ที่จะช่วยพัฒนาประสิทธิภาพของการทำงานและองค์กร มี 3 ปัจจัย ได้แก่

2.3.1.1 การจัดองค์ประกอบของพื้นที่ สามารถรองรับความต้องการพื้นฐานของการใช้ งานที่ตอบสนองการใช้งานพื้นที่สำนักงานที่หลากหลายได้

2.3.1.2 การจัดรูปแบบการจัดผังสำนักงาน ให้มีความเหมาะสมกับลักษณะของงาน และรูปแบบการใช้งาน

2.3.1.3 การจัดการสภาพแวดล้อม การตกแต่งบรรยากาศภายในของพื้นที่สำนักงาน เพื่อก่อให้เกิดการสนับสนุนหลักการ 5 อ. ซึ่งได้แก่ การสนับสนุนอนามัยที่ดี การสนับสนุนอากาศที่ดี ภายในพื้นที่สำนักงาน การสนับสนุนอารมณ์และอิริยาบถที่ดีของพนักงาน และการป้องกันอุบัติเหตุ ระหว่างการทำงาน หรือเหตุฉุกเฉินภายในพื้นที่สำนักงาน

2.3.2 ส่วนประกอบของพื้นที่สำนักงาน

2.3.2.1 พื้นที่ทำงานส่วนตัว ควรมีส่วนของพื้นที่ประมาณร้อยละ 55 ถึง 65 ของพื้นที่สำนักงาน 1 ชั้น มีพื้นที่ทำงานสำหรับบุคคลอยู่ระหว่าง 7-10 ตารางเมตรต่อคน ถ้ามากกว่านี้จะทำให้สัดส่วนของพื้นที่อื่นๆภายในพื้นที่สำนักงานลดลงส่งผลต่อความเหมาะสมในการทำงานและการใช้งานพื้นที่อื่นๆ ซึ่งค่าของพื้นที่ทำงานสำหรับบุคคลดังกล่าวมากกว่าค่ามาตรฐานทั่วไป ซึ่งอยู่ที่ประมาณ 5 ตารางเมตรต่อคนอยู่แล้ว ทำให้พนักงานมีพื้นที่รอบข้างสำหรับการทำงานที่มากขึ้น จึงสามารถเคลื่อนไหวร่างกายได้อิสระมากขึ้นระหว่างการทำงาน และองค์ประกอบของพื้นที่ทำงานส่วนตัว ควรประกอบด้วย พื้นที่ทำงานส่วนตัวสำหรับพนักงาน ถ้าเป็นไปได้ควรมี 2 ลักษณะ คือ โต๊ะทำงานแบบไม่ส่วนตัว (Mobile Furniture) จำนวน 4-8 ที่นั่งต่อสถานงาน หรือพื้นที่ทำงานส่วนตัวสำหรับพนักงานที่มีลักษณะเป็นโต๊ะทำงานแบบส่วนตัว (Fixed Furniture) จำนวนไม่เกิน 2 ที่นั่งต่อสถานงาน ส่วนพื้นที่ทำงานส่วนตัวสำหรับผู้จัดการนั้น ควรแบ่งเป็นพื้นที่ส่วนตัวอย่างเป็นทางการแยกเป็นห้อง

2.3.2.2 พื้นที่ทำงานกลุ่ม ควรมีส่วนของพื้นที่ประมาณร้อยละ 15-20 ของพื้นที่สำนักงาน 1 ชั้น และองค์ประกอบของพื้นที่ทำงานกลุ่ม ที่ควรมีอยู่ภายในพื้นที่สำนักงานประกอบด้วย

2.3.2.2.1 สำหรับปรึกษาแลกเปลี่ยนความรู้ (Meeting) มีลักษณะแบ่งเป็นพื้นที่อย่างชัดเจนและเป็นสัดส่วน

2.3.2.2.2 สำหรับการประชุมย่อย (Sessions) มีลักษณะแยกเป็นห้อง

2.3.2.2.3 สำหรับการประชุมหลัก (Conference) มีลักษณะแยกเป็นห้อง หรือแยกเป็นชั้นสำหรับการประชุม

ส่วนองค์ประกอบของพื้นที่ทำงานกลุ่ม ที่ไม่จำเป็นต้องอยู่ภายในพื้นที่สำนักงานประกอบด้วย

- สำหรับงานที่ต้องใช้สมาธิ (Concentration) เป็นเพียงองค์ประกอบเสริมในพื้นที่ทำงานกลุ่มเท่านั้น สามารถใช้งานร่วมกับห้องประชุมย่อย และห้องประชุมหลักได้

- สำหรับการนำเสนอผลงาน (Presentation) เป็นเพียงองค์ประกอบเสริมในพื้นที่ทำงานกลุ่มเท่านั้น สามารถใช้งานร่วมกับห้องประชุมย่อย และห้องประชุมหลักได้

2.3.2.3 พื้นที่เสริมงานหลัก ควรมีส่วนของพื้นที่ประมาณร้อยละ 5 ของพื้นที่สำนักงาน 1 ชั้น และองค์ประกอบของพื้นที่เสริมงานหลัก ประกอบด้วย

2.3.2.3.1 สำหรับใช้เก็บเอกสาร (Documentation) มีลักษณะแยกเป็นห้องอย่างชัดเจน และเป็นสัดส่วนออกจากพื้นที่อื่นๆภายในพื้นที่สำนักงาน

2.3.2.3.2 สำหรับใช้เก็บอุปกรณ์สำนักงาน (Equipment) มีลักษณะแยกเป็นห้องอย่างชัดเจนและเป็นสัดส่วนออกจากพื้นที่อื่นๆภายในพื้นที่สำนักงาน

2.3.2.3.3 สำหรับใช้เก็บของ (Storage) มีลักษณะแยกเป็นห้องอย่างชัดเจนและเป็นสัดส่วนออกจากพื้นที่อื่นๆภายในพื้นที่สำนักงาน

2.3.2.3.4 สำหรับแม่บ้าน (Maid Room) มีลักษณะแยกเป็นห้องอย่างชัดเจนและเป็นสัดส่วนออกจากพื้นที่อื่นๆภายในพื้นที่สำนักงาน

2.3.2.3.5 สำหรับใช้เตรียมอาหาร (Pantry) กษณะแยกเป็นห้องอย่างมีลักษณะชัดเจนและเป็นสัดส่วนออกจากพื้นที่อื่นๆภายในพื้นที่สำนักงาน

2.3.2.3.6 สำหรับใช้เก็บของพนักงาน (Lockers) มีลักษณะแยกเป็นพื้นที่อย่างชัดเจนและเป็นสัดส่วน เฉพาะองค์กรที่ใช้โต๊ะทำงานแบบไม่ส่วนตัว (Mobile furniture) เป็นหลัก

2.3.2.3.7 สถานีบริการ (Service station) มีลักษณะแยกเป็นพื้นที่อย่างชัดเจนและเป็นสัดส่วน ซึ่งประกอบด้วย เครื่องพิมพ์เอกสาร เครื่องโทรสาร และ ส่วนเตรียมอาหาร เป็นต้น

2.3.2.4 พื้นที่พักผ่อน ควรมีสัดส่วนของพื้นที่ประมาณร้อยละ 15 ถึง 20 ของพื้นที่สำนักงานทั้งหมด หรือพื้นที่พักผ่อนสามารถใช้งานร่วมกับพื้นที่ทำงานกลุ่มได้ ภายในพื้นที่สำนักงาน 1 ชั้น และองค์ประกอบของพื้นที่พักผ่อน ที่ควรมีอยู่ภายในพื้นที่สำนักงาน ประกอบด้วย

2.3.2.4.1 สำหรับปรับเปลี่ยนอิริยาบถ ลดอาการเมื่อยล้าระหว่างการทำงาน เช่น พื้นที่นั่งพูดคุยปรึกษาหารือ และห้องสำหรับนวดผ่อนคลาย เป็นต้น

2.3.2.4.2 สำหรับใช้หาความรู้ ความบันเทิง เช่น ห้องสมุด ห้องดูหนัง ฟังเพลง

2.3.2.4.3 สำหรับใช้รับประทานอาหารและเครื่องดื่ม เช่น มุมกาแฟ เคาท์เตอร์บาร์ เป็นต้น ซึ่งควรอยู่ภายในพื้นที่สำนักงาน หรืออาจใช้งานร่วมกับพื้นที่พักผ่อน สำหรับปรับเปลี่ยนอิริยาบถได้

2.3.2.4.4 สำหรับองค์กรที่มีพื้นที่สำนักงานมากกว่า 10 ชั้น หรือ 30,000 ตารางเมตรขึ้นไป ส่วนองค์ประกอบของพื้นที่พักผ่อน ที่ควรแยกเป็นชั้นเพื่อให้พนักงานใช้บริการหลังเลิกงาน ก่อนทำงาน หรือระหว่างการทำงานประกอบด้วย

2.3.2.4.5 สำหรับใช้ทำกิจกรรมรื่นเริง เช่น เล่นดนตรี และเล่นกีฬา เป็นต้น เพื่อให้พนักงานใช้บริการหลังเลิกงาน หรือก่อนทำงาน

2.3.2.4.6 สำหรับใช้รับประทานอาหารและเครื่องดื่ม เช่น ร้านอาหาร ร้านเครื่องดื่ม และร้านขนม เป็นต้น เพื่อให้พนักงานใช้บริการระหว่างการทำงาน หรือใช้เป็นพื้นที่ทำงานกลุ่มในบางโอกาส

2.4 การจัดการพื้นที่ภายในศูนย์พัฒนาเด็ก

2.4.1 มาตรฐานการจัดพื้นที่ใช้สอยภายในศูนย์พัฒนาเด็ก

มาตรฐานการจัดพื้นที่ใช้สอยภายในศูนย์พัฒนาเด็ก ของ U.S. General Services Administration (ในปี ค.ศ. 2003) ได้กำหนดมาตรฐานของการจัดพื้นที่ใช้สอยภายในศูนย์พัฒนาเด็ก เล็กไว้ดังนี้

ข้อกำหนดของพื้นที่ ควรจัดพื้นที่สำหรับเด็กประมาณ 8.4 ตารางเมตร ต่อเด็ก 1 คน สำหรับพื้นที่โดยรวมทั้งหมดและควรจัดพื้นที่ 2.2-5 ตารางเมตร ต่อเด็ก 1 คน สำหรับพื้นที่ในห้องทำกิจกรรม ขนาดพื้นที่จะขึ้นอยู่กับอายุของเด็ก โดยพื้นที่นี้จะไม่รวมพื้นที่ทางเดิน พื้นที่เจ้าหน้าที่ ชั้นวางของ ห้องน้ำ ห้องครัว ส่วนบริการ และส่วนสนับสนุนพื้นที่ทำกิจกรรม เป็นพื้นที่ใช้งานของเด็ก และครูผู้สอน พื้นที่นี้อาจจะแยกจากพื้นที่ส่วนอื่น ด้วยการมีฉากกั้นหรือกั้นเป็นห้อง เพื่อเก็บเสียงรบกวนไปยังพื้นที่ส่วนอื่น แต่ควรที่จะมีหน้าต่างที่สามารถมองออกไปข้างนอกได้ ในระดับสายตา มองเห็นของเด็ก ที่มองเห็นทางเดินหรือห้องอื่นๆ พื้นที่ควรมีลักษณะเปิดกว้าง เพื่อเปิดรับแสงธรรมชาติจากด้านนอก มีพื้นที่ว่างเพียงพอสำหรับการทำกิจกรรมต่างๆ และมีพื้นที่เว้นว่างส่วนบุคคล ด้วยเช่นกัน พื้นที่ควรมีความยืดหยุ่นเพียงพอที่จะรองรับจำนวนคนที่มีโอกาสเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งกิจกรรมที่มีความหลากหลายมากขึ้น สามารถรองรับความต้องการในการใช้พื้นที่ที่เพิ่มมากขึ้นได้ และมีพื้นที่สำหรับเก็บสิ่งของจำเป็นต่างๆของเด็ก และเจ้าหน้าที่บุคลากร ครูผู้สอน เพื่อเก็บอุปกรณ์การเรียนการสอน อุปกรณ์การเล่น วัสดุเครื่องมือต่างๆ

1) พื้นที่สำหรับเด็ก เป็นพื้นที่สำหรับเด็กอยู่เป็นกลุ่มรวมกัน นักออกแบบควรตระหนักว่าเด็กจะใช้เวลาอยู่บ้านของตัวเองในแต่ละวันน้อยมาก ดังนั้นสถานที่เรียนรู้ของเด็กนี้ควรจะเป็นเสมือนบ้านหลังที่สองของเด็ก การออกแบบควรถ่ายทอดความรู้สึกนี้ไปยังพื้นที่ให้รู้สึกเหมือนเป็นบ้าน เป็นศูนย์รวมความอบอุ่นให้เด็กได้ทำกิจกรรมสนุกสนานไปด้วยกัน

2) พื้นที่สำหรับผู้ปกครอง พื้นที่นี้ควรเป็นตรงกลางของพื้นที่ทั้งหมด เป็นพื้นที่สำหรับผู้ปกครอง รวมถึงส่วนทางเข้า และส่วนต้อนรับ เป็นเสมือนห้องนั่งเล่นสำหรับพักคอยรอเด็กทำกิจกรรม หรือสำหรับพูดคุยกับเจ้าหน้าที่และครูผู้สอน และสำหรับให้หมบบุตร ผู้ปกครองจะต้องสามารถเข้าห้องน้ำได้สะดวก ส่วนพื้นที่ให้หมบบุตรควรมีความสงบและเป็นส่วนตัว สามารถงีบหลับได้ แต่ไม่จำเป็นต้องเป็นห้องปิดหรือมีฉากกั้นห้อง

3) พื้นที่สำหรับเจ้าหน้าที่ เป็นพื้นที่สำหรับ ครูผู้สอน เจ้าหน้าที่ และผู้บริหาร สำหรับใช้เป็นห้องเฉพาะพนักงาน ห้องทำกิจกรรม ส่วนทางเข้าและส่วนต้อนรับ ออฟฟิศ ส่วนเก็บของ และห้องน้ำ

4) พื้นที่ส่วนบริการ เป็นพื้นที่จัดสรรไว้สำหรับบริการ และสนับสนุนพื้นที่ส่วนอื่นๆ พื้นที่นี้รวมถึงห้องครัว ส่วนเตรียมอาหาร ห้องซักผ้า ห้องแม่บ้าน และห้องเครื่องระบบไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์

5) พื้นที่สัญจร เป็นพื้นที่สำหรับสัญจร เช่น ทางเดิน สำหรับเชื่อมต่อพื้นที่ภายในทั้งหมด

มาตรฐานของการจัดพื้นที่ใช้สอยภายในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ของ “Government of South Australia” (2016)

การจัดพื้นที่แต่ละส่วนสามารถรวมกันเพื่อแบ่งเป็นโซนหรือกลุ่มพื้นที่โดยมีการใช้งานที่ใกล้เคียงกัน ความเชื่อมโยงของพื้นที่ใช้สอยเป็นสิ่งสำคัญเพื่ออำนวยความสะดวกในการใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพในขณะเดียวกันก็ส่งเสริมบรรยากาศให้น่าอยู่และมีส่วนร่วมกัน พื้นที่ใช้สอยสามารถแบ่งได้ตามสิ่งอำนวยความสะดวก ดังนี้

1) พื้นที่ทำกิจกรรม

ก. การใช้สอยพื้นที่ ควรรองรับการสอนแบบเปียกและแห้ง รวมถึงการทำกิจกรรมกลุ่มที่ขนาดแตกต่างกัน

ข. ผังพื้นที่ การออกแบบควรมีความยืดหยุ่นในการใช้งานพื้นที่ เพื่อสามารถเปลี่ยนแปลงรูปแบบการทำกิจกรรมได้ ขนาดของพื้นที่ควรมีความเพียงพอตามความต้องการของกิจกรรม และสิ่งอำนวยความสะดวก พื้นที่กิจกรรมควรเป็นพื้นที่เปิดกว้าง และมองเห็นภายนอกพื้นที่ควรสามารถเข้าถึงได้ง่ายจากทุกส่วนการใช้งาน

2) สำนักงาน

ก. การใช้สอยพื้นที่ สำหรับเป็นพื้นที่ทำงานของผู้บริหาร

ข. ผังพื้นที่ พื้นที่ควรจัดให้เข้าถึงได้ง่าย และมีขนาดที่เหมาะสมกับการใช้งาน สามารถที่จะประชุมกลุ่มเล็กได้

3) โถงกลาง, ทางเข้า-ออก, ส่วนต้อนรับ

ก. การใช้สอยพื้นที่ เป็นพื้นที่เพื่อให้ผู้ปกครองและผู้เยี่ยมชม สามารถเข้าได้ง่าย รวมทั้งส่วนของเคาท์เตอร์ต้อนรับและส่วนทำงาน

ข. ผังพื้นที่ พื้นที่สำหรับผู้ปกครองสามารถนั่งพักคอย และดูเด็กทำกิจกรรมได้ แต่จะต้องจำกัดพื้นที่ไม่ให้ผู้ปกครองสามารถไปห้องทำกิจกรรมได้ง่าย แต่สามารถมองเห็นในห้องทำกิจกรรมได้

4) ห้องครัว

ก. การใช้สอยพื้นที่ ห้องครัวใช้สำหรับเตรียมอาหารและการซักล้าง จึงควรออกแบบแยกออกจากพื้นที่ทำกิจกรรมของเด็ก แต่สามารถมองเห็นพื้นที่ทำกิจกรรมได้

ข. ผังพื้นที่ สามารถเป็นส่วนเตรียมอาหารแบบเปิดได้ สำหรับเก็บอาหารและ ส่วนผสมอาหาร

5) ห้องสำหรับเจ้าหน้าที่/ ห้องประชุม

ก. การใช้สอยพื้นที่ เป็นพื้นที่สำหรับเจ้าหน้าที่เพื่อการพักผ่อนและประชุมงาน หรือสำหรับใช้เตรียมการเรียนการสอน และเก็บอุปกรณ์การสอน

ข. ผังพื้นที่ ควรจัดวางให้อยู่ไกลจากทางเข้า-ออกหลัก

6) ห้องน้ำสำหรับเด็ก

ก. การใช้สอยพื้นที่ เป็นห้องน้ำสำหรับเด็ก

ข. ผังพื้นที่ เครื่องสุขภัณฑ์ควรใช้เป็นขนาดสำหรับเด็ก เพื่อให้เด็กใช้เองได้ง่าย ควรมีอย่างน้อย 2 ห้อง และแยกชาย-หญิง ห้องน้ำควรสามารถเข้าถึงได้ง่ายจากพื้นที่ทำกิจกรรม และ พื้นที่ส่วนกลาง

ซึ่งรายละเอียดด้านบนจะแบ่งประเภทตามสิ่งอำนวยความสะดวก การแชร์พื้นที่ร่วมกัน เช่น ทางเดินส่วนกลาง ห้องน้ำ เป็นต้น สถานที่ใช้งานร่วมกันจำเป็นต้องอำนวยความสะดวกที่แตกต่างกัน แต่พื้นที่ทุกส่วนควรสามารถเข้าถึงได้จากพื้นที่ส่วนทางเข้าและพื้นที่ต้อนรับ ความเชื่อมโยงของผัง พื้นที่ ผังพื้นที่ควรจัดให้ผู้ใช้งานสามารถใช้งานได้ง่ายในส่วนของพื้นที่บริการและพื้นที่ทำกิจกรรม และจะต้องมีความเชื่อมโยงของพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รูปแบบของพื้นที่ทางกายภาพเป็นเสมือน ลานกว้าง ที่สามารถสื่อสารและเชื่อมโยงกันได้ง่าย การจัดโครงสร้างวัตถุ และกิจกรรม สามารถแก้ไข ปัญหาของการเรียนรู้ได้ ในการออกแบบลานกว้าง คือเป็นพื้นที่เปิดขนาดใหญ่ ที่เด็กจะสามารถใช้ พื้นที่ทำกิจกรรมได้อย่างอิสระ ความเชื่อมโยงของพื้นที่มีรายละเอียด ดังนี้

1) พื้นที่ต้อนรับ ควรสามารถมองเห็นได้ชัดเจนจากทางเข้า-ออกหลัก และสามารถ ดูแลตรวจสอบคนที่เข้า-ออกพื้นที่ระหว่างพื้นที่บริการและพื้นที่พักคอย ไปยังทางเข้า-ออกหลักได้

2) พื้นที่พักคอย ควรสามารถมองเห็นได้จากพื้นที่สำหรับเจ้าหน้าที่และพื้นที่ต้อนรับ

3) ห้องประชุม ควรสามารถเข้าได้จากทางเข้า-ออกหลัก และพื้นที่พักคอย รวมถึง พื้นที่สำหรับเจ้าหน้าที่ด้วยเช่นกัน

4) พื้นที่เรียนรู้ควรอยู่ระหว่างทางเข้า-ออกหลักและพื้นที่พักคอย เพื่อให้ผู้ใช้งานจะ สามารถเข้าถึงได้ง่าย

5) พื้นที่สำหรับเจ้าหน้าที่ ควรออกแบบให้เจ้าหน้าที่สามารถเดินระหว่างทาง-เข้าออก หลัก พื้นที่ต้อนรับ และพื้นที่บริการได้ง่าย ออฟฟิศควรแยกออกจากพื้นที่บริการและพื้นที่ส่วนกลาง เพื่อสมาธิในการทำงาน

6) ทางเดิน ควรจัดให้สามารถเดินระหว่างพื้นที่ผู้ปกครอง และพื้นที่ทำกิจกรรมของเด็ก ได้ง่าย โดยสามารถเข้าถึงพื้นที่ทำกิจกรรมได้ทันที เพื่อความปลอดภัยของเด็กเมื่อทำกิจกรรม

7) พื้นที่ทำกิจกรรมของเด็ก ควรจะอยู่ตรงกลางของพื้นที่ทั้งหมด และสามารถเชื่อมโยงไปยังพื้นที่ทุกส่วนได้ด้วยการมองเห็น รูปแบบพื้นที่ควรสามารถติดต่อสื่อสารกับพื้นที่ส่วนอื่นได้ง่าย

8) ห้องน้ำสำหรับเด็ก เจ้าหน้าที่ และสาธารณชน ควรจะใช้งานได้อยู่เสมอ และสามารถเข้าถึงได้สะดวก จากผู้ใช้งานทุกกลุ่ม

2.4.2 กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, กระทรวงมหาดไทย (2559) ได้กำหนดมาตรฐานการจัดการพื้นที่ภายในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ไว้ดังนี้

1) ที่ตั้ง

ก. สถานที่ตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็กควรอยู่ในพื้นที่ที่มีขนาดเหมาะสม และไม่อยู่ในพื้นที่เสี่ยงอันตราย หากไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ต้องมีมาตรการป้องกันอุบัติเหตุตามมาตรฐานความจำเป็นและเหมาะสม

ข. ไม่ควรอยู่ใกล้ถนนหรือใกล้ทางรถไฟ โดยเฉพาะที่มีการจราจรคับคั่ง หากมีความจำเป็นต้องสร้างอาคารให้ห่างจากริมถนนไม่น้อยกว่า 20 เมตร และมีรั้วเพื่อป้องกันอันตราย

ค. พื้นที่ก่อสร้างควรเป็นพื้นที่ที่สามารถรับน้ำหนักอาคารได้อย่างปลอดภัย และเป็นพื้นที่ที่น้ำท่วมไม่ถึง

2) จำนวนชั้นของอาคาร อาคารศูนย์พัฒนาเด็กควรเป็นอาคารชั้นเดียว หากเป็นอาคาร 2 ชั้นขึ้นไป ต้องมีมาตรการป้องกันอุบัติเหตุ อุบัติภัย และอัคคีภัยที่อาจเกิดขึ้น

3) ความสูงของห้องจากพื้นถึงเพดาน ควรสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 2.8 เมตร มีดวงไฟที่ให้แสงสว่างได้เพียงพอ หรือใช้หลอดฟลูออเรสเซนต์ (สาขาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, 2550)

4) ทางเข้า-ออกตัวอาคาร ประตูทางเข้า-ออกจากตัวอาคารควรมีอย่างน้อย 2 ทาง และทางเข้าควรมีความกว้างประมาณ 80 เซนติเมตร สามารถเคลื่อนย้ายเด็กออกจากตัวอาคารได้สะดวก หากเกิดอุบัติเหตุ หรือภาวะฉุกเฉินต่างๆ

5) ประตูและหน้าต่าง ต้องมีความแข็งแรงอยู่ในสภาพใช้งานได้ดี มีขนาดและจำนวนที่เหมาะสมกับขนาดพื้นที่ของห้อง ความสูงของขอบหน้าต่าง ควรสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 80 เซนติเมตร นับจากพื้น และหน้าต่างมีความกว้างและความสูงไม่น้อยกว่า 1 เมตร เพื่อให้เด็กมองเห็นสิ่งแวดล้อมได้กว้างและชัดเจน ไม่ควรมีสิ่งกีดขวางใดๆมาปิดกั้นช่องทางลมและแสงสว่าง

6) บันได ไม่ลาดหรือชันเกินไป ควรมีความกว้างแต่ละช่วงไม่น้อยกว่า 1 เมตร ลูกตั้งของบันไดสูงไม่เกิน 17.50 เซนติเมตร ลูกนอนกว้างไม่น้อยกว่า 20 เซนติเมตร บันไดทุกขั้นมีราวและลูกกรงไม่น้อยกว่า 90 เซนติเมตร มีราวเดี่ยวเหมาะสำหรับเด็กเกาะขึ้นบันได และระยะห่างของลูกกรงต้องไม่เกิน 17 เซนติเมตร

7) พื้นที่ใช้สอยควรจัดให้มีบริเวณพื้นที่ที่สะอาด ปลอดภัย และเพียงพอเหมาะสมกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และจัดกิจกรรมอื่นๆของเด็ก เช่น การเล่น การเรียนรู้ การรับประทานอาหาร และการนอน โดยแยกเป็นสัดส่วนจากห้องประกอบอาหาร ห้องส้วม และที่พักของเด็กป่วย เฉลี่ยพื้นที่ใช้สอย 2 ตารางเมตร ต่อเด็ก 1 คน หากไม่สามารถแยกเป็นแต่ละห้องได้ อาจจะจัดรวมเป็นห้องอเนกประสงค์ โดยใช้พื้นที่เดียวกันแต่ต่างเวลา และปรับเปลี่ยนวัสดุอุปกรณ์ตามความเหมาะสม และข้อจำกัดของพื้นที่โดยมีแนวทางดังนี้

ก. พื้นที่ทำกิจกรรม พื้นที่สำหรับจัดกิจกรรมพัฒนาเด็ก อาจจัดแยกเป็นห้องเฉพาะหรือจัดรวมเป็นห้องอเนกประสงค์ที่ใช้สำหรับจัดกิจกรรมหลายๆอย่างก็ได้ โดยพื้นที่เดียวกันแต่ต่างเวลากัน และอาจปรับเปลี่ยนวัสดุอุปกรณ์และย้ายเครื่องใช้ตามความเหมาะสม ตามข้อจำกัดของพื้นที่ (สาขาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, 2550) และควรออกแบบให้มีพื้นที่สำหรับการเรียนรู้รวมกลุ่ม และแยกกลุ่มย่อย ในกิจกรรมการเรียนรู้อิสระ และการเล่นสร้างสรรค์ พื้นที่ห้องต้องไม่ลื่น และไม่ชื้น ควรเป็นพื้นไม้หรือวัสดุที่มีความปลอดภัยจากอุบัติเหตุทำความสะอาดได้ง่าย และอยู่ในสภาพที่สะอาดอยู่เสมอ จัดวางสิ่งของเครื่องใช้เป็นระเบียบ และมีการยึดติดกับผนัง หรือพื้นอย่างมั่นคง ในกรณีที่เครื่องใช้นั้นล้มได้ง่าย เหลี่ยม มุม ที่แหลมคมของเครื่องใช้ต่างๆต้องหุ้มด้วยวัสดุที่นุ่ม เพื่อป้องกันการกระแทกของเด็ก

ข. พื้นที่สำหรับการนอน ต้องคำนึงถึงความสะอาดเป็นหลัก อากาศถ่ายเทได้สะดวก และอุปกรณ์เครื่องใช้เหมาะสมกับจำนวนเด็ก

ค. พื้นที่รับประทานอาหาร ต้องคำนึงถึงความสะอาดเป็นหลัก มีอากาศถ่ายเทได้สะดวก มีแสงสว่างที่เหมาะสม มีอุปกรณ์เครื่องใช้ที่เพียงพอ และเหมาะสมกับจำนวนเด็ก ทั้งนี้ บริเวณห้องอาหาร โต๊ะ เก้าอี้ ที่ใช้สำหรับรับประทานอาหาร ต้องทำความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ และควรจัดให้มีวัสดุอุปกรณ์ต่างๆที่ใช้มีขนาดเหมาะสมกับเด็ก มีสภาพแข็งแรง ปลอดภัย และใช้งานได้ดี

ง. บริเวณที่พักเด็กป่วย ต้องแยกเป็นสัดส่วน มีอุปกรณ์ปฐมพยาบาล ตู้ยา เครื่องเวชภัณฑ์ที่จำเป็น และเด็กต้องอยู่ในสายตาของผู้ดูแลตลอดเวลา กรณีไม่สามารถจัดห้องพักเด็กป่วยเป็นการเฉพาะได้ ต้องจัดให้มีที่พักเด็กป่วยแยกเป็นสัดส่วนตามความเหมาะสม

จ. บริเวณพื้นที่ห้องครัวและจัดเตรียมอาหาร ต้องแยกห่างจากบริเวณพื้นที่สำหรับเด็กพอสมควร มีเครื่องใช้ที่จำเป็น รวมทั้งที่ล้าง และเก็บภาชนะเครื่องใช้ต่างๆที่ถูกสุขลักษณะ โดยเน้นเรื่องความสะอาดและความปลอดภัยเป็นหลัก

ฉ. บริเวณพื้นที่ทำความสะอาดตัวเด็ก ในกรณีที่มีห้องอาบน้ำจะต้องมีที่ใช้สำหรับทำความสะอาดตัวเด็กและอุปกรณ์ที่จำเป็นตามสมควร มีแสงสว่างเพียงพอ มีอากาศถ่ายเทได้สะดวก และพื้นไม่ลื่น

ข. ห้องน้ำสำหรับเด็ก ในกรณีที่มีห้องน้ำ ควรจัดให้ห้องน้ำแยกเป็นสัดส่วนสำหรับเด็กชายและเด็กหญิง โดยเฉลี่ย 1 ที่ต่อเด็ก 10-12 คน โถส้วมต้องมีขนาดเหมาะสมกับตัวเด็ก หรือมีฐานส้วมที่เด็กสามารถก้าวขึ้นลงได้ง่าย ห้องมีแสงสว่างที่เพียงพอ อากาศถ่ายเทได้สะดวก พื้นไม่ลื่น หากมีประตูจะต้องไม่ใส่กลอน หรือกุญแจและมีส่วนสูงที่สามารถมองเห็นเด็กได้จากภายนอก หากห้องส้วมอยู่ภายนอกอาคาร จะต้องไม่ตั้งอยู่ในที่ลับตาคน กรณีไม่สามารถทำห้องส้วมสำหรับเด็กเป็นการเฉพาะได้ อาจจะต้องดัดแปลงห้องส้วมที่มีอยู่แล้วให้เหมาะสมและปลอดภัยสำหรับเด็ก

ค. ห้องอเนกประสงค์ สำหรับใช้จัดกิจกรรมพัฒนาเด็ก กรณีที่ไม่มีห้องเป็นสัดส่วน การรับประทานอาหาร ต้องคำนึงถึงความสะอาด และการจัดพื้นที่ใช้สอยให้เหมาะสมกับลักษณะของกิจกรรมหากเป็นอาคารชั้นเดียวต้องมีฝ้าใต้หลังคา หากเป็นอาคารที่มากกว่า 2 ชั้น ควรจัดให้ชั้นบนสุดมีฝ้าใต้หลังคา โดยมีความสูงจากพื้นถึงเพดานไม่น้อยกว่า 2.4 เมตร แต่กรณีที่มีความสูงเกินกว่า 2.4 เมตร อาจจะไม่จำเป็นต้องมีฝ้าเพดานก็ได้

ง. บริเวณพื้นที่เก็บสิ่งปฏิกูล จะต้องมียุทธศาสตร์พื้นที่เก็บสิ่งปฏิกูลทั้งภายในและภายนอกตัวอาคาร โดยมีจำนวนและขนาดเพียงพอ ถูกสุขลักษณะ และมีการกำจัดสิ่งปฏิกูลทุกวัน

8) เฟอร์นิเจอร์และอุปกรณ์เครื่องใช้ ควรมียุทธศาสตร์ความสูงและขนาดที่เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย ให้เด็กสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ด้วยตนเอง โดยคำนึงถึงความปลอดภัยของเด็กเป็นสิ่งสำคัญ

2.4.3 การจัดองค์ประกอบเชิงพื้นที่ให้สัมพันธ์กับกิจกรรม และพฤติกรรมของผู้อยู่อาศัย การจัดองค์ประกอบเชิงพื้นที่ หมายถึง การรวมเอาหน่วยย่อยหลายหน่วยมาประกอบกันเพื่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีต่อกันและกัน หรือความประสานสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โดยที่หน่วยย่อยของการออกแบบภายใน หมายความว่า ขนาด รูปทรง เส้นสาย พื้นที่ จังหวะ ความหนักเบา เป็นต้น ซึ่งเมื่อรวมในสัดส่วนที่พอเหมาะก็จะเกิดเป็นเอกภาพ (“ตกแต่งภายในกับหลักในการออกแบบ”, 2554)

การออกแบบตกแต่งภายในต้องให้ความสำคัญกับการจัดพื้นที่ใช้สอย โดยอ้างอิงจากพฤติกรรมการทำกิจกรรมต่างๆภายในที่พักอาศัย เพื่อจัดการพื้นที่ใช้สอยและเครื่องเรือนให้สอดคล้องกับกิจกรรมและพฤติกรรมของผู้อยู่อาศัย ทั้งในด้านความปลอดภัยและความสะดวกสบายในการใช้ชีวิตภายในที่พักอาศัย นอกเหนือไปจากนี้แล้วยังต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของการทางสัญจรภายในที่อยู่อาศัยอีกทั้งระยะและขนาดสัดส่วนพื้นที่ใช้สอยตามมาตรฐานที่กำหนด (Time-saver Standards) (ณฤดี สีแก้วมี, 2557)

2.5 แนวคิดการประเมินพื้นที่หลังการใช้งาน (POE)

2.5.1 ความหมายของการประเมินพื้นที่หลังการใช้งาน

การประเมินหลังการใช้งาน หรือ Post-occupancy Evaluation (POE) หมายถึง การประเมินประสิทธิภาพของสภาพแวดล้อมที่ออกแบบภายหลังจากการเข้าใช้งานพื้นที่ โดยเป็นขั้นตอนหนึ่งในกระบวนการประเมินที่เกี่ยวกับอาคาร ซึ่งเป็นขั้นตอนต่อจากการวางแผนทำโครงการ ออกแบบก่อสร้างและการเข้าใช้งานพื้นที่ (Zimring & Reizenstein, 1980) สอดคล้องกับ พรืสเซอร์, ราบินอวิช และ ไวท์น (Preiser, Rabinowitz & White, 1988) ที่ให้ความหมายไว้ว่า “เป็นกระบวนการประเมินอาคารอย่างเป็นระบบและถูกต้อง ภายหลังจากอาคารก่อสร้างเสร็จ และมีการเข้าครอบครองพื้นที่” ซึ่งการประเมินโครงการไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อหาข้อพิสูจน์หรือตรวจสอบใดๆ หากแต่เป็นการค้นคว้าวิเคราะห์หาแนวทางพัฒนาปรับปรุงแก้ไขพื้นที่ (Stufflebean & Shinkfield, 2007)

สอดคล้องกับ นิตา ชูโต (2538) และ สมชาย ดุรงค์เดช (2542) ที่กล่าวว่า “การประเมินโครงการเป็นกระบวนการพิจารณา เก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความต้องการในการบรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ เพื่อนำผลประเมินที่ได้ไปวิเคราะห์และสรุปเป็นแนวทางวิธีการปรับปรุงแก้ไขและจัดการเกี่ยวกับโครงการ เพื่อเป็นการเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพของโครงการให้ดียิ่งขึ้น” โดยทำการศึกษาและประเมินในเรื่องสภาพแวดล้อมทางกายภาพของอาคารตามโครงสร้างขั้นตอน ในเชิงทางสถาปัตยกรรม การประเมินหลังการใช้งานเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสังคมและพฤติกรรม (Wener, 1989)

สอดคล้องกับ ปัญจพงศ์ นาคะบุตร (2553) ที่กล่าวไว้ว่า การประเมินหลังการใช้งานเป็นวิธีการที่ชัดเจนเป็นวิทยาศาสตร์มาสมกับวิธีการศึกษาค้นคว้าในศาสตร์อื่นๆที่เกี่ยวข้อง เช่น พฤติกรรม สภาพแวดล้อม แนวคิดเกี่ยวกับประเมินหลังการใช้งาน หรือ Post-occupancy Evaluation (POE) เริ่มมีการศึกษาในครั้งแรกเมื่อปี 2503 และแพร่หลายมากในประเทศสหรัฐอเมริกา โดยเป็นกระบวนการในการประเมินประสิทธิภาพการใช้งานอาคารซึ่งมีการก่อสร้างและได้เปิดใช้งานมาระยะหนึ่งแล้ว มุ่งเน้นไปที่การศึกษาความต้องการใช้งาน ที่มีความสอดคล้องกับแนวคิดในการออกแบบ เพื่อทราบถึงปัญหาและข้อมูลการใช้งานจริง โดยผลการประเมินจะนำไปสู่ข้อเท็จจริงการออกแบบและใช้งาน เพื่อข้อมูลที่ได้จะได้นำมาแก้ไขปรับปรุงปัญหาในปัจจุบันของการใช้งานและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำไปสู่การพัฒนาและปรับปรุงออกแบบในครั้งต่อไป

จึงสรุปได้ว่า การประเมินการใช้งาน คือ การประเมินทางกายภาพของพื้นที่ใช้งานภายหลังจากอาคารก่อสร้างเสร็จ และมีการเข้าครอบครองใช้งานพื้นที่อย่างเป็นระบบและตามโครงการสร้างขั้นตอน โดยเกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อม และพฤติกรรม ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์

ในเรื่องวัตถุประสงค์แรกเริ่ม ความต้องการ และสภาพปัญหาปัจจุบัน เพื่อสรุปแนวทางการปรับปรุงแก้ไขพื้นที่ เพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพพื้นที่โครงการให้ดีขึ้นในอนาคต

2.5.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการประเมินพื้นที่หลังการใช้งาน

โฮเจน และเชอริแดน (Horgen & Sheridan, 1996) กล่าวว่า การประเมินหลังการใช้งานสำหรับอาคารที่ต้องการทำการปรับปรุง การประเมินอาคารหลังการใช้นั้นจะเน้นไปที่ การประเมินส่วนใช้งาน (Function) องค์ประกอบหลักโดยรอบอาคาร (Built environment) เป็นหลัก รูปแบบการประเมินหลังการใช้งาน ได้ถูกพัฒนาจากประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นเวลากว่า 20 ปี เครื่องมือในการประเมินจะใช้แบบสอบถามเป็นตัวเก็บข้อมูลจากผู้ใช้อาคาร ได้แก่ ความพึงพอใจและความคิดเห็นที่มีต่อส่วนใช้งานของอาคาร

ปัญจพงศ์ นาคะบุตร (2553) ยังได้อธิบายอีกว่า การประเมินหลังการเข้าใช้เป็นการประเมินอย่างมีระบบวิธี (Systematic-Post Occupancy Evaluation) คือมีการนำเอาวิธีการค้นคว้าวิจัยที่มีระบบ มีวิธีการที่ชัดเจนเป็นวิทยาศาสตร์มาผสมกับวิธีการศึกษาค้นคว้าในสาขาอื่นๆที่เกี่ยวข้อง เช่น พฤติกรรม สภาพแวดล้อม

ณิชา มุรินทร์นิมิตต์ (2555) ให้ความหมายว่า การประเมินหลังการใช้งาน คือ การศึกษาเพื่อทำการประเมินพื้นที่หลังการใช้งานสำหรับพื้นที่ที่ต้องการพัฒนาและปรับปรุง การประเมินหลังการใช้งานจะมุ่งเน้นไปที่ การประเมินการใช้งานในปัจจุบันของพื้นที่ ที่มีความสอดคล้องกับความตั้งใจและแนวความคิดของผู้ออกแบบ รวมถึงการใช้งานที่เกิดขึ้นนอกเหนือ จากความตั้งใจและแนวความคิดของผู้ออกแบบ เป็นการประเมินพฤติกรรมของผู้ใช้งาน และลักษณะทางกายภาพโดยรอบของพื้นที่เป็นหลัก เพื่อให้ทราบถึง ผลจากการใช้พื้นที่ตลอดจนปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นในการใช้งานจริง เพื่อเสนอแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงพื้นที่ในอนาคต

วีเนอร์ (Wener, 1989) ให้ความหมายว่า การประเมินอาคารหลังการใช้งานเป็นการศึกษาเพื่อการประเมินสภาพแวดล้อมทางกายภาพของอาคารภายหลังการเข้าครอบครองพื้นที่สำหรับอาคารที่ต้องการทำการปรับปรุงในทางสถาปัตยกรรม การประเมินอาคารหลังการใช้งานเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับสังคมและพฤติกรรม

วู้ดท์ (Woodt, 2004) ได้อธิบายไว้อีกว่า นักวิจัยส่วนใหญ่ได้เลือกใช้ POE เป็นเครื่องมือในการประเมินอาคาร เนื่องจาก POE เป็นวิธีการวิจัยที่เปิดกว้าง เพื่อนักวิจัยจะสามารถนำวิธีการนี้ไปพัฒนาให้เข้ากับงานวิจัยของตนได้

2.5.3 องค์ประกอบที่ใช้ในการประเมินพื้นที่หลังการใช้งาน

องค์ประกอบที่ใช้ในการประเมินหลังการใช้งาน ประกอบไปด้วยการประเมิน 3 ด้าน คือ (Preiser, et al., 1988 อ้างใน ปรีชญา ครูเกษตร และณัฐพนธ์ อนุสรณ์ทรงกูร, 2559)

2.5.3.1 ด้านเทคนิคการออกแบบและก่อสร้างอาคาร (Technical Elements) เป็นการประเมินสภาพแวดล้อมภายในอาคาร ว่าด้วยเรื่องที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของผู้ใช้อาคาร เช่น ระบบรักษาความปลอดภัย ระบบป้องกันอัคคีภัย และระบบทำความร้อนความเย็นภายในอาคาร เป็นต้น

2.5.3.2 ด้านประโยชน์ใช้สอย (Functional Elements) เป็นการประเมินศักยภาพของพื้นที่ใช้งานในเรื่องความสะดวกคล่องของสภาพแวดล้อมกับความต้องการทางกายภาพของผู้ใช้ ซึ่งมีผลต่อความสามารถและประสิทธิภาพในการทำงานของผู้ใช้อาคาร

2.5.3.3 ด้านพฤติกรรม (Behavior Elements) ในด้านนี้จะมีเรื่องของจิตวิทยาและการรับรู้เข้ามาเกี่ยวข้อง เป็นเรื่องของความพึงพอใจ และความเป็นมาของผู้ใช้อาคาร

2.5.4 รูปแบบการประเมินหลังการใช้งาน

รูปแบบของการประเมินขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของงานวิจัยและความละเอียดของข้อมูล โดยการประเมินหลังการใช้งานสามารถจำแนกได้เป็น 3 ระดับ ดังนี้ (Presier, et al., 1988)

2.5.4.1 การประเมินข้อมูลแบบกว้าง (Indicative POE) เป็นการประเมินข้อมูลขั้นพื้นฐาน ใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับข้อดี-ข้อเสียของพื้นที่โดยรวมเป็นหลัก โดยมีขั้นตอนการดำเนินการเริ่มตั้งแต่การตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นมา และวัตถุประสงค์ของการใช้พื้นที่ ศึกษาประสิทธิภาพของพื้นที่และการใช้ประโยชน์ในปัจจุบัน จากนั้นจึงดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในส่วนอื่นๆ เช่น ความต้องการและปัญหาการใช้งานพื้นที่ ความพึงพอใจของผู้ใช้งานพื้นที่ เกณฑ์การออกแบบพื้นที่และการใช้สอย โดยการสำรวจพื้นที่จริง ศึกษาข้อมูลเอกสาร การสัมภาษณ์บุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และการใช้แบบสอบถาม ส่วนขั้นตอนสุดท้ายเป็นการสรุปผลการประเมิน และเสนอแนะแนวทางแก้ไขปรับปรุงพื้นที่ เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบในการเก็บข้อมูลแบบจำเพาะต่อไป

2.5.4.2 การประเมินข้อมูลแบบจำเพาะ (Investigative POE) เป็นการประเมินข้อมูลต่อจากการประเมินข้อมูลแบบกว้าง เพื่อเก็บข้อมูลเชิงลึก ครอบคลุมรายละเอียดและเฉพาะเจาะจงมากขึ้น เช่น เลือกเก็บข้อมูลเฉพาะบางช่วงเวลา หรือเลือกเก็บข้อมูลพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งในอาคารเพื่อทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบกับพื้นที่อื่นที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน ศึกษาในเรื่องปัจจัยด้านอื่นๆ ที่มีผลต่อการใช้งานพื้นที่ เช่น ความต้องการของพื้นที่ทำกิจกรรม พฤติกรรมของผู้ใช้งานพื้นที่ โดยใช้วิธีการเดียวกับการประเมินข้อมูลแบบกว้าง แต่สรุปแนวทางแก้ไขปัญหาละเอียดชัดเจนมากกว่า

2.5.4.3 การประเมินข้อมูลเชิงลึก (Diagnostic POE) เป็นการประเมินข้อมูลขั้นสุดท้าย เก็บข้อมูลต่อเนื่องมาจากการประเมินข้อมูลแบบจำเพาะ ส่วนใหญ่จะใช้วิธีการนี้เมื่อต้องการเก็บข้อมูลในเชิงลึกที่วิธีอื่นไม่สามารถทำได้ หรือเมื่อพบจุดบกพร่องจากขั้นตอนการประเมินข้อมูลแบบจำเพาะ จึงปรับเปลี่ยนแก้ไขวิธีการเก็บข้อมูลในการประเมินข้อมูลเชิงลึก ด้วยรูปแบบวิธีการที่ซับซ้อนมากขึ้น มีการเก็บข้อมูลหลายตัวแปร นำวิธีการพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับการทดลอง

มาใช้ โดยใช้วิธีการแจกแบบสอบถาม การสำรวจพื้นที่จริง การสังเกตการณ์ และการวัดระยะ มีการเปรียบเทียบปัจจัยหลายประการสำหรับพื้นที่ใช้งานเพียงส่วนเดียว นำไปเปรียบเทียบกับพื้นที่อาคารอื่นๆที่มีรูปแบบการใช้งานใกล้เคียงกัน เพื่อการปัจจัยที่ส่งผลต่อข้อมูลหลัก ซึ่งขั้นตอนนี้อาจจะต้องใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล จึงต้องมีผู้ช่วยในการเก็บข้อมูล ซึ่งผลสรุปการประเมินจะนำมาเป็นข้อกำหนดการจัดการพัฒนาพื้นที่ในอนาคต

2.5.5 เกณฑ์การประเมินพื้นที่หลังการใช้งาน

ด้วยแนวคิดพื้นฐาน “อาคารที่ดี คืออาคารที่ถูกสร้างขึ้นให้มีความเหมาะสมกับกิจกรรมการใช้งาน ผู้ใช้อาคารสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สะดวกสบาย และความปลอดภัย” วู้ดท์ และวีเจน (Voordt & Wegen, 2005 อ้างใน วรรัตน์ ผลทวี, 2557) ได้แบ่งเกณฑ์สำหรับประเมินคุณภาพอาคารเป็น 9 ประการ ดังนี้

2.5.5.1 ความสามารถในการเข้าถึงและที่จอดรถ (Reachability and Parking Facilities) คือ อาคารต้องสามารถเข้าถึงได้สะดวกทั้งกรณีใช้รถส่วนตัวและระบบขนส่งสาธารณะ มีจำนวนที่จอดรถเพียงพอกับการใช้งาน และเมื่อเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉิน รถพยาบาล หรือรถดับเพลิงสามารถเข้าถึงตัวอาคารได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว

2.5.5.2 ความสะดวกในการเข้าถึง (Accessibility) แบ่งออกเป็น 2 องค์ประกอบ คือ

2.5.5.2.1 การเข้าถึงทางกายภาพ คือ ผู้ใช้สามารถเข้าถึงตัวอาคารและเข้าใช้งานพื้นที่ต่างๆได้สะดวก มีการออกแบบเส้นทางสัญจร รวมทั้งกรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน และคำนึงถึงหลักการออกแบบเพื่อทุกคน (Universal Design) ของผู้ใช้งานคนปกติและคนพิการ

2.5.5.2.2 การเข้าถึงทางจิตวิทยา คือ ความรู้สึกดีของผู้ใช้งาน สามารถหาทางเข้าออกได้สะดวก รูปแบบการจัดพื้นที่ใช้งานง่ายแก่การรับรู้และเข้าใจ มีการแบ่งพื้นที่ชัดเจนระหว่างพื้นที่สาธารณะและพื้นที่ส่วนตัวเป็นต้น

2.5.5.3 ประสิทธิภาพ (Efficiency) คือ อาคารที่มีประสิทธิภาพ คืออาคารที่สามารถใช้งานได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และมีความคุ้มค่ากับการลงทุนก่อสร้างโครงการ แบ่งออกเป็น 8 องค์ประกอบ คือ

2.5.5.3.1 ความเหมาะสมของสถานที่ตั้ง พื้นที่เข้าถึงได้ง่าย

2.5.5.3.2 ความเหมาะสมของการจัดวางพื้นที่ มีการแบ่งพื้นที่ต้องการความเป็นส่วนตัวและพื้นที่สาธารณะ

2.5.5.3.3 ความเพียงพอของขนาดพื้นที่ใช้งาน สำหรับทำกิจกรรมต่างๆที่เกิดขึ้นภายในพื้นที่ในแนวราบ

2.5.5.3.4 ความเพียงพอของความสูงเพดาน สำหรับทำกิจกรรมต่างๆที่เกิดขึ้นภายในพื้นที่ในแนวตั้ง

2.5.5.3.5 ความเพียงพอของช่องทางเข้า-ออก มีเพียงพอทั้งในแนวราบและแนวตั้ง

2.5.5.3.6 ความเหมาะสมการใช้สีและวัสดุ ทำความสะอาดและดูแลรักษาง่าย

2.5.5.3.7 ความเพียงพอของอุปกรณ์ เครื่องใช้ต่างๆ ครบครันตามความต้องการ

2.5.5.3.8 บรรยากาศและสภาพแวดล้อม

2.5.5.4 ความยืดหยุ่น (Flexibility) เราอยู่ในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา เมื่อเวลาผ่านไป กิจกรรมที่มีอยู่มักมีการเปลี่ยนแปลงตามความต้องการใหม่ที่เกิดขึ้น ดังนั้นอาคารจึงควรมีความยืดหยุ่นในการใช้งาน สามารถปรับเปลี่ยนได้ง่ายเพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง กลุ่มผู้ใช้ที่มีความต้องการแตกต่างกัน และรองรับกิจกรรมที่หลากหลายได้

2.5.5.5 ความปลอดภัย (Safety) สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆควรมีความปลอดภัยต่อผู้ใช้งานตามหลักการยศาสตร์ เพื่อป้องกันการบาดเจ็บที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้งาน เพื่อให้ผู้ใช้งานรู้สึกปลอดภัยและลดความเสี่ยง เช่น มีระบบป้องกันอัคคีภัย การใช้วัสดุโครงสร้างอาคารที่แข็งแรง คงทน และมีเสถียรภาพ ความปลอดภัยของบันไดและลิฟท์ เป็นต้น

2.5.5.6 การจัดพื้นที่ (Spatial Orientation) การจัดพื้นที่ที่มีความชัดเจน สามารถรับรู้และเข้าใจได้ง่ายไม่ซับซ้อน ผู้ใช้สามารถใช้งานได้สะดวก มีความแตกต่างอย่างชัดเจนระหว่างพื้นที่สาธารณะ พื้นที่กึ่งสาธารณะ และพื้นที่ส่วนตัว โดยการเลือกใช้สี รูปแบบและวัสดุการตกแต่งพื้น ผนัง และเพดาน ป้ายประชาสัมพันธ์ สัญลักษณ์และตัวอักษรต่างๆ มีความชัดเจนและจดจำได้ง่าย

2.5.5.7 ความเป็นส่วนตัว (Privacy) การจัดสภาพแวดล้อมและแบ่งพื้นที่ให้เกิดความเป็นส่วนตัว ในการมองเห็นและได้ยิน มีระยะห่างระหว่างบุคคล คือขอบเขตที่วางรอบตัวบุคคล และการมีอาณาเขตครอบครอง ตอบสนองความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ในด้านความรู้สึกปลอดภัย เป็นประเด็นสำคัญต่อการออกแบบสภาพแวดล้อม การจัดที่นั่ง การกำหนดระยะห่าง ตลอดจนการบริหารจัดการพื้นที่ใช้สอย โดยเฉพาะพื้นที่สาธารณะ (วิลลิสท์รี หยางกูร, 2544)

2.5.5.8 สุขภาพและความเหมาะสมทางกายภาพ (Heal and Physical Well-being) สภาพแวดล้อมภายในอาคารส่งผลถึงประสิทธิภาพในการทำงาน และสุขภาพของผู้อยู่อาศัย ซึ่งสภาพแวดล้อมในอาคารประกอบด้วย

2.5.5.8.1 แสง (Light) ควรมีการใช้แสงสว่างที่เหมาะสมกับกิจกรรม ไม่ให้เกิดความมืดหรือสว่างจนเกินไป เพื่อให้สามารถมองเห็นได้ชัดเจนและหลีกเลี่ยงการเกิดปัญหาทางสายตา

2.5.5.8.2 เสียงรบกวน (Noise) เสียงที่ดังมากจะทำให้เสียสมาธิในการทำกิจกรรม ก่อให้เกิดความรู้สึกรำคาญ ควรมีการใช้วัสดุดูดซับเสียง หรือแยกพื้นที่ที่ต้องการความสงบออกจากพื้นที่สาธารณะ

2.5.5.8.3 สภาพอากาศภายในอาคาร (Interior Climate) อุณหภูมิและความชื้นของอาคารควรอยู่ในสภาวะที่เหมาะสมกับผู้ใช้งานรู้สึกสบาย และควรมีระบบการหมุนเวียนอากาศภายในและภายนอกที่ดี ควบคุมความชื้นสัมพัทธ์ในอากาศ ป้องกันการเจริญเติบโตของแบคทีเรีย

2.5.5.9 ความยั่งยืน (Sustainability) วรรณ ตรีชฎา (2551) ได้อธิบายไว้ว่าอาคารที่มีการออกแบบอย่างยั่งยืนหรืออาคารสีเขียวจะต้องประกอบไปด้วย 3 ส่วน คือ

2.5.5.9.1 ความสอดคล้องกับสภาพอากาศ จัดวางพื้นที่ใช้สอยตามทิศทางแดดและลม เลือกใช้วัสดุก่อสร้างที่อยู่สบาย

2.5.5.9.2 ความน่าสบาย ในสภาวะเชิงอุณหภูมิ แสงสว่าง เสียง และคุณภาพอากาศภายใน

2.5.5.9.3 การใช้พลังงานธรรมชาติมาเป็นแหล่งพลังงานทดแทน ได้แก่ พลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานจากน้ำ พลังงานจากดิน และพลังงานจากลม

ตารางที่ 2.1: ตารางแสดงหลักเกณฑ์ 9 ประการสำหรับการประเมินส่วนใช้งานอาคาร

หลักเกณฑ์หลักของคุณภาพอาคาร	ลำดับที่	หลักเกณฑ์ย่อยของคุณภาพอาคาร
1. ที่จอดรถ	1	เข้าถึงได้ง่าย
	2	มีที่จอดรถ
2 .การเข้าถึง	3	การเข้าถึงทางกายภาพ
	4	การเข้าถึงทางสภาพจิตใจ
3 .ประสิทธิภาพ	5	ที่ตั้งของสถานที่
	6	ช่องทางเข้า-ออกที่เพียงพอ
	7	พื้นที่โดยรวมเหมาะสม
	8	พื้นที่เพียงพอในแต่ละชั้น
	9	ความสูงเพียงพอในแต่ละชั้น
	10	การใช้สีและวัสดุเหมาะสม
4 .ความยืดหยุ่น	11	อุปกรณ์เครื่องใช้เพียงพอและเหมาะสม
	12	บรรยากาศสภาพแวดล้อมเหมาะสม
	13	ความยืดหยุ่นของการจัดพื้นที่

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 2.1 (ต่อ): ตารางแสดงหลักเกณฑ์ 9 ประการสำหรับการประเมินส่วนใช้งานอาคาร

หลักเกณฑ์หลักของคุณภาพอาคาร	ลำดับที่	หลักเกณฑ์ย่อยของคุณภาพอาคาร
	14	ปรับใช้พื้นที่ได้ง่าย
5.ความปลอดภัย .	15	การออกแบบความปลอดภัยของผู้ใช้อาคาร
	16	ความปลอดภัยสาธารณะ
	17	ความปลอดภัยทางโครงสร้าง
	18	การป้องกันอัคคีภัย
	19	ความปลอดภัยทางจราจร
	20	ความปลอดภัยทางสารเคมี
6 .การจัดพื้นที่	21	สัญลักษณ์ รูปสัญลักษณ์
	22	ความสวยงามของรูปด้าน
7 .ความเป็นส่วนตัว	23	ความเป็นส่วนตัว
	24	การปฏิสัมพันธ์กับภายนอก
8 .มาตรฐานทางกายภาพ	25	ความสะอาด
	26	เสียง
	27	แสงสว่าง
9 .ความยั่งยืน	28	ความยั่งยืน

ที่มา: Voordt, D.J.M.V.D., & Wegen, H.B.R.V. (2005). *Architecture in Use. An introduction to the programming, design and evaluation of buildings*. Oxford: Elsevier, Architectural.

2.5.6 ระเบียบและวิธีการประเมินพื้นที่หลังการใช้งาน

วิธีการประเมินพื้นที่หลังการใช้งาน สามารถแบ่งออกเป็น 6 ขั้นตอน ดังนี้ (HEFCE, 2006)

2.5.6.1 การเก็บข้อมูลสำรวจพื้นที่เบื้องต้น เป็นขั้นตอนแรกที่จะช่วยเชื่อมโยงข้อมูลกันระหว่างผู้ประเมินกับองค์กร ผู้ประเมินจะเป็นกำหนดวิธีการ กำหนดระยะเวลาในการทำวิจัย ศึกษาบริบทและประวัติความเป็นมา ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับบริบททั่วไปที่

เกี่ยวข้องกับโครงการนั้น ซึ่งมีผลต่อความถูกต้องและข้อเสนอแนะในการประเมิน โดยการเก็บข้อมูล 3 ส่วน ดังนี้ (ณิชา มุรินทร์นิมิตต์, 2555)

2.5.6.1.1 สภาพพื้นที่ (Setting) การศึกษาลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ รวมถึงสถานที่ตั้งโดยรอบของพื้นที่ เพื่อทำความเข้าใจองค์ประกอบของพื้นที่และขอบเขตของพื้นที่ โครงการที่จะทำการประเมินได้อย่างถูกต้อง

2.5.6.1.2 บริบท (Context) การศึกษาลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพ โดยรอบพื้นที่ ลักษณะการใช้พื้นที่ ความสัมพันธ์กันและบริบททางกายภาพ รูปแบบกิจกรรมและความต้องการของพื้นที่ในการทำกิจกรรมของผู้ใช้งาน

2.5.6.1.3 ผู้ใช้งาน (User) ลักษณะพฤติกรรมของผู้ใช้งาน และรูปแบบกิจกรรมการใช้งาน ซึ่งกลุ่มผู้ใช้งานที่แตกต่างย่อมมีความต้องการที่แตกต่างกัน

2.5.6.1.4 แนวคิดและทัศนคติ (Intent & Concept) ของผู้ก่อตั้งและผู้บริหาร โครงการ เพื่อเข้าใจกระบวนการออกแบบตั้งแต่แรกเริ่มจนก่อสร้างแล้วเสร็จถึงสภาพการใช้งานในปัจจุบันว่ามีความสอดคล้องกันอย่างไร

2.5.6.2 การกำหนดจุดมุ่งหมายของการประเมิน ผู้ประเมินเป็นผู้กำหนดวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายของการประเมิน ว่าสามารถสร้างความรู้ทางด้านจิตวิทยาสภาพแวดล้อมและนำไปใช้ได้อย่างไร รวมถึงพิจารณาตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ มาตรฐานที่ใช้ต้องเป็นมาตรฐานสากลที่บุคคลทั่วไปยอมรับหรือเป็นมาตรฐานที่กำหนดขึ้นเองแล้วแต่โครงการนั้นๆ

2.5.6.3 การออกแบบเครื่องมือในการเก็บข้อมูล เครื่องมือสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลในการประเมิน สามารถจำแนกเป็น 5 รูปแบบ ดังนี้ (HEFCE, 2006)

2.5.6.3.1 การสำรวจและสังเกตการณ์ (Walk Through and Observation) เป็นวิธีที่นักวิจัยเก็บข้อมูลโดยการศึกษารูปแบบการใช้งานของพื้นที่ และพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่าง ในสถานการณ์เฉพาะสถานการณ์หนึ่ง เพื่อวิเคราะห์ปัญหาการใช้งาน ซึ่งสามารถทำได้หลายวิธี ได้แก่

- การสังเกตโดยตรง เช่น การจดบันทึก การวัดระยะพื้นที่ การถ่ายภาพเกี่ยวกับลักษณะทางกายภาพของพื้นที่และสภาพแวดล้อม และพฤติกรรมของผู้ใช้งานพื้นที่

- การสังเกตคั่นหาร่องรอย ในลักษณะทางกายภาพที่เป็นหลักฐานสะท้อนพฤติกรรมการใช้พื้นที่

- การสังเกตแบบมีส่วนร่วม โดยผู้วิจัยเข้าไปมีส่วนร่วมอยู่ในกลุ่มบุคคลหรือตัวอย่างที่สำรวจ และจดบันทึกเกี่ยวกับลักษณะทางกายภาพของสิ่งแวดล้อมและพฤติกรรมผู้ใช้งาน

2.5.6.3.2 การสัมภาษณ์ (Interviews) เป็นวิธีการถาม-ตอบของผู้สัมภาษณ์และผู้ให้สัมภาษณ์ ผู้สัมภาษณ์เป็นผู้เตรียมหัวข้อคำถามไว้ก่อนแล้ว และค่อยเลือกผู้ที่จะถูกสัมภาษณ์

ตามความเหมาะสม โดยผู้ให้สัมภาษณ์ตอบคำถามเพื่อแสดงทัศนคติและความคิดเห็น ข้อดีของการสัมภาษณ์คือ ได้ข้อมูลที่ผู้สัมภาษณ์มีโอกาสอธิบายขยายความคำถามได้มากขึ้น ในกรณีที่ผู้ให้สัมภาษณ์ไม่เข้าใจคำถาม และผู้ให้สัมภาษณ์สามารถขยายความคำตอบได้มากกว่าการเขียน ทำให้ผู้สัมภาษณ์ได้รับคำตอบที่เฉพาะเจาะจงและมีความถูกต้องแม่นยำ เข้าใจถึงประเด็นปัญหาได้อย่างชัดเจน แต่ข้อเสียของการสัมภาษณ์คือ หากมีกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการสัมภาษณ์มีจำนวนหลายคนและอยู่ต่างสถานที่กัน จะเกิดความลำบากและทำให้เสียเวลานานในการรวบรวมข้อมูล วิธีการสัมภาษณ์มี 2 วิธี คือ

- การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structure Interview) เป็นการสัมภาษณ์แบบตั้งคำถามที่กำหนดรูปแบบคำตอบให้เลือกตอบที่ชัดเจนในขอบข่ายที่กำหนด

- การสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (Unstructured Interview) เป็นการสัมภาษณ์แบบตั้งคำถามที่ไม่กำหนดคำตอบให้เลือกตอบ เป็นคำถามเปิดที่ต้องการคำตอบที่เป็นข้อเท็จจริง และแสดงเหตุผลจากผู้ตอบที่มีทัศนคติความคิดเห็นที่แตกต่างกันของแต่ละคน

2.5.6.3.3 การสร้างกลุ่มตัวอย่าง (Focus Groups) เป็นวิธีที่ดีในการดึงข้อมูลจากหลายคนและหลายประเด็นพร้อมกัน ทำให้ได้รับข้อมูลที่มีความครอบคลุมในเนื้อหาและมีคุณภาพมากขึ้น ข้อเสียของการสร้างกลุ่มตัวอย่างคือใช้เวลาในการทำการทำแบบสอบถาม และเก็บข้อมูลได้หลายคนพร้อมกัน และสามารถตั้งคำถามที่เฉพาะเจาะจงและได้รับข้อมูลเชิงลึกจากผู้ให้สัมภาษณ์ ส่วนข้อเสียคือ ข้อมูลยังไม่น่าเชื่อถือเท่าสถิติจากการทำแบบสอบถาม และอาจมีความคิดเห็นที่อคติในประเด็นคำถามได้ ทำให้ไม่สามารถแสดงความคิดเห็นทั้งหมดได้อย่างเต็มที่

- การประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshops) เป็นวิธีที่ช่วยในการแก้ปัญหาจากการสำรวจสังเกตการณ์ โดยการประชุมเชิงปฏิบัติการทำให้สามารถวิเคราะห์ปัญหาได้จากประสบการณ์โดยตรงจากผู้เข้าร่วมการประชุมเชิงปฏิบัติการ ข้อเสียคือ ผู้เข้าร่วมประชุมจะต้องเสียเวลาอย่างน้อยครึ่งวัน เพื่อนัดหมายร่วมกันประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อให้ได้ข้อมูลมีคุณภาพ ซึ่งบางคนอาจจะไม่สะดวกที่จะร่วมกิจกรรมดังกล่าว

- การทำแบบสอบถาม (Questionnaires) เป็นแบบฟอร์มใช้เพื่อรวบรวมข้อมูลเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยต้องทำแบบสอบถามให้ดูน่าสนใจ น่าเชื่อถือ ส่งให้กลุ่มตัวอย่างเลือกไว้ตอบตามความสมัครใจ แบบสอบถามมุ่งเก็บข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง ความเห็น ตลอดจนทัศนคติ แบบสอบถามมีข้อดีตรงที่ประหยัดเวลากว่าเครื่องมือแบบอื่น และเหมาะสำหรับการเก็บข้อมูลจากกลุ่มคนจำนวนมาก ส่วนข้อเสียคือ ผู้ตอบแบบสอบถามจะให้คำตอบที่ลงรายละเอียดได้ไม่ชัดเจนเท่าการสัมภาษณ์ ทำให้ผู้เขียนแบบสอบถามไม่สามารถเข้าถึงทัศนคติและความคิดเห็นที่แท้จริงของผู้ตอบแบบสอบถามได้ครบถ้วน แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ลักษณะคำถามปลายเปิด (Open-ended Questions) เป็นคำถามที่ไม่มีคำตอบให้ผู้ตอบ ผู้ตอบคำถามใช้ทัศนคติ และความคิดเห็นในการตอบด้วยตนเอง
2. ลักษณะคำถามปลายปิด (Closed Questions) เป็นคำถามที่มีคำตอบที่กระชับมีขอบเขตชัดเจนกำหนดให้เลือกไว้แล้ว

2.5.6.3.4 การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล การรวบรวมข้อมูลต้องพิจารณาถึงจุดมุ่งหมายและวิธีการนำข้อมูลไปวิเคราะห์ รวมถึงความสัมพันธ์ของข้อมูลในแต่ละส่วน เพื่อสามารถรวบรวมข้อมูลได้อย่างถูกต้อง และนำไปใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสม หลังจากนั้นจึงทำการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งวิธีการขึ้นอยู่กับรูปแบบของข้อมูลที่มี อาจใช้วิธีการหาค่าทางสถิติในการอธิบายข้อมูล การตีความหมายของข้อมูลเป็นการพิจารณาหาข้อสรุปที่ได้จากการวิเคราะห์ และนำข้อมูลที่ได้ออกไปใช้เปรียบเทียบกับพื้นที่ที่มีการใช้งานใกล้เคียงกัน เพื่อช่วยให้สรุปปัญหาได้ชัดเจนมากขึ้น เช่น การวิเคราะห์เปรียบเทียบขนาดพื้นที่ใช้งาน และความต้องการในการใช้พื้นที่ของแต่ละพื้นที่

2.5.6.3.5 การสรุปผลการประเมิน ผู้ประเมินจะต้องสรุปข้อมูลในกระชับ และแจ่มแจ้งประเด็นปัญหาได้อย่างชัดเจน และสามารถหาแนวทางในการจัดการพื้นที่ได้ต่อไป

2.5.6.3.6 การนำเสนอข้อมูลการประเมิน ผู้ประเมินควรนำเสนอข้อมูลในหลายๆทาง หัวข้อของเรื่องที่แตกต่างกันควรมีการนำเสนอที่แตกต่างกันด้วย (Wolfgang, Rabinowitz & White 1988)

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินหลังการใช้งานข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การประเมินหลังการใช้งานศูนย์เรียนรู้และพัฒนาเด็ก เดอะ ลิตเติล ยิม นั้นมีวัตถุประสงค์ที่จะประเมินเฉพาะในส่วนของการประเมินประสิทธิภาพของพื้นที่ใช้สอยภายในพื้นที่ และศึกษาพฤติกรรมของผู้ใช้งานพื้นที่ เพื่อทราบถึงปัญหาในการใช้งานพื้นที่และสรุปแนวทางการปรับปรุงการจัดการเชิงพื้นที่ให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ดังนั้นในการศึกษาวิจัยเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงเลือกใช้วิธีการประเมินประสิทธิภาพพื้นที่หลังการใช้งาน เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของเครื่องมือในการเก็บและรวบรวมข้อมูล โดยมุ่งเน้นที่จะสร้างแนวทางการจัดการพื้นที่ให้เกิดประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการพื้นที่สามารถนำไปใช้ข้อมูลพื้นที่ในการจัดการและออกแบบพื้นที่ภายในสภาพแวดล้อมทางกายภาพของศูนย์พัฒนาเด็ก

ผู้วิจัยได้เลือกที่จะประเมินองค์ประกอบเพียง 2 ด้าน คือ

1. ด้านประโยชน์ใช้สอย (Functional Elements) จะเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวอาคารและกิจกรรมของผู้ใช้พื้นที่ คือ ความสามารถของผู้ใช้ในการจัดการให้เกิดประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์ทางองค์ประกอบด้านการใช้สอยของ POE เริ่มต้นโดยการปฏิบัติอย่างเป็นรูปแบบกับกรณีของอาคาร รูปแบบใหม่ ๆ ที่มีความหลากหลาย รวมถึงรูปแบบอาคารจำแนกเป็นปัจจัยต่างๆ ได้แก่ ตัวแปรด้านมนุษย์ (Human Factors) ไม่ว่าจะเป็นเรื่องสัดส่วนทางกายภาพของมนุษย์ ความรู้สึก

สะดวก ความรู้สึกปลอดภัยของบุคคลที่ใช้อาคาร การเก็บสิ่งของ (Storage) การติดต่อปฏิสัมพันธ์ และกระบวนการของระบบการทำงาน (Communication and Workflow) ความยืดหยุ่นและการปรับเปลี่ยนของการใช้พื้นที่ (Flexibility and Change) และประโยชน์ใช้สอยอันเป็นพิเศษในอาคารแต่ละชนิด (Specialization within Building Types)

2. ด้านพฤติกรรม (Behavioral Elements) เกี่ยวข้องกันกับการรับรู้และความจำเป็นทางด้านจิตวิทยาของผู้ใช้อาคารและอย่างไรจึงจะใช้งานอาคารได้สะดวก ซึ่งเป็นเกณฑ์ด้านจิตวิทยา และสังคม เกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ใช้อาคารและคุณภาพชีวิตที่ดีโดยทั่วไป เช่น ความเป็นส่วนตัว ความมั่นคง การสื่อความหมายของอาคาร การปฏิสัมพันธ์ต่อกันทางสังคม การรับรู้เกี่ยวกับการแออัดและอาณาเขตครอบครอง ทั้งส่วนสาธารณะและส่วนบุคคล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยให้ความสำคัญต่อความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมและสภาพแวดล้อมของพื้นที่ทางกายภาพที่สอดคล้องเพื่อส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก โดยเน้นความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมและกิจกรรมของเด็ก เพื่อศึกษาความต้องการของพื้นที่ในการทำกิจกรรม เป็นตัวกำหนดและก่อให้เกิดแนวทางการจัดการพื้นที่ทางกายภาพเพื่อสัมพันธ์กับพฤติกรรมของเด็ก

โดยผู้วิจัยเลือกใช้เฉพาะเกณฑ์การประเมินคุณภาพ 8 ประการ ส่วนของการประเมินประสิทธิภาพพื้นที่ในการเก็บข้อมูล ตามเกณฑ์การประเมินของ วู้ดท์ และวีเจน (Voordt & Wegen, 2005 อ้างใน วรารัตน์ ผลทวี, 2557) ซึ่งเป็นวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการใช้งาน โดยใช้วิธีการเข้าไปสำรวจลักษณะพื้นที่ทางกายภาพและสังเกตพฤติกรรมของผู้ใช้งาน รวมทั้งศึกษาข้อมูลในเรื่องลักษณะกิจกรรมและความต้องการของพื้นที่ในการทำกิจกรรม แล้วทำการสัมภาษณ์ผู้ใช้งานที่เกี่ยวข้อง เพื่อสอบถามทัศนคติและความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้พื้นที่ เพื่อทราบถึงความต้องการปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาไปใช้ประโยชน์เพื่อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปรับปรุงและจัดการพื้นที่ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้งานตามสภาพการณ์จริงในปัจจุบัน โดยแบ่งเป็น 7 เกณฑ์ ดังนี้

- 1) ความเหมาะสมของสถานที่ตั้ง พื้นที่เข้าถึงได้ง่าย
- 2) ความเหมาะสมของการจัดวางพื้นที่ มีการแบ่งพื้นที่ต้องการความเป็นส่วนตัวและพื้นที่สาธารณะ
- 3) ความเพียงพอของขนาดพื้นที่ใช้งาน สำหรับทำกิจกรรมต่างๆที่เกิดขึ้นภายในพื้นที่ในแนวราบ
- 4) ความเพียงพอของความสูงเพดาน สำหรับทำกิจกรรมต่างๆที่เกิดขึ้นภายในพื้นที่ในแนวตั้ง
- 5) ความเพียงพอของช่องทางเข้า-ออก มีเพียงพอทั้งในแนวราบและแนวตั้ง
- 6) ความเหมาะสมการใช้สีและวัสดุ ทำความสะอาดและดูแลรักษาง่าย

ภาพที่ 2.1: การขยับร่างกาย Get Moving

ที่มา: *The Little Gym International Inc.* (2018). Retrieved from <https://www.thelittlegym.com/>.

2.6.2.2 ฝึกสมอง (Brain Boost) การออกแบบหลักสูตรเพื่อเปิดโลกความคิดและปลุกฝังความรักในการเรียนรู้การออกกำลังกายเหล่านี้จะช่วยเสริมทักษะในการฟัง การตั้งสมาธิ และการกล้าตัดสินใจ โดยหลักสูตรจะช่วยให้เด็กได้เรียนรู้เกี่ยวกับพื้นที่ การรับรู้ รูปทรง สี ตัวเลข การเตรียมอนุบาล และการสร้างจินตนาการ เพื่อเตรียมความพร้อมของเด็กเมื่อเข้าสู่วัยเรียน และช่วยพัฒนาความสามารถในการแก้ไขปัญหาด้วยการแสดงความคิดอย่างสร้างสรรค์

ภาพที่ 2.2: การฝึกสมอง Brain Boost

ที่มา: *The Little Gym International Inc.* (2018). Retrieved from <https://www.thelittlegym.com/>.

2.6.2.3 ปรับตัวเข้ากับสังคม (Citizen Kid) กิจกรรมต่างๆจะสอนทักษะการใช้ชีวิต เช่น การแบ่งปัน การทำงานเป็นทีม การฟัง และความเป็นผู้นำ เพิ่มความมั่นใจ ความสามัคคี และพร้อมที่จะเรียนรู้และลองสิ่งใหม่ๆ และมีความภูมิใจในความสำเร็จ ซึ่งจะช่วยให้เด็กสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้และมีความสามารถรอบด้าน

ภาพที่ 2.3: การปรับตัวเข้าสู่สังคม Citizen kid

ที่มา: *The Little Gym International Inc.* (2018). Retrieved from <https://www.thelittlegym.com/>.

2.6.3 ประโยชน์ของการเรียนที่ เดอะ ลิตเติ้ล ยิม

2.6.3.1 การพัฒนาการเคลื่อนไหว

เด็กจะพัฒนาด้านทักษะต่างๆ และเกิดความมั่นใจในตัวเอง หลักสูตรของเรา เสริมสร้างความสัมพันธ์ต่างๆของร่างกาย การทรงตัว จังหวะการเคลื่อนไหว และความยืดหยุ่นของร่างกาย เด็กจะรู้จักฟังได้ดีขึ้นและนานขึ้น เกิดการพัฒนาทางด้านอารมณ์ การเข้าสังคมและสติปัญญา

2.6.3.2 ความสนุก

เด็กจะได้สนุกกับการวิ่ง กระโดด ตีลังกา ควบคู่ไปกับการพัฒนาทักษะ การเคลื่อนไหว ส่งเสริมให้เด็กจิตใจเบิกบานและกล้าแสดงออก โดยไม่ต้องกลัวความผิดพลาด การพบเพื่อนใหม่ การแสดงความยินดีกับผู้ฝึกสอน เคลื่อนไหวตามจังหวะเพลง เอื้อมือจับลูกโป่งฟองสบู่ ล้วนเป็นโอกาสของการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้ฝึกสอนที่เชี่ยวชาญจะคอยแนะนำเด็กๆ ด้วยความรักและความอบอุ่น

2.6.3.3 ความมั่นใจในตัวเอง

บรรยากาศที่สร้างสรรค์ช่วยส่งเสริมให้เกิดพัฒนาการที่ดีขึ้น ผู้ฝึกสอนที่เป็นกันเองกับเด็ก ให้ความสำคัญกับความพยายามของเด็กมากกว่าการทำถูกต้องอย่างไม่มีที่ติ เด็กจะสร้างภาพพจน์ของตัวเองที่น่าภูมิใจ สภาพแวดล้อมที่ไม่แข่งขันทำให้เด็กกล้าลอง กล้าเสี่ยง และเด็กก็ได้รับ

คำแนะนำในทางบวกสำหรับความพยายามทุกครั้ง ช่วยเสริมสร้างความมั่นใจ และความภูมิใจในตัวเอง ซึ่งจะติดตัวเด็กไปจนโต

2.6.3.4 ความสำเร็จ

การพัฒนาการเคลื่อนไหวของเด็กในวัยที่ปลอดภัย สนุก อบอุน จะทำให้เขาเกิดความมั่นใจในตัวเอง เด็กจะได้ทักษะด้านกีฬา และด้านอื่นๆของชีวิต ซึ่งจะช่วยส่งเสริมไปสู่ความสำเร็จในอนาคต เขาจะรักตนเองและพร้อมจะเผชิญกับสิ่งท้าทาย และกล้าลองสิ่งใหม่ๆ ให้ประสบการณ์ที่มีค่าสำหรับเด็ก ซึ่งจะส่งเสริมให้เขาได้เป็นคนที่ยากเป็น และได้ทำในสิ่งที่อยากทำเพื่อให้ตัวเองมีความสุข ภูมิใจ และพอใจกับตนเอง พื้นฐานเหล่านี้จะช่วยให้เด็กได้อยู่ในสภาพแวดล้อมของการเรียนรู้ พร้อมทั้งจะลองสิ่งใหม่ๆ สร้างความมั่นใจในตัวเองด้วยรอยยิ้มที่มีความสุข

2.6.4 สถานที่ตั้ง

เดอะ ลิตเติ้ล ยิม ในกรุงเทพมหานคร ปัจจุบันมีสาขาทั้งหมดจำนวน 5 สาขา ดังนี้

- 1) เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ
- 2) เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ดิ เอ็มโพเรียม
- 3) เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา พระราม 3
- 4) เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา แจ้งวัฒนะ
- 5) เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา บางนา

โดยสาขาที่ผู้วิจัยเลือกใช้เป็นกรณีศึกษาทำการวิจัยคือ เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ ซึ่งตั้งอยู่บนศูนย์การค้า Fifty Fifth Thonglor ชั้น 3 ที่อยู่ 90 ซอย ทองหล่อ (สุขุมวิท 55) ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

Fifty Fifth Thonglor เดิมชื่อ Fifty Fifth Plaza เป็นโครงการคอมมูนิตี้มอลล์ จำนวน 4 ชั้น ตั้งอยู่บริเวณหัวมุมซอยทองหล่อ 2 เปิดให้บริการเมื่อปี 2534 รวมทั้งหมด 26 ปี ในขณะนั้นซอยทองหล่อเพิ่งถูกขยายความกว้างของถนน โดย Fifty Fifth Plaza เป็นศูนย์การค้าแห่งแรกของซอยทองหล่อ สร้างขึ้นจุดประสงค์เพื่อเป็นสถานที่พักผ่อนในวันหยุดสำหรับครอบครัวที่อาศัยอยู่ในซอยทองหล่อ และบริเวณใกล้เคียง และต่อมาได้รับการพัฒนาให้เป็น Food Street ในเวลาต่อมา ในขณะนั้นได้ถูกพัฒนาให้เป็นศูนย์รวมของร้านอาหาร ที่คนทุกเพศทุกวัยนิยมที่จะมาใช้บริการอยู่เป็นประจำ โดยเฉพาะช่วงวันหยุด ต่อมาในปี 2554 Fifty Fifth Plaza ได้ถูกปรับปรุงโฉมใหม่ให้ทันสมัยที่เปลี่ยนไปภายใต้คอนเซ็ปต์ “Family Caring Lifestyle Mall” พร้อมกับชื่อโครงการใหม่ “Fifty Fifth Thonglor” เพื่อให้เห็นภาพที่ชัดเจนขึ้น ที่นี้คือจุดนัดพบแห่งแรกของทองหล่อ ถนนซึ่งเป็นศูนย์รวมของสิ่งอำนวยความสะดวกในรูปแบบต่างๆสำหรับคนทุกรุ่นทุกวัย ร้านค้าในศูนย์การค้านี้ แบ่งออกเป็น 4 ประเภทหลัก ได้แก่ การเรียนรู้, ร้านอาหาร, ร้านเสริมสวยความงาม, และร้านค้าและบริการ

- 1) ชั้น G ร้านกาแฟ และเบเกอรี่
- 2) ชั้น 1 โซนไลฟ์สไตล์ และร้านอาหาร
- 3) ชั้น 2 ร้านเสริมสวยความงาม และร้านอาหาร
- 4) ชั้น 3 โซนการเรียนรู้
- 5) ชั้น 4 โซนการเรียนรู้

2.6.5 ข้อมูลหลักสูตรการสอนและกิจกรรม

กิจกรรมต่างๆถูกออกแบบมาเพื่อเหมาะสมกับเด็กแต่ละวัยให้ได้รับความสนุกสนานอย่างสูงสุดและพัฒนาทักษะด้านต่างๆ ผ่านการเคลื่อนไหว เพลง การเรียนรู้ และเสียงหัวเราะ เด็กจะสนุกและพัฒนาตัวเอง สร้างความมั่นใจ และได้พบเพื่อนใหม่ๆ พร้อมกับพัฒนาทักษะไปพร้อมกัน โดยเดอะ ลิตเติลยิม มีหลักสูตรการเรียนการสอนทั้งหมด 3 หลักสูตรใหญ่ 8 หลักสูตรย่อย โดยแบ่งตามอายุช่วงวัยของเด็ก รายละเอียดดังนี้

2.6.5.1 โปรแกรม Parent/Child - A Perfect Start เด็กอายุ 4 เดือน - 3 ปี

หลักสูตรแม่และเด็ก โดยเด็กจะเข้าคลาสเรียนพร้อมกับผู้ปกครอง เพื่อเปิดโอกาสให้แม่และลูกได้ทำกิจกรรมร่วมกัน สนับสนุนพัฒนาการในวัยแรกเริ่ม บนพื้นฐานที่แข็งแรงในช่วงวัยที่สำคัญ 3 ปีแรก คลาสเรียนรายสัปดาห์จะช่วยให้เด็กเรียนรู้ทักษะใหม่ๆ และเตรียมพร้อมทำท่ายของทักษะที่ยากขึ้น

2.6.5.1.1 คลาส Bugs สำหรับเด็กอายุ 4 - 10 เดือน

โดยทั่วไป เด็กก่อนวัยนี้ จะรับรู้สภาพแวดล้อมรอบๆ ตัวเขา เช่น เสียงต่างๆ เสียงเพลง ผู้คน ฯลฯ สมรรถนะของเด็ก กำลังพัฒนาอย่างรวดเร็ว มีการซึมซับ รับรู้ข้อมูล จัดรูปแบบข้อมูลต่างๆ ที่ได้รับ เด็กหลายคน สามารถนั่งเองได้ (4-6 เดือน) บางคนพยายามเริ่มคลาน (6-8 เดือน) บางคนเริ่มหัดเดิน (8-10 เดือน) เด็กอายุประมาณ 6 เดือนขึ้นไป จะเริ่มมีทักษะการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อเล็ก เช่น การปรบมือ การโบกมือ การเอื้อมมือไปหยิบ และจับของต่างๆ

- กิจกรรมกลุ่ม จะช่วยให้เด็กรู้จักกันเอง และผู้ปกครองคนอื่นๆ
- กิจกรรมตามเสียงเพลง เป็นการแนะนำให้เด็กรู้จักจังหวะ ส่วนต่างๆ ของร่างกาย นอกจากนี้ ยังรวมไปถึงภาษาอังกฤษและตัวเลขอีกด้วย
- การออกกำลังกายร่วมกันของผู้ปกครองและเด็ก ช่วยเสริมสร้างกล้ามเนื้อหลักของร่างกาย และเป็นการเตรียมความพร้อม เพื่อให้เด็กพัฒนาไปสู่การคลานและการเดินได้อีกด้วย
- ทักษะยิมนาสติกที่ถูกดัดแปลงให้เป็นท่าต่างๆสำหรับเด็กเล็กนั้น จะช่วยเสริมสร้างความแข็งแรงของกล้ามเนื้อและการทรงตัว
- กิจกรรมการเล่นกับลูกบอลและฟองสบู่ เป็นการฝึกการประสานงานระหว่างมือและตาของเด็ก

ภาพที่ 2.4: บรรยากาศคลาสเรียน Bugs เด็กอายุ 4 - 10 เดือน

ที่มา: *The Little Gym International Inc.* (2018). Retrieved from <https://www.thelittlegym.com/>.

2.6.5.1.2 คลาส Birds สำหรับเด็กอายุ 10 - 19 เดือน

เด็กวัยนี้ส่วนมาก จะเคลื่อนไหวแล้ว ถ้ายังไม่เริ่มเดิน ก็ใกล้ที่จะเดินได้แล้ว เขาสามารถค้นคว้าผจญภัยกับสิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัว ซึ่งก็จะทำให้เขาเริ่มเรียนรู้ที่จะแก้ปัญหาได้ กล้าทำสิ่งใหม่ๆ รู้จักที่จะเป็นตัวของตัวเอง เด็กจะเริ่มพูด ชอบอยู่กับเพื่อน และเริ่มทำตามคำสั่งง่ายๆ ได้ ร่างกายที่มีการพัฒนาและมีความแข็งแรง จะช่วยทำให้เขาสามารถเรียนรู้ และทำทักษะการออกกำลังกายได้มากขึ้น

- อุปกรณ์ยิมนาสติกที่ย่อส่วน มีความนุ่ม จะช่วยเปิดโอกาสให้เด็กได้ค้นคว้า และผจญภัยกับสิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัย เรียนรู้การแก้ปัญหา และกล้าลองทำสิ่งใหม่ๆ
- ทักษะยิมนาสติกที่ยากขึ้น และเหมาะสมกับวัยนี้ เสริมกับกิจกรรมการเคลื่อนไหวต่างๆ (วิ่ง, Gallop, กระโดด) จะเสริมสร้างความแข็งแรงของกล้ามเนื้อและการทรงตัว
- กิจกรรมกลุ่มที่แทรกไว้ด้วยการทำตามคำสั่ง และมีการใช้อุปกรณ์เสริมช่วยนั้น สามารถพัฒนาทักษะการฟัง การรู้จักร่วมมือกับกลุ่ม และสร้างความกระฉับกระเฉงให้กับเด็ก

ภาพที่ 2.5: บรรยากาศคลาสเรียน Birds เด็กอายุ 10 - 19 เดือน

ที่มา: *The Little Gym International Inc.* (2018). Retrieved from <https://www.thelittlegym.com/>.

2.6.5.1.3 คลาส Beasts สำหรับเด็กอายุ 19 เดือน - 2.5 ปี

เด็กวัยนี้ เริ่มเคลื่อนไหวได้อย่างรวดเร็ว แข็งแรง และคล่องแคล่วขึ้น เขาพร้อมที่จะเรียนรู้ ท่าเคลื่อนไหวที่ซับซ้อนมากขึ้นได้ เช่น ทักษะการเล่นกีฬาเบื้องต้น ทักษะการเคลื่อนไหวที่ทำท่าย การกระโดดลงจากที่สูงกว่าระดับพื้นและลงด้วยเท้า การม้วนตัวเบื้องต้น เขาเริ่มเข้าใจคำว่า "ตัวเอง" และรู้จักมีความภาคภูมิใจในตัวเอง มั่นใจในตัวเอง อาย และเป็นตัวของตัวเอง เด็กจะรู้จักใช้"พูด และมีความภาษาเข้าใจดีขึ้น ความเป็นตัวของตัวเอง ทำให้เขาเริ่มสนใจที่จะทำตามคำสั่ง และทำกิจกรรมต่างๆ ด้วยตัวเอง

- การอบอุ่นร่างกายและกิจกรรมกลุ่ม จะแนะนำการเล่นแบบทำสัตว์ต่างๆ ทักษะการม้วนตัว ทักษะการเล่นกีฬา และทักษะการเคลื่อนไหวที่ซับซ้อน
- โอกาสที่จะลองทำอะไรใหม่ในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย และกิจกรรมที่เด็กสามารถทำได้สำเร็จด้วยตนเอง ยิ่งเสริมสร้างให้เด็กเกิดความมั่นใจในตัวเองมากขึ้น
- เด็กได้รู้จักฟังและทำตามคำสั่งมากขึ้น
- การแนะนำทักษะยิมนาสติกที่มีความท้าทายขึ้นและเหมาะสมกับวัย จะช่วย

ให้เด็กแข็งแรงขึ้น มีการทรงตัวที่ดีขึ้น การประสานงานของร่างกายดีขึ้น และเกิดความมั่นใจในตัวเอง

ภาพที่ 2.6: บรรยากาศคลาสเรียน Beasts เด็กอายุ 19 เดือน - 2.5 ปี

ที่มา: *The Little Gym International Inc.* (2018). Retrieved from <https://www.thelittlegym.com/>.

2.6.5.2 โปรแกรม Pre-K - Get Rolling เด็กอายุ 3 ถึง 6 ปี

หลักสูตรยิมนาสติกเด็กช่วงก่อนวัยเรียน เน้นการเสริมสร้างความมั่นใจ และการเข้าสังคม โดยผู้ปกครองจะไม่ได้เข้าเรียนพร้อมกับเด็กด้วย เด็กจะได้รู้จักการใช้พลังงานของตัวเองอย่าง ไร้ขีดจำกัด และมีพัฒนาการได้ตามเป้าหมายในสภาพแวดล้อมที่เตรียมพร้อมให้ เด็กในช่วงวัยนี้จึง ต้องเรียนรู้ทักษะยิมนาสติกต่างๆด้วยตัวเอง

2.6.5.2.1 คลาส Super Beasts สำหรับเด็กอายุ 2.5 - 3 ปี

เด็กวัยนี้ชอบสังคมน และรู้จักที่จะทำตามคำสั่ง ที่มีความซับซ้อนมากขึ้น เมื่อเขา เริ่มมีความเป็นตัวของตัวเอง และมีความมั่นใจในตัวเองมากขึ้น เขาก็สามารถที่จะ อยู่ได้เองกับ ครูผู้สอน โดยไม่ต้องมีผู้ปกครองอยู่ด้วยแล้ว เขาสามารถทำทักษะการเคลื่อนไหวที่ซับซ้อนขึ้น รวมทั้ง ทักษะยิมนาสติก และทักษะการเล่นกีฬาพื้นฐาน เนื่องจากเขาจะมีความแข็งแรง ว่องไว และมีการ ประสานงานของร่างกายที่ดีขึ้น

- เด็กจะสามารถร่วมกิจกรรมที่มีแบบแผน เช่น การเล่นเกมส หรือกิจกรรม กลุ่มได้ โดยไม่ต้องมีผู้ปกครองเป็นบางครั้ง เด็กจะถูกท้าทายความสามารถในการทำตามคำสั่ง และ

การรู้จักร่วมมือกับกลุ่ม เพื่อทำกิจกรรมโดยไม่มีความช่วยเหลือจากผู้ปกครอง กิจกรรมเหล่านี้ จะเป็นการเตรียมความพร้อมของเด็ก ไว้สำหรับเวลาที่เขามีอายุ 4 ปี และต้องเข้าเรียนโดยที่ไม่มีผู้ปกครอง

- กิจกรรมกลุ่ม จะแนะนำพื้นฐานการเล่นกีฬาเบื้องต้น เช่น การเตะ ขว้าง โยน
- ทักษะยิมนาสติกที่ท้าทายขึ้น จะช่วยเสริมสร้างความแข็งแรงของร่างกาย การทรงตัว การประสานงานของร่างกาย และความมั่นใจในตัวเอง

ภาพที่ 2.7: บรรยากาศคลาสเรียน Super Beasts เด็กอายุ 2.5 - 3 ปี

ที่มา: *The Little Gym International Inc.* (2018). Retrieved from <https://www.thelittlegym.com/>.

2.6.5.2.2 คลาส Funny Bugs สำหรับเด็กอายุ 3 - 4 ปี

เด็กในวัยนี้พร้อมที่จะเข้าเรียน โดยที่ไม่ต้องมีผู้ปกครองอยู่ด้วย เด็กจะเริ่มมีความมั่นใจ ในตัวเอง และไม่คอยกลัวการทำพลาดต่างๆ ชอบที่จะเป็นตัวของตัวเอง อยากทำสิ่งที่เด็กโตทำได้ แต่ยังคงเรียนรู้ได้ดีที่สุดจากการเล่นการได้ ลงมือทำเอง และกิจกรรมการเคลื่อนไหวต่างๆ – ดังนั้น สภาพในการเรียนรู้ของเด็กวัยนี้ควรมีแบบแผน การเรียนรู้ การเคลื่อนไหว และมีการเล่นสนุกไปพร้อมๆ กัน

- กิจกรรมการเข้าสังคม สอนให้เด็กรู้จักวิธีปฏิบัติตัวเมื่ออยู่ในกลุ่ม รู้จักฟังและทำตามคำสั่ง รู้จักคุยกับเพื่อน แบ่งของกันระหว่างเพื่อน และรู้จักผลัดกันเล่น
- กิจกรรมที่เน้นการพัฒนาทางด้านจิตใจ จะเสริมสร้างความสบายใจให้กับเด็ก เวลาอยู่ในกลุ่มเพื่อนโดยไม่มีผู้ปกครองอยู่ด้วย กล้าที่จะลองทำ และยังช่วยให้เด็ก สามารถเผชิญ

กับความสำเริง และความผิดพลาดได้

- การทำกิจกรรมบนอุปกรณ์ยิมนาสติกต่าง ๆ โดยใช้วิธีแบบ Circuit จะทำให้เด็ก ได้เคลื่อนไหวตลอดเวลา และทำให้การรอคิวน้อยลง
- การมี Theme และเพลงที่เกี่ยวข้องกับ Theme นั้น ๆ ทำให้คลาสเรียน นั้น เป็นการผจญภัยที่ทั้งสนุกและได้เรียนรู้
- การพัฒนาทักษะด้านยิมนาสติกสำหรับเด็ก ที่ท้าทายและเหมาะสม จะช่วยเสริมสร้าง ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ การทรงตัว การประสานงานทุกส่วนของร่างกาย รวมไปถึงความมั่นใจในตัวเอง
- มีการเล่น และการค้นคว้าแบบอิสระสอดแทรกอยู่ในช่วงการสอนทักษะยิมนาสติกสำหรับเด็กบนอุปกรณ์ต่าง ๆ
- เด็กได้เรียนรู้และแสดง Routine ของทักษะยิมนาสติกต่างๆ ให้ผู้ปกครองดูในช่วง Show Week

ภาพที่ 2.8: บรรยากาศคลาสเรียน Funny Bugs เด็กอายุ 3 - 4 ปี

ที่มา: *The Little Gym International Inc.* (2018). Retrieved from <https://www.thelittlegym.com/>.

2.6.5.2.3 คลาส Giggle Worms สำหรับเด็กอายุ 4 - 5 ปี

เด็กวัยนี้มีการพัฒนาขึ้นอย่างเด่นชัดในเรื่องของความมั่นใจ ทั้งในการเข้าสังคมกับผู้อื่น และในการมีความเชื่อมั่น และเห็นคุณค่าของตัวเอง เด็กจะเริ่มเข้าใจคำสั่งที่ยากขึ้นได้ และมีสมาธิในการฟังดีขึ้น ในส่วนของทักษะทางด้านร่างกายนั้น พวกเขาสามารถทำทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานได้ทั้งหมด รวมทั้งการทำ รงขึ้นอย่างเห็นได้ชัด มีความคล่องตัวด้วย เด็กจะแข่งskipping มากขึ้น การประสานงานของร่างกายดีขึ้น และมีพื้นฐานหลักของทักษะยิมนาสติกเบื้องต้น ดังนั้น จึงเป็นช่วงของการเริ่มพัฒนาทักษะยิมนาสติกได้อย่างจริงจัง

- เริ่มจากทักษะการเคลื่อนไหว ไปสู่การฝึกทำทักษะม้วนตัวจนคล่อง (Galloping) การวิ่งแล้วกระโดดม้วนตัว (Carwheels) ฯลฯ
- มีการผสมหลายทักษะเข้าด้วยกัน เป็นการส่งเสริมให้เด็กได้พัฒนาความสามารถ ในการเข้าใจคำสั่งที่ซับซ้อนที่มากขึ้นอีกด้วย
- การสอนทักษะยิมนาสติกที่ทำหายมากขึ้นนั้น จะช่วยให้เด็กมีร่างกายที่แข็งแรงขึ้น คล่องแคล่วว่องไวขึ้น การประสานงานของร่างกายดีขึ้น รวมไปถึงเกิดความมั่นใจในตัวเองมากขึ้นด้วย

ภาพที่ 2.9: บรรยากาศคลาสเรียน Giggle Worms เด็กอายุ 4 - 5 ปี

ที่มา: *The Little Gym International Inc.* (2018). Retrieved from <https://www.thelittlegym.com/>.

2.6.5.2.4 คลาส Good Friends สำหรับเด็กอายุ 5 – 6 ปี

เด็กอายุ 5-6 ปีส่วนใหญ่ จะมีความรู้สึกมั่นใจ และสบายใจกับการเข้าเรียน ดึกเริ่มและเข้าร่วมกิจกรรมที่มีแบบแผน เด็กวัยนี้ การรู้จักเข้าสังคม จะมีบทบาทมากขึ้น เนื่องจาก รู้จักเพื่อนมากขึ้น รวมไปถึงรู้จักเปรียบเทียบตัวเองกับเพื่อน และเริ่มมีอิทธิพลต่อกันและกัน เด็กวัยนี้ จึงสอนง่าย เพราะเขาสามารถทำตามคำสอน เข้าใจรายละเอียดและวิธีทำทักษะต่างๆ มีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ เด็กส่วนใหญ่ จะสามารถควบคุมการเคลื่อนไหวของร่างกายได้ดี และสามารถที่จะทำทักษะยิมนาสติกที่มีความซับซ้อนและยากมากขึ้น

- เนื่องจากเด็กสามารถเข้าใจถึงรายละเอียด และวิธีการทำทักษะต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ประกอบกับมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ หลักสูตรของเด็กวัยนี้ จึงเน้นการเรียนรู้ทักษะยิมนาสติกที่ซับซ้อนขึ้น

- ขั้นตอนในหลักสูตรนี้ จะทำลายความสามารถของเด็กมากยิ่งขึ้น ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ

- ทักษะทางยิมนาสติกที่ทำหายและซับซ้อนมากยิ่งขึ้น จะช่วยเสริมสร้างความแข็งแรง ความคล่องตัว การประสานงานของร่างกาย และความมั่นใจในตัวเองให้มากขึ้น

2.6.5.3 โปรแกรม Grade School - A Balanced Approach เด็กอายุ 6 ถึง 12 ปี

หลักสูตรยิมนาสติกเด็กช่วงวัยเรียน เพื่อเพิ่มความสมดุลของร่างกาย เด็กจะได้สนุกไปกับการเรียนรู้ ทักษะพื้นฐาน ไปจนถึงระดับสูงของยิมนาสติก เด็กที่เริ่มโตขึ้นจะสามารถต่อสู้กับสิ่งท้าทายใหม่ๆโดยใช้ทักษะที่แตกต่างของเด็กแต่ละวัยในบรรยากาศที่สนุกสนาน

2.6.5.3.1 คลาสปี 12 - 6 สำหรับเด็กอายุ Flip/Hotshot

เด็ก Grade School จะชอบการเรียนรู้มาก ชอบที่จะถูกท้าทายและชอบการประสบความสำเร็จ เขากล้าที่จะบอกคุณเมื่อกิจกรรมที่เขาได้ทำนั้นไม่ท้าทายพอ เด็กจะมีความมั่นใจและภูมิใจในตัวเองรวมถึงเอกลักษณ์ที่เป็นของเขาเอง ไม่ว่าจะเส้นทางบวกรหรือทางลบก็ตาม เขาจะเปรียบเทียบตัวเองกับเพื่อนและรู้ว่าตัวเองมีอะไรที่ดีกว่าคนอื่น และอะไรที่ไม่ดีเท่า อายุ พันธุกรรม การออกกำลังกายและอุปนิสัยการกิน ทำให้เด็กเหล่านี้มีขนาดต่าง ๆ กัน ยิ่งเขาเติบโตขึ้นเท่าไร ความแข็งแรงของร่างกายส่วนบนก็ยิ่งน้อยลงเท่านั้น เพราะต้องนั่งเรียนหนังสือ และทำการบ้านเกือบทั้งวัน ทำให้พวกเขาจำเป็นต้องมีกิจกรรมการออกกำลังกายมากขึ้น เด็กวัยนี้สัดส่วนของร่างกายนั้นจะมีผลต่อความสามารถในการทำกิจกรรมต่าง ๆ รวมไปถึงความภาคภูมิใจในตัวเองของเขาด้วย

- หลักสูตรของ เป็นการสอนทักษะ Grade School ยิมนาสติกโดยเฉพาะ มีการเสริมในเรื่องของความแกร่ง และแข็งแรงของร่างกายอยู่ภายในช่วงการอบอุ่นร่างกาย และการทำทักษะยิมนาสติกในแต่ละ Station เพื่อเตรียมเข้าสู่การเรียนรู้ทักษะที่ท้าทายและยากขึ้น

- วิธีการสอน จะเน้นไปที่ความพยายามของเด็ก และความสำเร็จที่เกิดขึ้น เพื่อให้เด็กเกิดความมั่นใจในตนเอง และเพื่อลดความกลัวที่จะทำพลาดต่อหน้าเพื่อนๆ ด้วย ในสภาพแวดล้อมนี้ เด็กสามารถประสบความสำเร็จได้ และไม่กลัวที่จะทำพลาด เป็นผลบวกที่จะทำให้เขาเกิดความมั่นใจในตัวเอง มีภาพพจน์ที่ดี และมีความภูมิใจในตัวเอง

- ทักษะยิมนาสติกที่ซับซ้อนและยากขึ้น จะช่วยเสริมสร้างความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ทำให้เด็กมีความสามารถมากขึ้น มีการประสานงานของร่างกายที่ดีขึ้น และมีความมั่นใจในตัวเอง

- ทักษะยิมนาสติกที่นำมาสอนมีหลายระดับจากง่ายไปถึงยาก ครูของ The Little Gym จะสอนเด็กแต่ละคนตามความสามารถ และระดับทักษะของเขา เพื่อเด็กทุกคนจะได้ถูกท้าทาย และประสบความสำเร็จในระดับของเขาเอง

- การซ่อมและการเพิ่มรายละเอียดในการทำทักษะยิมนาสติก การทำท่า Body Position และการเคลื่อนไหวตามรูปแบบต่างๆ จะนำไปสู่การเรียนรู้ทักษะขั้นสูงได้

ภาพที่ 2.10: บรรยากาศคลาสเรียน Flip/Hotshot เด็กอายุ 6-12 ปี

ที่มา: *The Little Gym International Inc.* (2018). Retrieved from <https://www.thelittlegym.com/>.

2.6.6 ข้อมูลตารางการสอนกิจกรรม

เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ เปิดบริการตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันเสาร์ หยุดวันอาทิตย์ โดยให้บริการตั้งแต่เวลา 10:00 – 18:00 น. โดยคลาสแรกจะเริ่มเวลา 10:00-11:00 น. และคลาสสุดท้ายจะเริ่มเวลา 17:10-18:10 น. ส่วนเวลาทำงานของครูและเจ้าหน้าที่ตั้งแต่เวลา 9:00-18:30 น. คลาสของเด็กอายุ 4 เดือน-3 ปี จะใช้ระยะเวลา 45 นาที ส่วนคลาสของเด็กอายุ 3 ปี-12 ปี จะใช้ระยะเวลา 1 ชั่วโมง

- 1) วันจันทร์ใช้ระยะเวลาการเรียนการสอน 6 ชั่วโมง 15 นาที
- 2) วันอังคารใช้ระยะเวลาการเรียนการสอน 5 ชั่วโมง 15 นาที
- 3) วันพุธใช้ระยะเวลาการเรียนการสอน 7 ชั่วโมง
- 4) วันพฤหัสบดีใช้ระยะเวลาการเรียนการสอน 8 ชั่วโมง
- 5) วันศุกร์มีใช้ระยะเวลาการเรียนการสอน 4 ชั่วโมง 15 นาที
- 6) วันเสาร์ใช้ระยะเวลาการเรียนการสอน 7 ชั่วโมง 15 นาที

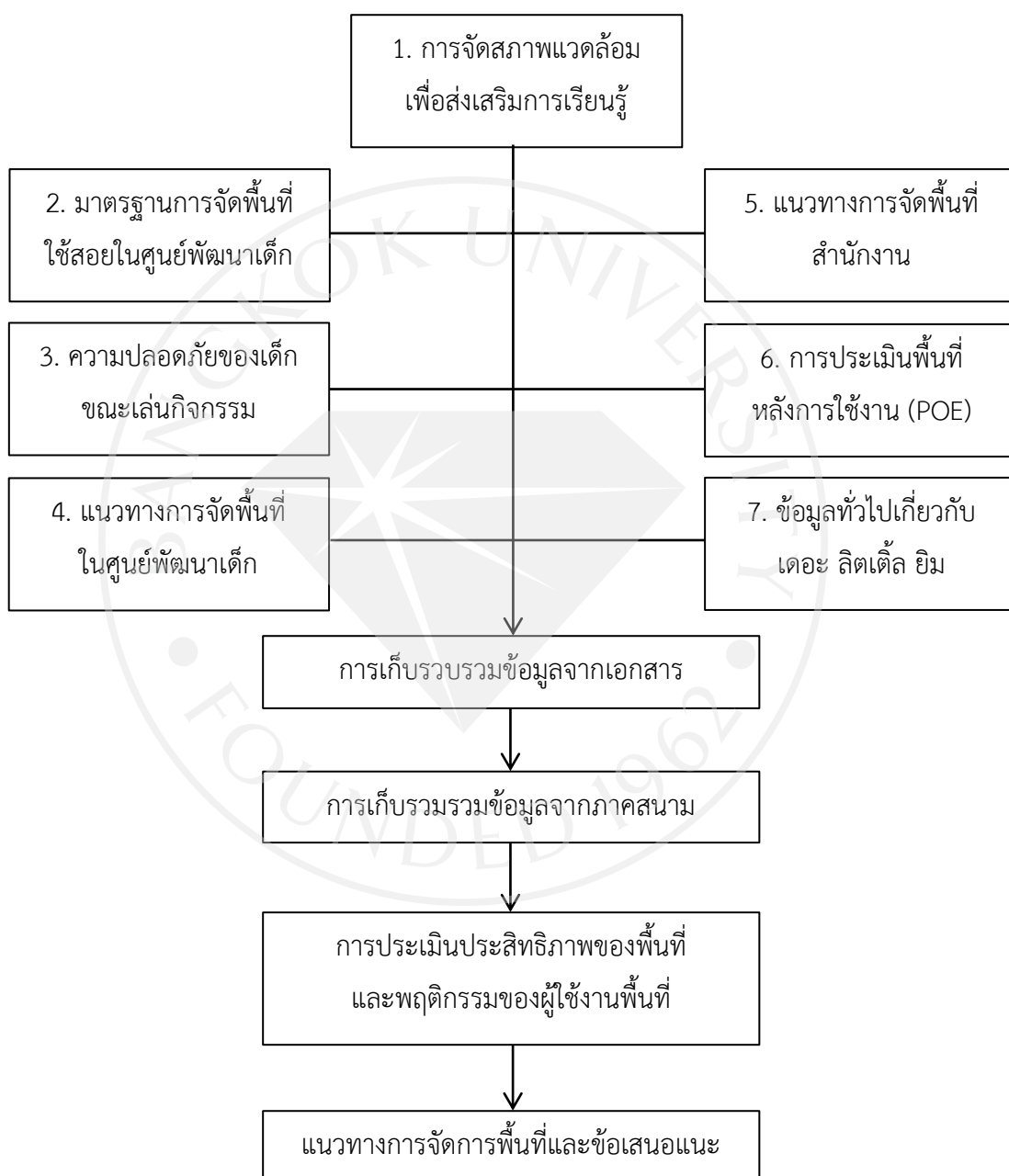
ตารางที่ 2.2: ตารางการเรียนการสอนของ เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ

Class Name	Ages	Monday	Tuesday	Wednesday	Thursday	Friday	Saturday	Sunday
BUGS	4 - 10 เดือน		10:00		10:00			
BIRDS	10 - 19 เดือน	13:00	11:00	10:00	11:00	10:00	13:15	
BEASTS	19 - 30 เดือน	11:00	14:00	11:00, 15:00	9:00	11:00, 15:00	10:15	
SUPER BEASTS	30 เดือน - 3 ปี	10:00		14:15			11:15	
FUNNY BUGS	3 - 4 ปี	15:00		13:00	15:00		9:00, 16:30	
GIGGLE WORMS	4 - 5 ปี	16:00	14:50	16:00		16:00	14:10	
GOOD FRIENDS	5 - 6 ปี	16:00	14:50	16:00		16:00	14:10	
FLIPS/ HOT SHOTS	6 - 12 ปี	17:00	16:00	17:10	16:00		15:20	

จากตารางด้านบนสรุปได้ว่า เจ้าหน้าที่ใช้เวลาสอนในพื้นที่ทำกิจกรรมวันละประมาณ 6 ชั่วโมง 30 นาทีต่อคน โดยเฉลี่ย และผู้บริหารใช้เวลาทำงานในห้องผู้บริหารวันละประมาณ 9 ชั่วโมง ครั้งต่อวัน ซึ่งจากการสัมภาษณ์ ผู้บริหารจะเข้าทำงานสัปดาห์ละ 2-3 ครั้ง ส่วนเด็กใช้เวลาเรียนในพื้นที่ทำกิจกรรมสูงสุดวันละ 1 ชั่วโมงต่อคน และผู้ปกครอง ใช้เวลานั่งคอยเด็กในพื้นที่ส่วนรวมหรือใช้เวลาเรียนในพื้นที่ทำกิจกรรมสูงสุดวันละ 1 ชั่วโมงต่อคน

2.7 กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 2.11: กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย

จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการพื้นที่ภายในศูนย์พัฒนาเด็ก : กรณีศึกษาศูนย์พัฒนาเด็ก เตอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ ผู้วิจัยเลือกใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมุ่งเน้นศึกษารวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการจัดวางพื้นที่ใช้สอยและการประเมินประสิทธิภาพการใช้งานพื้นที่ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากายภาพของพื้นที่และความสอดคล้องกับกิจกรรมที่ใช้งาน รวมถึงศึกษาความต้องการ และปัญหาที่เกิดขึ้นของผู้ใช้งานพื้นที่ เพื่อเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงและจัดการพื้นที่ใช้งานภายในศูนย์พัฒนาเด็ก เตอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขาทองหล่อ ให้มีประสิทธิภาพ เหมาะสม และสอดคล้องกับการใช้งาน โดยมีรายละเอียดการศึกษาดังนี้

3.1 ระเบียบวิธีการวิจัย

การกำหนดระเบียบวิธีการวิจัยหรือกระบวนการวิธีการวิจัย (Methodology) ของงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดระเบียบวิธีการวิจัยหรือกระบวนการวิธีการวิจัย โดยการใช้กระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) อันประกอบไปด้วย

3.1.1 การวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) โดยเบื้องต้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามระเบียบวิธีการวิจัย โดยการใช้กระบวนการวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยกระบวนการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร หรือการวิจัยเชิงเอกสาร (Document Research) โดยการทบทวนแนวความคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการพื้นที่ใช้สอยภายในศูนย์พัฒนาเด็ก โดยเริ่มต้นจากการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับนัยยะของแนวความคิดในทางปรัชญา ความหมาย และกระบวนการเกี่ยวกับพัฒนาการเด็ก และการจัดศูนย์พัฒนาการเด็ก ดังต่อไปนี้

- 3.1.1.1 แนวคิดการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้
- 3.1.1.2 มาตรฐานการจัดการพื้นที่ใช้สอยในศูนย์พัฒนาเด็ก
- 3.1.1.3 แนวคิดการเพิ่มความปลอดภัยให้เด็กขณะเล่นกิจกรรม
- 3.1.1.4 การจัดการพื้นที่สำนักงานเพื่อสนับสนุนสุขภาวะทางกายของพนักงาน
- 3.1.1.5 การจัดการพื้นที่ภายในศูนย์พัฒนาเด็ก
- 3.1.1.6 แนวคิดการประเมินประสิทธิภาพพื้นที่อาคารหลังการใช้งาน (POE)
- 3.1.1.7 ข้อมูลศูนย์พัฒนาเด็ก เตอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ

3.1.2 การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non-Participant Observation) โดยการลงพื้นที่เพื่อสำรวจและเก็บรวบรวมข้อมูลทางกายภาพ เพื่อศึกษาศักยภาพของพื้นที่ตามสภาพการณ์จริงใน

ปัจจุบัน และข้อมูลพฤติกรรมของผู้ใช้งานพื้นที่ ในลักษณะที่ผู้วิจัยเฝ้าสังเกตอยู่วงนอก ไม่เข้าไปร่วม ในกิจกรรมที่ทำอยู่ โดยการวัดขนาดพื้นที่ การถ่ายรูป การบันทึกวิดีโอ การจดบันทึกข้อมูล การสังเกตกิจกรรม การสังเกตพฤติกรรมการใช้พื้นที่ โดยใช้เกณฑ์การประเมินพื้นที่หลังการใช้งาน (POE) เป็นแนวทางในการเก็บข้อมูล ในรายละเอียด ดังต่อไปนี้

3.1.2.1 การสำรวจพื้นที่ทางกายภาพ เพื่อศึกษาศักยภาพของพื้นที่ตามสภาพการณ์จริงในปัจจุบัน

3.1.2.2 การทำแบบประเมินพื้นที่หลังการใช้งาน (POE) เพื่อประเมินประสิทธิภาพของพื้นที่ตามสภาพการณ์จริงในปัจจุบัน

3.1.2.3 การเปรียบเทียบผังพื้นที่กับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อศึกษาลักษณะการใช้งานของพื้นที่ ความสัมพันธ์เชิงพื้นที่ ข้อจำกัดของพื้นที่ การจัดวางพื้นที่ (Zoning) และเส้นทางสัญจรภายใน

3.1.2.4 การสังเกตพฤติกรรมของผู้ใช้งานพื้นที่ เพื่อวิเคราะห์ลักษณะการทำกิจกรรม และปัญหาที่เกิดขึ้น

3.1.3 การสัมภาษณ์ เป็นการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) และสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) และเป็นรูปแบบคำถามแบบปลายเปิด (Open-ended Question) สอบถามในด้านทัศนคติและความคิดเห็นในการใช้งานพื้นที่ตามสภาพการณ์จริงในปัจจุบัน ในเรื่องประสบการณ์ และปัญหาต่างๆที่พบเจอ รวมถึงความเหมาะสมทางกายภาพของพื้นที่ ประสิทธิภาพของพื้นที่ สภาพแวดล้อมของพื้นที่ รวมถึงปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับพื้นที่ ผู้วิจัยใช้หลักทฤษฎีการประเมินอาคารหลังการใช้งาน (POE) เป็นแนวทางในการทำแบบสอบถามสำหรับผู้ปกครอง ซึ่งแบบสัมภาษณ์มีรายละเอียดดังนี้

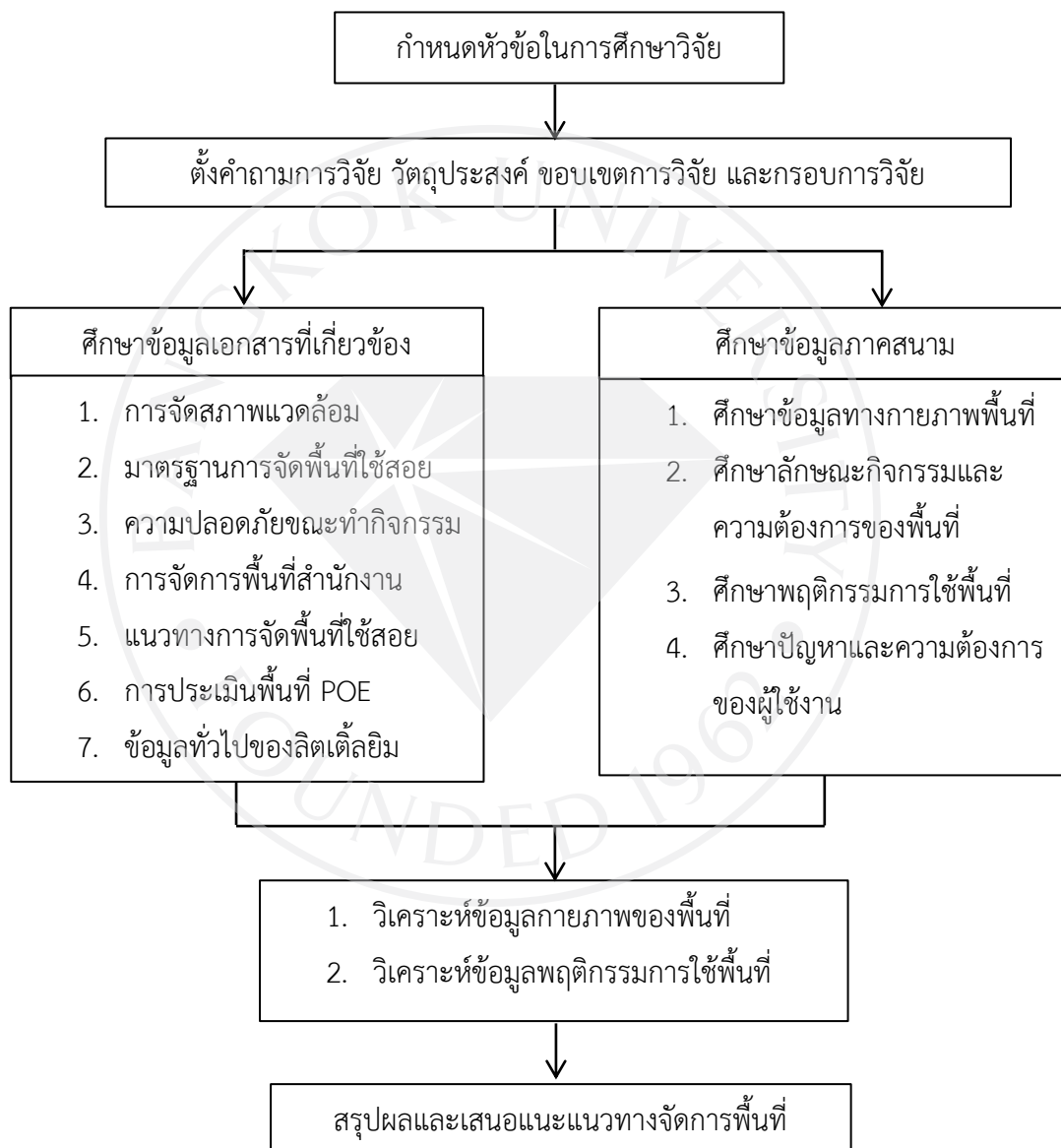
3.1.3.1 ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานะผู้ใช้งานพื้นที่ ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกวิจัยเฉพาะข้อมูลที่เป็นปัจจัยเกี่ยวข้อง ได้แก่ เพศ สถานภาพ วันที่เข้าใช้ ช่วงเวลาที่เข้าใช้ และพื้นที่ที่เข้าใช้ โดยเป็นแบบสอบถามปลายเปิดให้เลือกตอบเพียง 1 คำตอบ

3.1.3.2 ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจ ปัญหาการใช้งาน และข้อเสนอแนะแนวทางปรับปรุงพื้นที่ ซึ่งวัดจากเกณฑ์การประเมินประสิทธิภาพการใช้งานพื้นที่ (POE) ทั้งหมด 8 ด้าน ได้แก่ ความเหมาะสมของสถานที่ตั้ง ความเหมาะสมของการจัดวางพื้นที่ ความเพียงพอของขนาดพื้นที่ใช้งาน ความเพียงพอของความสูงเพดาน ความเพียงพอของช่องทางเข้า-ออก ความเหมาะสมการใช้สีและวัสดุ ความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวก และบรรยากาศและสภาพแวดล้อม

3.1.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผล จากที่ได้รวบรวมข้อมูลทั้งหมดมาแล้ว ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลที่ได้อธิบายหาความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมและพฤติกรรมของผู้ใช้บริการกับพื้นที่ภายในศูนย์พัฒนาเด็ก และนำมาสรุปผล เสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงและจัดการพื้นที่ใช้งานภายใน

เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขาทองหล่อ ให้มีความเหมาะสมกับลักษณะกิจกรรมและสอดคล้องกับพฤติกรรมการใช้งาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้งานพื้นที่สูงสุด

ภาพที่ 3.1: ขั้นตอนการวิจัย

3.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

ผู้วิจัยกำหนดกรณีศึกษา คือ ศูนย์พัฒนาเด็ก เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ โดยกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาประกอบไปด้วย 3 กลุ่ม ดังนี้

3.2.1 กลุ่มที่ 1 เจ้าหน้าที่หรือผู้ฝึกสอนที่ทำงานภายในเดอะ ลิตเติ้ล อิม สาขา ทองหล่อ ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โดยการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่และพนักงานที่ทำงานตลอดระยะเวลาการทำงานช่วงเปิดทำการวันจันทร์-เสาร์ เวลา 9:00-18:00 น. จำนวนทั้งสิ้น 5 คน เพื่อศึกษาข้อมูลด้านลักษณะกิจกรรมภายในพื้นที่ ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้งานพื้นที่ และความต้องการในการใช้พื้นที่

3.2.2 กลุ่มที่ 2 ผู้ปกครองของเด็กที่มาใช้บริการ เดอะ ลิตเติ้ล อิม สาขา ทองหล่อ ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) จำนวนทั้งสิ้น 8 คน โดยการสัมภาษณ์ผู้ปกครองและทำแบบสอบถาม ในระยะเวลาที่รอเด็กทำกิจกรรม เพื่อศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้งานพื้นที่ และความต้องการในการใช้พื้นที่

3.2.3 กลุ่มที่ 3 เด็กที่มาใช้บริการ เดอะ ลิตเติ้ล อิม สาขา ทองหล่อ ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) จำนวนทั้งสิ้น 10 คน โดยสังเกตพฤติกรรมของเด็ก ขณะทำกิจกรรมต่างๆภายในพื้นที่ เพื่อศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้งานพื้นที่ และความต้องการในการใช้พื้นที่

3.3 กลุ่มพื้นที่ตัวอย่างที่ทำการศึกษา

ผู้วิจัยได้เลือกตัวอย่างพื้นที่ที่มีลักษณะการจัดการพื้นที่คล้ายคลึงกับศูนย์พัฒนาเด็ก เดอะ ลิตเติ้ล อิม สาขาทองหล่อ โดยเลือกเก็บข้อมูลสาขาอื่นอีก 4 สาขา เพื่อทำการเปรียบเทียบข้อมูล ได้แก่

3.3.1 เดอะ ลิตเติ้ล อิม สาขา ทองหล่อ

3.3.2 เดอะ ลิตเติ้ล อิม สาขา ดิ เอ็มโพเรียม

3.3.3 เดอะ ลิตเติ้ล อิม สาขา บางนา

3.3.4 เดอะ ลิตเติ้ล อิม สาขา แจ้งวัฒนะ

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.4.1 มือถือ สำหรับถ่ายรูป และบันทึกวิดีโอ ผู้วิจัยใช้โทรศัพท์มือถือ Iphone 7 ที่สามารถถ่ายรูปและบันทึกวิดีโอได้ เพื่อบันทึกภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหวของบรรยากาศในการทำกิจกรรม และพฤติกรรมของผู้ใช้งานพื้นที่ภายในศูนย์พัฒนาเด็ก เดอะ ลิตเติ้ล อิม รวมถึงบันทึกภาพ ลักษณะพื้นที่ วัสดุ อุปกรณ์ต่างๆ เพื่อนำมาวิเคราะห์ประสิทธิภาพการใช้งาน โดยวิเคราะห์ร่วมกับเครื่องมืออื่นๆด้วย

3.4.2 สมุดจดบันทึก ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมผู้ใช้งานพื้นที่ และจดรายละเอียดข้อมูลต่างๆ เพื่อหาประเด็นที่น่าสนใจเพื่อทำการวิจัย โดยนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของพื้นที่กับ

ผู้ใช้งาน ในด้านการทำกิจกรรมต่างๆ และการจัดบันทึกข้อมูลพื้นที่ทางกายภาพ ตามเกณฑ์การประเมินพื้นที่หลังจากใช้งาน (POE) โดยได้วิเคราะห์ร่วมกับเครื่องมืออื่นๆ ด้วย

3.4.3 ตลับเมตร ผู้วิจัยได้ลงพื้นที่จริงของศูนย์พัฒนาเด็กทั้ง 4 สาขา และใช้ตลับเมตรเพื่อใช้วัดขนาดพื้นที่ทั้งหมดตามขนาดจริง และนำข้อมูลที่ได้มาเขียนแผนผังพื้นที่ภายในศูนย์พัฒนาเด็กทั้ง 4 สาขา เพื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงพื้นที่ การแบ่งสัดส่วนพื้นที่ เส้นทางสัญจรภายใน รวมถึงรายละเอียดอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

3.4.4 ที่อัดเสียง ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ผู้ใช้งานพื้นที่และได้บันทึกเสียงผู้ใช้สัมภาษณ์ไว้เพื่อนำมาแกะข้อมูลรายละเอียด ในด้านความคิดเห็น ความต้องการ และปัญหาในการใช้งานพื้นที่ที่เกิดขึ้นภายในศูนย์พัฒนาเด็ก เดอะ ลิตเติ้ล ยิม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในงานวิจัยครั้งนี้ เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยได้ทำการสร้างขึ้นมาจากตัวเองจากการลงพื้นที่สำรวจโดยการสังเกต รวมถึงศึกษาจากทฤษฎี ข้อมูลเบื้องต้นในการศึกษา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.5 วิธีการเก็บข้อมูล

3.5.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสำรวจภาคสนาม

3.5.1.1 ข้อมูลที่ได้จากการสังเกต

ผู้วิจัยได้ทำการจัดสรรวันเวลาในการเก็บข้อมูลในการวิจัย โดยแบ่งการเก็บข้อมูลทั้งหมด 4 สาขา ได้แก่ เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ, ดี เอ็มโพเรียม, บางนา, และแจ้งวัฒนะ โดยเก็บข้อมูลเป็น 2 ช่วงในสัปดาห์ และ 2 ช่วงเวลาในหนึ่งวัน ได้แก่ วันทำงาน คือ วันจันทร์ ถึง วันศุกร์ และวันหยุด ได้แก่ วันเสาร์ เนื่องจากวันอาทิตย์ศูนย์พัฒนาเด็กปิดทำการ ส่วนช่วงเวลา เป็น ช่วงเวลาเช้า 9:00-12:00 น. และช่วงเวลาบ่าย 13:00-16:00 น. ซึ่งผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลทั้งหมดรวมกัน 18 ครั้ง โดยมีวันและเวลาในการเก็บข้อมูล ดังนี้

- ช่วงวันที่ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาใช้บริการภายในศูนย์พัฒนาเด็ก โดยแบ่งเป็นวันทำงาน ได้แก่ วันจันทร์ วันอังคาร วันพุธ วันพฤหัสบดี และวันศุกร์ ร้อยละ 44% วันหยุดเสาร์และอาทิตย์ ร้อยละ 66% ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1: วันที่ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไป	ร้อยละ
1. วันทำงาน จันทร์ถึงศุกร์	44%
2. วันหยุด เสาร์ถึงอาทิตย์	56%
รวม	100%

- ช่วงเวลา ที่ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาใช้บริการภายในศูนย์พัฒนาเด็ก โดยแบ่งเป็น 2 ช่วงเวลา ได้แก่ ช่วงเช้า 9:00-12:00 น. ร้อยละ 50% และช่วงบ่าย 13:00-16:00 น. ร้อยละ 50%

ตารางที่ 3.2: ช่วงเวลาที่ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไป	ร้อยละ
1. ช่วงเวลา 9:00-12:00 น.	50%
2. ช่วงเวลา 13:00-16:00 น.	50%
รวม	100%

- วันและช่วงเวลาในการเก็บข้อมูลลักษณะพื้นที่ทางกายภาพ การสังเกตพฤติกรรมผู้ใช้งานพื้นที่ และการสัมภาษณ์ สามารถจำแนกได้ดังนี้

ครั้งที่ 1 วันเสาร์ที่ 13 กุมภาพันธ์ 2559 เวลา 9:00-12:00 น.

ครั้งที่ 2 วันเสาร์ที่ 20 กุมภาพันธ์ 2559 เวลา 13:00-16:00 น.

ครั้งที่ 3 วันเสาร์ที่ 27 กุมภาพันธ์ 2559 เวลา 13:00-16:00 น.

ครั้งที่ 4 วันเสาร์ที่ 5 มีนาคม 2559 เวลา 9:00-12:00 น.

ครั้งที่ 5 วันเสาร์ที่ 12 มีนาคม 2559 เวลา 13:00-16:00 น.

ครั้งที่ 6 วันเสาร์ที่ 19 มีนาคม 2559 เวลา 13:00-16:00 น.

ครั้งที่ 7 วันเสาร์ที่ 6 พฤษภาคม 2560 เวลา 9:00-12:00 น.

ครั้งที่ 8 วันอังคารที่ 9 พฤษภาคม 2560 เวลา 13:00-16:00 น.

ครั้งที่ 9 วันพฤหัสบดีที่ 11 พฤษภาคม 2560 เวลา 13:00-16:00 น.

ครั้งที่ 10 วันเสาร์ที่ 13 พฤษภาคม 2560 เวลา 9:00-12:00 น.

ครั้งที่ 11 วันจันทร์ที่ 15 พฤษภาคม 2560 เวลา 9:00-12:00 น.

ครั้งที่ 12 วันพุธที่ 17 พฤษภาคม 2560 เวลา 9:00-12:00 น.

ครั้งที่ 13 วันศุกร์ที่ 19 พฤษภาคม 2560 เวลา 13:00-16:00 น.

ครั้งที่ 14 วันเสาร์ที่ 3 มิถุนายน 2560 เวลา 13:00-16:00 น.

ครั้งที่ 15 วันอังคารที่ 6 มิถุนายน 2560 เวลา 9:00-12:00 น.

ครั้งที่ 16 วันพฤหัสบดีที่ 8 มิถุนายน 2560 เวลา 9:00-12:00 น.

ครั้งที่ 17 วันศุกร์ที่ 16 มิถุนายน 2560 เวลา 9:00-12:00 น.

ครั้งที่ 18 วันเสาร์ที่ 24 มิถุนายน 2560 เวลา 13:00-16:00 น.

โดยเป็นการลงพื้นที่เพื่อสำรวจและเก็บรวบรวมข้อมูลทางกายภาพของพื้นที่
กรณีศึกษาและพื้นที่กลุ่มตัวอย่าง และข้อมูลพฤติกรรมของผู้เข้าใช้งานพื้นที่ ซึ่งมีรายละเอียด
ดังต่อไปนี้

- ศึกษาข้อมูลทางกายภาพของพื้นที่เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขาทองหล่อ
และพื้นที่ตัวอย่างอีก 3 สาขา โดยวิธีการจดบันทึก สังเกต สำรวจ วัดขนาดพื้นที่ เขียนผังพื้นที่ และ
ถ่ายภาพ
- ศึกษาข้อมูลลักษณะกิจกรรมและความต้องการของพื้นที่ เดอะ ลิตเติ้ล
ยิม ทั้ง 4 สาขา โดยวิธีการสัมภาษณ์ จดบันทึก สังเกต ถ่ายภาพ
- ศึกษาพฤติกรรมการใช้พื้นที่ เดอะ ลิตเติ้ล ยิม ทั้ง 4 สาขา ตาม
สภาพการณ์จริง โดยวิธีการจดบันทึก สังเกต ถ่ายภาพ และบันทึกภาพเคลื่อนไหว
- ศึกษาปัญหาและความต้องการของผู้ใช้งานพื้นที่ เดอะ ลิตเติ้ล ยิม
สาขาทองหล่อ โดยวิธีการสัมภาษณ์ และบันทึกเสียง

3.5.1.2 ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์

การเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ โดยมีจุดประสงค์เพื่อสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับความ
คิดเห็นเกี่ยวกับการใช้งานพื้นที่ในแต่ละด้าน เพื่อทราบถึงความต้องการ และปัญหาในการใช้งานที่
เกิดขึ้น โดยแบ่งการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

3.5.1.2.1 สัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้บริการ

- เจ้าหน้าที่หรือผู้ฝึกสอน ที่ใช้งานภายในพื้นที่ศูนย์พัฒนาเด็ก เดอะ ลิต
เติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ ทั้งหมด จำนวน 3 คน
- ผู้บริหาร หรือเจ้าของกิจการ ที่ใช้งานภายในพื้นที่ศูนย์พัฒนาเด็ก
เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ จำนวน 1 คน

3.5.1.2.2 สัมภาษณ์กลุ่มผู้รับบริการ

- ผู้ปกครอง ที่ใช้งานภายในพื้นที่ศูนย์พัฒนาเด็ก เตอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา

ทองหล่อ จำนวน 8 คน

3.5.1.2.3 ข้อมูลทุติยภูมิ หรือข้อมูลที่ได้จากเอกสาร (Secondary data) การเก็บรวบรวมข้อมูลเอกสาร ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูลภาคเอกสาร ซึ่งได้ทำการค้นคว้าข้อมูลทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษจากสื่อต่างๆ โดยศึกษาจากสื่อหนังสือ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออินเทอร์เน็ต รวมถึงสื่ออื่นๆที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้สรุปไว้ในบทที่ 2 โดยสามารถแบ่งข้อมูลเป็น 3 หัวข้อใหญ่ๆ ดังนี้

3.5.1.2.4 ข้อมูลที่เกี่ยวกับเด็ก ได้แก่ แนวคิดเกี่ยวกับพัฒนาเด็กทางด้านร่างกายและการเจริญเติบโต แนวคิดการเพิ่มความปลอดภัยให้เด็กขณะเล่นกิจกรรม

3.5.1.2.5 ข้อมูลที่เกี่ยวกับการจัดพื้นที่ ได้แก่ การจัดสภาพแวดล้อมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ การจัดการพื้นที่ใช้สอยภายในศูนย์พัฒนาเด็ก การจัดพื้นที่สำนักงานเพื่อสนับสนุนสุขภาวะทางกายของพนักงาน

3.5.1.2.6 ข้อมูลที่เกี่ยวกับการประเมินพื้นที่ ได้แก่ แนวคิดการวิเคราะห์เปรียบเทียบผังพื้นที่ แนวคิดการประเมินประสิทธิภาพพื้นที่อาคารหลังจากใช้งาน (POE)

3.5.1.2.7 ข้อมูลที่เกี่ยวกับเตอะ ลิตเติ้ล ยิม ได้แก่ ประวัติความเป็นมาของเตอะ ลิตเติ้ล ยิม ข้อมูลหลักสูตรการเรียนการสอน แนวคิดการดำเนินกิจการ ตารางการเรียนการสอน การจัดพื้นที่ใช้สอยตามการใช้งาน

งานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดจาก (1) การสำรวจพื้นที่ภาคสนามด้วยวิธีการสังเกตและการสัมภาษณ์ และวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ร่วมกับข้อมูลจาก (2) ภาคเอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำข้อมูลที่ได้จัดแบ่งหมวดหมู่และแยกแยะประเด็นเพื่อวิเคราะห์และสรุปผล

ตารางที่ 3.3: ตารางแสดงปัจจัย ตัวชี้วัด และวิธีการเก็บข้อมูล ด้านประสิทธิภาพของพื้นที่

ปัจจัย	ตัวชี้วัด	วิธีการ		
		สำรวจ	สังเกต	สัมภาษณ์
ความเหมาะสมของที่ตั้ง	ตำแหน่งของพื้นที่ใช้สอย	✓	✓	✓
ความเพียงพอของช่องทางเข้า-ออก	ขนาดของประตูทางเข้า	✓	✓	✓
ความเหมาะสมของการจัดวางพื้นที่ใช้งาน	ตำแหน่งของรูปแบบการจัดวาง	✓	✓	✓
ความเพียงพอของขนาดพื้นที่ทำกิจกรรม	ขนาดของพื้นที่	✓		✓
ความเหมาะสมของความสูงพื้นถึงเพดาน	ความสูงของพื้นถึงเพดาน	✓		✓
ความเหมาะสมของสีและวัสดุ	ประเภทสี และการใช้วัสดุ	✓		✓
ความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวก เฟอร์นิเจอร์ อุปกรณ์เครื่องใช้	จำนวนเฟอร์นิเจอร์ และ อุปกรณ์เครื่องใช้	✓	✓	✓
ความเหมาะสมของบรรยากาศ สภาพแวดล้อม	ความรู้สึกระบาย ปลอดภัย และเป็นส่วนตัว	✓		✓

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้จะแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

3.6.1 การวิเคราะห์ข้อมูลกายภาพของพื้นที่ ในด้านพื้นที่ใช้สอยและประสิทธิภาพของพื้นที่ โดยการเปรียบเทียบรูปแบบการจัดวางพื้นที่ และประเมินประสิทธิภาพพื้นที่การใช้งาน เพื่อประเมินศักยภาพและข้อจำกัดของพื้นที่ในสภาพการณ์ใช้งานปัจจุบัน

3.6.2 การวิเคราะห์ความต้องการของพื้นที่ในการทำกิจกรรม โดยศึกษาลักษณะกิจกรรมภายในพื้นที่ และวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้งานพื้นที่ของผู้ใช้งานแต่ละประเภท เพื่อทราบถึงปัญหาและความต้องการของผู้ใช้งานพื้นที่ตามสภาพการณ์ใช้งานจริง

3.7 การสรุปผลการวิจัย

การสรุปผลการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นการนำข้อมูลที่ได้จากวิเคราะห์ทั้ง 2 ส่วนมาใช้ในการสรุปผลการวิจัย นำมาเสนอแนะแนวทางในการจัดการใช้พื้นที่ภายในศูนย์พัฒนาเด็ก เตอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ เพื่อพัฒนาพื้นที่ให้มีความเหมาะสมกับกิจกรรมและสอดคล้องกับพฤติกรรมการใช้งาน เพิ่มศักยภาพของพื้นที่ให้สามารถใช้งานได้มีประสิทธิภาพสูงสุด

บทที่ 4

ผลการศึกษาและการวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีเชิงสำรวจ มีการวิจัยข้อมูลโดย

- การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม การจดบันทึกข้อมูล การถ่ายรูป ในเรื่องกิจกรรมและพฤติกรรมการใช้พื้นที่ภายในศูนย์พัฒนาเด็กของผู้ใช้บริการ
 - การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เกี่ยวกับข้อคิดเห็นในการใช้งานพื้นที่ภายในศูนย์พัฒนาเด็ก
 - การศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับการจัดการพื้นที่ภายในศูนย์พัฒนาเด็ก
- โดยการศึกษาวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสรุปหาแนวทางการพัฒนาและปรับปรุงพื้นที่ภายในศูนย์พัฒนาเด็กให้มีความสอดคล้องกับกิจกรรมและพฤติกรรมการใช้งานพื้นที่

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นที่จากการสังเกตการณ์แบบไม่มีส่วนร่วม

4.1.1 การวิเคราะห์กลุ่มผู้ใช้งาน (User)

ลักษณะและประเภทของกลุ่มผู้ใช้งานศูนย์พัฒนาเด็ก สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ ผู้ให้บริการ และผู้รับบริการ

4.1.1.1 ลักษณะและประเภทของผู้ให้บริการ

- เจ้าหน้าที่หรือผู้ฝึกสอน ที่ใช้งานภายในพื้นที่ศูนย์พัฒนาเด็ก เดอะ ลิตเติล ยิม สาขา ทองหล่อ ทั้งหมด จำนวน 3 คน ซึ่งมีหน้าที่หลัก 2 หน้าที่ คือ สอนเด็กทำกิจกรรม และ ประจำเคาท์เตอร์ต้อนรับลูกค้า โดยวัน-เวลาทำงาน คือ วันจันทร์-วันเสาร์ เวลา 9:00-18:00 น. ระยะเวลาใช้งานพื้นที่ประมาณ 9 ชั่วโมงต่อวันโดยเฉลี่ย พื้นที่ส่วนรวมที่ใช้งาน ได้แก่ ส่วนทางเข้า-ออกพื้นที่ส่วนต้อนรับ ส่วนเตรียมอาหาร และ ส่วนล้างมือ พื้นที่ทำกิจกรรมที่ใช้งาน ได้แก่ พื้นที่ทำกิจกรรมกลุ่ม และพื้นที่เครื่องเล่น พื้นที่เฉพาะเจ้าหน้าที่ที่ใช้งาน ได้แก่ ห้องผู้บริหาร

- ผู้บริหาร หรือเจ้าของกิจการ ที่ใช้งานภายในพื้นที่ศูนย์พัฒนาเด็ก เดอะ ลิตเติล ยิม สาขา ทองหล่อ จำนวน 1 คน ซึ่งมีหน้าที่หลัก 3 หน้าที่ คือ สอนเด็กทำกิจกรรม และประจำห้องผู้บริหาร โดยวัน-เวลาทำงาน คือ วันจันทร์-วันเสาร์ เวลา 9:00-18:00 น. ระยะเวลาใช้งานพื้นที่ประมาณ 9 ชั่วโมงต่อวันโดยเฉลี่ย พื้นที่ส่วนรวมที่ใช้งาน ได้แก่ ส่วนทางเข้า-ออกพื้นที่ ส่วนเตรียมอาหาร และส่วนล้างมือ พื้นที่เฉพาะเจ้าหน้าที่ที่ใช้งาน ได้แก่ ห้องผู้บริหาร

4.1.1.2 ลักษณะและประเภทของผู้รับบริการ

- เด็ก ที่ใช้งานภายในพื้นที่ศูนย์พัฒนาเด็ก เดอะ ลิตเติล ยิม สาขา ทองหล่อ เด็กที่เรียน มีตั้งแต่อายุ 4 เดือน ถึง 12 ปี โดยใน 1 วัน คลาสเรียนจะมีประมาณ 5-7 คลาส และใน 1 คลาส มีเด็กจำนวนประมาณ 8-12 คน หรือประมาณ 60 คนต่อวัน ระยะเวลา 1 คลาส ประมาณ 50

นาที - 1 ชั่วโมง เด็ก 1 คน มีระยะเวลาใช้งานพื้นที่ประมาณ 1 ชั่วโมงครึ่งโดยเฉลี่ย พื้นที่ส่วนรวมที่ใช้งาน ได้แก่ ส่วนทางเข้า-ออกพื้นที่ ส่วนที่นั่งพักคอย ส่วนที่นั่งดูกิจกรรม และมุมเล่นเด็ก พื้นที่ทำกิจกรรมที่ใช้งาน ได้แก่ พื้นที่ทำกิจกรรมกลุ่ม และพื้นที่เครื่องเล่น

- ผู้ปกครอง ที่ใช้งานภายในพื้นที่ศูนย์พัฒนาเด็ก เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ ผู้ปกครอง 1 คน ต่อเด็ก 1-2 คน จำนวนผู้ปกครองประมาณ 8 คนต่อคลาส จำนวนผู้ปกครองประมาณ 50 คนต่อวัน ผู้ปกครอง 1 คนมีระยะเวลาใช้งานพื้นที่ประมาณ 1 ชั่วโมงครึ่งโดยเฉลี่ย พื้นที่ส่วนรวมที่ใช้งาน ได้แก่ ส่วนทางเข้า-ออกพื้นที่ ส่วนต้อนรับ ส่วนที่นั่งพักคอย และส่วนที่นั่งดูกิจกรรม พื้นที่ทำกิจกรรมที่ใช้งาน ได้แก่ พื้นที่ทำกิจกรรมกลุ่ม และพื้นที่เครื่องเล่น

4.1.2 การวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้ใช้งาน (User Behaviors)

จากการลงพื้นที่เก็บข้อมูล จึงสามารถลำดับพฤติกรรมการใช้พื้นที่ภายในศูนย์พัฒนาเด็ก เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ ของผู้ใช้บริการ 4 กลุ่ม ได้แก่ ผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ ผู้ปกครอง และเด็กที่เกิดขึ้นภายในพื้นที่ได้ดังนี้

4.1.2.1 กลุ่มผู้ใช้บริการ

- ผู้บริหาร เมื่อผู้บริหารเข้ามาภายในพื้นที่ศูนย์พัฒนาเด็ก ผู้บริการจะเข้ามาที่เคาท์เตอร์เพื่อพูดคุยกับเจ้าหน้าที่ และอัปเดตข้อมูลการทำงานโดยรวมในแต่ละวัน หลังจากนั้นจึงเดินไปยังห้องผู้บริหาร และเริ่มที่จะทำงานและเซ็นต์เอกสารต่างๆ ผู้บริหารจะเข้ามาพื้นที่เพียงอาทิตย์ละ 2 ครั้ง โดยจะอยู่ให้ห้องผู้บริหารตลอดเวลาทำงาน หลังจากเลิกงานจึงจะกลับมาที่เคาท์เตอร์ต้อนรับอีกครั้งเพื่อพูดคุยกับพนักงานและจึงออกจากพื้นที่

- เจ้าหน้าที่ เมื่อเจ้าหน้าที่เข้ามาภายในพื้นที่ศูนย์พัฒนาเด็ก เจ้าหน้าที่จะเดินไปยังเคาท์เตอร์ต้อนรับเพื่อวางสัมภาระ และจึงเริ่มทำงานเอกสารต่างๆ หลังจากนั้นเมื่อเริ่มคลาสจึงเดินไปยังพื้นที่ห้องทำกิจกรรม เพื่อเริ่มสอนเด็กๆ เป็นระยะเวลาประมาณ 1 ชั่วโมงต่อคลาส หลังจากเสร็จคลาสแล้วจึงเดินกลับมาทำงานที่เคาท์เตอร์ต้อนรับเหมือนเดิม โดยจะทำเช่นนั้นประมาณ 4-5 ครั้งต่อวัน และระหว่างพักเบรก อาจจะเดินไปใช้งานพื้นที่เตรียมอาหารหรือล้างมือ และบางครั้งก็เข้าไปประชุมงานกับผู้บริหารในห้องผู้บริหาร หลังจากเลิกงานจึงกลับมาที่เคาท์เตอร์ต้อนรับอีกครั้งเพื่อหยิบสัมภาระและจึงออกจากพื้นที่

4.1.2.2 กลุ่มผู้รับบริการ

- เด็ก เมื่อเด็กเข้ามาภายในพื้นที่ศูนย์พัฒนาเด็ก เด็กจะเดินไปที่เคาท์เตอร์ต้อนรับพร้อมผู้ปกครอง และอาจจะตรงไปยังมุมเล่นเด็ก เพื่อรอเวลาเริ่มคลาสเรียน เมื่อถึงเวลาเรียนจึงเดินไปยังพื้นที่ห้องกิจกรรม เพื่อทำกิจกรรมการสอนเป็นระยะเวลาประมาณ 1 ชั่วโมง เมื่อเลิกคลาสเรียนแล้วจะเดินไปยังพื้นที่เตรียมอาหารเพื่อล้างมือทำความสะอาด และเดินไปหาผู้ปกครองที่พื้นที่นั่งคอยหรือพื้นที่ดูกิจกรรม และจึงออกจากพื้นที่

- ผู้ปกครอง เมื่อผู้ปกครองเข้ามาภายในพื้นที่ศูนย์พัฒนาเด็ก ผู้ปกครองจะเดินไปที่เคาท์เตอร์ต้อนรับเพื่อพูดคุยกับเจ้าหน้าที่ ในเรื่องสอบถามข้อมูล สมัครเรียน หรือชำระเงิน และจึงเดินไปนั่งบริเวณพื้นที่นั่งคอยหรือพื้นที่นั่งดูกิจกรรม เพื่อรอเด็กทำกิจกรรม หลังจากเด็กทำกิจกรรมเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงพาเด็กออกจากพื้นที่พร้อมกัน

4.1.3 การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอย (Functional Analysis)

พื้นที่ใช้สอยภายใน เดอะ ลิตเติ้ล ยิม ทั้ง 4 สาขา สามารถจำแนกออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

4.1.3.1 พื้นที่ส่วนรวม (Common Area) เป็นพื้นที่ใช้งานส่วนรวม สำหรับผู้ให้บริการและผู้รับบริการ โดยการใช้งานจะแตกต่างกัน แบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

- พื้นที่ต้อนรับ (Reception) เป็นส่วนของเคาท์เตอร์สำหรับต้อนรับผู้รับบริการ โดยเจ้าหน้าที่ ใช้สำหรับต้อนรับลูกค้า ให้ข้อมูลการเรียนการสอน ดำเนินการสมัครเรียน และการชำระเงิน รวมทั้งรับโทรศัพท์ลูกค้า และทำงานเอกสาร และผู้ปกครอง ใช้สำหรับสอบถามข้อมูลการเรียนการสอน ทำการสมัครเรียนให้ลูก และชำระเงินค่าเรียน และสอบถามข้อมูลทั่วไป

- พื้นที่นั่งพักคอย เป็นส่วนของเก้าอี้และโต๊ะนั่ง สำหรับนั่งคอยเด็ก (Seating) ทำกิจกรรม โดยผู้ปกครอง ใช้สำหรับนั่งคอยลูกทำกิจกรรม สำหรับพูดคุยกับเจ้าหน้าที่และครูผู้สอน ใช้สำหรับเป็นที่พูดคุยกันของผู้ปกครองเฝ้ารวมทั้งใช้สำหรับนั่งรับประทานอาหารกับเด็ก และเด็ก ใช้สำหรับนั่งเล่นรอพี่หรือน้องทำกิจกรรมกับผู้ปกครอง และใช้สำหรับนั่งรับประทานอาหารและขนมกับผู้ปกครอง

- พื้นที่นั่งดูกิจกรรม (Observation) เป็นส่วนของเก้าอี้ที่หันหน้าเข้าหากระจกใส เพื่อดูเด็กทำกิจกรรมภายในพื้นที่ทำกิจกรรม โดยผู้ปกครองใช้สำหรับดูลูกทำกิจกรรม

- มุมเล่นเด็ก (Kid's Corner) เป็นพื้นที่สำหรับเด็กเท่านั้น โดยเด็กใช้เล่นของเล่น อ่านหนังสือ ระหว่างรอเข้าทำกิจกรรม หรือ เล่นระหว่างรอพี่หรือน้องทำกิจกรรม

- ส่วนเตรียมอาหาร (Pantry) เป็นพื้นที่สำหรับล้างมือ ชงกาแฟ ทานของว่าง โดยผู้ปกครองจะใช้สำหรับดื่มกาแฟ ทานของว่าง และเด็กใช้สำหรับดื่มน้ำ ขนม และล้างมือหลังจากทำกิจกรรมเสร็จ

4.1.3.2 พื้นที่ทำกิจกรรม (Activity Area) เป็นพื้นที่ใช้สำหรับทำกิจกรรมการเรียนการสอน แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

- พื้นที่ลานกิจกรรมกลุ่ม เป็นพื้นที่เบาะขนาดใหญ่ โดยเจ้าหน้าที่จะสอนกิจกรรมกลุ่มให้เด็ก และผู้ปกครอง เช่น การร้องเพลง การเต้นรำ การเล่นเกม การหมุนฮูลาฮูป การกระโดดสูง

- พื้นที่เครื่องเล่น เป็นพื้นที่เครื่องเล่นออกกำลังกายในรูปแบบของยิม เน้นในเรื่องการทรงตัว และการสร้างกล้ามเนื้อ โดยเจ้าหน้าที่จะสอนการเล่นเครื่องเล่นแต่เครื่องเล่นให้กับเด็ก

- ห้องเก็บของ เป็นพื้นที่สำหรับเก็บอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการทำกิจกรรมต่างๆ

4.1.3.3 พื้นที่สำหรับเจ้าหน้าที่ (Staff Area) เป็นพื้นที่ใช้สำหรับงานออฟฟิศต่างๆ เฉพาะเจ้าหน้าที่และผู้บริหารเท่านั้น แบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

- พื้นที่ทำงาน เจ้าหน้าที่ใช้ทำงานเอกสารต่างๆ

- ห้องผู้บริหาร ผู้บริหารใช้สำหรับทำงานส่วนตัว และประชุมคุยงานกับ

พนักงาน

- พื้นที่พักผ่อน เจ้าหน้าที่ใช้นั่งพักผ่อนระหว่างการเรียนการสอน

- ห้องครัว เจ้าหน้าที่ใช้อุ่นอาหาร ล้างจาน และประกอบอาหารต่างๆ

- พื้นที่รับประทานอาหาร เจ้าหน้าที่ใช้รับประทานอาหารในช่วงพักกลางวัน

ตารางที่ 4.1: ตารางสรุปประเภทพื้นที่ใช้สอยที่มีของ เดอะ ลิตเติล ยิม แต่ละสาขา

พื้นที่		ทองหล่อ	เอ็มโพเรียม	บางนา	แจ้งวัฒนะ
พื้นที่ส่วนรวม	พื้นที่ต้อนรับ	✓	✓	✓	✓
	พื้นที่นั่งพักคอย	✓	✓	✓	✓
	พื้นที่นั่งดูกิจกรรม	✓	✓	✓	✓
	มุมเล่นเด็ก	✓	✓	✓	✓
	ส่วนเตรียมอาหาร	✓	✗	✓	✗
พื้นที่ทำกิจกรรม	พื้นที่ลานกิจกรรมกลุ่ม	✓	✓	✓	✓
	พื้นที่เครื่องเล่น	✓	✓	✓	✓
	ห้องเก็บของ	✓	✓	✓	✓
พื้นที่สำหรับเจ้าหน้าที่	พื้นที่ทำงาน	✗	✓	✓	✗
	ห้องผู้บริหาร	✓	✓	✓	✗
	พื้นที่พักผ่อน	✗	✓	✓	✗
	ห้องครัว	✗	✓	✓	✗
	พื้นที่รับประทานอาหาร	✗	✗	✓	✗

4.1.4 การวิเคราะห์ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ (POE)

จากการวิเคราะห์พื้นที่ที่ใช้เกณฑ์การประเมินพื้นที่หลังการใช้งาน หรือ Post Occupate Evaluation ของเดอะ ลิตเติ้ล ยิม ทั้ง 4 สาขา ได้แก่ ทองหล่อ, เอ็มโพเรียม, แจ้งวัฒนะ, และบางนา เพื่อทราบถึงประสิทธิภาพของพื้นที่ใช้งานในเชิงกายภาพเปรียบเทียบแต่ละสาขา โดยใช้เกณฑ์การประเมินพื้นที่หลังการใช้งานทั้งหมด 8 เกณฑ์ในเชิงลักษณะพื้นที่ทางกายภาพของ วู้ดท์ และวีเจน (Voordt & Wegen, 2005) ดังนี้

- 4.1.4.1 ความเหมาะสมของสถานที่ตั้ง
- 4.1.4.2 ความเหมาะสมของการจัดวางพื้นที่
- 4.1.4.3 ความเหมาะสมของขนาดพื้นที่
- 4.1.4.4 ความเหมาะสมของความสูงพื้นที่ถึงเพดาน
- 4.1.4.5 ความเหมาะสมของช่องทางเข้า-ออก
- 4.1.5.6 ความเหมาะสมของการเลือกใช้สีและวัสดุ
- 4.1.5.7 ความเหมาะสมของอุปกรณ์และเครื่องใช้
- 4.1.5.8 ความเหมาะสมบรรยากาศและสภาพแวดล้อม

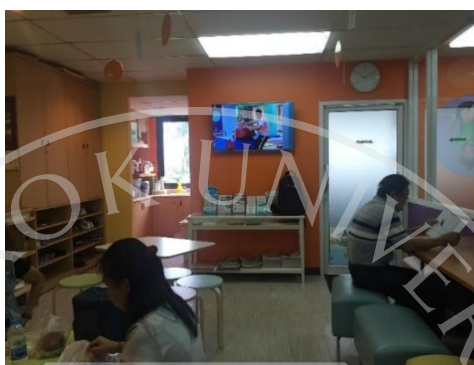
โดยการประเมินนี้จะรูปแบบการประเมินของ พรีเซียร์ และคณะ (Presier, et al., 1988) และตามขั้นตอนการประเมินของ HEFCE (2006) โดยใช้แนวคิดของ ญฤดี สีแก้วมี (2557) ในการประเมิน ที่ว่าด้วยเรื่องการศึกษาพฤติกรรมการทำกิจกรรมต่างๆภายในที่พักอาศัย เพื่อจัดการพื้นที่ใช้สอยและเครื่องเรือนให้สอดคล้องกับกิจกรรมและพฤติกรรมของผู้อยู่อาศัย ทั้งในด้านความปลอดภัยและความสะดวกสบายในการใช้ชีวิตภายในที่พักอาศัย โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของการทางสัญจรภายในที่อยู่อาศัยอีกทั้งระยะและขนาดสัดส่วนพื้นที่ใช้สอยตามมาตรฐานที่กำหนด โดยใช้แนวทางของ U.S. General Services Administration (2003); Government of South Australia (2016) และ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, กระทรวงมหาดไทย (2559) และการคำนึงถึงความเหมาะสมของการจัดพื้นที่ให้เหมาะสมกับผู้ใช้งานแต่ละกลุ่ม โดยยึดแนวคิดการจัดสภาพแวดล้อมของเด็กของ กรมวิชาการ (2540) ความปลอดภัยของเด็กในการทำกิจกรรมของ “การเล่นสนุกของลูกน้อย” (2559) และ สรรพสิทธิ์ คุ้มทรัพย์ประพันธ์ (2559) และแนวคิดการจัดสภาพแวดล้อมในการทำงาน สำหรับเจ้าหน้าที่ของ พีรตนย์ นิมิตนราดล (2553) ตามข้อมูลการวิเคราะห์ดังนี้

4.1.4.1 ความเหมาะสมของสถานที่ตั้ง

- สาขาทองหล่อ จากการสังเกต การสัมภาษณ์และเปรียบเทียบกับสาขาอื่นๆ พบว่า พื้นที่ส่วนต้อนรับ ส่วนที่นั่งพักคอย ส่วนที่นั่งดูกิจกรรม ลานทำกิจกรรมกลุ่ม ลานเครื่องเล่น อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมดีและสะดวกในการใช้งาน แต่ในส่วนของมุมเล่นเด็ก ส่วนเตรียมอาหาร และห้องผู้บริหารอยู่ในตำแหน่งที่ไม่เหมาะสม มุมเล่นเด็กอยู่ในตำแหน่งใกล้ประตูทางเข้าออกมาก

เกินไป เด็กสามารถเดินออกไปได้ หากผู้ใหญ่ไม่ได้ดูแลอย่างใกล้ชิด ส่วนเตรียมอาหารอยู่ไกลจากพื้นที่ทำกิจกรรม ทำให้เด็กมาล้างมือได้ไม่สะดวก ห้องบริหารมีลักษณะเป็นห้องปิดทึบ มองไม่เห็นพื้นที่ทำกิจกรรม อยู่ไกลจากส่วนต้อนรับลูกค้า ทำให้ไม่เหมาะสมในการควบคุมดูแลการทำงานของเจ้าหน้าที่

ภาพที่ 4.1: บริเวณพื้นที่นั่งพักคอย เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ

- สาขาเอ็มโพเรียม จากการสังเกตและเปรียบเทียบกับสาขาอื่นๆพบว่า พื้นที่ส่วนต้อนรับ ส่วนที่นั่งพักคอย ส่วนที่นั่งดูกิจกรรม ลานกิจกรรมกลุ่ม ลานเครื่องเล่น และพื้นที่สำหรับเจ้าหน้าที่ทั้งหมด อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมดีและสะดวกในการใช้งาน แต่ในส่วนของอ่างล้างมือ และห้องเก็บของอยู่ในตำแหน่งที่ไม่เหมาะสม อ่างล้างมืออยู่ในตำแหน่งที่ทางเดิน ทำให้กีดขวางทางเดินมาก ในเวลาที่มีคนล้างมือหลายคน ทำให้กีดขวางทางสัญจร ห้องเก็บของอยู่ตำแหน่งที่ไกลจากพื้นที่ทำกิจกรรม ทำให้เคลื่อนย้ายอุปกรณ์การเล่นได้ไม่สะดวก

ภาพที่ 4.2: ตำแหน่งอ่างล้างมือ เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ดิเอ็มโพเรียม

- สาขาบางนา จากการสังเกตและเปรียบเทียบกับสาขาอื่นๆพบว่า พื้นที่ทุกส่วนอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมดี สะดวกและไม่มีปัญหาในการใช้งาน

ภาพที่ 4.3: บริเวณพื้นที่นั่งพักคอย เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา บางนา

- สาขาแจ้งวัฒนะ จากการสังเกตและเปรียบเทียบกับสาขาอื่นๆพบว่าพื้นที่ส่วนนั่งพักคอย และส่วนนั่งดูกิจกรรม ลานกิจกรรมกลุ่ม ลานเครื่องเล่น และห้องเก็บของ อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมดีและสะดวกในการใช้งาน แต่ในส่วนต้อนรับ มุมเล่นเด็ก อยู่ในตำแหน่งที่ไม่เหมาะสม ส่วนต้อนรับอยู่ไกลจากประตูทางเข้าออก ทำให้เข้าถึงพื้นที่ลำบาก มุมเล่นเด็กอยู่ใกล้กับประตูทางเข้าออกมากเกินไป ทำให้คนเดินสวนไปมาบ่อยครั้ง และเด็กจะสามารถเข้าออกประตูได้ หากผู้ใหญ่ไม่ดูแล

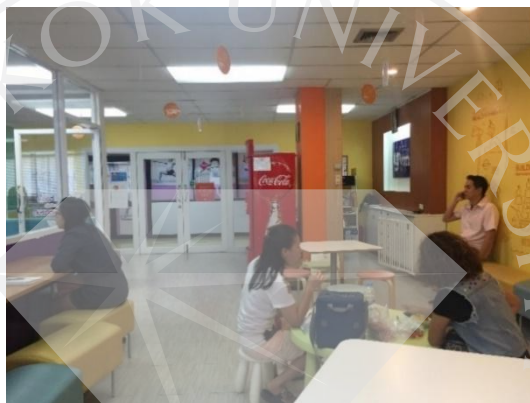
ภาพที่ 4.4: บริเวณมุมเล่นเด็ก เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา แจ้งวัฒนะ

4.1.4.2 ความเหมาะสมของการจัดวางพื้นที่

- สาขาทองหล่อ จากการสังเกต การสัมภาษณ์และเปรียบเทียบกับสาขาอื่นๆ พบว่า พื้นที่ส่วนต้อนรับ มุมเล่นเด็ก ลานกิจกรรมกลุ่ม ลานเครื่องเล่น ส่วนเตรียมอาหาร และห้องบริหาร มีการจัดวางพื้นที่ที่เหมาะสมและสะดวกในการใช้งาน แต่ในส่วนที่นั่งพักคอย และส่วนที่นั่งดูกิจกรรม มีการจัดวางที่ไม่เหมาะสมกับการใช้งาน เพอร์นิเจอร์วางกีดขวางทางเดิน ทำให้สัญจรได้ไม่สะดวก

ภาพที่ 4.5: บริเวณพื้นที่นั่งพักคอย เดอะ ลิตเติล ยิม สาขา ทองหล่อ

- สาขาเอ็มโพเรียม จากการสังเกตและเปรียบเทียบกับสาขาอื่นๆ พบว่า พื้นที่ส่วนต้อนรับ มุมเล่นเด็ก ส่วนที่นั่งพักคอย ลานกิจกรรมกลุ่ม ลานเครื่องเล่น มีการจัดวางพื้นที่ที่เหมาะสมและสะดวกในการใช้งาน แต่ในส่วนที่นั่งดูกิจกรรม และพื้นที่สำหรับเจ้าหน้าที่ มีการจัดวางที่ไม่เหมาะสมกับการใช้งาน ส่วนที่นั่งดูกิจกรรมไม่สามารถมองเห็นพื้นที่ทำกิจกรรมได้อย่างทั่วถึง และพื้นที่สำหรับเจ้าหน้าที่ทั้งหมด วางเพอร์นิเจอร์แน่นพื้นที่ ไม่สามารถเดินได้สะดวก เนื่องจากมีขนาดพื้นที่ที่จำกัด

ภาพที่ 4.6: บริเวณพื้นที่พักผ่อนและรับประทานอาหาร เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ดิเอ็มโพเรียม

- สาขาบางนา จากการสังเกตและเปรียบเทียบกับสาขาอื่นๆพบว่า พื้นที่ทั้งหมดทุกส่วนมีการจัดวางพื้นที่ที่เหมาะสมดี สะดวก และไม่มีปัญหาในการใช้งาน

ภาพที่ 4.7: บริเวณพื้นที่ต้อนรับ เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา บางนา

- สาขาแจ้งวัฒนะ จากการสังเกตและเปรียบเทียบกับสาขาอื่นๆพบว่า พื้นที่ส่วนนั่งดูกิจกรรม ลานกิจกรรมกลุ่ม ลานเครื่องเล่น และห้องเก็บของ มีการจัดวางที่เหมาะสมดีและสะดวกในการใช้งาน แต่ในส่วนต้อนรับ ส่วนที่นั่งพักคอย และมุมเล่นเด็ก มีการจัดวางไม่เหมาะสมกับการใช้งาน ส่วนต้อนรับ ไม่มีพื้นที่สำหรับให้ลูกค้ายืนด้านหน้าเคาท์เตอร์ ส่วนที่นั่งพักคอย วางเก้าอี้กีดขวางเคาท์เตอร์ต้อนรับ และมุมเล่นเด็กวางกีดขวางประตูทางเข้าออก

ภาพที่ 4.8: บริเวณพื้นที่นั่งพักคอย เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา แจ้งวัฒนะ

4.1.4.3 ความเหมาะสมของขนาดพื้นที่

- สาขาทองหล่อ จากการสังเกต การสัมภาษณ์และเปรียบเทียบกับสาขาอื่นๆ พบว่า พื้นที่ส่วนต้อนรับ ลานกิจกรรมกลุ่ม ลานเครื่องเล่น และห้องบริหาร มีขนาดพื้นที่ที่เหมาะสมดี และเพียงพอต่อการใช้งาน แต่ในส่วนที่นั่งพักคอย มุมเล่นเด็ก และส่วนเตรียมอาหาร มีขนาดพื้นที่ไม่เพียงพอต่อการใช้งาน ส่วนที่นั่งพักคอย มีจำนวนที่นั่งไม่เพียงพอกับจำนวนผู้ปกครองที่นั่งรอ มุมเล่นเด็กมีขนาดเล็กไม่สามารถเล่นได้หลายคนพร้อมกัน และส่วนเตรียมอาหาร มีขนาดเล็กซึ่งวางอุปกรณ์เครื่องใช้ได้ไม่เพียงพอ

ภาพที่ 4.9: บริเวณพื้นที่นั่งดูกิจกรรม เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ

- สาขาเอ็มโพเรียม จากการสังเกตและเปรียบเทียบกับสาขาอื่นๆ พบว่า พื้นที่ส่วนต้อนรับ ส่วนนั่งพักคอย ส่วนนั่งดูกิจกรรม ลานกิจกรรมกลุ่ม ลานเครื่องเล่น ห้องผู้บริหาร และห้องเก็บของ มีขนาดพื้นที่ที่เหมาะสมดีและเพียงพอต่อการใช้งาน แต่ในส่วนของพื้นที่สำหรับ

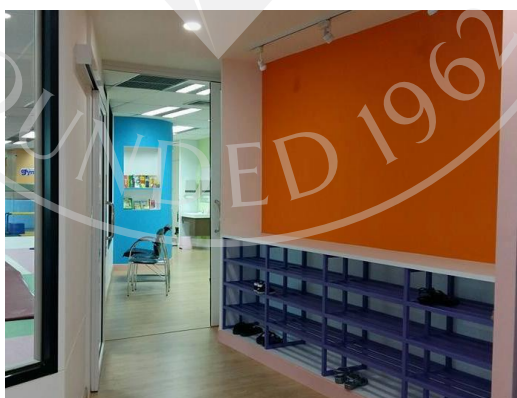
เจ้าหน้าที่ มีขนาดพื้นที่ไม่เพียงพอต่อการใช้งาน ส่วนนั่งพักผ่อน ส่วนทำงาน และส่วนรับประทานอาหาร ใช้พื้นที่เดียวกันในพื้นที่เดียว ทำให้พื้นที่มีขนาดเล็กเกินไป เมื่อเทียบกับจำนวนคนที่ใช้งาน

ภาพที่ 4.10: บริเวณพื้นที่สำหรับเจ้าหน้าที่ เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ดิเอ็มโพเรียม

- สาขาบางนา จากการสังเกตและเปรียบเทียบกับสาขาอื่นๆพบว่า พื้นที่ทุกส่วนมีขนาดพื้นที่ที่เหมาะสมดีและเพียงพอต่อการใช้งาน

ภาพที่ 4.11: บริเวณทางเดิน ภายในพื้นที่ส่วนรวม เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา บางนา

- สาขาแจ้งวัฒนะ จากการสังเกตและเปรียบเทียบกับสาขาอื่นๆพบว่า พื้นที่ทำกิจกรรมทั้งหมด มีขนาดพื้นที่ที่เหมาะสมดีและเพียงพอต่อการใช้งาน ส่วนพื้นที่ส่วนรวม และพื้นที่สำหรับเจ้าหน้าที่ทั้งหมดมีขนาดที่ไม่เพียงพอต่อการใช้งาน ซึ่งมีขนาดเล็กเกินไปเมื่อเทียบกับจำนวนคนใช้งาน

ภาพที่ 4.12: บริเวณพื้นที่นั่งดูกิจกรรม ภายในพื้นที่ส่วนรวม เดอะ ลิตเติ้ล อิม สาขา แจ้งวัฒนะ

4.1.4.4 ความเหมาะสมของความสูงพื้นถึงเพดาน

- สาขาทองหล่อ จากการสังเกต การสัมภาษณ์และเปรียบเทียบกับสาขาอื่นๆ พบว่า พื้นที่ส่วนทำกิจกรรม และพื้นที่สำหรับเจ้าหน้าที่มีระยะความสูงพื้นถึงเพดานที่เหมาะสมดี แต่ในส่วนของพื้นที่ทำกิจกรรมทั้งหมด ลานกิจกรรมกลุ่มและลานเครื่องเล่น มีระยะความสูงพื้นถึงเพดานที่ต่ำเกินไป ทำให้เด็กที่ทำกิจกรรมในท่าตีลังกาและกระโดดสูง มีความเสี่ยงที่หัวจะไปชนกับเพดานได้ สำหรับความสูงพื้นถึงเพดานควรเผื่อระยะให้เพียงพอสำหรับการตีลังกาและกระโดดสูงของเด็ก โดย สาขาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ (2550) ได้กล่าวไว้ว่า ความสูงพื้นถึงเพดานควรมีความสูงอย่างน้อยประมาณ 3-3.5 เมตร ซึ่งจากการวัดพื้นที่จริงด้วยตลับเมตรความสูงพื้นถึงเพดานมีระยะความสูงเพียง 2.5 เมตรเท่านั้น

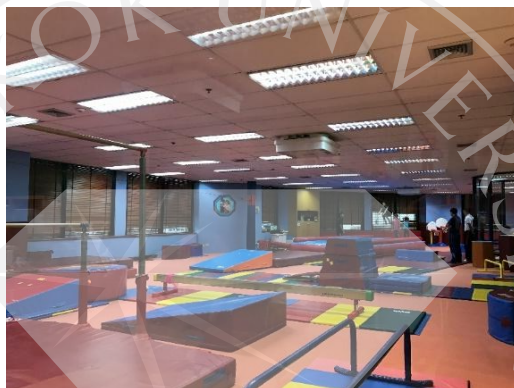
ภาพที่ 4.13: บริเวณพื้นที่ทำกิจกรรม เดอะ ลิตเติ้ล อิม สาขา ทองหล่อ

- สาขาเอ็มโพเรียม จากการสังเกตและเปรียบเทียบกับสาขาอื่นๆ พบว่า พื้นที่ส่วนทำกิจกรรม และพื้นที่สำหรับเจ้าหน้าที่มีระยะความสูงพื้นถึงเพดานที่เหมาะสมดี แต่ในส่วนของ

พื้นที่ทำกิจกรรมทั้งหมด ลานกิจกรรมกลุ่มและลานเครื่องเล่น มีระยะความสูงพื้นถึงเพดานที่ต่ำเกินไป ทำให้เด็กที่ทำกิจกรรมในท่าตีสั่งกาและกระโดดสูง มีความเสี่ยงที่หัวจะไปชนกับเพดานได้ สำหรับความสูงพื้นถึงเพดานควรเผื่อระยะให้เพียงพอสำหรับการตีสั่งกาและกระโดดสูงของเด็ก โดยสาขาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ (2550) ได้กล่าวไว้ว่า ความสูงพื้นถึงเพดานควรมีความสูงอย่างน้อยประมาณ 3-3.5 เมตร ซึ่งจากการวัดพื้นที่จริงด้วยตลับเมตร ความสูงพื้นถึงเพดานมีระยะความสูงเพียง 2.5 เมตรเท่านั้น

ภาพที่ 4.14: บริเวณพื้นที่ทำกิจกรรม เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ดิเอ็มโพเรียม

- สาขาบางนา จากการสังเกตและเปรียบเทียบกับสาขาอื่นๆพบว่า พื้นที่ส่วนทำกิจกรรม และพื้นที่สำหรับเจ้าหน้าที่มีระยะความสูงพื้นถึงเพดานที่เหมาะสมดี แต่ในส่วนของพื้นที่ทำกิจกรรมทั้งหมด ลานกิจกรรมกลุ่มและลานเครื่องเล่น มีระยะความสูงพื้นถึงเพดานที่ต่ำเกินไป ทำให้เด็กที่ทำกิจกรรมในท่าตีสั่งกาและกระโดดสูง มีความเสี่ยงที่หัวจะไปชนกับเพดานได้ สำหรับความสูงพื้นถึงเพดานควรเผื่อระยะให้เพียงพอสำหรับการตีสั่งกาและกระโดดสูงของเด็ก โดยสาขาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ (2550) ได้กล่าวไว้ว่า ความสูงพื้นถึงเพดานควรมีความสูงอย่างน้อยประมาณ 3-3.5 เมตร ซึ่งจากการวัดพื้นที่จริงด้วยตลับเมตรความสูงพื้นถึงเพดานมีระยะความสูงเพียง 2.5 เมตรเท่านั้น

ภาพที่ 4.15: บริเวณพื้นที่ทำกิจกรรม เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา บางนา

- สาขาแจ้งวัฒนะ จากการสังเกตและเปรียบเทียบกับสาขาอื่นๆพบว่า พื้นที่ส่วนทำกิจกรรม และพื้นที่สำหรับเจ้าหน้าที่มีระยะความสูงพื้นถึงเพดานที่เหมาะสมดี แต่ในส่วนของพื้นที่ทำกิจกรรมทั้งหมด ลานกิจกรรมกลุ่มและลานเครื่องเล่น มีระยะความสูงพื้นถึงเพดานที่ต่ำเกินไป ทำให้เด็กที่ทำกิจกรรมในท่าตีสั่งกาและกระโดดสูง มีความเสี่ยงที่หัวจะไปชนกับเพดานได้ สำหรับความสูงพื้นถึงเพดานควรเผื่อระยะให้เพียงพอสำหรับการตีสั่งกาและกระโดดสูงของเด็ก โดยสาขาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ (2550) ได้กล่าวไว้ว่า ความสูงพื้นถึงเพดานควรมีความสูงอย่างน้อยประมาณ 3-3.5 เมตร ซึ่งจากการวัดพื้นที่จริงด้วยตลับเมตร ความสูงพื้นถึงเพดานมีระยะความสูงเพียง 2.5 เมตรเท่านั้น

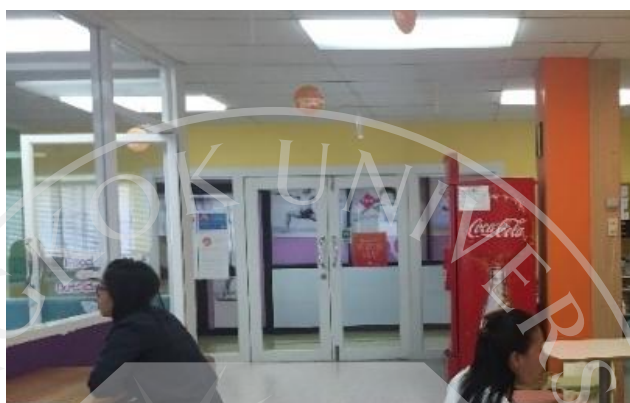
ภาพที่ 4.16: บริเวณพื้นที่ทำกิจกรรม เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา แจ้งวัฒนะ

4.1.4.5 ความเหมาะสมของช่องทางเข้า-ออก

- สาขาทองหล่อ จากการสังเกต การสัมภาษณ์และเปรียบเทียบกับสาขาอื่นๆพบว่า พื้นที่ทั้งหมดทุกส่วนมีช่องทางเข้า-ออกพื้นที่เหมาะสมและเพียงพอต่อการใช้งาน

ภาพที่ 4.17: บริเวณประตูทางเข้า-ออก เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ

- สาขาเอ็มโพเรียม จากการสังเกตและเปรียบเทียบกับสาขาอื่นๆพบว่า พื้นที่ทำกิจกรรม และพื้นที่สำหรับเจ้าหน้าที่มีช่องทางเข้า-ออกพื้นที่เหมาะสมและเพียงพอต่อการใช้งาน แต่ในส่วนของพื้นที่ส่วนรวมประตูทางเข้า-ออกเป็นประตูบานสวิงเดี่ยว ซึ่งไม่เหมาะสมกับการใช้งาน ทำให้การเดินสวนเข้า-ออกค่อนข้างลำบาก

ภาพที่ 4.18: บริเวณประตูทางเข้า-ออก เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ดิเอ็มโพเรียม

- สาขาบางนา จากการสังเกตและเปรียบเทียบกับสาขาอื่นๆพบว่า พื้นที่ทั้งหมดทุกส่วนมีช่องทางเข้า-ออกพื้นที่เหมาะสมและเพียงพอต่อการใช้งาน

ภาพที่ 4.19: บริเวณประตูทางเข้า-ออก เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา บางนา

- สาขาแจ้งวัฒนะ จากการสังเกตและเปรียบเทียบกับสาขาอื่นๆพบว่า พื้นที่ทั้งหมดทุกส่วนมีช่องทางเข้า-ออกพื้นที่เหมาะสมและเพียงพอต่อการใช้งาน

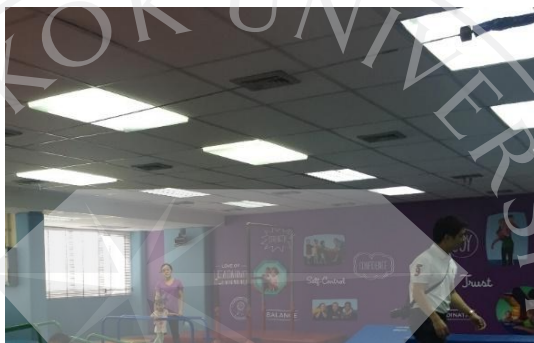
ภาพที่ 4.20: บริเวณประตูทางเข้า-ออก เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา บางนา

4.1.4.6 ความเหมาะสมของการเลือกใช้สีและวัสดุ

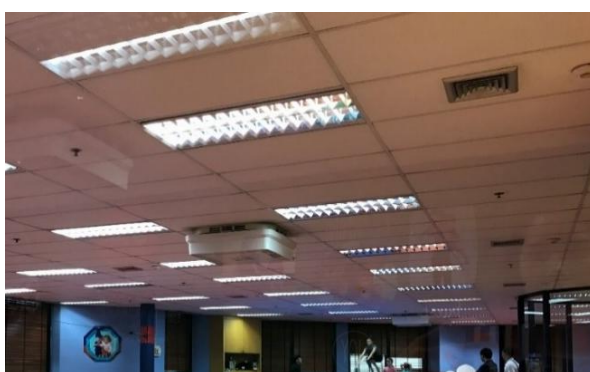
- สาขาทองหล่อ จากการสังเกต การสัมภาษณ์และเปรียบเทียบกับสาขาอื่นๆ พบว่า พื้นที่ส่วนรวมและพื้นที่สำหรับเจ้าหน้าที่ใช้สีและวัสดุเหมาะสมกับการใช้งาน แต่ในส่วนของพื้นที่ทำกิจกรรม เพดานเป็นฝ้าทีบาร์แผ่นยิปซัมฉาบเรียบ ซึ่งไม่เหมาะสมกับการใช้งาน เนื่องจากจะมีฝุ่นจับตามขอบฝ้าทีบาร์ และทำให้ฝุ่นผงตกลงมาที่เด็กได้ง่าย ซึ่งเด็กในวัยนี้จะมีภูมิต้านทานโรคและสิ่งสกปรก

ภาพที่ 4.21: วัสดุเพดานฝ้าทีบาร์ ภายในพื้นที่ทำกิจกรรม เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ

- สาขาเอ็มโพเรียม จากการสังเกตและเปรียบเทียบกับสาขาอื่นๆ พบว่า พื้นที่ส่วนรวมและพื้นที่สำหรับเจ้าหน้าที่ใช้สีและวัสดุเหมาะสมกับการใช้งาน แต่ในส่วนของพื้นที่ทำกิจกรรม เพดานเป็นฝ้าทีบาร์แผ่นยิปซัมฉาบเรียบ ซึ่งไม่เหมาะสมกับการใช้งาน เนื่องจากจะมีฝุ่นจับตามขอบฝ้าทีบาร์ และทำให้ฝุ่นผงตกลงมาที่เด็กได้ง่าย ซึ่งเด็กในวัยนี้จะมีภูมิต้านทานโรคและสิ่งสกปรก อาจจะทำให้เด็กไม่สบายได้

ภาพที่ 4.22: วัสดุเพดานฝ้าทีบาร์ ภายในพื้นที่ทำกิจกรรม เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ดิเอ็มโพเรียม

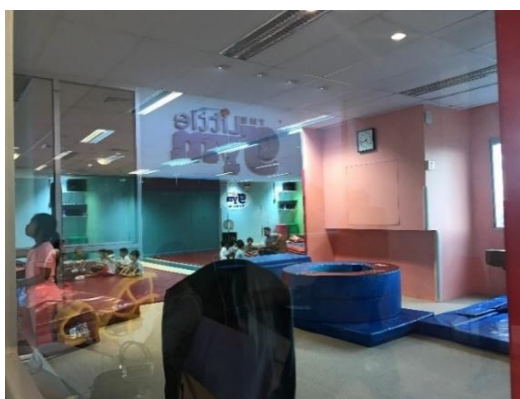
- สาขาบางนา จากการสังเกตและเปรียบเทียบกับสาขาอื่นๆพบว่า พื้นที่ส่วนรวมและพื้นที่สำหรับเจ้าหน้าที่ใช้สอยและวัสดุเหมาะสมกับการใช้งาน แต่ในส่วนของพื้นที่ทำกิจกรรม เพดานเป็นฝ้าทีบาร์แผ่นยิปซัมฉาบเรียบ ซึ่งไม่เหมาะสมกับการใช้งาน เนื่องจากจะมีฝุ่นจับตามขอบฝ้าทีบาร์ และทำให้ตกลงมาที่เด็กได้ง่าย ซึ่งเด็กในวัยนี้จะมีความเชื่อนซิทีฟในเรื่องเชื้อโรคและสิ่งสกปรก อาจจะทำให้เด็กไม่สบายได้

ภาพที่ 4.23: วัสดุเพดานฝ้าทีบาร์ ภายในพื้นที่ทำกิจกรรม เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา บางนา

- สาขาแจ้งวัฒนะ จากการสังเกตและเปรียบเทียบกับสาขาอื่นๆพบว่า พื้นที่ส่วนรวมและพื้นที่สำหรับเจ้าหน้าที่ใช้สอยและวัสดุเหมาะสมกับการใช้งาน แต่ในส่วนของพื้นที่ทำกิจกรรม เพดานเป็นฝ้าทีบาร์แผ่นยิปซัมฉาบเรียบ ซึ่งไม่เหมาะสมกับการใช้งาน เนื่องจากจะมีฝุ่นจับตามขอบฝ้าทีบาร์ และทำให้ฝุ่นตกลงมาที่เด็กได้ง่าย ซึ่งเด็กในวัยนี้จะมีความเชื่อนซิทีฟในเรื่องเชื้อโรคและสิ่งสกปรก อาจจะทำให้เด็กไม่สบายได้

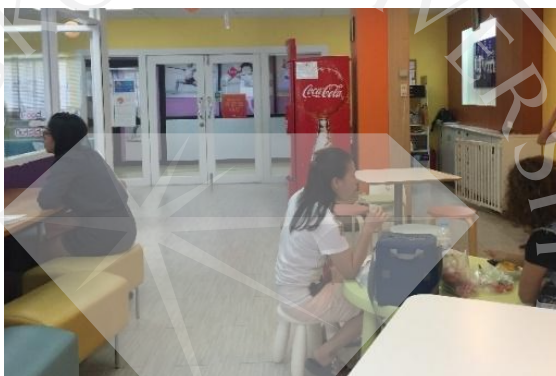
ภาพที่ 4.24: วัสดุเพดานฝ้าทีบาร์ ภายในพื้นที่ทำกิจกรรม เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา แจ้งวัฒนะ

4.1.4.7 ความเหมาะสมของอุปกรณ์ เฟอร์นิเจอร์และเครื่องใช้

- สาขาทองหล่อ จากการสังเกต การสัมภาษณ์และเปรียบเทียบกับสาขาอื่นๆ พบว่า พื้นที่ทำกิจกรรมและพื้นที่สำหรับเจ้าหน้าที่ทั้งหมด เลือกใช้เฟอร์นิเจอร์และอุปกรณ์ที่มีความเหมาะสมกับการใช้งานดี แต่ในส่วนของพื้นที่ส่วนรวม ที่เป็นส่วนนั่งพักคอย และส่วนนั่งดูกิจกรรม เลือกใช้เฟอร์นิเจอร์และอุปกรณ์ที่ไม่เหมาะสมกับการใช้งาน ชุดโต๊ะเก้าอี้ของเด็ก เก้าอี้ไม่มีพนักพิง ทำให้นั่งแล้วเด็กหงายหลังได้ มุมโต๊ะมีลักษณะมุมที่แหลม เด็กเสียงที่จะเดินไปชนได้ เก้าอี้ที่นั่งของผู้ใหญ่ไม่มีพนักพิง ทำให้นั่งแล้วไม่รู้สึกระคายคอบ

ภาพที่ 4.25: บริเวณพื้นที่นั่งพักคอย เดอะ ลิตเติล ยิม สาขา ทองหล่อ

- สาขาเอ็มโพเรียม จากการสังเกตและเปรียบเทียบกับสาขาอื่นๆพบว่า พื้นที่ส่วนรวมและพื้นที่ทำกิจกรรมทั้งหมด เลือกใช้เฟอร์นิเจอร์และอุปกรณ์ที่มีความเหมาะสมกับการใช้งานดี แต่ในส่วนของพื้นที่สำหรับเจ้าหน้าที่ทั้งหมด เลือกใช้เฟอร์นิเจอร์และอุปกรณ์ที่ไม่เหมาะสมกับการใช้งาน เจ้าหน้าที่พื้นที่นั่งพักผ่อน และรับประทานอาหารในพื้นที่เดียวกัน ซึ่งโซฟาไม่เหมาะสมสำหรับการรับประทานอาหาร

ภาพที่ 4.26: บริเวณพื้นที่พักผ่อนและรับประทานอาหาร เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ดิเอ็มโพเรียม

- สาขาบางนา จากการสังเกตและเปรียบเทียบกับสาขาอื่นๆพบว่า พื้นที่ทั้งหมดทุกส่วนเลือกใช้เฟอร์นิเจอร์และอุปกรณ์ที่มีความเหมาะสมกับการใช้งานดี

ภาพที่ 4.27: บริเวณพื้นที่ต้อนรับ เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา บางนา

- สาขาแจ้งวัฒนะ จากการสังเกตและเปรียบเทียบกับสาขาอื่นๆพบว่า พื้นที่ทั้งหมดทุกส่วนเลือกใช้เฟอร์นิเจอร์และอุปกรณ์ที่มีความเหมาะสมกับการใช้งานดี

ภาพที่ 4.28: บริเวณพื้นที่ต้อนรับ เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา แจ้งวัฒนะ

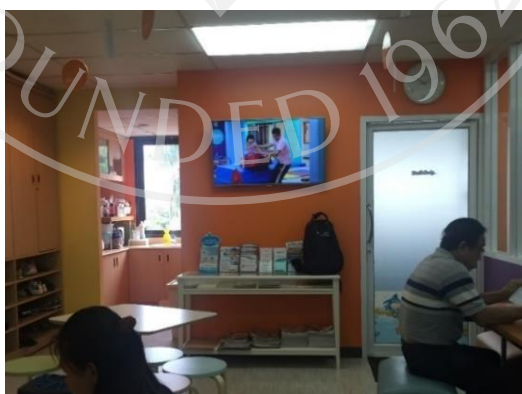

4.1.4.8 ความเหมาะสมบรรยากาศและสภาพแวดล้อม

- สาขาทองหล่อ จากการสังเกต การสัมภาษณ์และเปรียบเทียบกับสาขาอื่นๆ

พบว่า พื้นที่ส่วนรวมและพื้นที่ทำกิจกรรม มีบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ดี แต่ในส่วนของพื้นที่สำหรับเจ้าหน้าที่ ส่วนเตรียมอาหาร มีบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ไม่ดี ของวางรกไม่เป็นระเบียบ เรียบร้อย ดูไม่น่ามอง เนื่องจากพื้นที่มีไม่เพียงพอในการใช้งาน

ภาพที่ 4.29: บริเวณพื้นที่สำหรับเจ้าหน้าที่ เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ

- สาขาเอ็มโพเรียม จากการสังเกตและเปรียบเทียบกับสาขาอื่นๆพบว่า พื้นที่ส่วนรวมและพื้นที่ทำกิจกรรม มีบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ดี แต่ในส่วนของพื้นที่สำหรับเจ้าหน้าที่ ส่วนนั่งพักผ่อน ส่วนทำงาน นั่งรับประทานอาหาร และส่วนเตรียมอาหาร มีบรรยากาศ

และสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม มีกลิ่นของอาหารภายในห้อง เนื่องจากไม่มีหน้าต่างถ่ายเทอากาศของวางกะกะขีดขวางทางเดิน ไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย

ภาพที่ 4.30: ส่วนเตรียมอาหาร เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ดิเอ็มโพเรียม

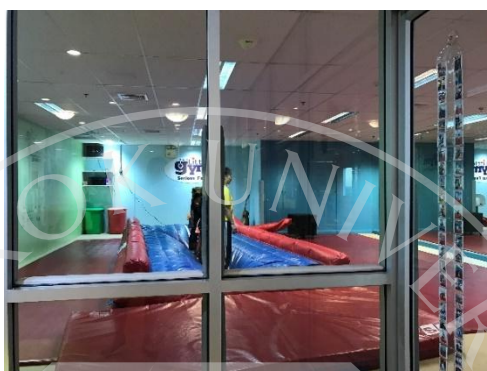
- สาขาบางนา จากการสังเกตและเปรียบเทียบกับสาขาอื่นๆพบว่า พื้นที่ส่วนรวมและพื้นที่ทำกิจกรรม มีบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ดี แต่ในส่วนของพื้นที่สำหรับเจ้าหน้าที่ ส่วนเตรียมอาหาร และส่วนรับประทานอาหาร มีบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ไม่ดี ของวางรกไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย ดูไม่น่ามอง และมีกลิ่นของอาหาร

ภาพที่ 4.31: บริเวณพื้นที่ต้อนรับ เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา บางนา

- สาขาแจ้งวัฒนะ จากการสังเกตและเปรียบเทียบกับสาขาอื่นๆพบว่า พื้นที่ส่วนรวมและพื้นที่ทำกิจกรรม มีบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ดี แต่ในส่วนของพื้นที่สำหรับเจ้าหน้าที่ ห้องเก็บของ มีบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ไม่ดี มีกลิ่นอับและไม่ค่อยสะอาด

ภาพที่ 4.32: ห้องเก็บของ เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา แจ้งวัฒนะ

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นที่จากการสัมภาษณ์

การสัมภาษณ์นี้มีจุดมุ่งหมายในการศึกษารวบรวมข้อมูลประกอบการวิเคราะห์การจัดการพื้นที่ภายในศูนย์พัฒนาเด็ก เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ ซึ่งได้สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 8 ท่าน ได้แก่ เจ้าหน้าที่ จำนวน 5 ท่าน ผู้ปกครอง จำนวน 8 ท่าน และนักออกแบบภายใน จำนวน 1 ท่าน และสรุปประเด็นที่น่าสนใจได้ทั้งหมด 4 ประเด็น คือ ด้านความปลอดภัย ด้านความสะอาดส่องดูแล ด้านความเป็นส่วนตัว และด้านความสะดวกสบาย ดังต่อไปนี้

4.2.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

4.2.1.1 ผู้บริหาร

- สุชีวัน ห้องล่อง (การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มีนาคม 2559 และ 26 มีนาคม 2559) เพศชาย อายุ 45 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง Managing Director ที่ศูนย์พัฒนาเด็ก เดอะ ลิตเติ้ล สาขา ทองหล่อ ตั้งแต่ปี 1996 จนถึง ปัจจุบัน รวมระยะเวลา 21 ปี โดยหน้าที่เป็นผู้บริหารศูนย์พัฒนาเด็ก

ภาพที่ 4.33: คุณสุ สุชีวัน ห้องล่อง

4.2.1.2 เจ้าหน้าที่

- บำรุงชาติ ใจโปร่ง (การสื่อสารส่วนบุคคล, 26 มีนาคม 2559 และ 20 พฤษภาคม 2560) เพศชาย อายุ 42 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะพลศึกษา ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง Program Director ที่ศูนย์พัฒนาเด็ก เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ ตั้งแต่ปี 1999 จนถึง ปัจจุบัน รวมระยะเวลา 18 ปี โดยมีหน้าที่สอนคลาสทุกคลาส และจัดโปรแกรมการเรียนการสอนให้กับเด็ก

ภาพที่ 4.34: คุณปอง บำรุงชาติ ใจโปร่ง

- วีรยุทธ เนตร์สุวรรณ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 26 มีนาคม 2559 และ 20 พฤษภาคม 2560) เพศชาย อายุ 43 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง Administration Manager ที่

ศูนย์พัฒนาเด็ก เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ ตั้งแต่ปี 1998 จนถึง ปัจจุบัน รวมระยะเวลา 19 ปี โดยมีหน้าที่สอนคลาสทุกคลาส และบริหารควบคุมดูแลงานทั่วไปภายในศูนย์พัฒนาเด็ก

ภาพที่ 4.35: คุณยุทธ วีรยุทธ เนตรสุวรรณ

- รวิสุต บุญมาอินทร์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มีนาคม 2559) เพศชาย อายุ 26 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง Instructor ที่ศูนย์พัฒนาเด็ก เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ ตั้งแต่ปี 2015 จนถึง ปัจจุบัน รวมระยะเวลา 3 ปี โดยมีหน้าที่เป็นผู้ช่วยครูผู้สอนคลาสทุกคลาส และทำงานเอกสารทั่วไป

ภาพที่ 4.36: คุณเกษ รวิสุต บุญมาอินทร์

- คมกริช ฅ น่าน (การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มีนาคม 2559) เพศชาย อายุ 35 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะพลศึกษา ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง Lead Instructor ที่ศูนย์พัฒนาเด็ก เดอะ ลิตเติ้ล สาขา ทองหล่อ ตั้งแต่ปี 2015 จนถึงปัจจุบัน รวมระยะเวลา 3 ปี โดยมีหน้าที่ครูผู้สอนคลาสบางคลาส เป็นผู้ช่วยครูผู้สอนคลาสทุกคลาส และทำงานเอกสารทั่วไป

ภาพที่ 4.37: คุณบอย คมกริช ฅ น่าน

4.2.1.3 สถาปนิกผู้ออกแบบ

- เอกฤทธิ์ ประดิษฐ์สุวรรณ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 25 มิถุนายน 2560) เพศชาย อายุ 56 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นสถาปนิกผู้ออกแบบ เดอะ ลิตเติ้ล ยิม เคยเป็นกรรมการผู้บริหารบริษัท ฐาปกา รับออกแบบสร้างบ้าน และบริษัท บ้านเสรี รับเหมาก่อสร้าง ต่อมาเป็นสถาปนิกให้กับบริษัทสุขภัณฑ์ Nahm และปัจจุบันเป็นเจ้าของโรงแรม แรมริมนา จ.เชียงใหม่

ภาพที่ 4.38: คุณเอกฤทธิ์ ประดิษฐ์สุวรรณ

4.2.2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.2.2.1 ผู้ปกครองเด็ก

- เปรมจิต ภูครองจิต (การสื่อสารส่วนบุคคล, 5 มีนาคม 2559) เพศหญิง อายุ 35 ปี เป็นผู้ปกครองเด็ก
- ถวิล สาริพันธ์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 5 มีนาคม 2559) เพศหญิง อายุ 40 ปี เป็นพี่เลี้ยงเด็ก
- ศิรินาถ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 12 มีนาคม 2559) เพศหญิง อายุ 30 ปี เป็นผู้ปกครองเด็ก
- ฌลินี ประเสริฐนพคุณ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 12 มีนาคม 2559) อายุ 35 ปี เป็นผู้ปกครองเด็ก
- อารี (การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มีนาคม 2559) เพศหญิง อายุ 41 ปี เป็นญาติของเด็ก
- นภเกตน์ วโรดมพันธ์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มีนาคม 2559) เพศหญิง อายุ 35 ปี เป็นผู้ปกครองเด็ก
- ศิริกุล ตันติจิตตานนท์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 26 มีนาคม 2559) เพศหญิง อายุ 30 ปี เป็นผู้ปกครองเด็ก
- สุจินดา พนมยงค์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 26 มีนาคม 2559) เพศหญิง อายุ 8 ปี เป็นผู้ปกครองเด็ก

4.2.3 แนวคิดในการออกแบบพื้นที่

จากการสัมภาษณ์ เอกกฤทธิ ประดิษฐ์สุวรรณ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 25 มิถุนายน 2560) สถาปนิกผู้ออกแบบ เดอะลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ และเอ็มโพเรียม ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิดการออกแบบว่า ทางบริษัทเดอะ ลิตเติ้ล ยิมกลางของต่างประเทศจะมี เงื่อนไขและเกณฑ์ในการออกแบบ มาให้เป็นข้อมูลอยู่แล้ว ซึ่งระบุว่า โชนพื้นที่ทำกิจกรรมจะต้องมีพื้นที่สัดส่วนมากกว่า 50% ของพื้นที่ทั้งหมด โดยพื้นที่ทำกิจกรรมควรมีขนาดพื้นที่อย่างน้อย 250 ตารางเมตร ซึ่งสาขาเอ็มโพเรียมจะมีขนาดที่ตรงต่ำเกณฑ์ที่กำหนด แต่สาขาพื้นที่ทองหล่อจะมีขนาดพื้นที่น้อยกว่าเกณฑ์ที่กำหนด โดยการออกแบบถูกวางภายใต้แนวคิด การใกล้ชิดของผู้ปกครองและเด็ก ในรูปแบบที่ไม่ได้อยู่ในพื้นที่เดียวกัน ด้วยความที่สัญชาติญาณความเป็นผู้ปกครองมักจะเป็นห่วงลูกอยู่เสมอ ไม่ว่าลูกจะทำอะไรก็ตาม ผู้ปกครองจะต้องสามารถมองเห็นพื้นที่ทำกิจกรรมได้ตลอดครอบคลุมทั้งพื้นที่ ผู้ปกครองมักมีความอยากรู้อยากเห็นว่าลูกทำกิจกรรมอะไรบ้าง ดังนั้นส่วนที่สำคัญรองจากพื้นที่ทำกิจกรรมคือ พื้นที่ส่วนรวม สำหรับผู้ปกครอง ซึ่งจะออกแบบให้พื้นที่มีความโดดเด่น อยู่ล้อมรอบพื้นที่ทำกิจกรรม สามารถเห็นบรรยากาศการทำกิจกรรมได้ทั้งหมดอย่างทั่วถึง และใกล้ทางเข้า-ออกพื้นที่ ส่วนพื้นที่เฉพาะเจ้าหน้าที่ ก็จะต้องมีความเป็นส่วนตัว กันห้องเป็นสัดส่วนเรียบร้อย และผู้อื่นไม่สามารถเข้าพื้นที่ได้ง่าย

4.2.4 กลุ่มลูกค้าที่เข้าใช้บริการ

กลุ่มลูกค้าที่มาใช้บริการพื้นที่ สุขิวัน ห้องล่อง (การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มีนาคม 2559 และ 26 มีนาคม 2559) และวีรยุทธ เนตรสุวรรณ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 26 มีนาคม 2559 และ 20 พฤษภาคม 2560) ได้ให้ข้อมูลว่า ลูกค้าส่วนใหญ่ที่มาเรียนจะเป็นคนไทยประมาณ 50% ฝรั่งเศส 20% ญี่ปุ่น 15% และประเทศอื่นๆ เช่น ฮองกง สิงคโปร์ อินเดีย ประมาณ 15% ซึ่งหากเทียบกับช่วง 4-5 ปี สัดส่วนของคนญี่ปุ่นจะมากถึง 30% และคนไทยประมาณ 25% เท่านั้น เนื่องจากคนญี่ปุ่นเริ่มประหยัดกันมากขึ้น เด็กส่วนใหญ่จะเรียนอินเตอร์ เมื่อมีกิจกรรมที่คล้ายกับ เดอะ ลิตเติ้ล ยิม ที่โรงเรียน ผู้ปกครองจะเลือกให้เรียนที่โรงเรียนมากกว่า ส่วนคนไทยแต่ก่อนจะไม่ค่อยให้ความสำคัญในการให้ลูกทำกิจกรรมนอกโรงเรียน แต่สมัยนี้คนไทยให้ความสนใจมากขึ้น ทำให้มีลูกค้าคนไทยมาเรียนกันมากขึ้น ซึ่งเป็นเด็กโรงเรียนนานาชาติเช่นกัน โดยปกติเด็กคนไทยจะมาเรียนพร้อมพ่อแม่และแม่ ซึ่งจะทำธุรกิจส่วนตัวทำให้มีเวลาดูแลลูก เด็กคนญี่ปุ่นจะมาเรียนพร้อมกับแม่คนเดียว เพราะพ่อมักจะทำงานในบริษัทองค์กรใหญ่ๆ และเด็กฝรั่งเศสจะมาเรียนพร้อมกับพี่เลี้ยง ซึ่งพ่อและแม่ค่อนข้างจะปล่อยเด็ก และทำงานบริษัททั้ง 2 คน ส่วนเด็กคนจีน อินเดียจะมาพร้อมกับแม่และพี่เลี้ยง เนื่องจากส่วนใหญ่จะอยู่บ้านรวมกันเป็นครอบครัวใหญ่และเป็นเจ้าของธุรกิจ

4.2.5 ความคิดเห็นในการใช้งานพื้นที่

4.2.5.1 พื้นที่ส่วนรวม

- การจัดพื้นที่ส่วนรวมเป็นห้องอเนกประสงค์

สุชีวัน ห้องล่อง สุชีวัน ห้องล่อง (การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มีนาคม 2559 และ 26 มีนาคม 2559); วีรยุทธ เนตรสุวรรณ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 26 มีนาคม 2559 และ 20 พฤษภาคม 2560) และบำรุงชาติ ใจโปร่ง (การสื่อสารส่วนบุคคล, 26 มีนาคม 2559 และ 20 พฤษภาคม 2560) ได้อธิบายเกี่ยวกับการจัดพื้นที่อเนกประสงค์ว่า ในวันหยุดเสาร์หรืออาทิตย์ จะมีการจัดกิจกรรมปาร์ตี้วันเกิดให้เด็กๆทุกสัปดาห์ ทำให้พื้นที่ส่วนรวมที่ปกติเป็นพื้นที่นั่งพักคอยของผู้ปกครองจะดูจัดวางใหม่ เพื่อรองรับการจัดงานปาร์ตี้ เป็นลักษณะโต๊ะยาวมีเก้าอี้เรียงต่อกัน แบ่งส่วนเป็นมุมที่วางอาหาร และส่วนรับประทานอาหาร มีการตกแต่งนิดหน่อย ซึ่งหลังจากเด็กทำกิจกรรมในพื้นที่ทำกิจกรรมเสร็จ ทุกคนก็จะมาทานอาหารร่วมกัน และอีกพื้นที่ที่ถูกปรับใช้เพื่อเพิ่มฟังก์ชันคือ พื้นที่ทำกิจกรรม ในทุกวันเสาร์หลังจบคลาส เจ้าหน้าที่ทุกคนจะรวมตัวที่ลานกิจกรรมกลุ่มเพื่อซ้อม Lesson Plan สำหรับสัปดาห์ต่อไป และฝึกการสอนพนักงานใหม่ รวมถึงการปรับการจัดวางเครื่องเล่นใหม่ให้มีความเหมาะสมตาม Lesson Plan ที่วางไว้อีกด้วย

- ความไม่เพียงพอของขนาดพื้นที่ส่วนรวม

วีรยุทธ เนตรสุวรรณ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 26 มีนาคม 2559 และ 20 พฤษภาคม 2560) ให้ข้อมูลว่า พื้นที่ส่วนรวมมีขนาดไม่เพียงพอสำหรับผู้ปกครองในวันหยุดเสาร์อาทิตย์ เนื่องจากคลาสมีเด็กเรียนเป็นจำนวนมาก ทำให้ผู้ปกครองต่างมานั่งรอดูเด็กทำกิจกรรม เพราะผู้ปกครองส่วนใหญ่ต้องการที่จะคอยสอดส่องดูแลลูกของตนเองว่าเล่นกิจกรรมเป็นอย่างไรบ้าง และมีความปลอดภัยดีหรือไม่ ทำให้ที่นั่งจึงไม่เพียงพอต่อจำนวนคนที่นั่งรอ และรู้สึกค่อนข้างคับแคบไป

- การตกแต่งพื้นที่ภายใน

บำรุงชาติ ใจโปร่ง (การสื่อสารส่วนบุคคล, 26 มีนาคม 2559 และ 20 พฤษภาคม 2560) และวีรยุทธ เนตรสุวรรณ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 26 มีนาคม 2559 และ 20 พฤษภาคม 2560) ได้ให้ข้อมูล พื้นที่ทั้งหมดได้ถูกออกแบบและตกแต่งเพื่อให้มีความเหมาะสมกับเด็ก โดยบรรยากาศจะส่งเสริมการเรียนรู้ ให้ทำให้เด็กมีความสุขสนุกสนานในการทำกิจกรรมต่างๆ โดยการเลือกวัสดุที่มีสีสันและลวดลายการ์ตูนในการตกแต่งพื้นที่ ซึ่งจะช่วยกระตุ้นความสนใจทำให้เด็กมีความสุข มีความพร้อมที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ อีกทั้งยังสร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมทักษะเด็กในด้านต่างๆ อีกด้วย

4.2.5.2 พื้นที่ทำกิจกรรม

- การทำกิจกรรมการเรียนการสอนในพื้นที่ทำกิจกรรม

บำรุงชาติ ใจโปร่ง (การสื่อสารส่วนบุคคล, 26 มีนาคม 2559 และ 20 พฤษภาคม 2560) และวีรยุทธ เนตรสุวรรณ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 26 มีนาคม 2559 และ 20 พฤษภาคม 2560) ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนว่า คลาสของเด็กเล็ก ช่วงอายุ 4 เดือน-3 ปี จะเป็นคลาสที่ผู้ปกครองทำกิจกรรมร่วมกันกับเด็กด้วยกัน ระยะเวลาการเรียนทั้งหมด 45 นาที โดยกิจกรรมส่วนใหญ่จะเป็นกิจกรรมกลุ่ม โดยเริ่มที่ลานกิจกรรมกลุ่ม เพื่อพูดคุย ฟังเพลง ร้องเพลง และกิจกรรมที่ต้องใช้อุปกรณ์การเล่น จากนั้นจึงย้ายไปที่ส่วนของเครื่องเล่น ให้เด็กได้เล่นอุปกรณ์อิสระ โดยกิจกรรมทั้งหมดครูจะเป็นผู้สอน เด็กจะเริ่มฝึกการทำตามคำสั่ง ถัดมาจะเป็นคลาสของเด็กวัยอนุบาล ช่วงอายุ 3-6 ปี เด็กวัยนี้จะเริ่มพูดได้และโต้ตอบเป็น ผู้ปกครองไม่ต้องเข้ามาทำกิจกรรมด้วยแล้ว เพื่อเป็นการฝึกให้เด็กทำกิจกรรมได้ด้วยตัวเองโดยปราศจากผู้ปกครอง เพื่อมีโอกาสได้พูดคุยทำกิจกรรมกับเพื่อนมากขึ้น ระยะเวลาการเรียนทั้ง 60 นาที กิจกรรมที่ลานกิจกรรมกลุ่มจะเริ่มมีความซับซ้อนมากขึ้น สามารถทำกิจกรรมเป็นขั้นเป็นตอนได้ รวมทั้งเครื่องเล่นจะสามารถเล่นได้ ในท่าที่ยากมากขึ้น โดนครูจะเป็นคนนำการสอน เสริมสร้างการปรับตัวให้เด็กมีความมั่นใจ และกล้าที่จะตัดสินใจ และพร้อมที่จะลองสิ่งใหม่ๆด้วยตัวเอง สุดท้ายจะเป็นคลาสของเด็กวัยประถมหรือเด็กโต ช่วงอายุ 6-12 ปี เด็กจะเริ่มสามารถเรียนรู้และฝึกหัดสิ่งต่างๆได้ด้วยตนเอง มีสมาธิในการฟังมากขึ้น สามารถจดจำอะไรที่ซับซ้อนได้ สามารถทำกิจกรรมในท่าที่ยากและซับซ้อนกว่าเดิม ครูจะลดบทบาทลง ค่อยดูแลและนำเด็กมากขึ้น ให้เด็กกล้าที่จะแสดงออก เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี ปรับพฤติกรรม ความคิดและทัศนคติที่ดี มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น เตรียมพร้อมร่างกายให้มีความแข็งแรงอยู่เสมอ

- การทำความสะอาดพื้นที่ทำกิจกรรม

บำรุงชาติ ใจโปร่ง (การสื่อสารส่วนบุคคล, 26 มีนาคม 2559 และ 20 พฤษภาคม 2560); รวีสุต บุญมาอินทร์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มีนาคม 2559) และคมกริช ฌนนาน (การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มีนาคม 2559) ได้ให้ข้อมูลว่า บริเวณพื้นที่ทำกิจกรรม ก่อนและหลังเลิกสอนแต่ละคลาส เจ้าหน้าที่ทุกคนจะนำน้ำยา Dettol เช็ดทำความสะอาดอุปกรณ์ทั้งหมดทุกครั้ง ซึ่งในวันหนึ่งจะทำความสะอาดบ่อยถึง 5-6 ครั้ง เนื่องจากเด็กเล็กค่อนข้าง Sensitive ง่าย ในเรื่องเชื้อโรคและความสกปรก ซึ่งจะทำให้เสี่ยงติดเชื้อโรครันและไม่สบายได้ ส่วนพรหมจะทำความสะอาดยากที่สุด ซึ่งจะทำความสะอาดเมื่อจบคลาสในทุกวันศุกร์ของสัปดาห์ โดยจะต้องเก็บเครื่องเล่นทั้งหมดไว้รวมกันจุดหนึ่งแล้วจึงใช้เครื่องซักพรมและเครื่องดูดฝุ่นทำความสะอาด ส่วนพื้นที่อื่นๆเช่นพื้นที่ส่วนรวมและพื้นที่เจ้าหน้าที่ จะมีแม่บ้านของฝ่ายอาคารมาทำความสะอาดในช่วงเย็นของทุกวัน ในเรื่องปิดกวางด เช็ดถู และดูดฝุ่น จึงไม่ค่อยเป็นปัญหาอะไร

- การดูแลรักษาความปลอดภัยในพื้นที่ทำกิจกรรม

สุชีวัน ห้องล่อง สุชีวัน ห้องล่อง (การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มีนาคม 2559 และ 26 มีนาคม 2559) และคมกริช ฌ น่าน (การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มีนาคม 2559) ได้ให้ข้อมูลว่า ในพื้นที่ทำกิจกรรม บริเวณผนังและเสาทั้งหมดจะถูกหุ้มด้วยนวม เพื่อป้องกันเด็กเวลาทำกิจกรรมวิ่งเล่นจะได้ไม่กระแทกกำแพงหรือเสา แล้วทำให้เกิดการบาดเจ็บขึ้น ซึ่งนวมจะมีลักษณะที่นุ่มช่วยกันกระแทกได้ประมาณหนึ่ง

4.2.5.3 พื้นที่เฉพาะเจ้าหน้าที่

- การใช้งานพื้นที่เฉพาะเจ้าหน้าที่

บำรุงชาติ ใจโปร่ง (การสื่อสารส่วนบุคคล, 26 มีนาคม 2559 และ 20 พฤษภาคม 2560) และวิรัช เนตร์สุวรรณ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 26 มีนาคม 2559 และ 20 พฤษภาคม 2560) ได้ให้ข้อมูลว่า ในแต่ละวัน เจ้าหน้าที่จะใช้งานพื้นที่นี้ประมาณ 4-5 ครั้งต่อวัน โดยจะใช้งานพื้นที่ในระหว่างไม่มีคลาส เพื่อใช้สำหรับพักผ่อนและเตรียมการเรียนการสอนในคลาสต่อไป และใช้งานพื้นที่ในช่วงพักกลางวัน เพื่อใช้รับประทานอาหารร่วมกัน และในครั้งอาจจะใช้งานสำหรับเตรนพนักงานใหม่โดยการดูทีวีฝึกสอนอีกด้วย ดังนั้นช่วงกลางวัน จะเป็นช่วงที่พื้นที่ค่อนข้างแน่น เพราะเจ้าหน้าที่ทุกคนอยู่รวมกันในพื้นที่เดียว ทำให้ค่อนข้างไม่เพียงพอในการใช้งาน แต่ในช่วงเวลาอีกจะไม่มีปัญหา ในส่วนของห้องบริหาร ผู้บริหารจะใช้สำหรับทำงานเช่นเอกสารเป็นส่วนใหญ่ หรือเรียกประชุมงานในบางครั้ง โดยรวมสะดวกในการใช้งานดี

4.2.6 ปัญหาและความต้องการในการใช้พื้นที่

4.2.6.1 ขนาดพื้นที่สำหรับเจ้าหน้าที่

วิสุต บุญมาอินทร์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มีนาคม 2559) และคมกริช ฌ น่าน (การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มีนาคม 2559) ได้ให้ข้อมูลว่า ด้วยพื้นที่ที่มีจำกัด ทำให้ไม่มีพื้นที่ในส่วน of เจ้าหน้าที่ในการนั่งพักผ่อน ซึ่งจะต้องไปนั่งที่เคาท์เตอร์ต้อนรับแทน แต่พื้นที่ส่วนต้อนรับเป็นพื้นที่สาธารณะ จึงต้องการให้มีพื้นที่ส่วนตัวสำหรับนั่งพักผ่อนคลายระหว่างทำงานด้วย

4.2.6.2 พื้นพรม

สุชีวัน ห้องล่อง สุชีวัน ห้องล่อง (การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มีนาคม 2559 และ 26 มีนาคม 2559) และคมกริช ฌ น่าน (การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มีนาคม 2559) ได้ให้ข้อมูลว่า พรมเป็นส่วนที่ทำความสะอาดลำบากที่สุด เนื่องจากการดูดฝุ่นพรมจะต้องเก็บเคลื่อนเล่นทั้งหมด ยกมากองรวมกันในที่เดียว แล้วใช้เครื่องซักพรมและเครื่องดูดฝุ่นทำความสะอาด ซึ่งจะทำให้ความสะอาดทุกเย็นวันศุกร์ 1 ครั้งต่อสัปดาห์ หากเปลี่ยนเป็นวัสดุที่ทำความสะอาดง่ายกว่านี้ แต่ยังมีลักษณะนุ่มจะดีกว่า

4.2.6.3 การถ่ายเทอากาศ

รวีสุต บุญมาอินทร์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มีนาคม 2559) ได้ให้ข้อมูลว่า เนื่องจากหน้าต่างเป็นส่วนที่ยึดติดกับอาคาร ซึ่งมีหน้าต่างที่เปิดออกได้เพียงบานเดียว เป็นบาน กระทุ้ง ทำให้เมื่อเปิดแอร์นานๆโดยไม่มีถ่ายเทอากาศ จะทำให้เกิดกลิ่นอับ อากาศไม่สดชื่น ซึ่งส่งผลกระทบต่อบรรยากาศสภาพแวดล้อมในการเรียนด้วย

4.2.6.4 ห้องน้ำ

คมกริช ณ น่าน (การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มีนาคม 2559) ได้ให้ข้อมูลว่า ด้วยพื้นที่ ไม่มีห้องน้ำในตัว และห้องน้ำค่อนข้างอยู่ไกลจากที่เรียน ทำให้ในบางครั้งระหว่างเรียน เด็กเล็กๆที่ ต้องการเข้าห้องน้ำ ผู้ใหญ่จะต้องพาเดินไปห้องน้ำด้วยทุกครั้ง ทำให้จะเสียเวลาในการเรียนและเรียน ได้ไม่ต่อเนื่อง แต่หากเป็นเด็กที่โตหน่อยจะสามารถไปห้องน้ำได้เอง ซึ่งจะไม่ค่อยมีปัญหา

4.2.6.5 ความปลอดภัยของเด็กในการเข้าออกพื้นที่

บำรุงชาติ ใจโปร่ง (การสื่อสารส่วนบุคคล, 26 มีนาคม 2559 และ 20 พฤษภาคม 2560) และวีรยุทธ เนตรสุวรรณ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 26 มีนาคม 2559 และ 20 พฤษภาคม 2560) ให้ข้อมูลว่า เด็กในวัยนี้มีความซุกซนและไม่อยู่นิ่ง ทำให้บ่อยครั้งที่จะชอบวิ่งเล่นออกไปข้างนอก หรือไปเข้าห้องน้ำเอง ทำให้ต้องให้ความสำคัญเรื่องประตูเข้าออกเป็นพิเศษ ซึ่งมีแผนที่จะติดระบบล็อกอัตโนมัติ ป้องกันไม่ให้เด็กสามารถเข้าออกประตูได้เอง ซึ่งจะต้องมีผู้ใหญ่เป็นคนเปิดปิด ประตูให้ทุกครั้ง เพื่อเพิ่มความปลอดภัยให้กับเด็กมากขึ้น

4.2.6.6 ความปลอดภัยของเด็กในการทำกิจกรรม

สุชีวัน ห้องล่อง สุชีวัน ห้องล่อง (การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มีนาคม 2559 และ 26 มีนาคม 2559); รวีสุต บุญมาอินทร์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มีนาคม 2559) และคมกริช ณ น่าน (การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มีนาคม 2559) ได้ให้ข้อมูลว่า บริเวณพื้นที่ทำกิจกรรม ความสูงของพื้น-เพดานค่อนข้างต่ำไปสำหรับทำกิจกรรมบางท่า เช่น การโดดตบลึงกา การกระโดดสูง และการโหนราว ทำให้เวลาทำกิจกรรมขาของเด็กจะไปชนกับเพดาน และมีความเสี่ยงทำให้เกิดการบาดเจ็บได้ จึงมีความเห็นว่าควรที่จะยกฟ้าเพดานให้สูงขึ้นเพื่อลดปัญหานี้อย่างน้อย 40 ซม. และปัญหากระจกในห้องกิจกรรมค่อนข้างใส ทำให้เด็กบางคนมองไม่เห็นกระจก และวิ่งไปชนได้ ซึ่งควรจะมีการป้องกันในส่วนนี้ เช่น สติกเกอร์ติดบังไว้

4.2.6.7 ความเหมาะสมของเฟอร์นิเจอร์

สุชีวัน ห้องล่อง สุชีวัน ห้องล่อง (การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มีนาคม 2559 และ 26 มีนาคม 2559) และวีรยุทธ เนตรสุวรรณ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 26 มีนาคม 2559 และ 20 พฤษภาคม 2560) ให้ข้อมูลว่า เฟอร์นิเจอร์ โต๊ะเก้าอี้ บริเวณที่นั่งพักคอยและที่นั่งดูกิจกรรม โต๊ะมี

ลักษณะมีมุมแหลมซึ่งเป็นอันตราย ควรเปลี่ยนเป็นโต๊ะมุมมนและเก้าอี้ไม่มีพนักพิง ทำให้เด็กบางคน นั่งแล้วหายใจไม่สะดวก ควรเปลี่ยนเป็นแบบมีพนักพิง อีกทั้งโต๊ะเก้าอี้ส่วนใหญ่ให้สำหรับเด็กนั่ง

4.2.6.8 ความเพียงพอของเฟอร์นิเจอร์

โต๊ะเก้าอี้ของผู้ปกครองค่อนข้างไม่เพียงพอต่อการใช้งาน เฉพาะในวันหยุด เนื่องจาก ผู้ปกครองส่วนใหญ่จะนั่งรอคอยเด็กทำกิจกรรมพร้อมกันตลอด หากคลาสใดที่มีเด็กนักเรียนเยอะ ผู้ปกครองก็จะเยอะตามไปด้วย จะมีความเห็นว่าควรเพิ่มจำนวนโต๊ะเก้าอี้ให้ผู้ปกครองมากกว่านี้ และ จัดวางพื้นที่ใหม่

4.2.7 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้พื้นที่ของกลุ่มผู้รับบริการ

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองทั้งหมด 8 ท่าน ส่วนใหญ่จะมีความพอใจในพื้นที่ของเดอะ ลิตเติล ยิมสาขาทองหล่อ ส่วนสิ่งที่ต้องการให้ปรับปรุงในเรื่องขนาดพื้นที่ทำกิจกรรม และพื้นที่สำหรับผู้ปกครองที่มีขนาดเล็กเกินไป อีกประเด็นที่ให้ความสำคัญคือ การออกแบบตกแต่งสถานที่ควรมีความสวยงามมากกว่านี้ รวมทั้งวัสดุ เฟอร์นิเจอร์ และอุปกรณ์เครื่องใช้ด้วย และการดูแลรักษาอุปกรณ์ เครื่องเล่น เฟอร์นิเจอร์ วัสดุตกแต่ง ควรให้ความสำคัญมากกว่านี้

4.3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของพื้นที่ใช้สอยภายใน (Relationship Diagram)

จากการสำรวจพื้นที่ในแต่ละส่วนในเชิงความสัมพันธ์ของกิจกรรมและพื้นที่ใช้สอยภายใน เดอะลิตเติล ยิม ทั้ง 4 สาขา ได้แก่ ทองหล่อ, เอ็มโพเรียม, แจ้งวัฒนะ และบางนา โดยใช้แนวคิดของ Government of South Australia (2016) โดยนำข้อมูลมาเปรียบเทียบเป็น Bubble Diagram เพื่อทราบถึงประสิทธิภาพพื้นที่ใช้งานในเชิงกายภาพ มีรายละเอียดดังนี้

4.3.1 เดอะ ลิตเติล ยิม สาขา ทองหล่อ

4.3.1.1 พื้นที่ 1 พื้นที่ส่วนรวม ได้แก่ พื้นที่ต้อนรับ พื้นที่นั่งคอย พื้นที่นั่งดูกิจกรรม และมุมเล่นเด็ก

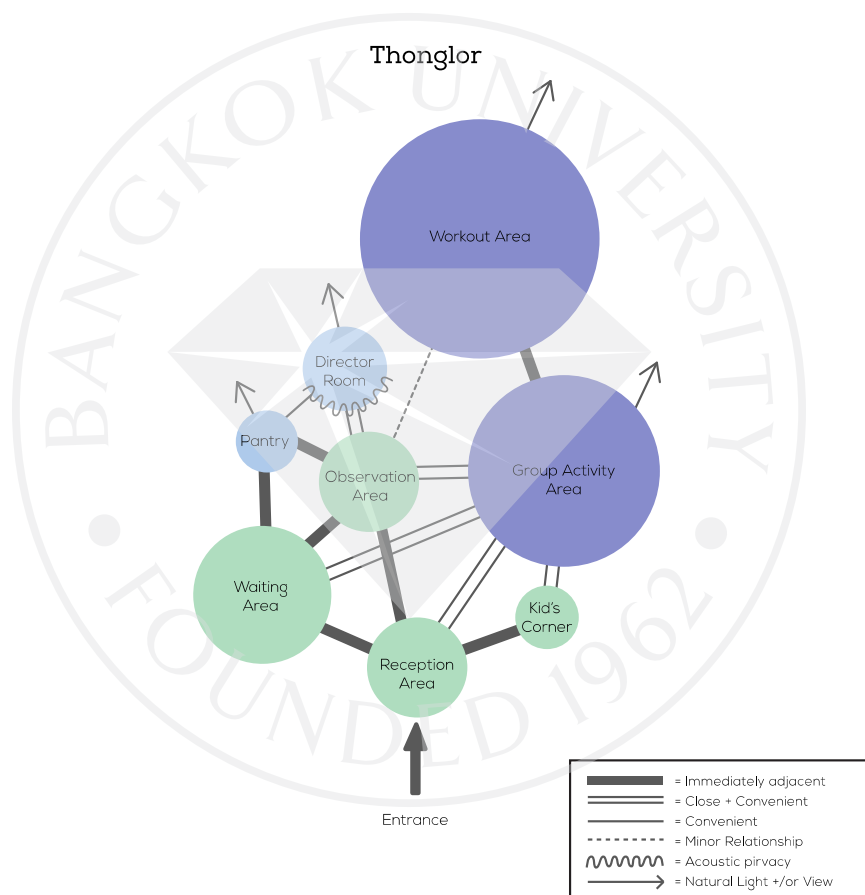
พื้นที่ส่วนนี้มีความเชื่อมโยงกันสะดวก เมื่อเข้ามาภายในพื้นที่จะเจอพื้นที่ต้อนรับก่อน หลังจากนั้นจะเดินไปยังพื้นที่นั่งคอยและพื้นที่นั่งดูกิจกรรมที่อยู่ใกล้เคียง และสามารถเดินไปยังมุมเล่นเด็กได้สะดวก ซึ่งพื้นที่ต้อนรับและมุมเล่นเด็กยังอยู่ใกล้ทางเข้าพื้นที่ทำกิจกรรม ซึ่งมีความเหมาะสม ถ้าเทียบกับพฤติกรรมการใช้งานพื้นที่ พื้นที่นั่งดูกิจกรรมยังอยู่ติดกับพื้นที่ทำกิจกรรม ทำให้สามารถมองเห็นการทำกิจกรรมได้อย่างใกล้ชิด

4.3.1.2 พื้นที่ 2 พื้นที่ทำกิจกรรม ได้แก่ พื้นที่ทำกิจกรรมกลุ่ม และพื้นที่เครื่องเล่น

พื้นที่ส่วนนี้มีความเชื่อมโยงกันสะดวก สามารถใช้พื้นที่ทำกิจกรรมกลุ่มและพื้นที่เครื่องเล่นได้อย่างอิสระ เนื่องจากพื้นที่อยู่ติดกัน และไม่มีกั้นพื้นที่ อยู่ใกล้พื้นที่นั่งดูกิจกรรม แต่ไกลจากอ่างล้างมือทำให้ไม่สะดวกในการใช้งาน

4.3.1.3 พื้นที่ 3 พื้นที่เฉพาะเจ้าหน้าที่ ได้แก่ พื้นที่เตรียมอาหาร และห้องผู้บริหาร พื้นที่ส่วนนี้มีความเชื่อมโยงกันสะดวก ทั้งกับพื้นที่ส่วนรวมและพื้นที่ทำกิจกรรม และยังเป็นพื้นที่ส่วนที่ลึกที่สุด ทำให้มีความเป็นส่วนตัวเหมาะสมกับการใช้งาน ห้องบริหาร และส่วนเตรียมอาหารอยู่ใกล้เคียงกัน ทำให้เดินไปใช้งานได้สะดวก แต่ห้องผู้บริหารค่อนข้างอยู่ไกลจากพื้นที่ต้อนรับ ทำให้ไม่ค่อยสะดวกในการใช้งาน

ภาพที่ 4.39: แผนภาพแสดงความสัมพันธ์ของพื้นที่ใช้สอยภายใน เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขาทองหล่อ

4.3.2 เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา เอ็มโพเรียม

4.3.2.1 พื้นที่ 1 พื้นที่ส่วนรวม ได้แก่ พื้นที่ต้อนรับ พื้นที่นั่งคอย มุมเล่นเด็ก พื้นที่นั่งดูกิจกรรม

จุดที่ 1 และ 2 และอ่างล้างมือ พื้นที่บางส่วนมีความเชื่อมโยงกันสะดวก แต่บางส่วนไม่ค่อยเหมาะสมกับการใช้งาน เมื่อเข้าพื้นที่จะเจอที่นั่งพักคอยก่อน พื้นที่ต้อนรับค่อนข้างอยู่ไกลจากทางเข้าออก ทำให้ต้องเดินไปหน่อย ส่วน พื้นที่นั่งพักคอยและพื้นที่นั่งดูกิจกรรม จุดที่ 1 อยู่ใกล้พื้นที่

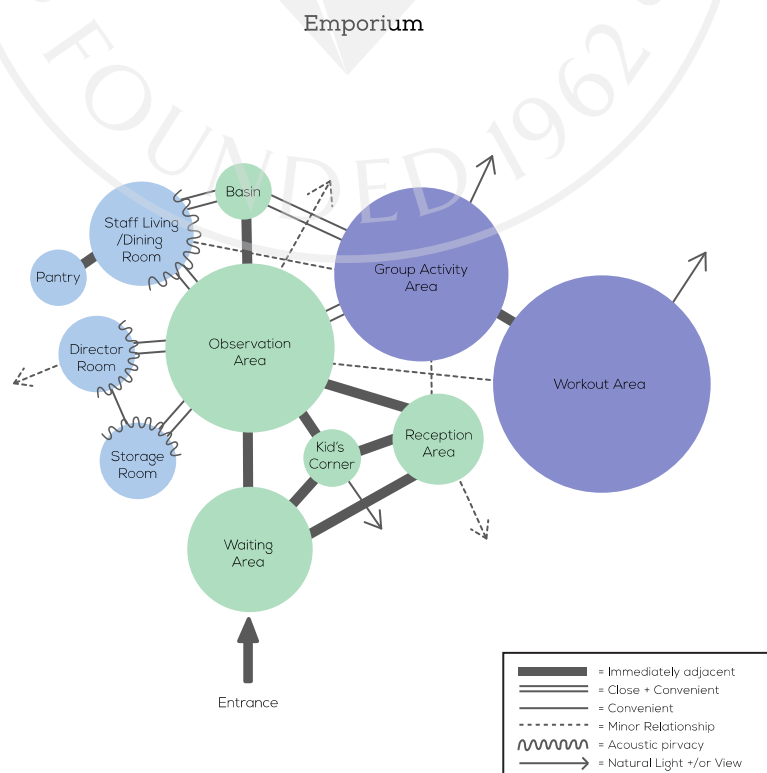
ต้อนรับดี แต่อยู่ไกลจากทางเข้าพื้นที่ทำกิจกรรม อ่างล้างมืออยู่ใกล้ทางเข้าออกพื้นที่ทำกิจกรรม ทำให้สะดวกในการใช้งาน ส่วนพื้นที่นั่งดูกิจกรรม จุดที่ 2 ค่อนข้างอยู่ไกลจากพื้นที่ต้อนรับ และพื้นที่นั่งคอยจุดที่ 1 ทำให้ไม่มีความเชื่อมโยงพื้นที่กัน ไม่ค่อยสะดวกในการใช้งาน

4.3.2.2 พื้นที่ 2 พื้นที่ทำกิจกรรม ได้แก่ พื้นที่ทำกิจกรรมกลุ่ม และพื้นที่เครื่องเล่น สามารถใช้พื้นที่ทำกิจกรรมกลุ่มและพื้นที่เครื่องเล่น ได้อย่างอิสระ เนื่องจากพื้นที่อยู่ติดกัน และไม่มีกั้นพื้นที่ อยู่ใกล้พื้นที่นั่งดูกิจกรรม และใกล้อ่างล้างมือ ทางเข้าออกพื้นที่ทำกิจกรรม อยู่ใกล้ทางเข้าออกพื้นที่เฉพาะเจ้าหน้าที่ และพื้นที่ต้อนรับ ทำให้สะดวกในการใช้งาน

4.3.2.3 พื้นที่ 3 พื้นที่เฉพาะเจ้าหน้าที่ ได้แก่ ส่วนนั่งพักผ่อนและรับประทานอาหาร ส่วนทำงาน ส่วนเตรียมอาหาร ห้องผู้บริหาร และห้องเก็บของ

พื้นที่ส่วนนี้ค่อนข้างแยกออกจากกัน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 ที่อยู่ใกล้กันมี ส่วนนั่งพักผ่อนและรับประทานอาหาร ส่วนทำงานและส่วนเตรียมอาหาร กลุ่มที่ 2 จะเป็นห้องผู้บริหารและห้องเก็บของที่แยกออกไป ทำให้ไม่สะดวกในการใช้งานระหว่างกัน พื้นที่กลุ่มที่ 1 อยู่ใกล้พื้นที่ทำกิจกรรม และพื้นที่ต้อนรับดี สะดวกในการใช้งาน ส่วนห้องผู้บริหารและห้องเก็บของจะอยู่ในส่วนลึกสุดของพื้นที่ ซึ่งมีความเหมาะสม เนื่องจากพื้นที่ต้องการความเป็นส่วนตัว

ภาพที่ 4.40: แผนภาพแสดงความสัมพันธ์ของพื้นที่ใช้สอยภายใน เดอะ ลิตเติ้ล อิม สาขาเอ็มโพเรียม

4.3.3 เดอะ ลิตเติ้ล อิม สาขา บางนา

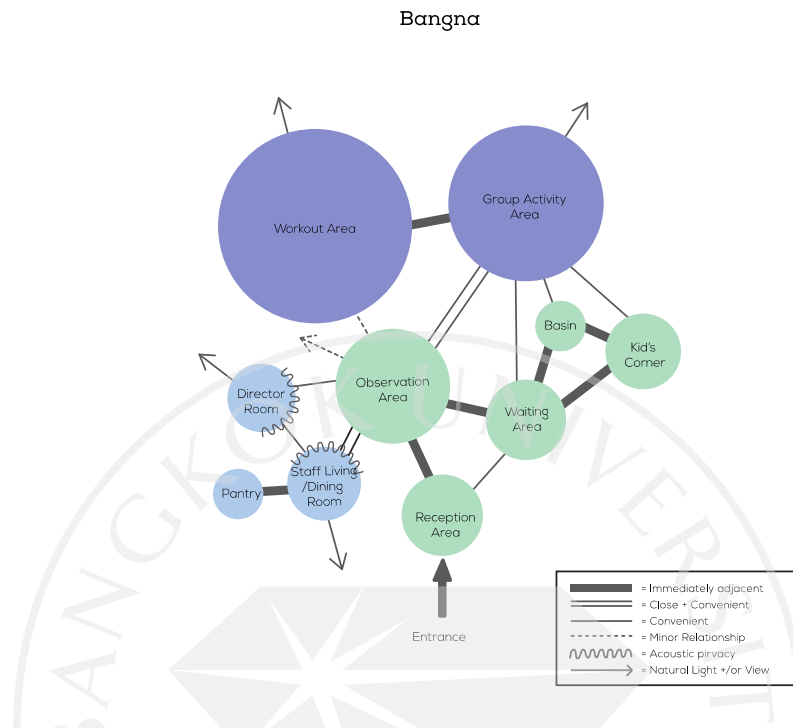
4.3.3.1 พื้นที่ 1 พื้นที่ส่วนรวม ได้แก่ พื้นที่ต้อนรับ พื้นที่นั่งคอย พื้นที่นั่งดูกิจกรรม จุดที่ 1 และ 2 มุมเล่นเด็ก และอ่างล้างมือ พื้นที่แต่ละส่วนมีความเชื่อมโยงกันสะดวกดี เมื่อเข้าพื้นที่มาจะเจอส่วนต้อนรับก่อนเป็นอันดับแรก พื้นที่นั่งดูกิจกรรมจะอยู่บริเวณใกล้เคียง ส่วนด้านหลังส่วนต้อนรับเชื่อมไปยังพื้นที่เฉพาะเจ้าหน้าที่ และทางเข้าพื้นที่ทำกิจกรรมก็อยู่ไม่ไกล ซึ่งสามารถจัดวางพื้นที่ออกมาได้ดีมาก มีการเชื่อมต่อกันสะดวก ถัดไปจะเป็นพื้นที่นั่งดูกิจกรรมและพื้นที่นั่งคอย อ่างล้างมือจะอยู่ลึกที่สุดของพื้นที่ใกล้กับพื้นที่นั่งคอย แต่ยังใกล้กับทางเข้าพื้นที่ทำกิจกรรม

4.3.3.2 พื้นที่ 2 พื้นที่ทำกิจกรรม ได้แก่ พื้นที่ทำกิจกรรมกลุ่ม และพื้นที่เครื่องเล่น สามารถใช้พื้นที่ทำกิจกรรมกลุ่มและพื้นที่เครื่องเล่น ได้อย่างอิสระ เนื่องจากพื้นที่อยู่ติดกัน และไม่มีกั้นพื้นที่ พื้นที่อยู่ใกล้พื้นที่นั่งดูกิจกรรม และใกล้อ่างล้างมือ ทางเข้าออกพื้นที่ทำกิจกรรม พื้นที่ต้อนรับ ทำให้สะดวกในการใช้งาน แต่อยู่ค่อนข้างไกลจากทางเข้าออกพื้นที่เฉพาะเจ้าหน้าที่

4.3.3.3 พื้นที่ 3 พื้นที่เฉพาะเจ้าหน้าที่ ได้แก่ ส่วนนั่งพักผ่อนและรับประทานอาหาร ส่วนเตรียมอาหาร และห้องผู้บริหาร

พื้นที่ส่วนนี้ดูกันจากพื้นที่ส่วนอื่นๆ ทำให้มีความเป็นส่วนตัวสูง และยังใกล้ทางเข้าออกพื้นที่ ใกล้ส่วนต้อนรับ แต่ค่อนข้างไกลจากทางเข้าออกพื้นที่ทำกิจกรรม โดยพื้นที่นั่งพักผ่อนและรับประทานอาหาร อยู่ในพื้นที่เดียวกับส่วนเตรียมอาหาร และอยู่ใกล้กับห้องผู้บริหาร

ภาพที่ 4.41: แผนภาพแสดงความสัมพันธ์ของพื้นที่ใช้สอยภายใน เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขาบางนา

4.3.4 เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา แจ้งวัฒนะ

4.3.4.1 พื้นที่ 1 พื้นที่ส่วนรวม ได้แก่ พื้นที่ต้อนรับ พื้นที่นั่งคอย พื้นที่นั่งดูกิจกรรม และมุมเล่นเด็ก

เมื่อเข้าพื้นที่มาจะเจอพื้นที่นั่งคอย และมุมเล่นเด็กเป็นอันดับแรก ซึ่งมุมเล่นเด็กไม่ควรจะอยู่ใกล้ทางเข้าออก เพราะจะทำให้วุ่นวาย และอันตรายกับเด็ก ถัดไปจะเป็นพื้นที่นั่งดูกิจกรรม และพื้นที่ต้อนรับ ซึ่งอยู่สุดทางของพื้นที่ส่วนรวม ทำให้ต้องเดินไปไกล แต่ข้อดีคือพื้นที่นั่งดูกิจกรรม อยู่ใกล้ทางเข้าออกพื้นที่ทำกิจกรรมดี ทำให้สะดวกในการใช้งาน

4.3.4.2 พื้นที่ 2 พื้นที่ทำกิจกรรม ได้แก่ พื้นที่ทำกิจกรรมกลุ่ม และพื้นที่เครื่องเล่น

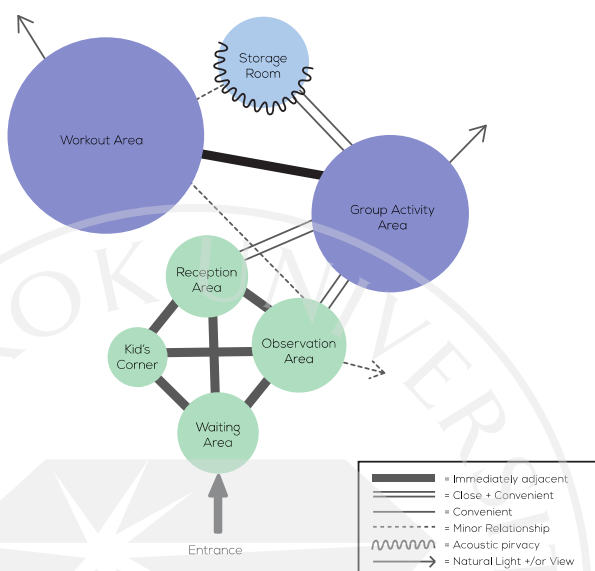
พื้นที่ 2 ส่วนนี้ สามารถใช้พื้นที่ได้อย่างอิสระ เนื่องจากพื้นที่อยู่ติดกัน และไม่มีภารกิจพื้นที่ แต่ขาดในส่วนของอ่างล้างมือ ที่ควรอยู่ใกล้ทางเข้าออก ซึ่งต้องใช้งานหลังทำกิจกรรมเสร็จ

4.3.4.3 พื้นที่ 3 พื้นที่เฉพาะเจ้าหน้าที่ ได้แก่ ส่วนนั่งพักผ่อน และห้องเก็บของ

พื้นที่เฉพาะเจ้าหน้าที่ กับพื้นที่ส่วนรวม ดูแยกออกจากกัน โดยมีพื้นที่ทำกิจกรรมคั่นอยู่ตรงกลาง ทำให้ต้องเดินผ่านพื้นที่ทำกิจกรรมก่อน จึงจะถึงพื้นที่ส่วนรวม และไปยังทางเข้าออกพื้นที่ได้ ซึ่งไม่สะดวกในการใช้งาน เพราะ 2 ส่วนนี้ควรเชื่อมต่อกัน พื้นที่พักผ่อนของเจ้าหน้าที่ที่อยู่ใกล้กับห้องเก็บของ และห้องเก็บของอยู่ใกล้พื้นที่ทำกิจกรรม มีความสะดวกในการใช้งานดี

ภาพที่ 4.42: แผนภาพแสดงความสัมพันธ์ของพื้นที่ใช้สอยภายใน เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขาแจ้งวัฒนะ

Chaengwattana

4.4 การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอย (Functional Diagram)

จากการวิเคราะห์การจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอยภายในเดอะลิตเติ้ล ยิม ทั้ง 4 สาขา ได้แก่ ทองหล่อ, เอ็มโพเรียม, แจ้งวัฒนะ, และบางนา โดยใช้แนวคิดของมาตรฐานการจัดการพื้นที่ภายในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ของ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, กระทรวงมหาดไทย (2559) เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับพื้นที่ ในเรื่องขนาดและการจัดแบ่งพื้นที่ เพื่อทราบถึงประสิทธิภาพของพื้นที่ใช้งานในเชิงกายภาพ รายละเอียด ดังนี้

4.4.1 เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ

4.4.1.1 พื้นที่ส่วนรวม มีขนาดที่ไม่เพียงพอต่อการใช้งาน การจัดวางไม่เหมาะสม เนื่องจากมีโต๊ะเก้าอี้ชิดขวางทางสัญจร และพื้นที่ไม่สามารถเห็นพื้นที่ทำกิจกรรมได้อย่างครอบคลุม และทั่วถึง

- ส่วนต้อนรับอยู่ใกล้กับทางเข้า-ออกพื้นที่ ตำแหน่งเหมาะสมกับการใช้งาน
- ส่วนที่นั่งคอยอยู่ใกล้กับส่วนต้อนรับ ตำแหน่งเหมาะสมกับการใช้งาน แต่ขนาดพื้นที่ค่อนข้างน้อย ไม่เพียงพอต่อการใช้งานจริง และเก้าอี้วางกีดขวางทางสัญจร
- ส่วนนั่งดูกิจกรรมอยู่ใกล้กับห้องทำกิจกรรม ตำแหน่งเหมาะสมกับการใช้งาน ขนาดพื้นที่น้อยมาก ไม่เพียงพอต่อการใช้งานจริง

- มุมเล่นเด็กมีขนาดเล็กมาก อยู่ใกล้ทาง-เข้าพื้นที่ ตำแหน่งไม่เหมาะสมกับการใช้งาน เนื่องจากมุมเล่นเด็กควรมีความเป็นส่วนตัว และไม่ควรรอยู่ที่ที่มีคนเดินผ่านไปมา จะทำให้เด็กเดินออกจากพื้นที่เองได้

4.4.1.2 พื้นที่ทำกิจกรรม มีขนาดที่เพียงพอต่อการใช้งาน การจัดวางมีความเหมาะสม และสะดวกในการใช้งาน

- ส่วนลานกิจกรรมกลุ่ม อยู่ใกล้กับทางเข้า-ออกพื้นที่ทำกิจกรรม ตำแหน่งเหมาะสมกับการใช้งาน เนื่องจากเริ่มคลาสจะเป็นการทำกิจกรรมกลุ่มก่อนเป็นอันดับแรก และก่อนจบคลาสทุกคนจะต้องรวมตัวกันที่ลานทำกิจกรรมกลุ่ม

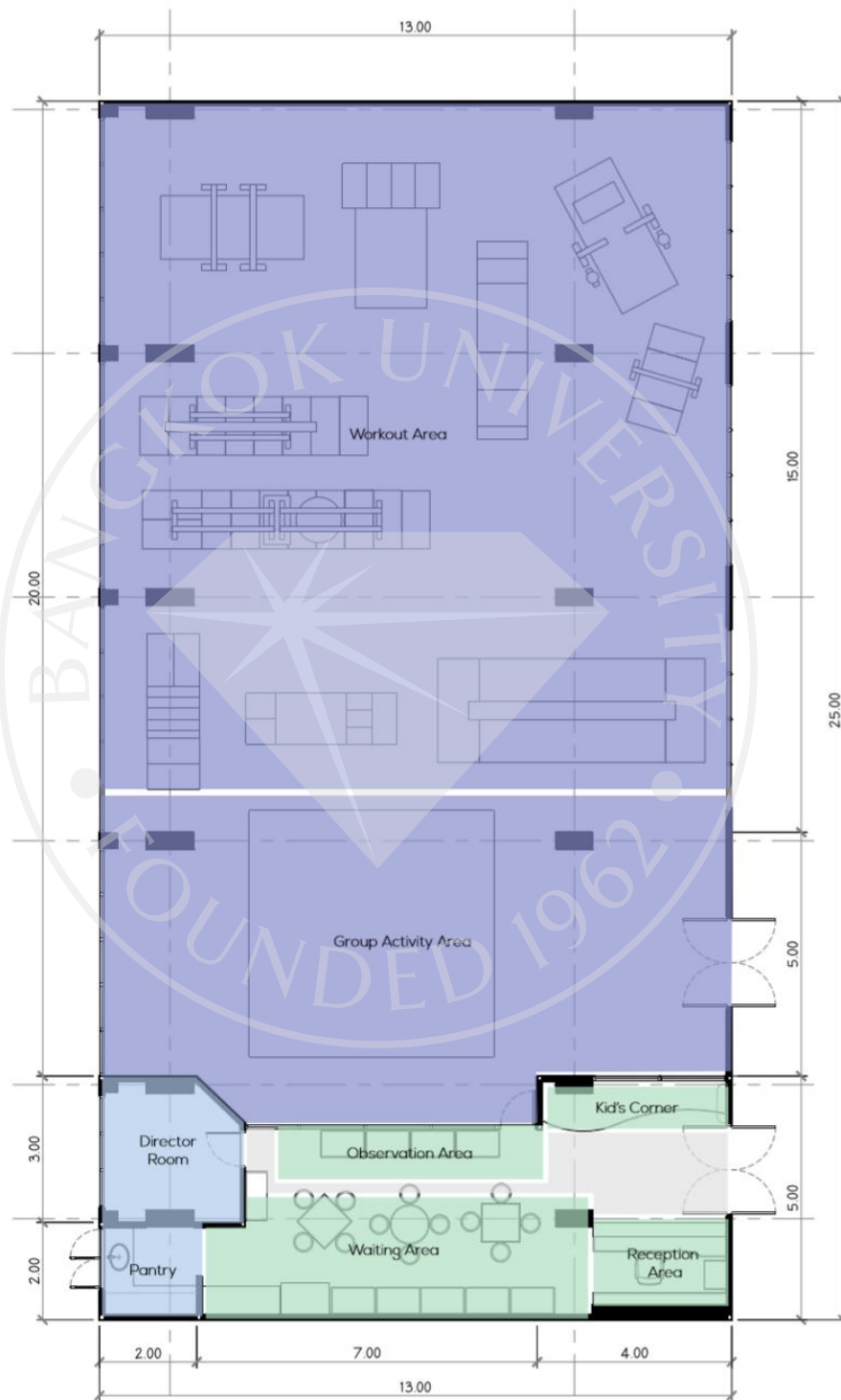
- ส่วนเครื่องเล่น อยู่บริเวณลึกสุดของพื้นที่ ตำแหน่งเหมาะสมกับการใช้งานดี ขนาดพื้นที่เพียงพอในการใช้งาน การจัดวางไม่กีดขวางทางสัญจร

4.4.1.3 พื้นที่สำหรับเจ้าหน้าที่

- ส่วนเตรียมอาหาร อ่างล้างมืออยู่ส่วนลึกส่วนของพื้นที่ และอยู่ไกลจากพื้นที่ทำกิจกรรม ทำให้ใช้งานได้ไม่สะดวก เนื่องจากเด็กจะต้องล้างมือหลังจากทำกิจกรรมเสร็จ แต่เคาท์เตอร์เตรียมอาหารอยู่ตำแหน่งเหมาะสมดี ใกล้กับห้องผู้บริหาร และไม่ไกลจากเคาท์เตอร์ต้อนรับ ควรจะกันพื้นที่ให้ดูมีความเป็นส่วนตัวกว่านี้

- ห้องผู้บริหาร อยู่ห่างจากส่วนนั่งดูกิจกรรม ค่อนข้างไกลจากส่วนต้อนรับและพื้นที่ทำกิจกรรม ทำให้ไม่ค่อยสะดวกในการใช้งาน การจัดวางภายในเหมาะสมดี และมีขนาดพื้นที่ที่เพียงพอ

ภาพที่ 4.43: แผนผังแสดงพื้นที่ใช้สอยภายใน เดอะ ลิตเติ้ล อิม สาขาทองหล่อ

4.4.2 เดอะ ลิตเติล อิม สาขา เอ็มโพเรียม

4.4.2.1 พื้นที่ส่วนรวม มีขนาดที่เพียงพอกับการใช้งาน การจัดวางไม่ค่อยเหมาะสม เพราะเสียพื้นที่ทางเดินมากเกินไป ทำให้ใช้ประโยชน์พื้นที่ได้อย่างไม่เต็มที่ และพื้นที่ไม่สามารถมองเห็นพื้นที่ทำกิจกรรมได้อย่างทั่วถึง

- ส่วนต้อนรับอยู่ค่อนข้างไกลจากทางเข้า-ออกพื้นที่ อยู่ตำแหน่งที่ไม่เหมาะสม
- ส่วนที่นั่งคอยอยู่ใกล้กับส่วนต้อนรับ ตำแหน่งเหมาะสมดี สะดวกในการใช้งานจริง

- ส่วนที่นั่งดูกิจกรรม จุดที่ 1 ลักษณะเก้าอี้ไม่เหมาะสมกับการใช้งาน เนื่องจากเป็นรูปปลงกลม และเป็นโต๊ะเก้าอี้ ควรเปลี่ยนเก้าอี้ใหม่ และไม่สามารถดูกิจกรรมได้ทั่วถึงเพราะมีผนังกั้น

- ส่วนที่นั่งดูกิจกรรม จุดที่ 2 พื้นที่ค่อนข้างเล็ก และจุดคนได้ไม่มาก แต่สามารถเห็นพื้นที่ ทำกิจกรรมได้ชัดเจนครอบคลุมทั้งพื้นที่ เก้าอี้ค่อนข้างกีดขวางทางสัญจร

- มุมเล่นเด็ก มีขนาดที่เหมาะสม มีความเป็นส่วนตัวดี อยู่ใกล้ที่นั่งพักคอย ทำให้สะดวกในการใช้งาน

- อ่างล้างมือ ตำแหน่งกีดขวางเส้นทางสัญจรมาก ไม่มีพื้นที่ยื่นรอดต่อแถว ทำให้เมื่อคนใช้จำนวนเยอะจะทำให้คนเดินผ่านไม่ได้ ไม่เหมาะสมกับการใช้งาน

4.4.2.2 พื้นที่ทำกิจกรรม

- ส่วนลานกิจกรรมกลุ่ม อยู่ไกลจากทางเข้า-ออกพื้นที่ทำกิจกรรม ทำให้เด็กต้องเดินผ่านเครื่องเล่นที่เกะกะก่อน จึงจะไปที่ลานกิจกรรมกลุ่มเพื่อเริ่มคลาสได้ ไม่สะดวกในการใช้งาน ขนาดเพียงพอต่อการใช้งาน การจัดวางเหมาะสม มีตู้เก็บของเก็บอุปกรณ์ทำกิจกรรม และเครื่องเล่นเพลงอยู่ใกล้ๆ

- ส่วนเครื่องเล่น มีพื้นที่ค่อนข้างเยอะ มีเครื่องเล่นที่หลากหลาย แบ่งเป็น 2 ส่วน เหมาะสมในการใช้งานดี ขนาดเพียงพอ และการจัดวางไม่กีดขวางการสัญจร

4.4.2.3 พื้นที่สำหรับเจ้าหน้าที่

- ส่วนพักผ่อนและส่วนรับประทานอาหาร พื้นที่จะอยู่ในส่วนของห้องพนักงาน อยู่ใกล้กับทางเข้า-ออกพื้นที่ทำกิจกรรม ทำให้สะดวกในการใช้งาน เนื่องจากพื้นที่มีจำกัด ทำให้พื้นที่ส่วนนี้ถูกใช้งาน 2 ฟังก์ชัน เพื่อเกิดประโยชน์สูงสุด โดยระหว่างวันจะใช้สำหรับนั่งพักผ่อนระหว่างคลาสเรียน และในช่วงตอนเที่ยงใช้สำหรับรับประทานอาหารร่วมกันทุกคน ซึ่งจะมีปัญหาในช่วงรับประทานอาหารที่เจ้าหน้าที่ทุกคนรวมตัวในห้อง และทำให้พื้นที่มีขนาดไม่เพียงพอ ทำให้รู้สึกคับแคบและอึดอัด การจัดวางไม่เหมาะสม เนื่องจากเป็นเก้าอี้โซฟา 2 อัน ไม่สะดวกในการรับประทานอาหาร

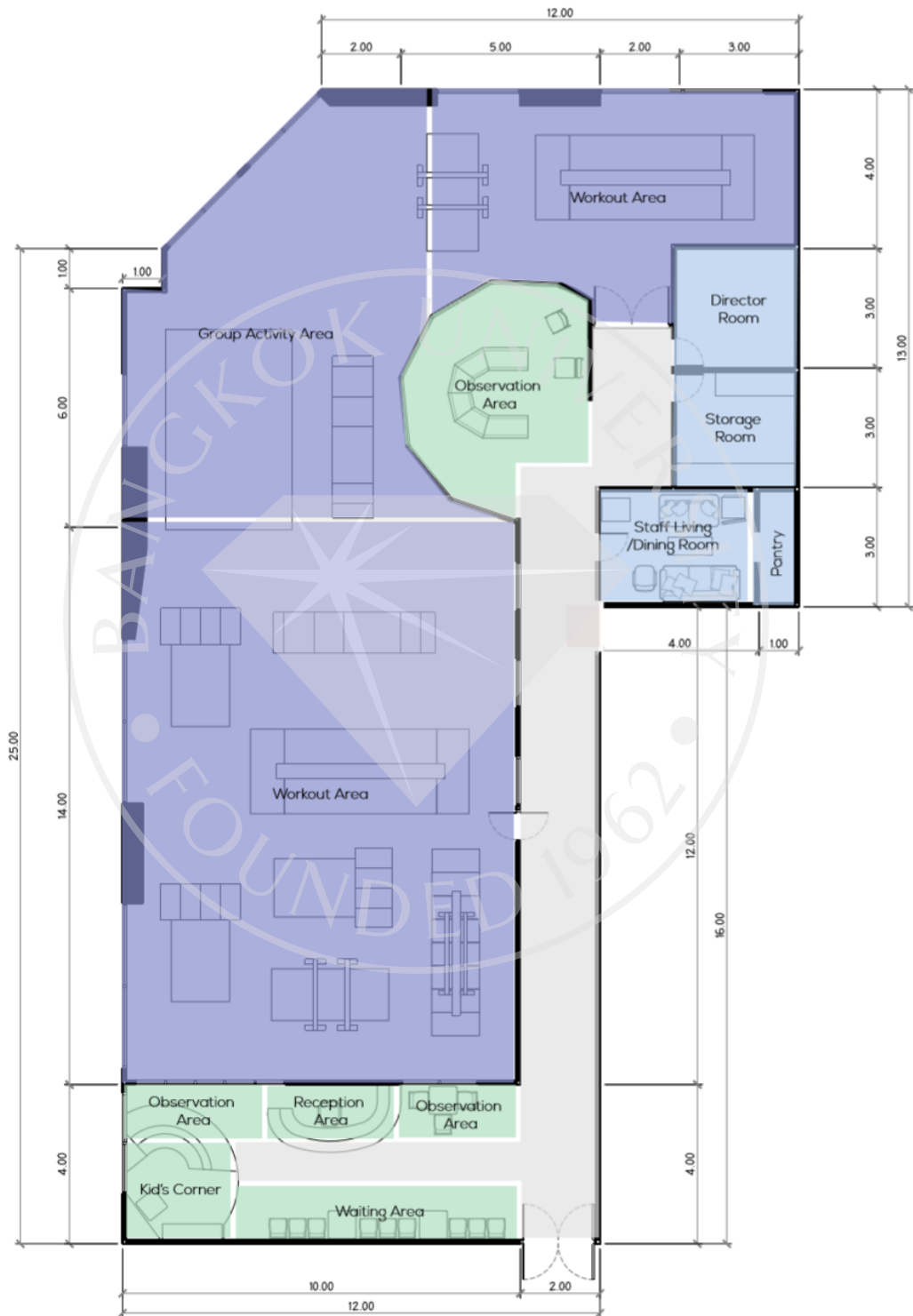
- ส่วนเตรียมอาหาร จะอยู่ถัดจากส่วนพักผ่อนและส่วนรับประทานอาหาร มีความสะดวกในการใช้งาน แต่พื้นที่นี้ไม่มีหน้าต่างระบายอากาศ ทำให้เมื่อเตรียมอาหารหรือรับประทานอาหาร กลิ่นจะกระจายไปทั่วห้อง และใช้เวลานานกลิ่นจึงจะหายไป จึงควรปรับตำแหน่งให้อยู่ใกล้หน้าต่าง สามารถระบายอากาศได้ดีกว่านี้ หรือมีเครื่องดูดควัน

- ส่วนทำงาน เป็นพื้นที่ที่ไม่ใหญ่มาก อยู่รวมกับส่วนพักผ่อน ใช้ทำงานเฉพาะบางครั้ง ตำแหน่งมีความสะดวกในการใช้งาน แต่ไม่ค่อยมีความเป็นส่วนตัว และพื้นที่มีขนาดเล็กเกินไป ทำให้ไม่มีสมาธิในการทำงาน

- ห้องผู้บริหาร พื้นที่ถูกแยกออกมาอีกส่วน โดยจะอยู่ใกล้กับส่วนนั่งดูกิจกรรม จุดที่ 2 ซึ่งอยู่ลึกส่วนของพื้นที่ มีความเป็นส่วนตัว เนื่องจากเป็นจุดที่อยู่ไกลจากส่วนอื่นๆ อยู่ใกล้พื้นที่ทำกิจกรรมและมีกระจกใสเชื่อมพื้นที่ ทำให้เห็นบรรยากาศการเรียนการสอนได้อย่างชัดเจน แต่อยู่ไกลจากห้องพนักงาน ทำให้ต้องใช้เวลาเดินมาเวลาคุยกับพนักงาน

- ห้องเก็บของ พื้นที่อยู่ใกล้กับห้องผู้บริหาร ซึ่งไม่ได้เหตุจำเป็นที่จะต้องอยู่ใกล้กัน ใช้สำหรับเก็บเอกสารหรืออุปกรณ์การเรียนการสอน แต่ตำแหน่งอยู่ไกลจากห้องพนักงานและพื้นที่ทำกิจกรรม ซึ่งจะไม่สะดวกในการใช้งานเวลาไปหยิบเอกสาร หรือ หยิบอุปกรณ์ก่อนจะไปสอน

ภาพที่ 4.44: แผนผังแสดงพื้นที่ใช้สอยภายใน เดอะ ลิตเติ้ล อิม สาขาเอ็มโพเรียม

4.4.3 เดอะ ลิตเติ้ล อิม สาขา บางนา

4.4.3.1 พื้นที่ส่วนรวม มีขนาดที่เพียงพอต่อการใช้งาน มีการจัดวางพื้นที่ที่เหมาะสม และสะดวกในการใช้งานดีมาก ถ้าเทียบกับสาขาอื่นๆ

- ส่วนต้อนรับ สะดวกในการใช้งานดี เมื่อผู้ปกครองเข้ามาติดต่อพนักงาน
- ส่วนที่นั่งคอย จุดที่ 1 อยู่ใกล้ส่วนต้อนรับ สะดวกเมื่อผู้ปกครองรอเด็กทำกิจกรรม
- ส่วนที่นั่งคอย จุดที่ 2 อยู่ใกล้มุมเล่นเด็ก สะดวก เมื่อผู้ปกครองเฝ้าเด็กเล่นของเล่น
- ส่วนที่นั่งดูกิจกรรม จุดที่ 1 อยู่ใกล้ส่วนต้อนรับ มองเห็นพื้นที่ทำกิจกรรมชัดเจนดี สะดวกในการใช้งาน เมื่อผู้ปกครองดูเด็กทำกิจกรรม
- ส่วนที่นั่งดูกิจกรรม จุดที่ 2 อยู่ใกล้มุมเล่นเด็ก มองเห็นที่ทำการกิจกรรมชัดเจนดี สะดวกในการใช้งาน เมื่อผู้ปกครองดูเด็กทำกิจกรรม
- มุมเล่นเด็ก จัดวางพื้นที่ใช้งานสะดวกดี และมีความเหมาะสม มีขนาดที่เพียงพอ เด็กสามารถเล่นพร้อมกันได้หลายคน

4.4.3.2 พื้นที่ทำการกิจกรรม

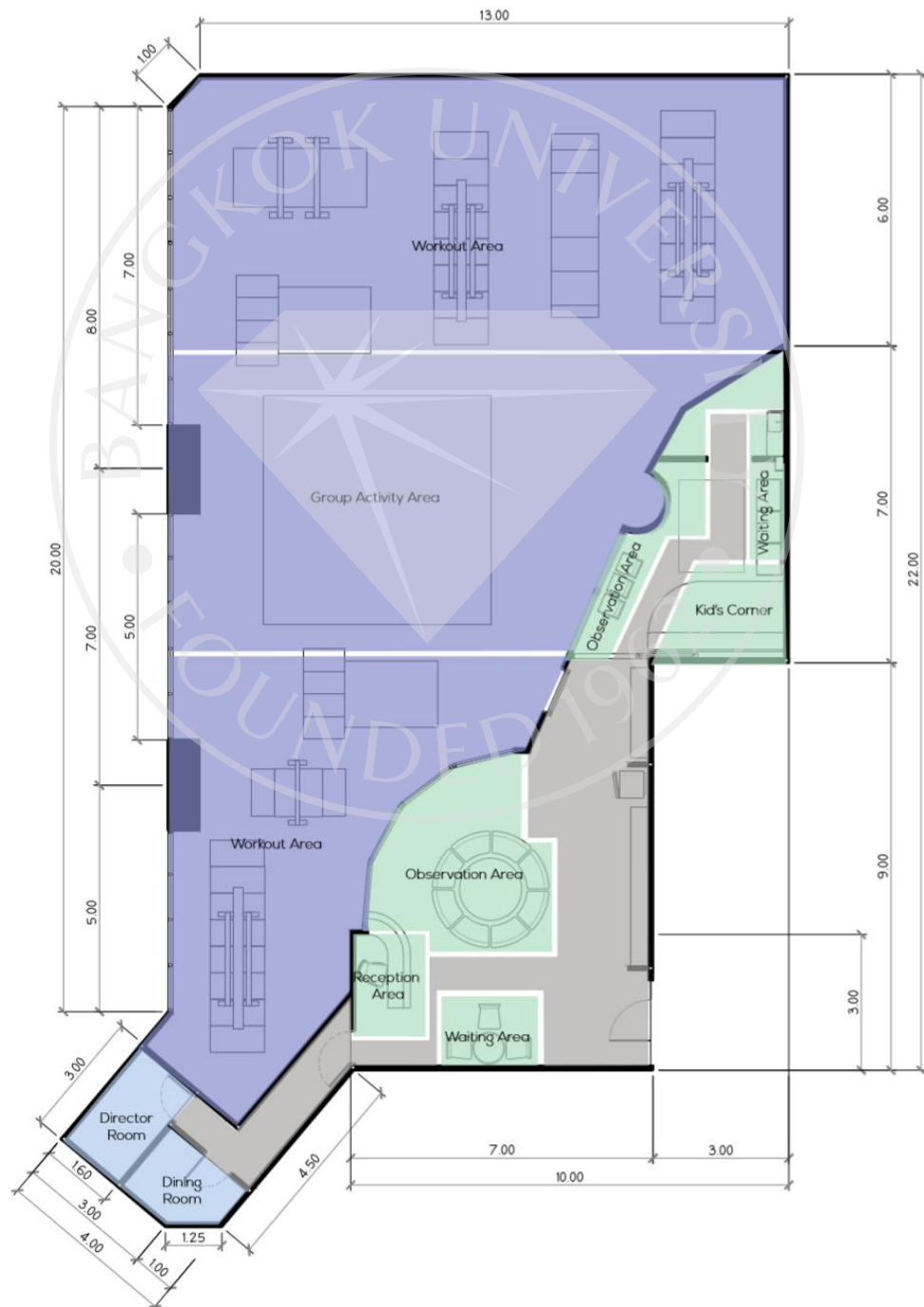
- ส่วนลานกิจกรรมกลุ่ม อยู่ใกล้กับทางเข้า-ออกพื้นที่ ทำให้เมื่อเดินเข้ามาและรอเริ่มคลาสได้สะดวก ไม่ต้องเดินผ่านพื้นที่ส่วนอื่นก่อน ขนาดเพียงพอต่อการใช้งาน การจัดวางเหมาะสม มีตู้เก็บของเก็บอุปกรณ์ทำการกิจกรรม และเครื่องเล่นเพลงอยู่ใกล้ๆ
- ส่วนเครื่องเล่น มีขนาดพื้นที่เหมาะสม มีเครื่องเล่นที่หลากหลาย แบ่งเป็น 2 ส่วน เหมาะสมในการใช้งานดี ขนาดพื้นที่เพียงพอ และการจัดวางไม่กีดขวางการสัญจร

4.4.3.3 พื้นที่เฉพาะเจ้าหน้าที่

- ส่วนพักผ่อนและส่วนรับประทานอาหาร พื้นที่ส่วนนี้จะอยู่ด้านหลังส่วนต้อนรับ โดยมีประตูเข้ามาและเดินตามทางเดิน ซึ่งมีความสะดวกในการใช้งานเวลาพนักงานอยู่ในช่วงพักและต้องออกมาต้อนรับลูกค้าที่ส่วนต้อนรับ แต่พื้นที่จะอยู่ไกลจากพื้นที่ทำการกิจกรรม ทำให้ต้องใช้เวลาเดินไปสอนคลาสที่พื้นที่ทำการกิจกรรม ภายในมีการจัดวางพื้นที่เหมาะสมดี และขนาดพื้นที่เพียงพอต่อการใช้งานทั้งช่วงพักผ่อนและช่วงที่รับประทานอาหารร่วมกัน
- ส่วนเตรียมอาหาร อยู่ใกล้กับส่วนรับประทานอาหาร มีความสะดวกในการใช้งานนี้ ในเวลาช่วงพักเที่ยงที่พนักงานรับประทานอาหาร

- ห้องผู้บริหาร มีความเหมาะสมในการใช้งานดี สามารถไปห้องพนักงานได้สะดวก และเดินไปส่วนต้อนรับได้สะดวกเช่นกัน รวมทั้งมีความเป็นส่วนตัว เหมาะสมในการทำงานที่ใช้สมาธิ

ภาพที่ 4.45: แผนผังแสดงพื้นที่ใช้สอยภายใน เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขาบางนา

4.4.4 เดอะ ลิตเติ้ล อิม สาขา แจ็งวัฒนะ

4.4.4.1 พื้นที่ส่วนรวม มีขนาดค่อนข้างเล็ก แต่เนื่องด้วยพื้นที่ที่มีจำกัด จึงถือว่าจัดวางพื้นที่ได้มีประสิทธิภาพดี สามารถมองเห็นพื้นที่ทำกิจกรรมได้อย่างครอบคลุมและทั่วถึง

- ส่วนต้อนรับ อยู่ใกล้จากทางเข้าออกมาก ขนาดพื้นที่เล็กเกินไป ไม่สะดวกในการใช้งาน เนื่องจากผู้ปกครองเข้ามาติดต่อ จะต้องเดินผ่านเก้าอี้ที่เกะกะบริเวณส่วนที่นั่งคอยและมุมเล่นเด็กก่อน

- ส่วนที่นั่งคอย มีขนาดเล็กมาก และไม่เพียงพอต่อการใช้งาน

- ส่วนที่นั่งดูกิจกรรม มองเห็นพื้นที่ทำกิจกรรมชัดเจนดี เหมาะสมกับการใช้งาน

- มุมเล่นเด็ก อยู่ใกล้ทางเข้า-ออกพื้นที่ มีขนาดเล็กมาก ตำแหน่งไม่เหมาะสมกับการใช้งาน เนื่องจากมุมเล่นเด็กควรมีความเป็นส่วนตัว และไม่ควรมีคนเดินผ่านไปมา จะทำให้เด็กเดินออกจากพื้นที่เองได้ และยังกีดขวางทางสัญจรอีกด้วย

4.4.4.2 พื้นที่ทำกิจกรรม

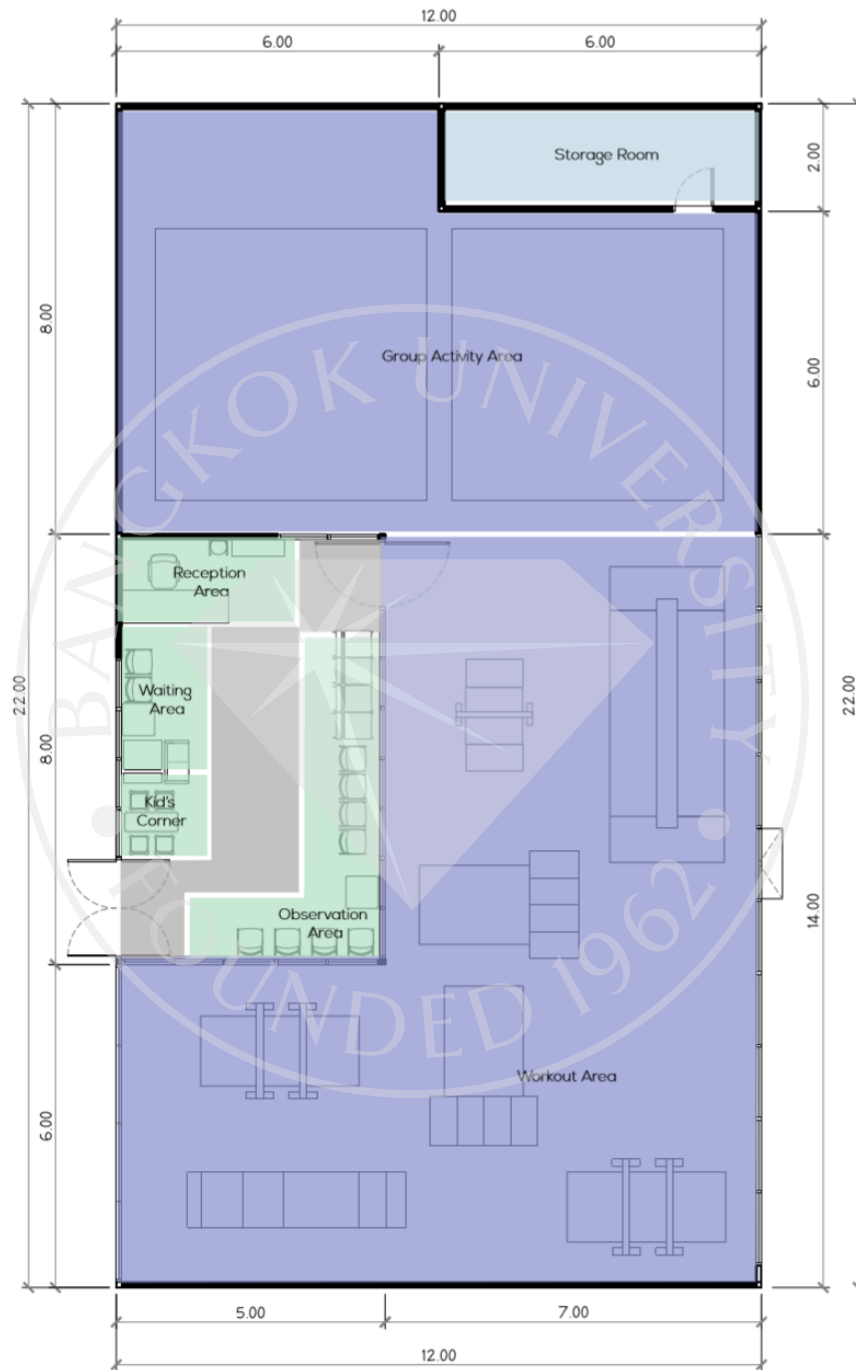
- ส่วนลานกิจกรรมกลุ่ม อยู่ใกล้กับทางเข้า-ออกพื้นที่ทำกิจกรรม ทำให้มีความสะดวกในการใช้งาน เมื่อเด็กเข้าร่วมกลุ่มในตอนเริ่มคลาสและก่อนจบคลาส

- ส่วนเครื่องเล่น พื้นที่จะอยู่ถัดจากงานกิจกรรมกลุ่ม มีการจัดวางภายในเหมาะสม และสะดวกในการใช้งานดี เครื่องเล่นไม่กีดขวางทางสัญจร และมีขนาดพื้นที่ที่เพียงพอในการทำกิจกรรม ถึงแม้จะมีขนาดเล็กกว่าสาขาอื่นๆ

4.4.4.3 พื้นที่เฉพาะเจ้าหน้าที่

- ห้องเก็บของ พื้นที่ถูกพื้นที่ทำกิจกรรมชั้นกลางระหว่างพื้นที่ส่วนรวม ทำให้การเดินทางไปยังพื้นที่ส่วนรวมเช่น พื้นที่ต้อนรับไม่สะดวก เวลาเจ้าหน้าที่ไปเก็บของและต้องเดินไปต้อนรับลูกค้า

ภาพที่ 4.46: แผนผังแสดงพื้นที่ใช้สอยภายใน เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขาแจ้งวัฒนะ

4.5 แนวทางการจัดการพื้นที่ใช้สอยภายในศูนย์พัฒนาเด็ก เดอะ ลิตเติล ยิม สาขา ทองหล่อ

4.5.1 เมทริกซ์องค์ประกอบการจัดพื้นที่และเมทริกซ์ความใกล้ชิดของพื้นที่ (Adjacency Matrix)

จากการสรุปผลการวิจัยการสำรวจการจัดพื้นที่ภายในศูนย์พัฒนาเด็ก เดอะ ลิตเติล ยิม สาขา ทองหล่อ ในเรื่องของประเภทพื้นที่ใช้สอยและการแบ่งสัดส่วนของพื้นที่ ผู้วิจัยได้ทำการสรุปลำดับความต้องการองค์ประกอบของพื้นที่ที่ให้ความสำคัญ และความสำคัญของตำแหน่งพื้นที่ที่ต้องใกล้ชิดกัน สรุปได้ดังนี้

4.5.1.1 พื้นที่ต้อนรับ มีความต้องการขนาดพื้นที่ปานกลาง เพื่อรับรองลูกค้า ต้องการบรรยากาศสูงเพื่อสร้างความประทับใจ ไม่จำเป็นต้องมีความปลอดภัยมากนัก ต้องมีความสะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อยดูสบายตา และไม่จำเป็นต้องมีความเป็นส่วนตัว

ตำแหน่งที่ควรอยู่ใกล้ ได้แก่ พื้นที่นั่งพักคอย พื้นที่นั่งดูกิจกรรม ส่วนเตรียมอาหาร และอ่างล้างมือ พื้นที่ทำกิจกรรมกลุ่ม และพื้นที่ทำงาน

4.5.1.2 พื้นที่นั่งพักคอย มีความต้องการขนาดพื้นที่สูง ต้องมีขนาดเพียงพอเพื่อให้ลูกค้านั่งรอ ต้องการบรรยากาศปานกลาง ต้องการความปลอดภัยต่ำ เพื่อสำหรับเด็ก ต้องการความสะอาดสูง ให้ดูสบายตา และต้องการความเป็นส่วนตัวเฉพาะบางส่วน

ตำแหน่งที่ควรอยู่ใกล้ ได้แก่ พื้นที่ต้อนรับ พื้นที่นั่งดูกิจกรรม ส่วนเตรียมอาหาร อ่างล้างมือ และมุมเล่นเด็ก

4.5.1.3 พื้นที่นั่งดูกิจกรรม มีความต้องการขนาดพื้นที่สูง ต้องมีขนาดเพียงพอสำหรับจำนวนผู้ปกครอง ต้องการบรรยากาศปานกลาง ต้องการความปลอดภัยต่ำ สำหรับเด็ก ต้องการความสะอาดสูง ให้ดูสบายตา และไม่ต้องการความเป็นส่วนตัวมากนัก

ตำแหน่งที่ควรอยู่ใกล้ ได้แก่ พื้นที่นั่งพักคอย พื้นที่ต้อนรับ มุมเล่นเด็ก ส่วนเตรียมอาหาร และอ่างล้างมือ พื้นที่ทำกิจกรรมกลุ่ม และพื้นที่เครื่องเล่น

4.5.1.4 มุมเล่นเด็ก มีความต้องการขนาดพื้นที่ปานกลาง ต้องการบรรยากาศปานกลาง สร้างความสนุกสนาน ต้องการความปลอดภัยต่ำ เพราะไม่มีอะไรอันตรายมาก ต้องการความสะอาดสูง เพราะเป็นพื้นที่ของเด็ก และไม่ต้องการความเป็นส่วนตัว

ตำแหน่งที่ควรอยู่ใกล้ ได้แก่ พื้นที่นั่งพักคอย พื้นที่นั่งดูกิจกรรม

4.5.1.5 ส่วนเตรียมอาหารและอ่างล้างมือ มีความต้องการขนาดพื้นที่ปานกลาง ต้องการบรรยากาศปานกลาง ไม่ต้องการความปลอดภัย ต้องการความสะอาดสูง และไม่ต้องการความเป็นส่วนตัว

ตำแหน่งที่ควรอยู่ใกล้ ได้แก่ พื้นที่ต้อนรับ พื้นที่นั่งคอย พื้นที่ทำกิจกรรมกลุ่ม และพื้นที่เครื่องเล่น

4.5.1.6 พื้นที่ทำกิจกรรมกลุ่ม มีความต้องการขนาดพื้นที่สูง เพราะเป็นส่วนพื้นที่หลัก ต้องการบรรยากาศสูง ต้องการความปลอดภัยสูง เวลาเด็กทำกิจกรรม ต้องการความสะอาดสูง และไม่จำเป็นต้องมีความเป็นส่วนตัว

ตำแหน่งที่ควรอยู่ใกล้ ได้แก่ พื้นที่เครื่องเล่น พื้นที่ต้อนรับ พื้นที่นั่งดูกิจกรรม ส่วนเตรียมอาหาร อ่างล้างมือ พื้นที่ทำงาน พื้นที่พักผ่อนและรับประทานอาหารเจ้าหน้าที่ และห้องเก็บของ

4.5.1.7 พื้นที่เครื่องเล่น มีความต้องการขนาดพื้นที่สูง เพราะเป็นส่วนพื้นที่หลัก ต้องการบรรยากาศสูง ต้องการความปลอดภัยสูง เวลาเด็กทำกิจกรรม ต้องการความสะอาดสูง และไม่จำเป็นต้องมีความเป็นส่วนตัว

ตำแหน่งที่ควรอยู่ใกล้ ได้แก่ พื้นที่ทำกิจกรรมกลุ่ม ส่วนเตรียมอาหารและอ่างล้างมือ พื้นที่นั่งดูกิจกรรม พื้นที่ทำงาน พื้นที่พักผ่อนและรับประทานอาหารเจ้าหน้าที่ และห้องเก็บของ

4.5.1.8 พื้นที่พักผ่อนและรับประทานอาหารของเจ้าหน้าที่ มีความต้องการขนาดพื้นที่ปานกลาง เพียงพอสำหรับจำนวนเจ้าหน้าที่ทั้งหมด ต้องการบรรยากาศปานกลาง ไม่ต้องการเรื่องความปลอดภัย ต้องการความสะอาดปานกลาง และต้องการความเป็นส่วนตัวสูง

ตำแหน่งที่ควรอยู่ใกล้ ได้แก่ พื้นที่เตรียมอาหารเจ้าหน้าที่ พื้นที่ทำงาน พื้นที่ทำกิจกรรมกลุ่ม และพื้นที่เครื่องเล่น

4.5.1.9 พื้นที่เตรียมอาหารเจ้าหน้าที่ มีความต้องการขนาดพื้นที่ต่ำ ต้องการบรรยากาศปานกลาง ต้องการความสะอาดและความปลอดภัยสูง และไม่จำเป็นต้องมีความเป็นส่วนตัว

ตำแหน่งที่ควรอยู่ใกล้ ได้แก่ พื้นที่พักผ่อนและรับประทานอาหารของเจ้าหน้าที่

4.5.1.10 ห้องทำงานผู้บริหาร มีความต้องการขนาดพื้นที่ปานกลาง ต้องบรรยากาศปานกลาง ไม่ต้องการเรื่องความปลอดภัย ต้องการความสะอาดปานกลาง ต้องการความเป็นส่วนตัวสูง เพื่อมีสมาธิ และสร้างประสิทธิภาพในการทำงาน

ตำแหน่งที่ควรอยู่ใกล้ ได้แก่ พื้นที่ทำงาน

4.5.1.11 ห้องเก็บของ มีความต้องการขนาดพื้นที่ต่ำ ไม่จำเป็นต้องมีบรรยากาศ ไม่ต้องการเรื่องความปลอดภัย ต้องการความสะอาดปานกลาง และไม่จำเป็นต้องมีความเป็นส่วนตัว

ตำแหน่งที่ควรอยู่ใกล้ ได้แก่ พื้นที่ทำกิจกรรมกลุ่ม และพื้นที่เครื่องเล่น

ภาพที่ 4.47: แสดงเมทริกซ์องค์ประกอบการจัดพื้นที่และเมทริกซ์ความใกล้ชิดของพื้นที่

พื้นที่	ขนาดพื้นที่	บรรยากาศ	ความปลอดภัย	ความสะดวก	ความส่วนตัว
พื้นที่ต้อนรับ	M	H	N	H	N
พื้นที่นั่งพักคอย	H	M	L	H	L
พื้นที่นั่งดูกิจกรรม	H	M	L	H	N
มุมเล่นเด็ก	M	M	H	H	N
ส่วนเตรียมอาหารและอ่างล้างมือ	L	M	N	H	N
พื้นที่ทำกิจกรรมกลุ่ม	H	H	H	H	N
พื้นที่เครื่องเล่น	H	H	H	H	N
พื้นที่ทำงาน	M	M	N	M	H
พื้นที่พักผ่อนและรับประทานอาหารเจ้าหน้าที่	M	M	N	M	H
ส่วนเตรียมอาหารเจ้าหน้าที่	L	M	H	H	N
ห้องทำงานผู้บริหาร	M	M	N	M	H
ห้องเก็บของ	L	N	N	M	N

<p>ความสำคัญของความเชื่อมโยงในการใช้งาน</p> <ul style="list-style-type: none"> ● = พื้นที่ต้องเชื่อมต่อกันโดยตรง ○ = พื้นที่ต้องอยู่ติดกัน ◦ = พื้นที่อยู่ใกล้กันจะทำให้สะดวกขึ้น × = พื้นที่ไม่จำเป็นต้องใกล้กัน - = พื้นที่ไม่เกี่ยวข้องกัน 	<p>ระดับความต้องการ</p> <p>H = HIGH</p> <p>M = MEDIUM</p> <p>L = LOW</p>
--	--

4.5.2 ขนาดพื้นที่ (Area Requirement)

จากการสรุปผลการวิจัยในเรื่องขนาดของพื้นที่ใช้งาน โดยคำนึงถึงการใช้สอย ผู้วิจัยสามารถสรุปขนาดพื้นที่ ได้ดังตารางด้านล่างนี้

ตารางที่ 4.2: ตารางปรับขนาดพื้นที่ใหม่ของ เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ

พื้นที่	ขนาดพื้นที่เดิม (ตร.ม.)	คิดเป็นร้อยละ	ขนาดพื้นที่ใหม่ (ตร.ม.)	คิดเป็นร้อยละ
พื้นที่ส่วนรวม	46	14%	90	28%
1. พื้นที่ต้อนรับ	7		12	
2. พื้นที่นั่งพักคอย	16		21	
3. พื้นที่นั่งดูกิจกรรม	7		24	
4. มุมเล่นเด็ก	3.5		15	
5. ส่วนเตรียมอาหาร	ไม่มี		8	
6. ทางเดิน	12.5		10	
พื้นที่ทำกิจกรรม	266.5	82%	200	62%
7. ลานทำกิจกรรมกลุ่ม	71.5		56	

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.2 (ต่อ): ตารางปรับขนาดพื้นที่ใหม่ของ เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ

พื้นที่	ขนาดพื้นที่ เดิม (ตร.ม.)	คิดเป็น ร้อยละ	ขนาดพื้นที่ ใหม่ (ตร.ม.)	คิดเป็น ร้อยละ
8. ลานเครื่องเล่น	195		144	
พื้นที่สำหรับเจ้าหน้าที่	12.5	4%	35	10%
9. พื้นที่ทำงาน	ไม่มี		9	
10. ห้องผู้บริหาร	8.5		6	
11. พื้นที่พักผ่อน และ พื้นที่รับประทานอาหาร	ไม่มี		7	
12. ส่วนเตรียมอาหาร เจ้าหน้าที่	4		3	
13. ห้องเก็บของ	ไม่มี		10	
รวมพื้นที่ทั้งหมด	325	100%	325	100%

4.5.3 แผนภาพความสัมพันธ์ของพื้นที่ใช้สอย (Relationship Diagram)

จากการสรุปผลการวิจัยในเรื่องการเชื่อมโยงและความสำคัญของแต่ละพื้นที่ใช้สอย ผู้วิจัยสามารถสรุปเรื่องความสัมพันธ์ของพื้นที่ใช้สอยได้ว่า เมื่อเข้าถึงพื้นที่ภายใน พื้นที่ส่วนแรกที่ต้องเข้าถึงคือ พื้นที่ส่วนต้อนรับ ซึ่งเป็นพื้นที่สาธารณะส่วนรวมที่ทุกคนสามารถใช้งานพื้นที่ส่วนนี้ได้ เป็นจุดศูนย์กลางที่จะเชื่อมต่อไปยังพื้นที่ส่วนอื่นๆ ที่ถัดมาจะแยกก็เป็น 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 พื้นที่ส่วนรวม เมื่อเข้าถึงพื้นที่ต้อนรับแล้ว จะเชื่อมต่อไปยังพื้นที่นั่งดูกิจกรรม พื้นที่นั่งพักคอย และมุมเล่นเด็กได้โดยตรง ส่วนอีกด้านจะเชื่อมต่อไปยังส่วนเตรียมอาหารและอ่างล้างมือ พื้นที่ส่วนรวมนี้จะสามารถเชื่อมต่อไปยังพื้นที่ทำกิจกรรมและพื้นที่สำหรับเจ้าหน้าที่ได้สะดวก

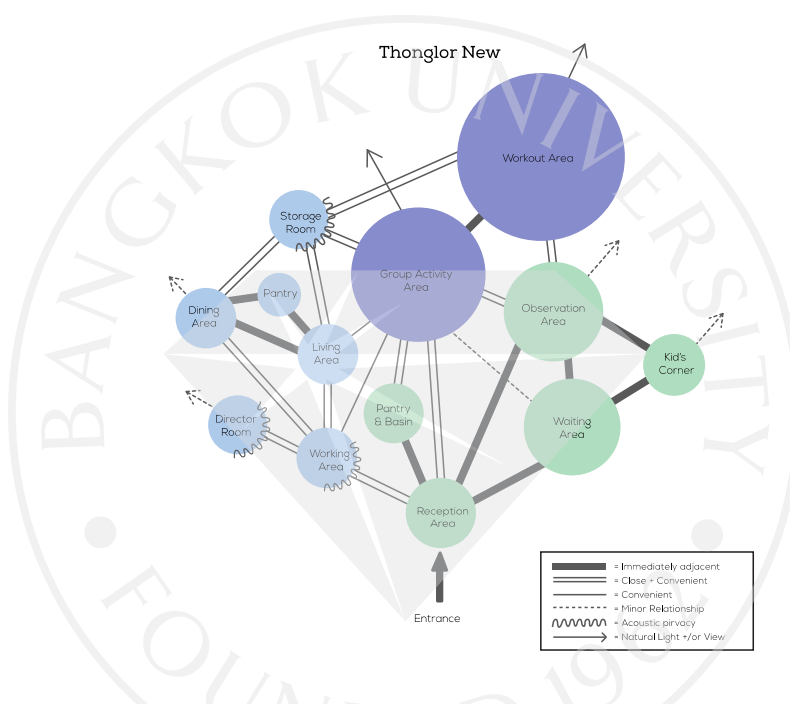
ส่วนที่ 2 พื้นที่ทำกิจกรรม จะกั้นพื้นที่แยกจากพื้นที่ส่วนรวม เมื่อเข้าถึงพื้นที่ต้อนรับแล้ว จะสามารถเชื่อมต่อไปยังพื้นที่ทำกิจกรรมกลุ่มได้สะดวก และพื้นที่เครื่องเล่นและห้องเก็บของได้

ส่วนที่ 3 พื้นที่สำหรับเจ้าหน้าที่ จะกั้นพื้นที่แยกจากพื้นที่ส่วนรวม เมื่อเข้าถึงพื้นที่ต้อนรับแล้ว จะสามารถเชื่อมต่อไปยังพื้นที่ทำงานได้สะดวก และสามารถเชื่อมต่อไปยังห้องทำงานผู้บริหารได้ ส่วนอีกด้านจะเชื่อมต่อไปยังพื้นที่พักผ่อน พื้นที่รับประทานอาหาร และส่วนเตรียมอาหาร

และสามารถเชื่อมต่อไปยังห้องเก็บของได้ โดยห้องเก็บของจะสามารถเชื่อมต่อไปยังพื้นที่ทำกิจกรรมกลุ่มได้

รูปแบบความสัมพันธ์ของพื้นที่จะช่วยอำนวยความสะดวกในการใช้งาน อย่างเต็มศักยภาพ และเพิ่มประสิทธิภาพการใช้งานพื้นที่ได้อย่างสูงสุด สำหรับศูนย์พัฒนาเด็ก เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ

ภาพที่ 4.48: แผนผังภาพแสดงความสัมพันธ์ของพื้นที่ใช้สอยภายใน เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ

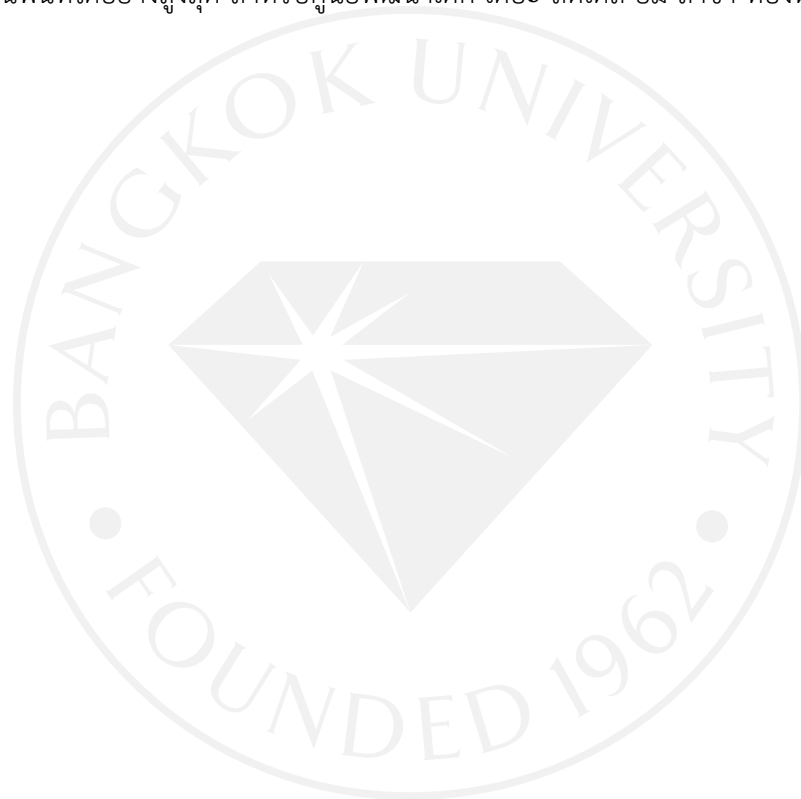
4.5.4 การจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอย (Zoning Diagram)

จากการสรุปผลการวิจัยในเรื่องขนาดพื้นที่ การจัดวางภายใน ตำแหน่งที่ตั้ง และทาง-เข้าออกพื้นที่ ผู้วิจัยสามารถสรุปแนวทางการจัดผังพื้นที่ใช้สอย ของเดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ โดยแบ่งพื้นที่ออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

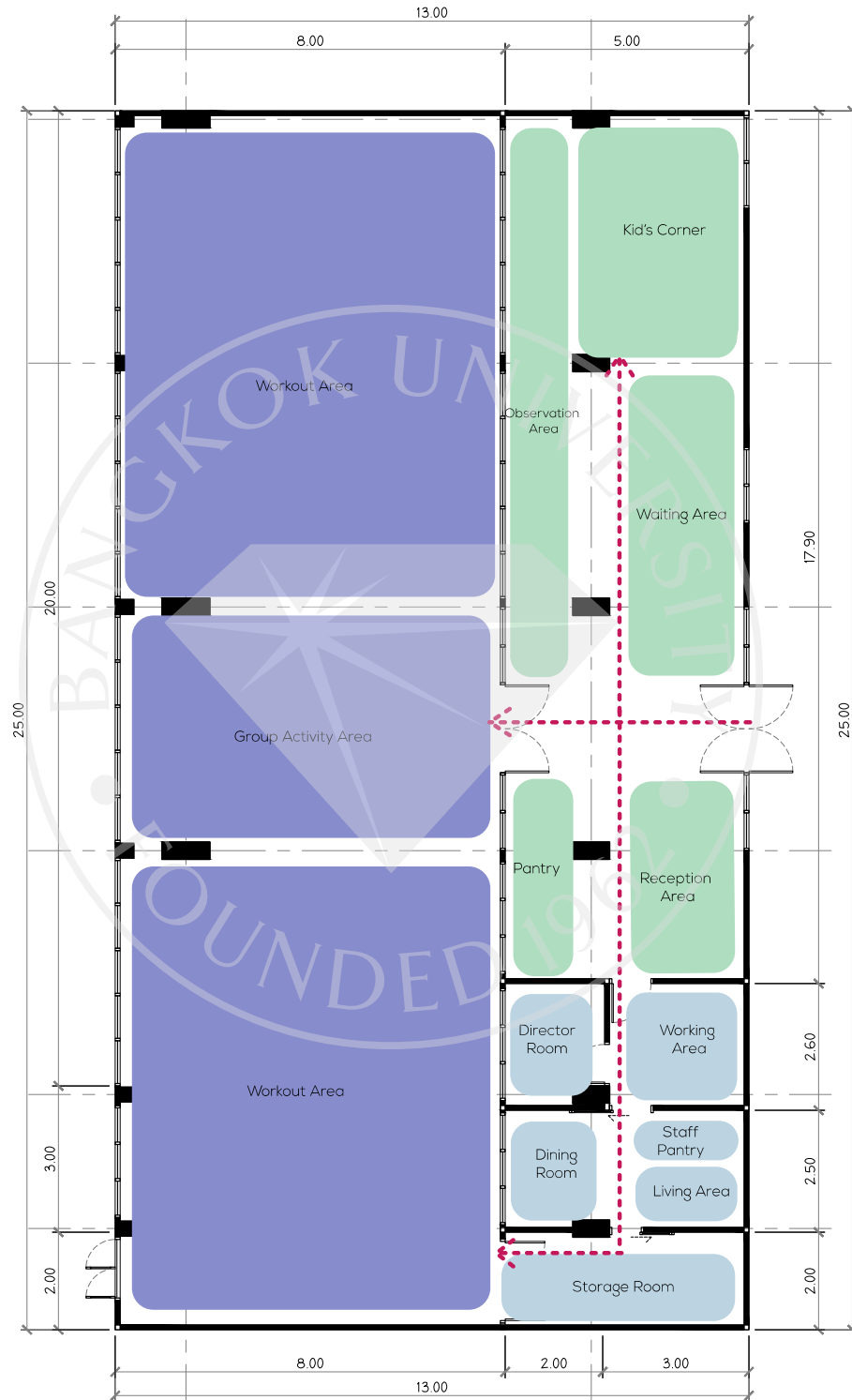
ส่วนที่ 1 พื้นที่ส่วนรวม พื้นที่ส่วนนี้ถูกแบ่งออกเป็น 2 ผัง ผังแรกเป็นพื้นที่ต้อนรับ ซึ่งอยู่ใกล้ทาง-เข้าออกพื้นที่ เป็นศูนย์กลางของพื้นที่ทั้งหมด สามารถเข้าถึงพื้นที่ทำกิจกรรมและพื้นที่สำหรับเจ้าหน้าที่ได้ และส่วนเตรียมอาหาร พร้อมอ่างล้างมือ ที่อยู่ใกล้ทางเข้า-ออกพื้นที่ทำกิจกรรม อีกผังจะเป็นพื้นที่นั่งพักคอย ซึ่งอยู่ใกล้กับทางเข้า-ออกพื้นที่เช่นกัน พื้นที่นั่งดูกิจกรรมที่สามารถมองเห็นพื้นที่ทำกิจกรรมได้ และมุมเล่นเด็กที่อยู่ใกล้กับพื้นที่นั่งพักคอย

ส่วนที่ 2 พื้นที่สำหรับเจ้าหน้าที่ สามารถเข้าถึงพื้นที่จากพื้นที่ต้อนรับ เข้าถึงพื้นที่ทำงานเป็นส่วนแรก และห้องบริหารที่สามารถมองเห็นพื้นที่ทำกิจกรรมได้ ถัดไปเป็น พื้นที่พักผ่อน พื้นที่รับประทานอาหาร ส่วนเตรียมอาหาร ที่สามารถเข้าถึงห้องเก็บของ และไปยังพื้นที่ทำกิจกรรมได้

ส่วนที่ 3 พื้นที่ทำกิจกรรม สามารถเข้าถึงพื้นที่ได้ 2 ทาง ได้แก่ จากพื้นที่ต้อนรับ และจากห้องเก็บของ พื้นที่ส่วนนี้จะมีพื้นที่ทำกิจกรรมกลุ่ม และพื้นที่เครื่องเล่น พื้นที่ทั้ง 3 ส่วนนี้จะมี ความสูงพื้นถึงเพดาน อย่างต่ำ 3 เมตร โดยรูปแบบการจัดวางพื้นที่ใช้สอยนี้ จะช่วยอำนวยความสะดวกในการใช้งาน สามารถใช้พื้นที่ได้อย่างเต็มศักยภาพ และเพิ่มประสิทธิภาพการใช้งานพื้นที่ได้อย่างสูงสุด สำหรับศูนย์พัฒนาเด็ก เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ

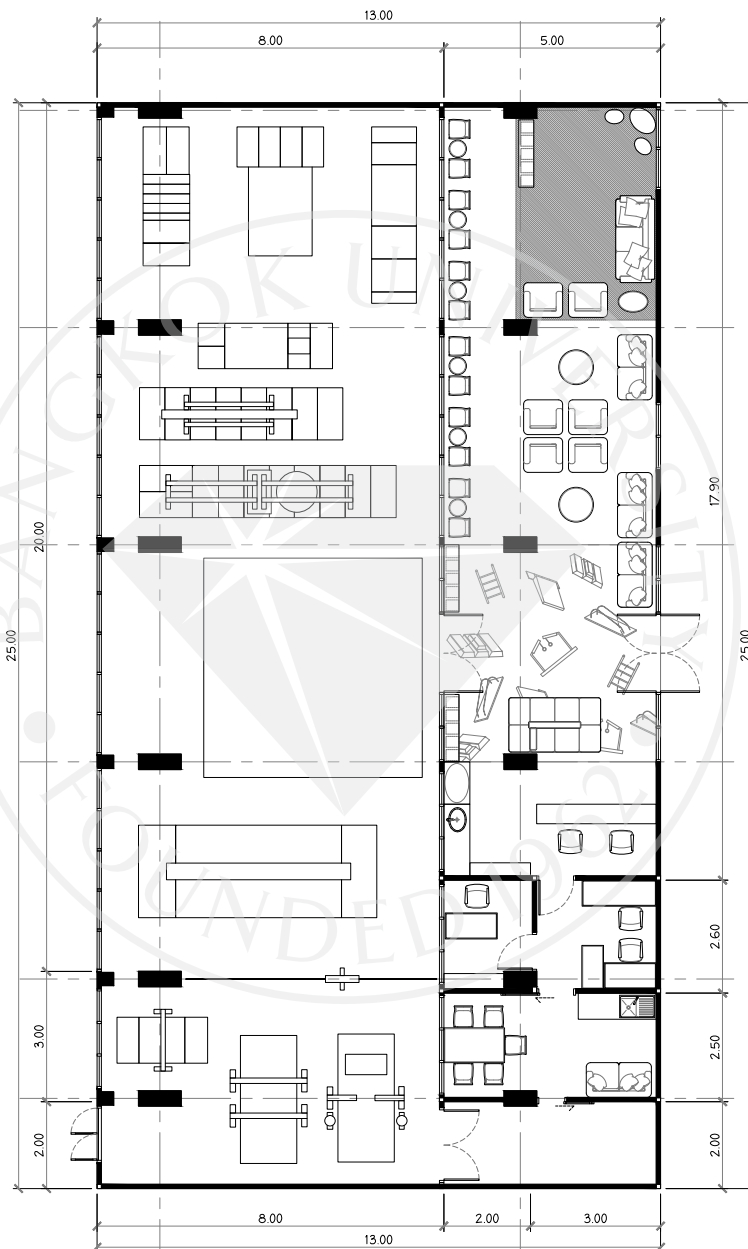

ภาพที่ 4.49: แผนผังแสดงการจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอยภายในเดอะ ลิตเติ้ล อิม สาขา ทองหล่อ

4.5.5 Schematic Design Floor Plan

ภาพที่ 4.50: รูปแบบแปลนนำเสนอแนวทางการจัดพื้นที่ภายในเดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ

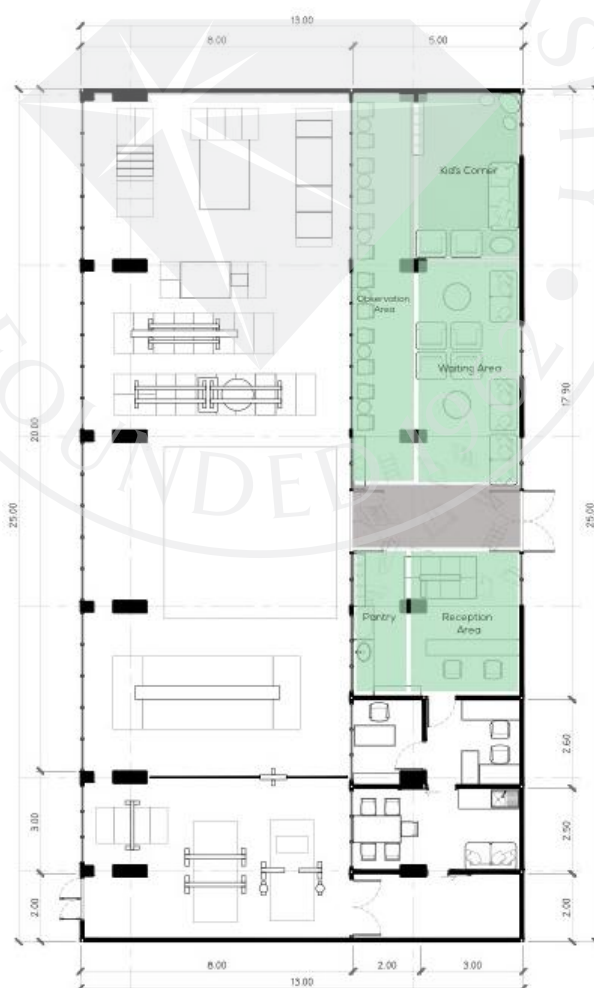
ALTERNATIVE 1
LITTLE GYM
THONGLOR
FLOOR PLAN

จากการสรุปผลการวิจัยในเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวก เฟอร์นิเจอร์ วัสดุตกแต่งภายในพื้นที่ ผู้วิจัยสามารถสรุปแนวทางการจัดเฟอร์นิเจอร์ วัสดุตกแต่ง และสิ่งอำนวยความสะดวก ของพื้นที่เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ ได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 พื้นที่ส่วนรวม วัสดุตกแต่ง พื้นเป็นกระเบื้องยางลายไม้ ผนังเป็นวอลเปเปอร์ ลายการ์ตูน สลับกับกระจกใส เพดานเป็นยิปซัมฉาบเรียบ ประตูเป็นบานสวิงคู่ 180 องศา การจัดพื้นที่โดยเน้นความสะดวกสบายของลูกค้าเป็นหลัก มีความโปร่งโล่งสบาย และไม่อึดอัด อีกทั้งสามารถมองเห็นบรรยากาศการทำกิจกรรมได้จากด้านนอก รวมทั้งการให้ความสำคัญของพื้นที่นั่งดู กิจกรรม มีขนาดพื้นที่มากกว่าส่วนอื่น เพื่อให้ผู้ปกครองสามารถมองเห็นเด็กได้ตลอดเวลาอย่าง ใกล้ชิด

ภาพที่ 4.51: การจัดพื้นที่ใช้สอยของพื้นที่ส่วนรวม

- ทางเดิน ประกอบด้วย ตู้วางรองเท้าอยู่บริเวณทางเข้าพื้นที่ทำกิจกรรม สำหรับเด็กวางรองเท้าก่อนเข้าไปทำกิจกรรม การจัดพื้นที่ทางเดินเป็นเส้นตรงจากทางเข้า-ออกพื้นที่ไปยังพื้นที่ทำกิจกรรม จะทำให้สะดวกในการสัญจร เป็นเส้นทางที่สามารถเชื่อมไปยังพื้นที่ส่วนรวม และพื้นที่ส่วนอื่นได้

- พื้นที่ต้อนรับ ประกอบด้วย เคาน์เตอร์ต้อนรับสำหรับนั่งได้ 2 คน และโซฟาสำหรับนั่งรอสำหรับนั่งได้ 8 คน การจัดพื้นที่ต้อนรับเพื่อให้เจ้าหน้าที่สามารถทำงานได้สะดวก และมีพื้นที่เพียงพอสำหรับรับรองลูกค้าเมื่อเข้ามาสอบถาม และมีที่นั่งเพียงพอสำหรับนั่งรอชั่วคราว

- พื้นที่นั่งพักคอย/พื้นที่จัดปาร์ตี้วันเกิด ประกอบด้วย ชุดโซฟานั่งสบายสามารถนั่งได้ 10 คน สำหรับรับรองผู้ปกครองที่นั่งรอเด็กทำกิจกรรม โดยพื้นที่ส่วนนี้สามารถเป็นพื้นที่เอนกประสงค์ จัดปาร์ตี้วันเกิดได้ ประกอบด้วย ชุดโต๊ะเก้าอี้เด็ก 8 ที่นั่ง จำนวน 2 ชุด และโต๊ะวางอาหารและขนม การจัดพื้นที่เพื่อมีความยืดหยุ่นในการใช้งาน โดยการเลือกเฟอร์นิเจอร์ที่สามารถเคลื่อนย้ายได้สะดวก และสามารถปรับเปลี่ยนพื้นที่ได้ง่าย รวมทั้งเฟอร์นิเจอร์ที่เลือกใช้เน้นความสะดวกสบาย เพื่อเหมาะสมกับการนั่งรอเป็นระยะเวลานานๆ

ภาพที่ 4.52: การปรับเปลี่ยนพื้นที่เอนกประสงค์ของพื้นที่นั่งพักคอย เป็นพื้นที่จัดงานปาร์ตี้

- พื้นที่นั่งดูกิจกรรม ประกอบด้วย ชุดโต๊ะเก้าอี้ หันหน้าไปยังพื้นที่ทำกิจกรรม จำนวน 6 ชุด สามารถนั่งได้ 12 คน สำหรับรับรองผู้ปกครองที่นำเด็กทำกิจกรรม การจัดพื้นที่เพื่ออำนวยความสะดวกผู้ปกครองสามารถที่จะคอยสอดส่องดูแลลูกได้อย่างใกล้ชิด และสามารถมองเห็นพื้นที่ทำกิจกรรมได้ทั่วถึงทุกส่วน ด้วยพื้นที่เป็นแนวยาวขนานกับพื้นที่ทำกิจกรรม และเลือกใช้เฟอร์นิเจอร์ที่สามารถนั่งดูและนั่งคุยได้ เหมาะสมกับการใช้งาน

- มุมเล่นเด็ก ประกอบด้วย ชุดโซฟานั่งสบาย 1 ชุด สำหรับผู้ปกครองนั่งดูแลเด็กเล่นของเล่น และลานของเล่น ชั้นวางหนังสือ การจัดพื้นที่เพื่ออำนวยความสะดวกผู้ปกครองในการดูแลเด็กขณะเล่นของเล่นได้อย่างใกล้ชิด เพื่อความปลอดภัยของเด็ก รวมทั้งการตกแต่งให้ดูสนุกสนานและมีสีสันเหมาะสมกับพื้นที่สำหรับเด็ก

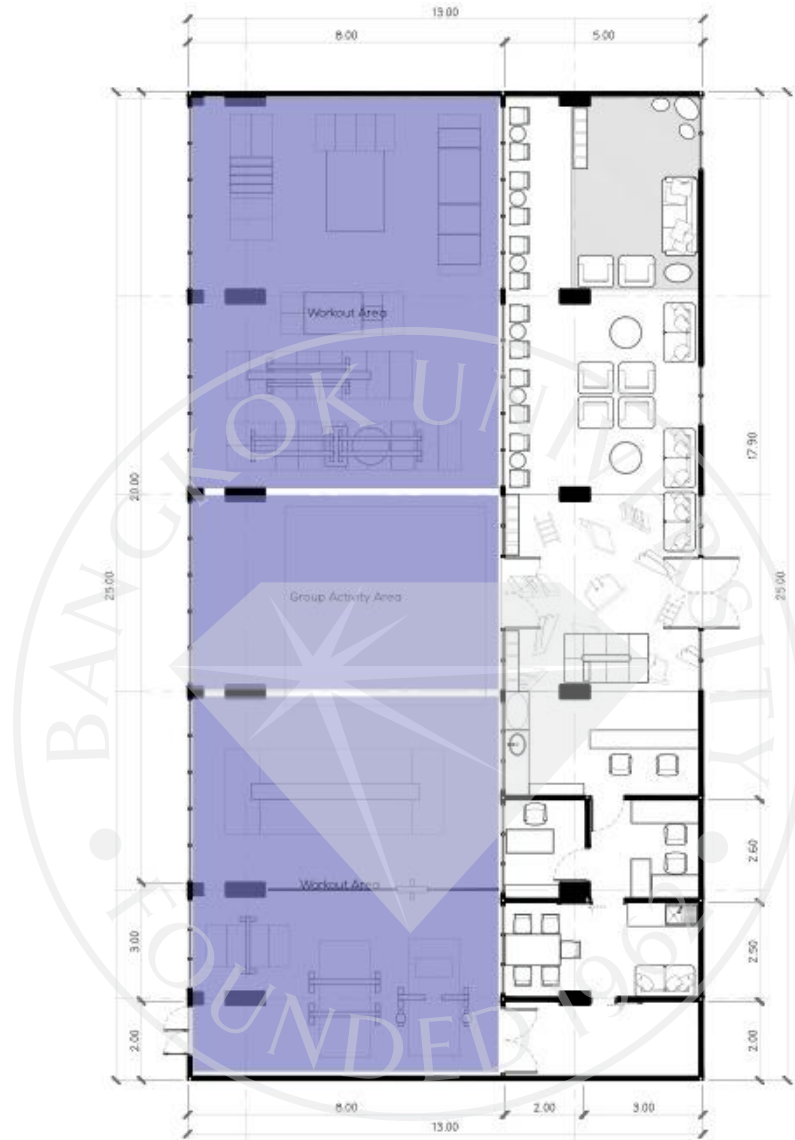
- ส่วนเตรียมอาหาร ประกอบด้วย เคาท์เตอร์เตรียมอาหาร อ่างล้างมือ ไมโครเวฟ ตู้เย็น อาหาร ขนม และเครื่องชงกาแฟ สำหรับรับรองลูกค้าทานของว่างระหว่างรอ และที่เปลี่ยนผ้าอ้อมสำหรับเด็ก การจัดพื้นที่เพื่ออำนวยความสะดวกสำหรับผู้ปกครองที่รอเด็กทำกิจกรรม

ส่วนที่ 2 พื้นที่ทำกิจกรรม วัสดุตกแต่ง พื้นเป็นโพลียูรีเทน ผนังเป็นวอลเปเปอร์ลายการ์ตูน เพดานเปลือยฝ้าทาสีเรียบร้อย ประตูเป็นบานสวิง ด้านจับอยู่สูงพื้นมือเด็ก ไม่สามารถเปิดเองได้ การจัดพื้นที่เน้นส่งเสริมการเรียนรู้ และกระตุ้นความสนใจเด็กเป็นหลัก มีพื้นที่เพียงพอในการทำกิจกรรม ตกแต่งพื้นที่มีสีสันและดูสนุกสนาน เพื่อให้เด็กรู้สึกอยากจะทำกิจกรรมและเพลิดเพลินกับการเรียน รวมถึงเน้นเรื่องความปลอดภัยของอุปกรณ์เครื่องเล่น และรูปแบบการจัดพื้นที่จะต้องมีการป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นกับเด็กได้

- พื้นที่ทำกิจกรรมกลุ่ม ประกอบด้วย เบาะขนาดใหญ่ เสวทุกเสว กั้นด้วยเบาะกันกระแทก พื้นที่ส่วนนี้จะต้องคำนึงถึงความปลอดภัยเป็นหลัก โดยเริ่มคลาสและก่อนเลิกคลาส เจ้าหน้าที่จะให้เด็กทุกคนรวมตัวกับที่พื้นที่ทำกิจกรรมกลุ่มก่อนเป็นอันดับแรก พื้นที่ส่วนนี้จึงจะเข้าถึงจากพื้นที่ส่วนรวมเป็นส่วนแรก

- พื้นที่เครื่องเล่น ประกอบด้วย เครื่องเล่น จำนวน 10 เครื่องเล่น พื้นที่ส่วนนี้จะต้องคำนึงถึงความปลอดภัยเป็นหลัก การจัดพื้นที่โดยวางเครื่องเล่นที่อยู่ในระยะเดินได้สะดวก มีการจัดตำแหน่งตามประเภทของเครื่องเล่น เพื่ออำนวยความสะดวกในการสอน

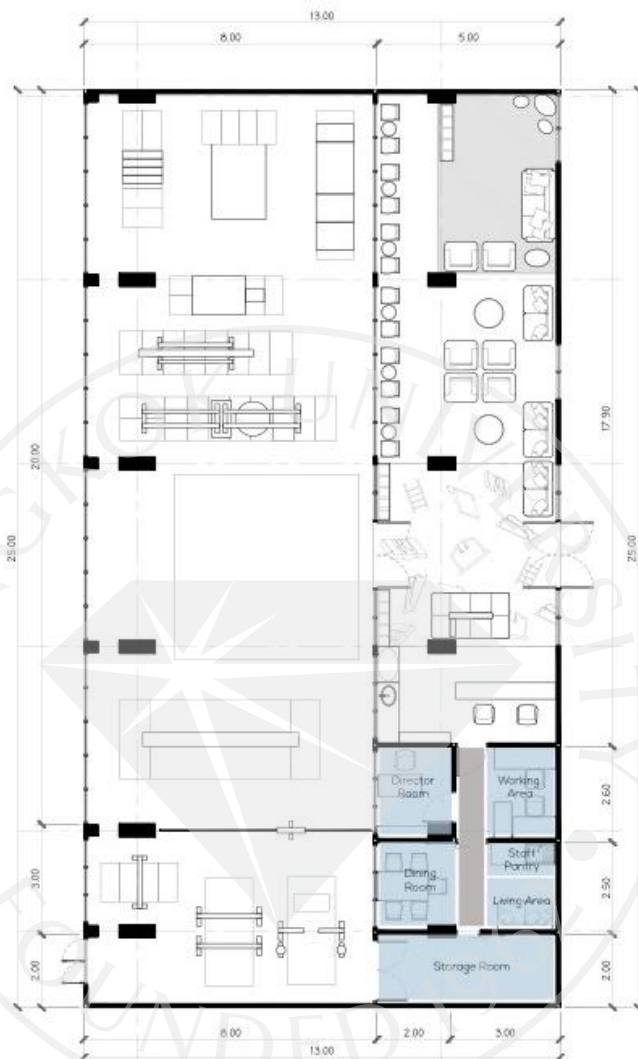
ภาพที่ 4.53: การจัดพื้นที่ใช้สอยของพื้นที่ทำกิจกรรม

ส่วนที่ 3 พื้นที่สำหรับเจ้าหน้าที่ วัสดุตกแต่งเป็น พื้นกระเบื้องยาง ผนังทาสีเรียบ เพดานเป็นยิปซัมฉาบเรียบ ประตูบานสวิง และประตูบานเลื่อน การจัดพื้นที่โดยเน้นความเป็นส่วนตัว เพื่อเพิ่มสมาธิและประสิทธิภาพการทำงานเป็นหลัก เพื่อให้พนักงานและผู้บริหารสามารถทำงานได้ โดยไม่ถูกรบกวนจากสิ่งแวดล้อมภายนอก และพื้นที่อำนวยความสะดวกในการพักผ่อน เพื่อผ่อนคลายความเครียดและความเหนื่อยล้าจากการทำงาน

- พื้นที่ทำงาน ประกอบด้วย ชุดโต๊ะเก้าอี้ทำงาน 2 ชุด สำหรับนั่งทำงานได้ 2 คน การจัดพื้นที่โดยวางตำแหน่งใกล้กับพื้นที่ต้อนรับ เพื่อความสะดวกในการใช้งาน เวลาเจ้าหน้าที่ทำงานและเดินออกมาต้อนรับลูกค้า
- ห้องผู้บริหาร ประกอบด้วย ชุดโต๊ะเก้าอี้ทำงาน 1 ชุด สำหรับผู้บริหารนั่งทำงาน การจัดพื้นที่โดยวางตำแหน่งไว้ใกล้พื้นที่ทำงานและพื้นที่ต้อนรับ เพื่อความสะดวกของผู้บริหารในการคุยกับเจ้าหน้าที่ และเดินออกไปต้อนรับลูกค้า
- พื้นที่พักผ่อน ประกอบด้วย ชุดโซฟา 1 ชุด สำหรับใช้นั่งและนอนพักผ่อน ระหว่างไม่มีคลาส การจัดพื้นที่เพื่อเป็นส่วนส่วนตัวของเจ้าหน้าที่ ที่ต้องการพักผ่อนซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน
- พื้นที่รับประทานอาหาร ประกอบด้วย ชุดโต๊ะเก้าอี้ 5 ที่นั่ง สำหรับเจ้าหน้าที่รับประทานอาหารร่วมกันช่วงพักกลางวัน โดยมีจำนวนที่นั่งเพียงพอสำหรับเจ้าหน้าที่ทุกคน
- ส่วนเตรียมอาหาร ประกอบด้วย เคาน์เตอร์เตรียมอาหาร ซิงค์ ตู้เย็น และไมโครเวฟ การจัดพื้นที่เพื่ออำนวยความสะดวกในการทำอาหารในช่วงพักกลางวัน
- ห้องเก็บของ สำหรับเก็บอุปกรณ์เครื่องเล่นที่ไม่ได้ใช้ และเก็บเอกสารต่างๆ

ภาพที่ 4.54: การจัดพื้นที่ใช้สอยของพื้นที่สำหรับเจ้าหน้าที่

โดยรูปแบบการจัดวางเฟอร์นิเจอร์ วัสดุตกแต่ง และสิ่งอำนวยความสะดวกนี้จะช่วยอำนวยความสะดวกในการใช้งาน สามารถใช้พื้นที่ได้อย่างเต็มศักยภาพ และเพิ่มประสิทธิภาพการใช้งานพื้นที่ได้อย่างสูงสุด สำหรับศูนย์พัฒนาเด็ก เตอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ

4.5.6 การตกแต่งบรรยากาศภายในพื้นที่ (Environment Conceptual Design)

จากการสรุปผลการวิจัยในเรื่องบรรยากาศและสภาพแวดล้อมภายในพื้นที่ ผู้วิจัยสามารถสรุปแนวทางการจัดบรรยากาศภายในพื้นที่เตอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ ได้ดังนี้

4.5.6.1 พื้นที่ส่วนรวม จัดบรรยากาศภายใต้หลักการ มีส่วนร่วมอย่างใกล้ชิด และสะดวกสบาย ซึ่ง เป็นการจัดสภาพแวดล้อมเน้นอำนวยความสะดวกสบายให้ผู้ปกครอง และสามารถ

มองเห็นการเคลื่อนไหวของลูกขณะทำกิจกรรมได้ตลอดเวลาอย่างใกล้ชิด เหมือนกับผู้ปกครองทำกิจกรรมกับเด็กด้วยกัน

4.5.6.2 พื้นที่ทำกิจกรรม จัดบรรยากาศภายใต้หลักการ สนุก สะอาด และปลอดภัย ซึ่งการจัดสภาพแวดล้อมเน้นส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กให้เกิดความสนุกสนาน แต่ยังคงคำนึงถึงความสะอาดและความปลอดภัยของพื้นที่ใช้งานและอุปกรณ์ต่างๆเป็นสำคัญ

4.5.6.3 พื้นที่สำหรับเจ้าหน้าที่ จัดบรรยากาศภายใต้หลักการ สงบ ผ่อนคลาย และเป็นส่วนตัว ซึ่งการจัดสภาพแวดล้อมเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานให้กับเจ้าหน้าที่และผู้บริหาร โดยเน้นความสงบ เพื่อเพิ่มสมาธิในการทำงาน เน้นความผ่อนคลาย ระหว่างทำงาน และเน้นความเป็นส่วนตัวของพื้นที่

บทที่ 5
สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้ ผู้วิจัยได้สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาการจัดการพื้นที่ในศูนย์พัฒนาเด็ก เตอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ ให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับการใช้งานพื้นที่ ตามวัตถุประสงค์การวิจัยในประเด็นสุดท้าย และกล่าวถึงข้อจำกัดที่พบจากการศึกษาในงานวิจัย รวมถึงข้อเสนอแนะทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการสรุปผลการวิจัยในครั้งนี้ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ผลการศึกษาประเด็นที่ 1

วัตถุประสงค์การวิจัย คือ ศึกษาลักษณะการจัดพื้นที่ทางกายภาพของศูนย์ เตอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ สาขาเอ็มโพเรียม สาขาบางนา และสาขาแจ้งวัฒนะ ตามแนวคิดการประเมินพื้นที่หลังการใช้งาน (POE) เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบความเหมาะสมของการจัดพื้นที่การใช้งานแต่ละสาขา จากการวิเคราะห์พื้นที่ของ 4 กรณีศึกษา ได้แก่ เตอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ สาขาบางนา สาขาเอ็มโพเรียม และสาขาแจ้งวัฒนะ สามารถสรุปผลการประเมินพื้นที่หลังการใช้งานได้ตามตารางดังนี้

ตารางที่ 5.1: ตารางการประเมินพื้นที่หลังการใช้งาน ของเตอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ เอ็มโพเรียม บางนา และแจ้งวัฒนะ

สาขา	พื้นที่	ความเพียงพอและความเหมาะสม							
		ตำแหน่งพื้นที่	การจัดวางภายใน	ขนาดพื้นที่	ความสูงพื้นเพดาน	ทางเข้า-ออก	วัสดุการตกแต่ง	เฟอร์นิเจอร์เครื่องใช้	บรรยากาศ
ทองหล่อ	พื้นที่ส่วนรวม	X	X	X	✓	✓	✓	X	✓
	พื้นที่ทำกิจกรรม	✓	✓	✓	X	✓	X	✓	✓
	พื้นที่เจ้าหน้าที่	X	✓	X	✓	✓	✓	✓	X

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 5.1 (ต่อ): ตารางการประเมินพื้นที่หลังการใช้งาน ของเดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ
เอ็มโพเรียม บางนา และแจ้งวัฒนะ

สาขา	พื้นที่	ความเพียงพอและความเหมาะสม							
		ตำแหน่ง พื้นที่	การจัด วาง ภายใน	ขนาด พื้นที่	ความ สูงพื้น- เพดาน	ทางเข้า- ออก	วัสดุการ ตกแต่ง	เฟอร์นิเจอร์ เครื่องใช้	บรรยากาศ
เอ็มโพ เรียม	พื้นที่ ส่วนรวม	✓	✗	✓	✓	✗	✓	✓	✓
	พื้นที่ทำ กิจกรรม	✓	✓	✓	✗	✓	✗	✓	✓
	พื้นที่ เจ้าหน้าที่	✗	✗	✗	✓	✓	✓	✗	✗
บางนา	พื้นที่ ส่วนรวม	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
	พื้นที่ทำ กิจกรรม	✓	✓	✓	✗	✓	✗	✓	✓
	พื้นที่ เจ้าหน้าที่	✓	✓	✗	✓	✓	✓	✓	✗
แจ้ง วัฒนะ	พื้นที่ ส่วนรวม	✗	✗	✗	✓	✓	✓	✓	✓
	พื้นที่ทำ กิจกรรม	✓	✓	✓	✗	✓	✗	✓	✓
	พื้นที่ เจ้าหน้าที่	✗	✓	✗	✓	✓	✓	✓	✗

โดยจากตารางด้านบนสามารถสรุปได้ว่า เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา บางนา เป็นสาขาที่มีการจัดพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด หากเปรียบเทียบกับสาขาอื่น และ เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ เป็นสาขาที่มีการจัดพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพน้อยที่สุด หากเปรียบเทียบกับสาขาอื่น

5.1.2 ผลการศึกษาประเด็นที่ 2

วัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ ศึกษาพฤติกรรมการใช้พื้นที่ของผู้ใช้งานภายในศูนย์ เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขาทองหล่อ เพื่อวิเคราะห์ความต้องการ และปัญหาที่เกิดขึ้นในการจัดพื้นที่ใช้งาน

จากการวิเคราะห์การสัมภาษณ์ผู้ใช้งานพื้นที่ในกลุ่มของผู้ให้บริการและผู้รับบริการเกี่ยวกับการ ปัญหาและความต้องการในการใช้งานพื้นที่ภายใน เดอะ ลิตเติล ยิม สาขา ทองหล่อ สามารถสรุป และแจกแจงเป็นประเด็นได้ดังนี้

5.1.2.1 ปัญหาและความต้องการของผู้ให้บริการ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ และผู้บริการ ประกอบด้วย

- ปัญหาด้านขนาดพื้นที่ความสูงพื้นถึงเพดานไม่เหมาะสมกับการใช้งาน เนื่องจากเพดานที่เตี้ยเกินไป ทำให้ไม่รองรับในการทำกิจกรรมของเด็ก เช่น การกระโดดสูง, การตีลังกา

- ปัญหาด้านการทำความสะอาด การทำความสะอาดพรมในพื้นที่ทำกิจกรรม เป็นเรื่องที่ยุ่งยาก เนื่องจากต้องใช้เครื่องดูดฝุ่นทำความสะอาดพรม และต้องยกอุปกรณ์เครื่องเล่น ออกจากพื้นที่ให้หมด

- ความต้องการด้านความเป็นส่วนตัว ต้องการพื้นที่ไว้สำหรับนั่งพักผ่อน รับประทานอาหาร หรือทำกิจกรรมส่วนตัวต่างๆ ในระหว่างพักทำงาน เนื่องจากไม่มีพื้นที่ส่วนนี้ ทำให้ระหว่างไม่มีคลาส เจ้าหน้าที่ไม่มีช่วงเวลาส่วนตัวหยุดพัก ซึ่งการทำงานโดยไม่หยุดพักตลอดทั้งวัน จะส่งผลให้ประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ลดลง

5.1.2.2 ปัญหาและความต้องการของผู้รับบริการ ได้แก่ ผู้ปกครอง และเด็ก ประกอบด้วย

- ปัญหาด้านขนาดพื้นที่ พื้นที่ส่วนรวมสำหรับรับรองลูกค้ามีน้อยเกินไป ทำให้ช่วงเวลาที่เด็กมาเรียนจำนวนมาก ลูกค้ายุ่ปกครองมีที่นั่งไม่เพียงพอ

- ปัญหาด้านบรรยากาศและการตกแต่งพื้นที่ พื้นที่ทั้งหมดยังจัดบรรยากาศ และการตกแต่งไม่ดูมีสีสันมากเพียงพอ ต้องการให้เพิ่มลูกเล่น ลวดลายสีสัน หรือตัวการ์ตูนให้มากกว่านี้ เนื่องจากเป็นสถานที่สำหรับเด็ก หากเด็กอยู่ในบรรยากาศที่สนุกสนานจะช่วยให้กระตุ้นการเรียนรู้ ทักษะต่างๆ ได้ดีขึ้น

- ความต้องการด้านสังเกตดูแล ผู้ปกครองมีความต้องการที่จะคอยสอดส่อง ดูแลเด็กขณะทำกิจกรรมอยู่ตลอดเวลาไม่ให้คลาดสายตา ทำให้ต้องการพื้นที่สำหรับนั่งดูกิจกรรมได้ อย่างใกล้ชิด เหมือนเข้าไปร่วมกิจกรรมกับเด็กด้วย แต่ไม่จำเป็นต้องอยู่ในพื้นที่ทำกิจกรรม เพื่อให้ รับรู้ว่าเด็กทำกิจกรรมเป็นอย่างไรและมีความปลอดภัยหรือไม่

- ความต้องการด้านความปลอดภัย ผู้ปกครองมีความต้องการให้พื้นที่ทำ กิจกรรมมีความปลอดภัย รวมถึงการเลือกใช้วัสดุที่ไม่เป็นอันตรายกับเด็ก เด็กสามารถทำกิจกรรมได้ โดยปลอดภัยไม่ได้รับความอันตรายหรือเกิดอุบัติเหตุ

5.1.3 ผลการศึกษาประเด็นที่ 3

วัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ เสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาการจัดการพื้นที่ของศูนย์ เดอะ ลิตเติล ยิม สาขา ทองหล่อ เพื่อให้พื้นที่ใช้งานมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับกิจกรรมและ พฤติกรรมของผู้ใช้งาน

จากการวิเคราะห์และรวบรวมผลสรุปของประเด็นที่ 1 และประเด็นที่ 2 เพื่อวิเคราะห์หาแนวทางการแก้ไขปัญหาและการปรับปรุงพื้นที่ใช้งานภายใน เดอะ ลิตเติล ยิม สาขา ทองหล่อ สามารถสรุปและแจกแจงข้อเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงพื้นที่ได้ดังนี้

5.1.3.1 การแบ่งพื้นที่ใช้สอยและสัดส่วนของพื้นที่

จากการวิเคราะห์ขนาดพื้นที่ในบทที่ 4 ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยการจัดพื้นที่ ภายในศูนย์พัฒนาเด็ก เดอะ ลิตเติล ยิม สาขา ทองหล่อ และการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ ผู้ปกครอง และ นักออกแบบ พบว่า พื้นที่ภายในศูนย์พัฒนาเด็กควรมีขนาดพื้นที่โดยรวมทั้งหมดประมาณ 325 ตาราง เมตร โดยแบ่งเป็น พื้นที่ส่วนรวม ประมาณ 90 ตารางเมตร พื้นที่ทำกิจกรรม ประมาณ 200 ตาราง เมตร และพื้นที่สำหรับเจ้าหน้าที่ ประมาณ 35 ตารางเมตร โดยสามารถสรุปและแบ่งพื้นที่ใช้สอยและ สัดส่วนของพื้นที่ศูนย์ รายละเอียดดังนี้

- พื้นที่ส่วนรวม เป็นพื้นที่ส่วนแรกที่จะเข้าถึงจากทางเข้า-ออกพื้นที่ เพื่อเชื่อมต่อ ไปยังพื้นที่ส่วนอื่นๆ พื้นที่นี้ใช้สำหรับรับรองลูกค้าผู้ปกครองและเด็ก ดังนั้นควรมีบรรยากาศที่มี สีสีนทำให้เด็กเกิดความสุขสนาน รวมทั้งต้องดูสะอาดเรียบร้อย จำนวนคนใช้พื้นที่มีประมาณ 10-20 คน รวมทั้งเด็กและผู้ปกครอง ซึ่งใน 1 คลาสเรียนจะมีเด็กเรียนประมาณ 5-10 คน และขณะมีคลาส เรียนจะมีผู้ปกครองนั่งคอยที่พื้นที่ส่วนรวมอย่างน้อย 5-10 คน ดังนั้นพื้นที่ส่วนรวมควรมีที่นั่งเพียงพอ สำหรับคนนั่ง 20 คน และควรมีสัดส่วนของพื้นที่ประมาณร้อยละ 25-30 ของพื้นที่ทั้งหมด โดย ภายในพื้นที่ส่วนรวมประกอบด้วย

ก. พื้นที่ต้อนรับ เป็นพื้นที่ส่วนแรกที่ลูกค้าจะเข้าถึงเพื่อสอบถามข้อมูล เจ้าหน้าที่ จึงควรอยู่ในตำแหน่งที่ใกล้กับทางเข้า-ออกเพื่อสะดวกในการเข้าถึงพื้นที่ และควรมีการ ตกแต่งที่สวยงามและสร้างความประทับใจตั้งแต่แรกเห็น พื้นที่ต้อนรับควรมีพื้นที่อย่างน้อย 4-8 ตารางเมตร เพื่อการใช้งานที่เพียงพอและเหมาะสม โดยในพื้นที่เคาท์เตอร์จะต้องมีขนาดเพียงพอที่จะจุคนจำนวน 2 คนได้พร้อมกันโดยไม่อึดอัด สำหรับนั่งทำงานต้อนรับและทำงานเอกสาร และมีพื้นที่ว่างด้านหน้าเคาท์เตอร์เพียงพอสำหรับลูกค้ายืนประมาณ 2 คน

ข. พื้นที่นั่งพักคอย เป็นพื้นที่สำหรับผู้ปกครองนั่งคอยลูกเล่นของเล่น ระหว่างรอเวลาเริ่มคลาสเรียน และสำหรับผู้ปกครองนั่งทำกิจกรรมกับเด็กหลังจากเลิกคลาสแล้ว ดังนั้นพื้นที่นี้ควรอยู่ในตำแหน่งที่ติดกับพื้นที่ต้อนรับ เพื่อสะดวกในการใช้งาน พื้นที่นั่งพักคอยควรมี

ขนาดพื้นที่อย่างน้อย 15 ตารางเมตร เพื่อการใช้งานที่เพียงพอและเหมาะสม โดยจะต้องมีจำนวนที่นั่งสำหรับผู้ปกครองและเด็กอย่างน้อย 6-10 ที่นั่ง

ค. พื้นที่นั่งดูกิจกรรม เป็นพื้นที่สำหรับผู้ปกครองนั่งคอยลูกทำกิจกรรมระหว่างมีคลาสเรียน โดยผู้ปกครองจะมีความต้องการคอยสอดส่องดูแลลูกขณะทำกิจกรรมเนื่องจากเป็นห่วงและกังวลถึงความปลอดภัยของลูก ดังนั้นพื้นที่นี้ควรอยู่ในตำแหน่งที่ติดกับพื้นที่ต้อนรับ และใกล้กับพื้นที่ทำกิจกรรมสามารถมองเห็นลูกทำกิจกรรมได้อย่างชัดเจน พื้นที่นั่งดูกิจกรรมควรมีขนาดพื้นที่อย่างน้อย 15 ตารางเมตร เพื่อการใช้งานที่เพียงพอและเหมาะสม โดยจะต้องมีจำนวนที่นั่งสำหรับผู้ปกครองอย่างน้อย 10-15 ที่นั่ง

ง. มุมเล่นเด็ก เป็นพื้นที่สำหรับเด็กเล่นของเล่นระหว่างรอเริ่มคลาสเรียนหรือรอพี่น้องเรียน ซึ่งโดยปกติผู้ปกครองต้องคอยดูแลเด็กเล่น ไม่ให้คลาดสายตา ดังนั้นพื้นที่ควรอยู่ในตำแหน่งที่ใกล้กับพื้นที่นั่งพักคอยและพื้นที่นั่งดูกิจกรรม เพื่อสะดวกในการใช้งาน มุมเล่นเด็กควรมีขนาดพื้นที่อย่างน้อย 4 ตารางเมตร โดยสามารถจุเด็กเล่นได้ประมาณ 2-3 คน

จ. ส่วนเตรียมอาหาร เป็นลักษณะเคาท์เตอร์สำหรับให้เด็กล้างมือหลังจะทำกิจกรรมเสร็จแล้ว เพื่อทำความสะอาด และสำหรับผู้ปกครองต้มน้ำ ชงกาแฟ ทานขนม ระหว่างรอเด็กทำกิจกรรม ดังนั้นพื้นที่ควรอยู่ในตำแหน่งที่ใกล้กับพื้นที่ทำกิจกรรม และพื้นที่นั่งพักคอย เพื่อสะดวกในการใช้งาน ส่วนเตรียมอาหาร ควรมีขนาดพื้นที่อย่างน้อย 4 ตารางเมตร

- พื้นที่ทำกิจกรรม เป็นพื้นที่สำคัญที่สุดเพื่อใช้ในการทำกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นหลัก พื้นที่นี้ใช้สำหรับเจ้าหน้าที่ครูผู้สอน สอนกิจกรรมเด็ก หรือบางกิจกรรมก็จะมีผู้ปกครองเข้าร่วมด้วย โดย เดอะ ลิตเติ้ล ยิม เป็นการเรียนการสอนที่ใช้การออกกำลังกายและยิมนาสติกเป็นหลัก ดังนั้นพื้นที่ส่วนนี้จึงต้องคำนึงถึงความปลอดภัยและความสะอาดเป็นสำคัญ จำนวนคนที่ใช้งานพื้นที่จะมีประมาณ 15-25 คน ขึ้นอยู่กับคลาสเรียน หากคลาสเรียนที่มีผู้ปกครองร่วมด้วย จะมีเจ้าหน้าที่ครูผู้สอนจำนวน 2-3 คน เด็กจำนวน 5-10 คน และผู้ปกครองจำนวน 5-10 คน ดังนั้นควรมีสัดส่วนของพื้นที่คิดเป็นร้อยละ 65-70% ของพื้นที่ทั้งหมด โดยภายในพื้นที่ทำกิจกรรมประกอบด้วย

ก. ลานทำกิจกรรม เป็นพื้นที่ลานกว้างสำหรับทำกิจกรรมที่เป็นกลุ่ม เช่น การล้อมวงเล่นดนตรี การพูดคุยแนะนำก่อนเริ่มคลาส การเต้นออกกำลังกายตามเพลง รวมถึงการทำกิจกรรมที่ต้องใช้เบาะลมด้วย ดังนั้นลานทำกิจกรรมควรมีขนาดพื้นที่อย่างน้อย 50 ตารางเมตร เพื่อการใช้งานที่เพียงพอและเหมาะสม โดยจะต้องใช้จุคนจำนวนทั้งหมดประมาณ 15-25 คน

ข. ลานเครื่องเล่น เป็นพื้นที่วางเครื่องเล่นออกกำลังกายยิมนาสติก โดยแบ่งเครื่องเล่นออกเป็น 2 ส่วน คือ เครื่องเล่นสร้างความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ และเครื่องเล่นฝึกการทรงตัว ขนาดพื้นที่จะต้องเพียงพอในการจุเครื่องเล่นทั้งหมด โดยจากการวิเคราะห์ลานเครื่องเล่นควร

มีขนาดพื้นที่อย่างน้อย 150 ตารางเมตรขึ้นไป สำหรับจุเครื่องเล่นจำนวน 10 เครื่องเล่น ขนาดพื้นที่ขึ้นอยู่กับจำนวนของเครื่องเล่นสามารถปรับเปลี่ยนได้

- พื้นที่สำหรับเจ้าหน้าที่ เป็นพื้นที่ส่วนตัวสำหรับเจ้าหน้าที่และผู้บริหาร ใช้เพื่อนั่งพักผ่อนระหว่างพักคลาส เตรียมหลักสูตรการเรียนการสอนสำหรับคลาสถัดไป รับประทานอาหารในช่วงพักกลางวัน และใช้ทำงานส่วนตัวสำหรับผู้บริหาร ดังนั้นพื้นที่นี้จะต้องมีความเป็นส่วนตัวสูง เพื่อการผ่อนคลาย และมีสมาธิในการทำงาน และในส่วนของที่รับประทานอาหารและส่วนเตรียมอาหารจะต้องมีความสะอาดเรียบร้อยและปลอดภัย จำนวนคนที่ใช้งานพื้นที่จะมีสูงสุด 5 คน เป็นเจ้าหน้าที่จำนวน 3-4 คน และผู้บริหาร 1 คน ดังนั้นควรมีสัดส่วนของพื้นที่คิดเป็นร้อยละ 10 ของพื้นที่ทั้งหมด

ก. ห้องพักผ่อนและรับประทานอาหารพนักงาน เป็นพื้นที่เอนกประสงค์ที่สามารถใช้พักผ่อน และรับประทานอาหารได้ และเจ้าหน้าที่จะใช้นั่งพักผ่อนระหว่างที่ไม่มีคลาส และรับประทานอาหารในช่วงพักกลางวัน ดังนั้นพื้นที่ควรอยู่ตำแหน่งที่ใกล้กับพื้นที่ต้อนรับ เพื่อใช้งานได้สะดวกเวลาต้องออกไปรับรองลูกค้าขณะกำลังพัก พื้นที่นี้ควรมีขนาดพื้นที่อย่างน้อย 10 ตารางเมตร สำหรับจุคนจำนวนทั้งหมด 5 คน

ข. ห้องผู้บริหาร เป็นห้องสำหรับผู้บริหารใช้ทำงานเอกสาร และเซ็นต์เอกสารต่างๆ รวมถึงตรวจตราความเรียบร้อยของเจ้าหน้าที่ขณะสอนกิจกรรม ดังนั้นพื้นที่ควรอยู่ในตำแหน่งที่มีความเป็นส่วนตัวมากที่สุด แต่ใกล้กับพื้นที่ทำกิจกรรมสามารถมองเห็นได้ ห้องผู้บริหารควรมีขนาดพื้นที่อย่างน้อย 6 ตารางเมตร และแยกห้องกันเป็นสัดส่วน เพื่อเหมาะสมในการทำงานที่ต้องการความเป็นส่วนตัว

ค. ส่วนเตรียมอาหาร เป็นพื้นที่สำหรับการเตรียมอาหารเบื้องต้น เช่น การอุ่นอาหาร การชงน้ำร้อน และวางตู้เย็น ดังนั้นพื้นที่ควรอยู่ในตำแหน่งที่ติดกับส่วนรับประทานอาหาร เพื่อสะดวกในการใช้งาน และจะต้องคำนึงถึงเรื่องความสะอาดและความปลอดภัย พื้นที่นี้ควรมีขนาดอย่างน้อย 3 ตารางเมตร สำหรับการใช้งาน 1 คน

ง. ห้องเก็บของ เป็นห้องสำหรับเก็บอุปกรณ์การเรียนการสอนต่างๆ รวมถึงเอกสารบัญชีทั้งหมด ดังนั้นพื้นที่ควรอยู่ในตำแหน่งที่ใกล้กับพื้นที่พักผ่อน ห้องผู้บริหาร และพื้นที่ทำกิจกรรม เพื่อสะดวกในการใช้งาน ห้องเก็บของควรมีขนาดพื้นที่อย่างน้อย 6 ตารางเมตร และแยกห้องกันเป็นสัดส่วนมิดชิด เนื่องจากเป็นห้องที่ไม่เน้นความสวยงามและใช้งานไม่บ่อยครั้ง

จากการสรุปข้างต้น ผู้วิจัยจึงสรุปแนวทางการแบ่งสัดส่วนของพื้นที่ใช้สอย โดยวิเคราะห์จากประเภทพื้นที่ใช้สอย ความต้องการพื้นที่ในการทำกิจกรรม และลำดับความสำคัญ จึงสรุปได้ว่า สัดส่วนพื้นที่หลักของศูนย์พัฒนาเด็ก คือ ส่วนของพื้นที่ทำกิจกรรม ซึ่งควรมีสัดส่วนพื้นที่ประมาณ 60-65% ของพื้นที่ทั้งหมด รองลงมาเป็นส่วนของพื้นที่รับรองลูกค้า ซึ่งมีสัดส่วนประมาณ 25-30%

ของพื้นที่ทั้งหมด และส่วนพื้นที่ที่เหลือเป็นพื้นที่สำหรับเจ้าหน้าที่ ประมาณ 10% ของพื้นที่ทั้งหมด รูปแบบการใช้งานนี้สามารถปรับได้ตามความเหมาะสม ดังนั้นจึงควรแบ่งสัดส่วนพื้นที่ที่เหมาะสมกับพฤติกรรมหรือกิจกรรมของกลุ่มคนที่ใช้งาน สรุปได้ดังตารางด้านล่างนี้

ภาพที่ 5.1: ภาพแนวทางการแบ่งพื้นที่ใช้สอย และสัดส่วนของพื้นที่

5.1.4 ข้อเสนอแนะการปรับปรุงพื้นที่

5.1.4.1 พื้นที่ส่วนรวม

- พื้นที่ต้อนรับ ควรเพิ่มขนาดพื้นที่ต้อนรับให้ใหญ่ขึ้น และสามารถเพิ่มฟังก์ชันในการทำงานเอกสารได้ มีขนาดพื้นที่เพียงพอที่จะจุเจ้าหน้าที่ได้สูงสุด 2 คน โดยไม่รู้สึกรอคอย คนที่ 1 ทำหน้าที่ต้อนรับลูกค้า และคนที่ 2 ทำหน้าที่ทำงานเอกสาร
- พื้นที่นั่งดูกิจกรรม ควรเพิ่มขนาดพื้นที่ และจัดวางพื้นที่ ให้ผู้ปกครองสามารถมองเห็นลูกขณะทำกิจกรรมในพื้นที่ทำกิจกรรมได้อย่างทั่วถึง เก้าอี้ควรมีพนักพิง และนั่งได้สบาย ไม่วางชิดกันจนเกินไป และควรมีโต๊ะข้างสำหรับวางของ ควรจัดในตำแหน่งที่อยู่ใกล้กับกระจกใสสำหรับมองพื้นที่ทำกิจกรรม
- พื้นที่นั่งพักคอย ควรจัดวางพื้นที่ให้ผู้ปกครองสามารถนั่งกับเด็กได้ อยู่ใกล้กับทางเข้า-ออกพื้นที่ พื้นที่ต้อนรับ เพื่อสะดวกในการใช้งาน และมุมเล่นเด็ก เพื่อสะดวกในการเฝ้าดูเด็ก ได้ตลอดเวลา มีการจัดวางที่นั่งเป็นชุดโซฟา เพื่อความสะดวกสบายจากการนั่งรอเป็นระยะเวลานาน และสามารถนั่งพูดคุยกันได้ พื้นที่ส่วนนี้ควรเป็นพื้นที่เอนกประสงค์ สามารถปรับเปลี่ยนการใช้งานเพื่อใช้จัดงานปาร์ตี้วันเกิดได้ จึงควรมีขนาดพื้นที่เพียงพอสำหรับวางชุดโต๊ะเก้าอี้เด็ก และโต๊ะวางอาหาร และเลือกใช้เฟอร์นิเจอร์ที่เคลื่อนย้ายสะดวก

- มุมสำหรับเด็ก ควรจัดตำแหน่งมุมเล่นเด็กให้อยู่ใกล้กับพื้นที่พักคอย และอยู่ไกลจากประตูทางเข้าออก เพื่อความปลอดภัยของเด็ก และผู้ปกครองสามารถดูแลลูกได้อย่างใกล้ชิด ขณะลูกเล่นของเล่น

- ทางเดิน ควรเป็นพื้นที่ว่าง สามารถเดินสวนพร้อมกัน 2 คนได้ และไม่มีของหรือโต๊ะ เก้าอี้ วางเกะกะทางเดิน ทำให้เด็กสามารถเดินได้สะดวกไม่ชนสิ่งของที่กีดขวาง ตู้วางรองเท้าควรอยู่ในพื้นที่ส่วนนี้ และทางเดินควรสามารถเชื่อมไปยังพื้นที่ทำกิจกรรมและพื้นที่สำหรับเจ้าหน้าที่ได้ เพื่อสะดวกในการใช้งาน

- ส่วนเตรียมอาหาร เนื่องจากยังไม่มีพื้นที่สำหรับล้างมือของเด็ก เมื่อทำกิจกรรมเสร็จแล้ว จึงควรเพิ่มพื้นที่ส่วนเตรียมอาหาร และอ่างล้างมือ สำหรับเด็กทำความสะอาด และสำหรับผู้ปกครองเติมน้ำ ทานขนม ชงกาแฟระหว่างรอ โดยพื้นที่นี้ควรอยู่ใกล้ประตูทางเข้าออกห้องทำกิจกรรม และพื้นที่นั่งพักคอย

5.1.4.2 พื้นที่ทำกิจกรรม

- พื้นที่ทำกิจกรรมกลุ่ม ประตูทางเข้าพื้นที่ทำกิจกรรมควรเป็นมีด้ามจับประจู่ที่อยู่สูง เด็กไม่สามารถเปิดประตูเองได้ และการทำกิจกรรมกระโดดสูงและตีลังกา จะต้องใช้พื้นที่ในการกระโดดมาก ดังนั้นควรขยายความสูงของพื้นที่และเพดานที่เพียงพอสำหรับเด็กในการทำกิจกรรม

- พื้นที่เครื่องเล่น ด้วยพื้นที่ที่จำกัด ควรจัดเครื่องเล่นให้เว้นระหว่างห่างอย่างเหมาะสม และช่องทางเดิน เพื่อสะดวกในการใช้งาน และจัดให้เป็นระเบียบเรียบร้อย แบ่งเครื่องเล่นตามประเภท และเรียงเครื่องเล่นตามลำดับการสอน

5.1.4.3 พื้นที่สำหรับเจ้าหน้าที่

- พื้นที่พักผ่อนและรับประทานอาหารของเจ้าหน้าที่ ควรมีพื้นที่ส่วนตัวสำหรับเจ้าหน้าที่ในการพักผ่อนตามอิริยาบถ และรับประทานอาหารในตอนเที่ยง ซึ่งพื้นที่ควรสามารถใช้งานได้ 2 ฟังก์ชัน คือพักผ่อน และรับประทานอาหาร และสามารถจุคนได้สูงสุด 5 คน ตามจำนวนของเจ้าหน้าที่

- พื้นที่ทำงานของเจ้าหน้าที่ ควรมีพื้นที่สำหรับเจ้าหน้าที่ในการทำงานเอกสาร โดยกันห้องแยกเป็นสัดส่วน เพื่อเพิ่มความเป็นส่วนตัว และมีสมาธิในการทำงาน

- พื้นที่เตรียมอาหาร ควรจัดวางพื้นที่ให้อยู่ใกล้กับส่วนรับประทานอาหาร เพื่อสะดวกในการใช้งาน

- ห้องผู้บริหาร ควรมีขนาดพื้นที่ที่เหมาะสม ไม่ใหญ่และเล็กจนเกินไป มีความเป็นส่วนตัว บรรยากาศเหมาะในการทำงาน

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การจัดการพื้นที่ภายในศูนย์พัฒนาเด็ก เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ ผู้วิจัยได้อภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ที่ว่า ศึกษาลักษณะการจัดการพื้นที่ทางกายภาพของศูนย์ เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ สาขา เอ็มโพเรียม สาขา บางนา และสาขา แจ้งวัฒนะ ตามแนวคิดการประเมินพื้นที่หลังการใช้งาน (POE) เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบความเหมาะสมของการจัดพื้นที่การใช้งานแต่ละสาขา ผลการวิจัยพบว่า

ด้านการจัดวางพื้นที่ใช้สอยภายในนั้นมีความสำคัญอย่างมากในการเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้งานพื้นที่ โดยผลสรุปการวิจัยจะเห็นได้ว่า เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา บางนา เป็นสาขาที่มีการจัดการพื้นที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากที่สุด ส่วน เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ เป็นสาขาที่มีการจัดการพื้นที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพน้อยที่สุด ทั้งนี้เนื่องจาก เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา บางนา ถูกออกแบบโดยสถาปนิกออกแบบที่มีประสบการณ์ ส่วนสาขา ทองหล่อ เป็นผู้รับเหมาออกแบบเท่านั้น ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณฤดี สีแก้วมี (2557) ที่ศึกษาเรื่อง กระบวนการแก้ปัญหาด้านการออกแบบพื้นที่ กล่าวไว้ว่า การออกแบบตกแต่งภายในต้องให้ความสำคัญกับการจัดพื้นที่ใช้สอย โดยอ้างอิงจากพฤติกรรมการทำกิจกรรมต่างๆภายในพื้นที่ เพื่อจัดการพื้นที่ใช้สอยและเครื่องเรือนให้สอดคล้องกับกิจกรรมและพฤติกรรมของผู้ใช้งานพื้นที่ ทั้งในด้านความปลอดภัยและความสะดวกสบายในการใช้ชีวิตภายในที่พักอาศัย นอกเหนือไปจากนี้แล้วยังต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของการสัญจรภายในพื้นที่ อีกทั้งระยะและขนาดสัดส่วนของพื้นที่ใช้สอยตามมาตรฐานที่กำหนด

ด้านการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้มีความสำคัญอย่างมากต่อพัฒนาการของเด็ก โดยผลสรุปการวิจัย จะเห็นได้ว่า เดอะ ลิตเติ้ล ยิม ทั้ง 4 สาขา ให้ความสำคัญในเรื่องการจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับเด็กอย่างมาก ทั้งในเรื่อง ความสวยงามของสี สัน ลวดลาย การ์ตูนที่ตกแต่ง กระตุ้นความตือรือร้นในการเรียนรู้ ความสะอาดและความปลอดภัย ของพื้นที่บริเวณทำกิจกรรมและอุปกรณ์เครื่องเล่นต่างๆ การจัดมุมเล่นสำหรับเด็ก ให้เด็กได้มีเวลาที่พักผ่อนคลายเครียด เป็นต้น ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ สุจินดา ขจรรุ่งศิลป์ (2549) ที่กล่าวไว้ว่า การออกแบบพื้นที่และจัดสภาพแวดล้อมศูนย์การเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์เด็ก จึงเป็นปัจจัยสำคัญในการเอื้อต่อการพัฒนาเด็กอย่างมาก อาทิ การจัดพื้นที่ให้มีขนาดเพียงพอและเหมาะสมในการใช้งาน การสร้างบรรยากาศให้มีความสุข สนุกสนาน อบอุ่น และปลอดภัย เพื่อให้เด็กได้ศึกษา เล่น วิ่ง เคลื่อนไหว ร่างกายได้อย่างอิสระ สามารถเรียนรู้ประสบการณ์ได้อย่างเต็มที่ และสอดคล้องกับ ทศนา แก้วพลอย (2544) ที่กล่าวถึงความสำคัญของการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้ของเด็กว่า อาคาร สถานที่ และสภาพแวดล้อมต่างๆ ในสถานศึกษาปฐมวัยเป็นสิ่งที่มีสำคัญอย่างยิ่งมากกว่าตัวครูที่จะสร้างความเจริญงอกงาม และพัฒนาการทุกด้านให้กับตัวเด็ก อีกทั้งยังมีอิทธิพลเหนือจิตใจและพฤติกรรม

ตลอดจนการสร้างขวัญ และกำลังใจในการทำงานให้แก่บุคลากรทุกคนในสถานศึกษา และสอดคล้องกับ บุญเยี่ยม จิตรดอน (2546) ได้กล่าวว่า สภาพแวดล้อมมีอิทธิพลและความสำคัญแก่เด็กอย่างยิ่ง โดยเฉพาะสำหรับเด็กปฐมวัย สถานที่ให้การศึกษาอบรมเด็กควรจัดเตรียมทั้งสภาพภายในและภายนอกห้องเรียน สิ่งของเครื่องใช้และอุปกรณ์ต่างๆ ควรมีให้เพียงพอเหมาะสมกับวัยและความสนใจ มีการตกแต่งให้น่าดู จัดวางให้เด็กได้เลือกเล่นอย่างสนุกสนาน เลือกใช้และทดลองอย่างสะดวกสบายปลอดภัย สภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาจึงควรมีสภาพคล้ายคลึงกับบ้านของเด็กให้มากที่สุด เพื่อที่เด็กจะได้มีความรู้สึกอบอุ่นเหมือนอยู่บ้านของตน

จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ที่ว่า ศึกษาพฤติกรรมการใช้พื้นที่ของผู้ใช้งานภายใน เดอะ ลิตเติล ยิม สาขาทองหล่อ เพื่อวิเคราะห์ความต้องการและปัญหาที่เกิดขึ้นในการจัดพื้นที่ใช้งาน ผลการวิจัยพบว่า

ด้านความปลอดภัยในการเล่นของเด็กเป็นสิ่งที่ผู้ปกครองของเด็กโดยเฉพาะพ่อแม่ให้ความสำคัญอย่างมาก ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองจะคอยมองลูกขณะทำกิจกรรมอย่างใกล้ชิดตลอดเวลา โดยไม่คลาดสายตาด้วยความเป็นห่วงและกังวล เพื่อให้ทราบว่าลูกทำกิจกรรมปลอดภัยดี ทั้งนี้เนื่องมาจากกิจกรรมการเรียนการสอนของเดอะ ลิตเติล ยิม เป็นกิจกรรมยิมนาสติกที่ค่อนข้างผาดโผน ทำให้หากเด็กเคลื่อนไหวร่างกายผิดท่าจะเป็นอันตรายได้ ดังนั้นการจัดพื้นที่และสภาพแวดล้อมให้ปลอดภัยจึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการจัดการพื้นที่สำหรับเด็ก ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ “การเล่นสนุกของลูกน้อย” (2559) ที่กล่าวเกี่ยวกับการดูแลเด็กขณะเล่นของผู้ปกครองไว้ว่า การเล่นของลูกน้อยจะต้องอยู่ภายใต้สายตาของพ่อแม่เสมอ ของเล่นที่เลือกใช้นอกจากจะเป็นไปเพื่อประโยชน์ในการเรียนรู้ จะต้องมีความปลอดภัยและไม่เสี่ยงต่อการบาดเจ็บในขณะที่คลาดสายตา และสอดคล้องกับ สรรพสิทธิ์ คุมภ์ประพันธ์ (2559) ที่กล่าวเกี่ยวกับแนวทางการเพิ่มความปลอดภัยให้เด็กไว้ว่า การกำหนดเขตที่อยู่สำหรับเด็กที่สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็กแต่ละวัย ในระยะที่ผู้ปกครองสามารถดูแลเด็กให้ปลอดภัย เด็กควรอยู่ในระยะที่ผู้ดูแลหรือพ่อแม่ผู้ปกครองสามารถมองเห็นการเคลื่อนไหวของเด็กตลอดเวลา หรืออยู่ในสายตาของผู้ใหญ่ตลอดเวลา เพราะเด็กในวัยนี้ยังไม่สามารถจำแนกได้ว่าอะไรจะสามารถก่ออันตรายให้แก่ตนเองได้ ดังนั้นการจัดสภาพแวดล้อมให้เป็นพื้นที่ที่ปลอดภัยสำหรับเด็ก จะเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญสำหรับการดูแลเด็ก ไม่ว่าจะที่บ้าน หรือที่โรงเรียน หรือในชุมชนที่มีอาณาเขตกว้างขึ้น เป็นหน้าที่ของผู้ใหญ่ที่จะจัดปรับแต่งสถานที่ต่างๆ ให้ปลอดภัยที่สุด

ด้านความเป็นส่วนตัวในสถานที่ทำงาน เป็นปัจจัยที่สำคัญในการจัดการพื้นที่ทำงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน จากผลการวิจัยพบว่า เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ต้องการพื้นที่ส่วนตัวสำหรับพักผ่อนระหว่างทำงานที่มากกว่านี้ แสดงให้เห็นว่า เดอะ ลิตเติล ยิม ทั้ง 4 สาขา จัดการพื้นที่ใช้สอย

สำหรับเจ้าหน้าที่ที่ไม่มีประสิทธิภาพมากเพียงพอ ทำให้ลดประสิทธิภาพในการทำงานของเจ้าหน้าที่ มีผลกระทบต่อความสุขของพนักงานในการทำงาน ซึ่งผลการวิจัยนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิรตณย์ นิมิตนราตล (2553) ที่ศึกษาเรื่องการจัดการพื้นที่สำนักงานเพื่อสนับสนุนสุขภาวะทางกายของพนักงาน ได้กล่าวเกี่ยวกับส่วนประกอบของพื้นที่สำนักงานไว้ว่า การจัดองค์ประกอบของพื้นที่ และจัดรูปแบบผังสำนักงาน ให้มีความเหมาะสมกับลักษณะของงานและรูปแบบการใช้งาน จะทำให้สามารถรองรับความต้องการพื้นฐานของการใช้งานที่ตอบสนองการใช้งานพื้นที่สำนักงานที่หลากหลายได้ โดย พื้นที่ทำงานส่วนตัว ควรมีสัดส่วนของพื้นที่ประมาณร้อยละ 55-65 ของพื้นที่สำนักงานทั้งหมด มีพื้นที่ทำงานสำหรับบุคคลอยู่ระหว่าง 7-10 ตารางเมตรต่อคน ถ้ามากกว่านี้จะทำให้สัดส่วนของพื้นที่อื่นภายในพื้นที่สำนักงานลดลงส่งผลต่อความเหมาะสมในการทำงาน และการใช้งานพื้นที่อื่นๆ พื้นที่ทำงานกลุ่มควรมีสัดส่วนของพื้นที่ประมาณร้อยละ 15-20 ของพื้นที่สำนักงานทั้งหมด พื้นที่เสริมงานหลักควรมีสัดส่วนของพื้นที่ประมาณร้อยละ 5 ของพื้นที่สำนักงาน และพื้นที่พักผ่อน ควรมีสัดส่วนของพื้นที่ประมาณร้อยละ 15-20 ของพื้นที่สำนักงานทั้งหมด ส่วนการจัดการสภาพแวดล้อมและการตกแต่งบรรยากาศภายในพื้นที่สำนักงาน โดยหลักการ 5 อ. ได้แก่ การสนับสนุนอนามัยที่ดี การสนับสนุนอากาศที่ดีภายในพื้นที่ การสนับสนุนอารมณ์และอิริยาบถที่ดีของพนักงาน และการป้องกันอุบัติเหตุหรือเหตุฉุกเฉินระหว่างการทำงานภายในพื้นที่สำนักงาน จะสนับสนุนให้พนักงานมีสุขภาวะทางกายที่ดีได้ ส่งผลให้พนักงานมีประสิทธิภาพในการทำงานที่มากขึ้น

5.3 ข้อจำกัดที่พบจากการศึกษาในงานวิจัย

ข้อจำกัดที่พบคือ ข้อจำกัดที่เกิดขึ้นจากกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา โดยกลุ่มผู้ใช้งานที่ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลในครั้งนี้ ประกอบด้วย ผู้ให้บริการและผู้รับบริการ ในส่วนของผู้ให้บริการ คือ เจ้าหน้าที่และผู้บริการ ผู้วิจัยสามารถเก็บข้อมูลได้ละเอียดและครบถ้วน เนื่องจากในช่วงแรกผู้ให้บริการให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลดีในการให้สัมภาษณ์และตอบคำถาม โดยในเบื้องต้น ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลผู้รับบริการ คือ ผู้ปกครอง ในรูปแบบการทำแบบสอบถาม ต่อมาผู้วิจัยมีความประสงค์จะเก็บข้อมูลผู้รับบริการในรูปแบบการให้สัมภาษณ์ด้วย หากแต่ผู้บริหารของศูนย์พัฒนาเด็กไม่อนุญาตให้ดำเนินการสัมภาษณ์ผู้รับบริการ และยังไม่อนุญาตให้เข้าพื้นที่เก็บข้อมูลอีกต่อไป ด้วยปัญหาในส่วนนี้ทำให้ผู้วิจัยไม่สามารถเก็บข้อมูลเพิ่มเติมได้อีก จึงแก้ไขปัญหาโดยการเก็บข้อมูลเพิ่มเติมในสาขาอื่นๆ แทน เพื่อให้ข้อมูลมีความละเอียดและครบถ้วนมากขึ้น ทั้งนี้ ด้วยข้อจำกัดด้านระยะเวลาและกลุ่มตัวอย่าง ข้อมูลที่ได้จึงขาดในส่วนความคิดเห็นจากผู้ปกครอง ทำให้ข้อมูลไม่มีความละเอียดพอที่จะวิเคราะห์ได้อย่างครบถ้วนทุกประเด็น

5.4 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

หากผู้ที่สนใจจะทำการศึกษาวิจัยในประเด็นที่คล้ายคลึงกับงานวิจัยชิ้นนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะให้มีการศึกษาและเก็บข้อมูลในเชิงลึกมากขึ้น โดยการเก็บข้อมูลเพิ่มเติมในส่วนของผู้รับบริการ คือ ผู้ปกครองและเด็ก ในรูปแบบของการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ เพื่อให้ข้อมูลที่ได้มีความละเอียดและครอบคลุมทุกกลุ่มผู้ใช้งานมากขึ้น

บรรณานุกรม

- กมล สุทธเนตร์. (ม.ป.ป.). *การจัดองค์ประกอบเชิงพื้นที่*. สืบค้นจาก http://interiorsshop.blogspot.com/2011/12/blog-post_04.html.
- กรมวิชาการ. (2540). *แนวทางการสอนที่เน้นทักษะกระบวนการ*. กรุงเทพฯ: ครูสภา ลาดพร้าว.
- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, กระทรวงมหาดไทย. (2559). *มาตรฐานการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559*. สืบค้นจาก http://www.dla.go.th/upload/ebook/column/2017/4/2199_5930.pdf.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย*. กรุงเทพฯ: ครูสภา ลาดพร้าว.
- กองนโยบายและแผนงาน สำนักผังเมืองกรุงเทพมหานคร. (2550). *ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนในกรุงเทพมหานคร*. สืบค้นจาก <http://cpd.bangkok.go.th:90/web2/strategy/reportstudy50/socialwel/50-3%20bmapreschool2549.pdf>.
- การเล่นสนุกของลูกน้อย มีประโยชน์มากกว่าที่คิด*. (2559). สืบค้นจาก <http://www.facebook.com/lepetitpumm/posts/1291110354237041>.
- กิตติวัชร ศิริจันทร์สว่าง. (2541). *ต้นแบบในการจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอยภายในของ สถานรับเลี้ยงเด็กเอกชน สำหรับเด็กอายุ 2-3 ปี: กรณีศึกษาเขตเมืองชั้นกลางกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- แซซเซ่, เอ็ม. (2556). *วิธีกระตุ้นสมอง และฝึกพัฒนาการ [Smart Start : How Exercise Can Tranform Your Child's Life]* (เกศินี โอวาสสิทธิ์, ผู้แปล). นนทบุรี: พี มีเดีย กรุ๊ป. (ต้นฉบับปีพิมพ์, ค.ศ. 2009)
- ณฤดี สีแก้วมี. (2557). *กระบวนการแก้ปัญหาด้านการออกแบบพื้นที่ขนาดเล็กด้วยวิธีการลงตากรณีศึกษา: การแก้ปัญหาพื้นที่ของอาคารชุดขนาดเล็กในกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ณิชา มุนินทร์นิมิตต์. (2555). *ดารประเมินหลังการใช้งานภูมิทัศน์ในโรงพยาบาลทั่วไป : กรณีศึกษาโรงพยาบาลเสนา อ.เสนา จ.พระนครศรีอยุธยา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ตกแต่งภายในกับหลักในการออกแบบ*. (2554). สืบค้นจาก http://interiorsshop.blogspot.com/2011/12/blog-post_04.html.
- ทองหล่อ วิชาวิน. (2523). *การวัดความถนัด*. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา.

- ทัศนาศ แก้วพลอย. (2544). *กระบวนการจัดประสบการณ์พัฒนาการเรียนรู้เด็กปฐมวัย*. ลพบุรี: สถาบันราชภัฏเทพสตรี.
- นิตยา ประพฤติกิจ. (2539). *การพัฒนาเด็กปฐมวัย*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- นิตยา ชูโต. (2538). *การประเมินโครงการ* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: พีเอ็น.
- บุญเยี่ยม จิตรดอน. (2546). *การจัดประสบการณ์เพื่อสร้างแนวคิดทางคณิตศาสตร์ในเอกสารการสอน ชุดวิชาการสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตระดับปฐมวัยศึกษา หน่วยที่ 1-7*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เบญจมาศ วิล. (2544). *การส่งเสริมพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัย โดยใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ประกอบการประเมินสภาพจริง*. ปริญญาโทปริญญาโทบริหารบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปรีชญา ครุเกษตร และณัฐพันธ์ อนุสรณ์ทรงกูร. (2559). *แนวทางการออกแบบโรงพยาบาล ที่สอดคล้องกับพฤติกรรมและประสิทธิภาพการรักษา: กรณีศึกษา พื้นที่พักคอยและห้องพักรักษาผู้ป่วย สำหรับผู้รับบริการ โรงพยาบาลส่วนกลางของรัฐ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ปัญญาพงศ์ นาคบุตร. (2553). *การประเมินการใช้พื้นที่อาคาร กรณีศึกษา: อาคารเรียนคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พัชรี สอนแก้ว. (2545). *จิตวิทยาพัฒนาการและการดูแลเด็กปฐมวัย*. กรุงเทพฯ: ดวงกลม.
- พีรตนย์ นิมิตรนารถ. (2553). *แนวทางการบริหารจัดการพื้นที่สำนักงานของส่วนสนับสนุนธุรกิจในองค์กรเอกชนขนาดใหญ่ เพื่อสนับสนุนสุขภาวะทางกายของพนักงาน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2530). *พฤติกรรมวัยเด็ก* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ชวนพิมพ์.
- เยาวพา เดชะคุปต์. (2525). *กิจกรรมสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- วรรัตน์ ผลทวี. (2557). *การประเมินประสิทธิภาพด้านการใช้งานของอาคาร กรณีศึกษา: ศูนย์รับสมัครและบริการข้อมูลมหาวิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาเขตกล้วยน้ำไท*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- วิมลสิทธิ์ ทรยางกูร. (2544). *สถานภาพผลงานทางวิชาการสาขาสถาปัตยกรรมในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- วิจิต เทพประสิทธิ์. (2549). *การยศาสตร์กับการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ในห้องเรียนคอมพิวเตอร์*. สืบค้นจาก <https://www.gotoknow.org/posts/46080>.

- วิณี ชิตเชิดวงศ์. (2521). *การศึกษาเปรียบเทียบลักษณะนิสัยในการบริโภคและการเจริญเติบโตของเด็กก่อนวัยเรียนที่มาจาก สภาพครอบครัวต่างกันในจังหวัดนราธิวาส*. ปรินญาณิพนธ์ ปรินญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศรัณย์ คำริสุข. (2525). *จิตวิทยาพัฒนาการ*. กรุงเทพฯ: พัทธอักษร.
- สมชาย ดุรงค์เดช. (2542). *การประเมินผลโครงการ แนวคิดและวิธีการ*. กรุงเทพฯ: คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สรพรสิทธิ์ คุมประพันธ์. (2559). *4 กฎทองของขวัญล้ำค่า เพิ่มความปลอดภัยให้เด็ก*. สืบค้นจาก <http://www.thaichildrights.org/articles/article-กฎทอง/>.
- สาขาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่. (2550). *หลักสูตรการอบรม ระยะสั้นเรื่องการพัฒนาศักยภาพบุคลากรทางการศึกษาปฐมวัย*. เชียงใหม่: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- สิริมา ภิญโญอนันตพงษ์. (2545ก). *รายงานการวิจัยเรื่องการพัฒนาโครงการเด็กนักวิจัย และการประเมิน เด็กเป็นสำคัญ ปีที่1*. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สิริมา ภิญโญอนันตพงษ์. (2545ข). *การวัดผลประเมินแนวใหม่เด็กปฐมวัย*. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุจินดา ขจรรุ่งศิลป์. (2542). *แบบบันทึกพัฒนาการเด็ก เอกสารประกอบการสอนครูโรงเรียน เอกชนระดับก่อนประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: ครูสภาลาดพร้าว.
- สุจินดา ขจรรุ่งศิลป์. (2549). *นวัตกรรมสำหรับการจัดการศึกษาปฐมวัย เอกสารประกอบการสอน การบรรยายโครงการพัฒนานักบริหารและผู้จัดการศึกษาปฐมวัย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุรียา สงค์อินทร์. (2548). *การจัดพื้นที่สำหรับ ศูนย์บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จของสำนักงานเขตใน กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปรินญามหาบัณฑิต, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สำนักผังเมือง กองนโยบายและแผนงาน กรุงเทพมหานคร. (2550). *ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนใน กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2550*. สืบค้นจาก <http://cpd.bangkok.go.th:90/web2/strategy/reportstudy50/socialwell/50-3%20bmapreschool2549.pdf>.
- หลักสูตรการเรียนการสอน*. (2553). สืบค้นจาก <http://www.thelittlegymrama3.com/>.
- อรรถจันทร์ เศรษฐบุต. (2551). *สถาปัตยกรรมสีเขียว: การทำทนายเพื่อความยั่งยืน*. *อาษา*, (10:51-11:51), 70-76.

- อัปสรสิริ เอี่ยมประชา. (2558). *จิตวิทยาทั่วไป*. สืบค้นจาก <https://papat888.files.wordpress.com/2011/09/e0b8aae0b8b8e0b882e0b981e0b89ce0b899-2.pdf>.
- Bass, H.T., & Sheridan, S. (1966). Post-occupancy evaluation of facilities: a participatory approach to programming and design. *Facilities*, 14(7/8), 16-25.
- Berwick, D.M. (1992). Seeking systemness. *Healthcare Forum J March/April*, 35(2), 22.
- Cammock, R. (1975). Confidentiality in health centres and group practices, the implications for design. *Journal of Architectural Research*.
- Cammock, R. (1981). *Primary health care buildings: Briefing and design guide for architects and their clients*. London: Architect.
- Dewey, J. (2007). *The school and society*. New York: Cosimo, Inc.
- Fraser, S. (2006). *Authentic childhood: Exploring Reggio Emilia in the classroom*. New York: Nelson Thomson Learning.
- Froebel, F. (1826). *On the Educational of Man. Keilhau, Leipzig*, German: Wienbrach.
- Froebel, F. (2005). *The education of man*. New York: Dover Publications, Inc.
- Gesell, A., & Lig, F.L. (1964). *The child from five to ten*. New York: Harpers and Brothers.
- Gestwicki, C. (1999). *Developmentally appropriate practice: Curriculum and development in early education*. New York: Delmar.
- Good, C.V. (1996). *Dictionary of education*. New York: McGraw-Hill.
- Government of South Australia. (2016). Retrieved from <https://www.decd.sa.gov.au/sites/g/files/net691/f/early-childhood-facilities-birth-to-age-8-design-standards-and-guidelines.pdf?v=1459296603>.
- HEFCE. (2006). *Guide to Post Occupancy Evaluation*. Retrieved from <http://www.smg.ac.uk/documents/POEBrochureFinal06.pdf>.
- Herbert, V.H. (1984). *Comparative floorplan – Analysis as a means to develop design guideline*. Retrieved from http://bk.home.tudelft.nl/fileadmin/Faculteit/BK/Over_de_faculteit/Afdelingen/Real_Estate_and_Housing/Organisatie/Medewerkers_RE_H/Personal_pages/VanderVoordt/General_list/doc/1997-DesignStudies_Comparativefloorplananalysis_Voordtetal.pdf.

- Horgen, T., & Sheridan, S. (1966). Post-occupancy evaluation of facilities: a participatory approach to programming and design. *Facilities*, 14(7/8), 16-25.
- Hurlock, E.B. (1968). *Developmental psychology*. New York: McGraw-Hill Book Co.
- Montessori, M. (1964). *The montessori method*, New York: Schocken Books. First published in 1909.
- Preiser, W.F.E., Rabinowitz, H., & White, E. (1988). *Post-occupancy evaluation*. New York: Van Nostrand Reinhold Company Inc.
- Strenfeld, E., & Danford, G.S. (2542). *Enabling environments: Measuring the impact of environment on disability and rehabilitation*. New York: Springer Science + Business Media.
- Stufflebean, D., & Shinkfield, A. (2007). *Evaluation theory, model, and applications*. San Francisco: Jossey-Bass.
- The Little Gym International Inc.* (2018). Retrieved from <https://www.thelittlegym.com/>.
- U.S. General Services Administration.* (2003). Retrieved from https://www.gsa.gov/cdnstatic/GSA_Testing_Standard.pdf.
- Voordt, D.J.M.V.D., & Wegen, H.B.R.V. (2005). *Architecture in Use. An introduction to the programming, design and evaluation of buildings*. Oxford: Elsevier, Architectural.
- Wener, R. (1989). Advances in evaluation of built environment. In E. Zube & G. Moore (Eds.), *Advances in environment, behavior and design*. New York: Plenum.
- Wolfgang, F.E.P., Rabinowitz, H.Z., & White, E.T. (1988). *Post-occupancy evaluation*. New York: Van Nostrand Reinhold.
- Zimring, C. (1987). *Evaluation of designed environment: Methods for post-occupancy evaluation, Method in environmental and behavioral research*. New York: Van Nostrand Reinhold.
- Zimring, C., & Reitzenstein, J. (1980). Post-occupancy evaluation: An overview. *Environment and Behaviour*, 12(4), 429-450.

ภาคผนวก ก แบบประเมินสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์ : เรื่อง การจัดการพื้นที่ภายในศูนย์พัฒนาเด็ก เดอะ ลิตเติล ยิม

แบบสัมภาษณ์ชุดนี้ จัดทำขึ้นเพื่อการศึกษาการจัดการพื้นที่ภายในศูนย์พัฒนาเด็ก เพื่อสอดคล้องกับลักษณะกิจกรรมและพฤติกรรมการใช้งานพื้นที่ และกำหนดหลักการออกแบบพื้นที่ เพื่อสนอง ผู้ใช้งานทุกคน กรณีศึกษา : ศูนย์พัฒนาเด็ก เดอะ ลิต เติ้ล ยิม เพื่อเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงพัฒนาจัดการพื้นที่ให้ดียิ่งขึ้น ขอให้ท่านตอบคำถามสัมภาษณ์ตามสภาพความเป็นจริง และขอขอบพระคุณท่านที่ให้ความร่วมมือในการให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 1 ประวัติผู้ให้สัมภาษณ์โดยสังเขป

- ชื่อ-นามสกุล
- เพศ
- อายุ
- ประวัติการศึกษา
- ประวัติการทำงาน
- ตำแหน่งงานปัจจุบัน
- หน้าที่ของงาน
- ระยะเวลาการทำงาน

ตอนที่ 2 ข้อมูลการจัดพื้นที่ภายใน little gym

พื้นที่	พื้นที่ภายใน Little Gym	มี	ไม่มี	(ถ้ามี) กิจกรรมที่ทำ	แนวความคิดในการออกแบบ
พื้นที่ส่วนรวม	พื้นที่ต้อนรับ				
	ทางเดิน				
	ห้องอเนกประสงค์				
	ห้องทำกิจกรรมการเรียนการสอน				
พื้นที่เจ้าหน้าที่	ห้องทำงาน				
	ห้องประชุม				
	ห้องรับประทานอาหาร				
	ห้องพักผ่อน				
	ห้องครัว				
	ห้องผู้บริหาร				
	ห้องน้ำ				
พื้นที่เด็ก	มุมสำหรับเด็ก				
	ห้องรับประทานอาหาร				
	ห้องเล่นกิจกรรม				
	ห้องน้ำ				
พื้นที่ผู้ปกครอง	พื้นที่นั่งดูกิจกรรม				
	พื้นที่นั่งคอย				
	ห้องน้ำ				

ตอนที่ 6 ปัญหา ความต้องการและข้อเสนอแนะการปรับปรุงพื้นที่ สำหรับเจ้าหน้าที่และเด็ก

พื้นที่	ปัญหาการใช้งานพื้นที่	ความต้องการของพื้นที่ในการทำกิจกรรม	ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง
พื้นที่ต้อนรับ			
พื้นที่นั่งดูกิจกรรม			
พื้นที่นั่งคอย			
พื้นที่มุมสำหรับเด็ก			
พื้นที่ทางเดิน			
พื้นที่ห้องทำงาน			
พื้นที่ห้องพักผ่อน			
พื้นที่ห้องเนกประสงค์			
พื้นที่ล้างมือ			
พื้นที่ครัว			
พื้นที่ทำกิจกรรม			

ตอนที่ 7 ข้อเสนอแนะการเพิ่มเติมพื้นที่ใช้สอย สำหรับเจ้าหน้าที่และเด็ก

- ผู้ใช้งานต้องการให้มีพื้นที่ส่วนใดเพิ่มเติมอีกบ้าง สำหรับใคร และทำกิจกรรมอะไรบ้าง

ตัวอย่าง

- พื้นที่ส่วนรวม เช่น ห้องเนกประสงค์ ทางเดิน ทางเข้าออกพื้นที่ ห้องโถง
- พื้นที่สำหรับเด็ก เช่น พื้นที่เล่นเด็ก ห้องน้ำ ห้องจัดงานปาร์ตี้ พื้นที่รับประทานอาหาร
- พื้นที่สำหรับเจ้าหน้าที่ เช่น ห้องทำงาน ห้องประชุม ห้องผู้บริหาร ห้องครัว ห้องน้ำ
พื้นที่รับประทานอาหาร
- พื้นที่สำหรับผู้ปกครอง เช่น ที่พักคอย ห้องน้ำ

ภาคผนวก ข แบบฟอร์มเก็บข้อมูลการสำรวจพื้นที่

แบบสำรวจพื้นที่ ตามหลัก POE
เรื่อง การประเมินประสิทธิภาพการใช้งานพื้นที่พื้นที่ในศูนย์พัฒนาเด็ก
 กรณีศึกษา : เดอะ ลิตเติ้ล ยิม สาขา ทองหล่อ

ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่

ประเภทธุรกิจ : _____
 ชื่อสถานที่ : _____
 ที่ตั้ง : _____

พื้นที่ 1 : พื้นที่ทำกิจกรรมการเรียนการสอน

วัตถุประสงค์ของพื้นที่ _____

ลักษณะของพื้นที่ _____
 ขนาดของพื้นที่ _____

แปลนพื้นที่

รูปพื้นที่

สเปควิสต์และการตกแต่ง

รายการ	ความคิดเห็น
การตกแต่งพื้น	
▪ รายละเอียดสเปควิสต์	
▪ ความเหมาะสม	
▪ ความคงทน	
▪ การซ่อมบำรุง	
▪ ความสวยงาม	
การตกแต่งผนัง	
▪ รายละเอียดสเปควิสต์	
▪ ความเหมาะสม	
▪ ความคงทน	
▪ การซ่อมบำรุง	
▪ ความสวยงาม	
การตกแต่งเพดาน	
▪ รายละเอียดสเปควิสต์	
▪ ความเหมาะสม	
▪ ความคงทน	
▪ การซ่อมบำรุง	
▪ ความสวยงาม	
ประตู	
▪ รายละเอียดสเปควิสต์	
▪ ความเหมาะสม	
▪ ความคงทน	
▪ การซ่อมบำรุง	
▪ ความสวยงาม	
หน้าต่าง	
▪ รายละเอียดสเปควิสต์	
▪ ความเหมาะสม	
▪ ความคงทน	
▪ ความปลอดภัย	
▪ การไม่มีทางออก	
▪ ความสะดวกในการเปิดปิด	
▪ การซ่อมบำรุง	
▪ ความสวยงาม	
แสงสว่าง	
▪ ลักษณะ	
▪ ความเหมาะสม	
▪ ความคงทน	

รายการ	ความคิดเห็น
<ul style="list-style-type: none"> ▪ ควบคุม manual / sensor ▪ การซ่อมบำรุง 	
การถ่ายเทและเครื่องปรับอากาศ	
<ul style="list-style-type: none"> ▪ ลักษณะ ▪ ความเหมาะสม ▪ ความคงทน ▪ ควบคุม manual / sensor ▪ การซ่อมบำรุง 	
คุณภาพอากาศ (ความชื้นอุณหภูมิ)	
<ul style="list-style-type: none"> ▪ อากาศร้อนหรือหนาว ▪ มีเครื่องทำความร้อนหรือไม่ ▪ อากาศชื้นหรือแห้ง ▪ การควบคุม manual หรือ sensor 	
เฟอร์นิเจอร์	
<ul style="list-style-type: none"> ▪ รายละเอียดสเปควัสดุ ▪ ความเหมาะสม ▪ ความคงทน ▪ การซ่อมบำรุง ▪ ความสวยงาม 	
อุปกรณ์เครื่องเล่น	
<ul style="list-style-type: none"> ▪ รายละเอียดสเปควัสดุ ▪ ความเหมาะสม ▪ ความคงทน ▪ การซ่อมบำรุง ▪ ความสวยงาม 	

พื้นที่ 2 : พื้นที่ต้อนรับและนั่งพักคอย

วัตถุประสงค์ของพื้นที่

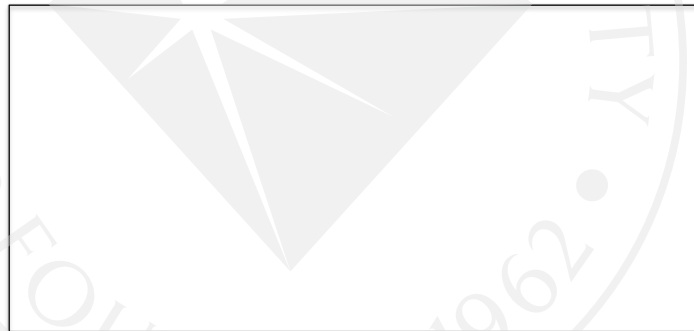
ลักษณะของพื้นที่

ขนาดของพื้นที่

แปลนพื้นที่

รูปพื้นที่

สเปควิสตูลและการตกแต่ง

รายการ	ความคิดเห็น
การตกแต่งพื้น	
▪ รายละเอียดสเปควิสตูล	
▪ ความเหมาะสม	
▪ ความคงทน	
▪ การซ่อมบำรุง	
▪ ความสวยงาม	
การตกแต่งผนัง	
▪ รายละเอียดสเปควิสตูล	
▪ ความเหมาะสม	
▪ ความคงทน	
▪ การซ่อมบำรุง	
▪ ความสวยงาม	
การตกแต่งเพดาน	
▪ รายละเอียดสเปควิสตูล	
▪ ความเหมาะสม	
▪ ความคงทน	
▪ การซ่อมบำรุง	
▪ ความสวยงาม	
ประตู	
▪ รายละเอียดสเปควิสตูล	
▪ ความเหมาะสม	
▪ ความคงทน	
▪ การซ่อมบำรุง	
▪ ความสวยงาม	
หน้าต่าง	
▪ รายละเอียดสเปควิสตูล	
▪ ความเหมาะสม	
▪ ความคงทน	
▪ ความปลอดภัย	
▪ การไม่มีทางออก	
▪ ความสะดวกในการเปิดปิด	
▪ การซ่อมบำรุง	
▪ ความสวยงาม	
แสงสว่าง	
▪ ลักษณะ	
▪ ความเหมาะสม	
▪ ความคงทน	

รายการ	ความคิดเห็น
<ul style="list-style-type: none"> ▪ ควบคุม manual / sensor ▪ การซ่อมบำรุง 	
การถ่ายเทและเครื่องปรับอากาศ	
<ul style="list-style-type: none"> ▪ ลักษณะ ▪ ความเหมาะสม ▪ ความคงทน ▪ ควบคุม manual / sensor ▪ การซ่อมบำรุง 	
คุณภาพอากาศ (ความชื้นอุณหภูมิ)	
<ul style="list-style-type: none"> ▪ อากาศร้อนหรือหนาว ▪ มีเครื่องทำความร้อนหรือไม่ ▪ อากาศชื้นหรือแห้ง ▪ การควบคุม manual หรือ sensor 	
เฟอร์นิเจอร์	
<ul style="list-style-type: none"> ▪ รายละเอียดสเปควัสดุ ▪ ความเหมาะสม ▪ ความคงทน ▪ การซ่อมบำรุง ▪ ความสวยงาม 	
อุปกรณ์เครื่องเล่น	
<ul style="list-style-type: none"> ▪ รายละเอียดสเปควัสดุ ▪ ความเหมาะสม ▪ ความคงทน ▪ การซ่อมบำรุง ▪ ความสวยงาม 	

ประวัติเจ้าของผลงาน

ชื่อ-นามสกุล	ฐิษดา ลิ้มปิษฐีเยียร
อีเมล	t.tizzada@gmail.com
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2557-ปัจจุบัน	กำลังศึกษา ปริญญาโทบริหารธุรกิจ (สธ.ม.) คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาการบริหารจัดการออกแบบภายใน มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
พ.ศ. 2556	สำเร็จการศึกษา ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (ศ.บ) สาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์ หลักสูตรนานาชาติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พ.ศ. 2552	สำเร็จการศึกษา โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์
ประสบการณ์ทำงาน	
พ.ศ. 2561-ปัจจุบัน	กำลังทำงานตำแหน่ง เจ้าหน้าที่การตลาดอาวุโส บริษัท โจนส์ แลง ลาลาซาลล์ (ประเทศไทย) จำกัด
พ.ศ. 2560-2561	เคยทำงานตำแหน่ง เจ้าหน้าที่บริหารภาพลักษณ์องค์กร บริษัท ทีทีซี แลนด์ แอสเสท เวิร์ด จำกัด
พ.ศ. 2558-2560	เคยทำงานตำแหน่ง เจ้าหน้าที่สื่อสารการตลาด บริษัท แสตนลิริ จำกัด (มหาชน)
พ.ศ. 2557-2558	เคยทำงานตำแหน่ง เจ้าหน้าที่การตลาด บริษัท ลีฟวิ้ง กรุ๊ป จำกัด

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ข้อตกลงว่าด้วยการอนุญาตให้ใช้สิทธิในวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์

วันที่ 10 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2561

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว) จิรัชญา คัมภีร์เชษฐา อยู่บ้านเลขที่ 68/24

ซอย ถนน สีทรนีน้อย ตำบล/แขวง สีลม

อำเภอ/เขต บางรัก จังหวัด กทม. รหัสไปรษณีย์ 10700

เป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ รหัสประจำตัว 7561100210

ระดับปริญญา ตรี โท เอก

หลักสูตร ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา การจัดการออกแบบภายใน คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์

ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า “ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ” ฝ่ายหนึ่ง และ

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ตั้งอยู่เลขที่ 119 ถนนพระราม 4 แขวงพระโขนง เขตคลองเตย

กรุงเทพมหานคร 10110 ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า “ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ” อีกฝ่ายหนึ่ง

ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ และ ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ ตกลงทำสัญญากันโดยมีข้อความดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิขอรับรองว่าเป็นผู้สร้างสรรค์และเป็นผู้มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในงานสารนิพนธ์/

วิทยานิพนธ์หัวข้อ การจัดการพื้นที่สีเขียวภายในศูนย์พัฒนาเด็ก

ที่วัดป่าเลขา เขต บางแค กทม กรุงเทพมหานคร

ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ
(ต่อไปนี้เรียกว่า “สารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์”)

ข้อ 2. ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิตกลงยินยอมให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิโดยปราศจากค่าตอบแทนและไม่มี
กำหนดระยะเวลาในการนำสารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์ ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงการทำซ้ำ ดัดแปลง เผยแพร่
ต่อสาธารณชน ให้เข้าต้นฉบับหรือสำเนา งาน ให้ประโยชน์อันเกิดจากลิขสิทธิ์แก่ผู้อื่น อนุญาตให้ผู้อื่นใช้
สิทธิโดยจะกำหนดเงื่อนไขอย่างหนึ่งอย่างใดด้วยหรือไม่ก็ได้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน หรือการ
กระทำอื่นใดในลักษณะทำนองเดียวกัน

ข้อ 3. หากกรณีมีข้อขัดแย้งในปัญหาสิทธิในสารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์ระหว่างผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิกับ
บุคคลภายนอกก็ดี หรือระหว่างผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิกับบุคคลภายนอกก็ดี หรือมีเหตุขัดข้องอื่น ๆ
เกี่ยวกับลิขสิทธิ์ อันเป็นเหตุให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิไม่สามารถนำงานนั้นออกทำซ้ำ เผยแพร่ หรือโฆษณา
ได้ ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิยินยอมรับผิดชอบและชดเชยค่าเสียหายแก่ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิในความเสียหาย
ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแก่ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิทั้งสิ้น

สัญญานี้ทำขึ้นสองฉบับ มีข้อความเป็นอย่างเดียวกัน คู่สัญญาได้อ่านและเข้าใจข้อความในสัญญาโดยละเอียดแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน และเก็บรักษาไว้ฝ่ายละฉบับ

ลงชื่อ.....ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ
(นส. ชิงท ลิ้มปัทม์)

ลงชื่อ.....ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ
(อาจารย์อภิญญา จุลพิสิฐ)
ผู้อำนวยการสำนักหอสมุดและพื้นที่การเรียนรู้

ลงชื่อ.....พยาน
(ดร.สุชาดา เจริญพันธุ์ศิริกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ลงชื่อ.....พยาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนธร กิตติกานต์)
ผู้อำนวยการหลักสูตร/ ผู้รับผิดชอบหลักสูตร